104E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2004

Liahona

Toespraken van de algemene conferentie

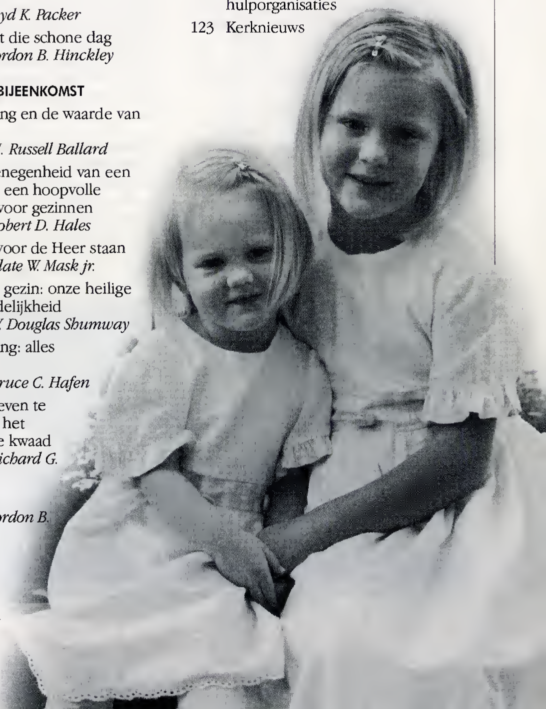

Jeffrey Hein, *De dochter van Jaïrus wordt opgewekt*

De Heiland zei over de dochter van Jaïrus: '[Zij] is niet gestorven, maar [zij] slaapt. (…) Hij vatte de hand van het kind en zeide tot haar: Talita koem, hetgeen betekent: Meisje, ik zeg u, sta op! En het meisje stond onmiddellijk op en het kon lopen. (…) En zij ontzetten zich terstond bovenmate' (Marcus 5:39, 41–42).

104E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2004

Liahona

Beknopt overzicht van de 174ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 3 OKTOBER 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling Ronald A. Rasband. Slotgebed: ouderling Wayne S. Peterson. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Clay Christiansen, organist: 'Press Forward, Saints', *Hymns,* nr. 81; 'For the Beauty of the Earth', *Hymns,* nr. 92; 'My Heavenly Father Loves Me', *Children's Songbook,* 228–229; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns,* nr. 3; 'We Are Sowing', *Hymns,* nr. 216, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns,* nr. 30, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 3 APRIL 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling L. Whitney Clayton. Slotgebed: ouderling Steven E. Snow. Muziek van een ZHV-koor uit ringen in Salt Lake City; Vanja Y. Watkins, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist: 'Dearest Children, God Is Near You', *Hymns,* nr. 96, arr. Watkins, niet-gepubliceerd; 'The Lord Is My Shepherd', *Hymns,* nr. 108, arr. Yorgason, unpublished; 'Let Us All Press On', *Hymns,* nr. 243; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns,* nr. 58; 'Go Forth with Faith', *Hymns,* nr. 263.

ZATERDAGAVOND, 4 APRIL 2004, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling Christoffel Golden jr. Slotgebed: ouderling Craig C. Christensen. Muziek van een instituutskoor uit Orem en Salt Lake; Douglas Brenchley, Don Keaton, and Ryan Eggett, dirigenten; John Longhurst en Clay Christiansen, organisten: 'Praise the Lord with Heart and Voice', *Hymns,* nr. 73, arr. Beebe, pub. Larice; 'Beautiful Savior', *Children's Songbook,* 62–63; 'Praise to the Man', *Hymns,* nr. 27; 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 4 APRIL 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Walter F. González. Slotgebed: ouderling James M. Dunn. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott, organist: 'How Firm a Foundation', *Hymns,* nr. 85; 'There Is Sunshine in My Soul Today', *Hymns,* nr. 227, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd; 'How Lovely Are the Messengers', Mendelssohn, pub. Jackman; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns,* nr. 83; 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns,* nr. 136, arr. Wilberg, niet-gepubliceerd (solist: Liriel Domiciano); 'Faith in Every Footstep', Dayley, pub. Jackman.

ZONDAGMIDDAG, 4 APRIL 2004, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Robert F. Orton. Slotgebed: ouderling Daryl H. Garn. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns,* nr. 41, arr. Wilberg, unpublished; 'Oh, What Songs of the Heart', *Hymns,* nr. 286, arr. Wilberg, pub. Deseret Book (fluitisten: Jeannine Goeckeritz, Tiffany McCleary, Jennifer Gremillion en Lisa Smith; harpist: Tamara Oswald); 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19; 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns,* nr. 220; 'God Be with You Till We Meet Again', *Hymns,* nr. 152.

ZATERDAGAVOND, 27 MAART 2004, ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Susan W. Tanner. Openingsgebed: Selu Fotu. Slotgebed: Carly Runia. Muziek van een jongevrouwenkoor uit ringen in Sandy (Utah); Marie Monson, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist: 'The Light Divine', *Hymns,* nr. 305; 'A Child's Prayer', *Children's Songbook,* 12–13, arr. Perry, pub. Jackman; 'Joseph Smith's First Prayer', *Hymns,* nr. 26, arr. Kasen, niet-gepubliceerd; 'True to the Faith', *Hymns,* nr. 254, arr. Bastian, niet-gepubliceerd.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR
Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, in het algemeen binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET
Op **www.lds.org** vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van de homepage. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG
Voorzijde: Simon Dewey, *Het laatste avondmaal*, met dank aan Altus Fine Art, American Fork (Utah, VS).

FOTO'S CONFERENTIE
De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Kelly Larsen, Christina Smith, Tamra H. Ratieta, Tamara Lamantia, Les Nilsson, Mark Hedengren, Lawrence Porter, and Royce Bair; in Rusland door Vladimir Egorov; in Japan door Takuji Okada en Osamu Sekiguchi; in Ghana door Michael en Marged Kirkpatrick; en in Duitsland door Mark McKenzie.

Mei 2004 104e jaargang Nummer 5
LIAHONA 24985-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Verontwoordelijk redocteur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: E. Ray Bateman, Monte J. Brough, Jay E. Jensen, Stephen A. West

Hoofddirecteur: David Frischknecht
Directeur redoctie en plonning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redoctiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Shanna Butler, Jenifer L. Greenwood, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Don L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Kelli Allen-Pratt, Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Pixton, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Morketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenodministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdrogen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: **cur-liohono-imag@ldschurch.org**

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder **www.lds.org.** Klik op "Gospel Library."

For Readers in the United States and Canada:
May 2004 Vol. 104 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

REGISTER OP ONDERWERP

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
3 april 2004

De kerk blijft groeien

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

We hebben nog veel te doen, maar wat we tot stand hebben gebracht, is fenomenaal.

Geliefde broeders en zusters, we heten u van harte welkom bij weer een wereldwijde conferentie van de kerk. We zijn nu een grote internationale familie, die in veel landen woont en vele talen spreekt. Ik vind het geweldig en wonderbaarlijk dat u ons de wereld rond kunt zien en horen.

Toen ik mijn werk als algemeen autoriteit begon, vonden we het al heel wat dat men ons in de hele staat Utah over de radio kon horen als we in de Tabernakel spraken. Nu bevinden we ons in dit grote en magnifieke Conferentiecentrum, en 95 procent van de leden van de kerk kan ons zien en horen.

Met de verdere groei van de kerk zijn er nieuwe technologieën beschikbaar gekomen. We hebben nu bijna twaalf miljoen leden, met meer leden buiten dan binnen Noord-Amerika. Eens zag men ons als een kerk uit Utah. Nu zijn we een grote internationale organisatie geworden.

We willen de volken op aarde bereiken en hebben daarvoor al een hele lange reis achter ons liggen. We hebben nog veel te doen, maar wat we tot stand hebben gebracht, is fenomenaal.

Het is een feit dat we mensen kwijtraken — eigenlijk veel te veel. Elke organisatie die ik ken, heeft dit probleem. Toch ben ik er zeker van dat we een hoger percentage van onze leden behouden en actief houden dan welke andere grote kerk ook die mij bekend is.

Overal bruist het van activiteit en van groot enthousiasme. We hebben sterke en kundige leiders wereldwijd, die zich met volle overgave inzetten voor de uitbreiding van dit werk.

Ik vind het uitermate verfrissend om het geloof en de getrouwheid van onze jonge mensen waar te nemen. Ze leven in een tijd dat er een enorme vloedgolf van kwaad over de aarde spoelt. Zij lijkt overal te zijn. Oude normen worden afgedankt. De beginselen van deugd en integriteit worden opzijgezet. Maar we hebben letterlijk honderdduizenden jonge mensen die de hoge normen van het evangelie trouw blijven. Ze onderhouden fijne en stimulerende vriendschapsbanden met jongelui van hun eigen geloof. Ze streven een brede algemene ontwikkeling na, hebben de discipline om zich te bekwamen en hun goede invloed wordt steeds vaker opgemerkt.

Het doet mij genoegen, broeders en zusters, dat ik u kan mededelen dat de kerk in goede staat is. We blijven tempels bouwen, kerken neerzetten en bouw- en renovatieprojecten uitvoeren, alle mogelijk gemaakt door het geloof van ons volk.

We doen veel humanitair werk dat de vele minderbedeelden op aarde en de slachtoffers van natuurrampen tot zegen is.

We delen u met genoegen mede dat het Huis van Afgevaardigden van de staat Illinois op 1 april van dit jaar een resolutie van verontschuldiging heeft aangenomen voor de uitwijzing van ons volk uit Nauvoo in 1846. Dit grootmoedige gebaar sluit aan bij het gebaar van toenmalig gouverneur Christopher S. Bond van Missouri, die in 1976 het wrede en ongrondwettige bevel tot uitroeiing introk, dat gouverneur Lilburn W. Boggs in 1838 tegen ons volk had uitgevaardigd.

Deze en andere ontwikkelingen geven aan dat men zich nu heel wat positiever opstelt jegens de heiligen der laatste dagen.

Ik ben ieder van u heel dankbaar voor al het toegewijde kerkwerk dat u verricht. Ik dank u voor alle vriendelijke gestes die u mij bewijst, waar ik ook kom. Ik, uw dienstknecht, ben bereid om u op elke mogelijke manier terzijde te staan.

God zegene u, geliefde vrienden. Ik heb u lief. Ik bid voor u. Ik dank u.

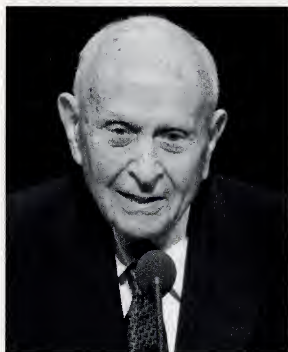
Moge de hemel u toelachen. Moge er liefde en saamhorigheid, vrede en goedheid heersen bij u thuis. Moge u behoed worden voor letsel en onheil. Moge het grote 'plan van geluk' (Alma 42:8) van onze Vader de standaard voor uw leven worden. Dat vraag ik nederig en dankbaar in de naam van Jezus Christus. Amen.

Dan kunnen we nu luisteren naar onze geliefde medewerker, ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf, die 97 jaar is. Ouderling Haight, kom naar voren en spreek uw vele vrienden toe. ■

Hoe groot de wijsheid en de liefde

OUDERLING DAVID B. HAIGHT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het evangelie is waar. Dat weet ik; daar ben ik getuige van.

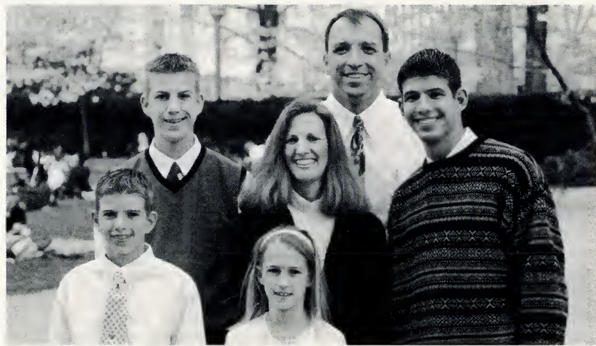
Ik sta hier nederig van hart voor u — met een hart vol liefde voor dit werk, voor u hier aanwezig en voor wie elders luisteren. In onze laatste conferentie, zes maanden geleden, stond ik hier naast president Gordon B. Hinckley en hij zei mij toen naar u te zwaaien, en dat kostte me al mijn energie. Ik hoorde van sommige mensen dat ze dachten dat ik vaarwel zwaaide. Maar ik ben er weer om u te zeggen dat ik terug ben. En er is niemand die nu mijn arm omhooghoudt.

Ik begrijp de kracht van gebed en van geloof en toewijding, en ik weet zeker dat er edele getuigen uit de hemel zijn gekomen. En dus sta ik hier vandaag om mijn getuigenis te geven en u te groeten. Ik hoop dat ik bij een volgende conferentie helemaal genezen ben, zodat ik dan kan doen wat mij gevraagd is.

God leeft. Hij is onze Vader — onze hemelse Vader.

Eliza R. Snow, die beroemde liederen, in het bijzonder avondmaalslofzangen, op haar naam heeft staan, schreef de regels:

Hoe groot de wijsheid en de liefde
In de hemelse hoven gevonden.

Denkt u daar eens even over na. Want wij waren daar.

Hoe groot de wijsheid en de liefde
In de hemelse hoven gevonden,
Waaruit de Heiland nederkwam
Om te sterven voor onze zonden!
(Naar 'How Great the Wisdom and the Love', *Hymns,* nr. 195.)

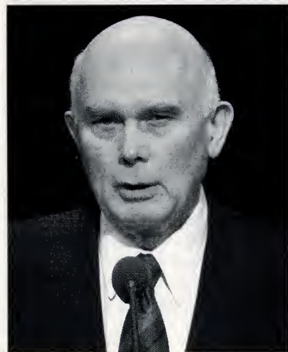
We kozen er voor om hier naar toe te komen. En nu zijn we hier vergaderd in deze grote aula, waar we elkaar kunnen toespreken en ons getuigenis kunnen geven. Ik verzeker u dat ik in de slapeloze nachten die ik soms heb gehad, waarin je probeert al je problemen op te lossen en tot nieuwe voornemens te komen, verheffende hemelse gedachten heb gekregen. God onze hemelse Vader houdt van ons, en wij moeten van Hem houden. Hij koos zijn Zoon uit om naar de aarde te gaan en het evangelie van Jezus Christus te brengen, naar wie deze kerk genoemd is en van wie wij getuigen. Ik vind het een eer om vandaag te getuigen van de stichting van deze kerk en van onze liefde voor president Hinckley, die ons leiding geeft.

Het evangelie is waar. Dat weet ik; daar ben ik getuige van. In de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

Voorbereiding op de wederkomst

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze voorbereiding op de gebeurtenissen die rond de wederkomst spelen, moet (...) geestelijk zijn.

In hedendaagse openbaring staat de belofte dat we niet hoeven te vrezen als we voorbereid zijn. (Zie LV 38:30.) Deze zomer is het zestig jaar geleden dat ik met dit beginsel kennismaakte, toen ik als kersverse padvinder het scoutmotto leerde. Ik voel mij ertoe gedrongen om vandaag tot u te spreken over het belang van een goede voorbereiding op een voor ons allen uiterst belangrijke gebeurtenis — de wederkomst van de Heer.

De Schriften staan vol met zinspelingen op de wederkomst, een gebeurtenis die door de rechtvaardigen met verlangen tegemoet wordt gezien, maar die door de goddelozen wordt gevreesd of ontkend. Vele generaties gelovigen hebben zich gebogen over de volgorde en betekenis van de vele geprofeteerde gebeurtenissen die voorafgaan aan en volgen op dit hoogtepunt in de geschiedenis.

Voor de heiligen der laatste dagen staan vier zaken vast: (1) De Heiland keert in macht en grote heerlijkheid naar de aarde terug om in hoogsteigen persoon te regeren in een millennium van rechtschapenheid en vrede. (2) Ten tijde van zijn komst worden de goddelozen verdelgd en herrijzen de rechtvaardigen uit het graf. (3) Niemand weet de tijd van zijn komst, maar (4) de gelovigen wordt geleerd bedacht te zijn op de tekenen van zijn komst en zich erop voor te bereiden. Ik wil dieper ingaan op dit vierde punt: de tekenen van de wederkomst en hoe we ons daarop kunnen voorbereiden.

I.

De Heer heeft verklaard: 'Hij die Mij vreest, zal uitzien naar de komst van de grote dag des Heren, ja, naar de tekenen der komst van de Zoon des Mensen', tekenen die 'boven in de hemelen worden getoond en beneden op de aarde' (LV 45:39–40).

De Heiland leerde dit in de gelijkenis van de vijgenboom, waarvan de malse, uitlopende blaadjes een teken waren van de naderende zomer. 'Zo zullen ook mijn uitverkorenen', wanneer zij de tekenen van zijn komst zien, 'weten dat Hij nabij is, ja, voor de deur.' (Matteüs naar Joseph Smith 1:38–39; zie ook Matteüs 24:32–33; LV 45:37–38.)

De bijbelse en hedendaagse profetieën bevatten veel tekenen van de wederkomst. Zoals:

1. De volheid van het evangelie hersteld en in de hele wereld gepredikt als een getuigenis voor alle volken.
2. Valse Christussen en valse profeten, die velen misleiden.
3. Oorlogen en geruchten van oorlogen, en volk dat opstaat tegen volk.
4. Aardbevingen op verschillende plaatsen.
5. Hongersnoden en pestilenties.
6. Een overweldigende plaag, een verwoestende ziekte in het land.
7. Zonde viert hoogtij.
8. De hele aarde in beroering.
9. Het hart van de mens bezwijkt.

(Zie Matteüs 24:5–15; Matteüs naar Joseph Smith 1:22, 28–32; LV 45:26–33.)

In een andere openbaring verklaart de Heer dat in sommige van die tekenen zijn stem wordt gehoord die zijn volk tot bekering roept:

'Luistert, o gij natiën der aarde, en hoort de woorden van die God, die u heeft gemaakt. (...)

'Hoe dikwijls heb Ik u toegeroepen bij monde van mijn dienstknechten, en door de bediening van engelen, en door mijn eigen stem, en door de stem van donderslagen, van bliksemschichten, van stormwinden, van aardbevingen, van grote hagelbuien, van hongersnoden en pestilentiën van elke soort, (...) en wilde Ik u zalig maken met een eeuwigdurende zaligheid, maar gij hebt niet gewild!' (LV 43:23, 25.)

Deze tekenen van de wederkomst zijn overal om ons heen en lijken toe te nemen in aantal en intensiteit. De lijst met grote aardbevingen in *The World Almanac and Book of Facts, 2004* is voor de jaren tachtig

en negentig van de vorige eeuw bijvoorbeeld twee keer zo lang als voor de twee voorafgaande decennia (pp. 189–190). Ook is er een verdere toename in aardbevingen in de eerste jaren van deze eeuw. De lijst met omvangrijke overstromingen en vloedgolven en de lijst orkanen, tyfoons en sneeuwstormen wereldwijd laten een soortgelijke toename in recente jaren zien (pp. 188–189). Een vergelijking met de toestand van vijftig jaar geleden gaat niet op vanwege de verschillen in rapporteringscriteria, maar de versnelde toename in rampen in de laatste paar decennia is veelzeggend.

II.

Een ander teken des tijds is de vergadering van de gelovigen. (Zie LV 133:4.) In de beginjaren van deze laatste bedeling werd men in verschillende locaties in de Verenigde Staten tot Zion vergaderd: in Kirtland, in Missouri, in Nauvoo, en in de toppen van de bergen. Deze vergaderingen waren altijd bij een te bouwen tempel. Nu er ringen zijn georganiseerd en er tempels zijn gebouwd in veel landen met genoeg gelovigen, is het gebod niet meer om zich op één plek te vergaderen, maar in de ringen in ons vaderland. Daar kunnen de gelovigen alle eeuwige zegeningen ontvangen in een huis des Heren. Daar, in hun vaderland, kunnen ze gehoor geven aan het gebod van de Heer om de grenzen van zijn volk uit te breiden en haar ringen te versterken. (Zie LV 101:21; 133:9, 14.) Op die manier zijn de ringen van Zion 'tot toevlucht en ter verdediging (...) tegen de storm, en tegen de toorn, wanneer deze (...) over de ganse aarde zal worden uitgestort' (LV 115:6).

III.

Hoewel we niet bij machte zijn om het feit van de wederkomst te veranderen en ook niet weten wanneer die exact plaatsvindt, kunnen we wel onze eigen voorbereiding versnellen

en proberen de voorbereiding van anderen te beïnvloeden.

Een gelijkenis die een belangrijke lering, met uitdaging, omtrent dit onderwerp bevat, is de gelijkenis van de tien maagden. Over deze gelijkenis heeft de Heer gezegd: 'En te dien dage, wanneer Ik in mijn heerlijkheid zal komen, zal de gelijkenis worden vervuld, die Ik van de tien maagden heb gegeven' (LV 45:56).

In deze gelijkenis, die in hoofdstuk 25 van Matteüs voorkomt, worden de omstandigheden van de vijf dwaze en de vijf wijze maagden tegenover elkaar gesteld. Alle tien waren voor het bruiloftsmaal uitgenodigd, maar slechts vijf van hen waren voorbereid en hadden olie in hun lampen toen de bruidegom in aantocht was. De vijf die zich hadden voorbereid, gingen de bruiloftszaal binnen en de deur werd gesloten. De vijf die hun voorbereidingen hadden uitgesteld, kwamen te laat. De deur was dicht en de Heer ontzegde hun de toegang met de woorden: 'Ik ken u niet' (vs. 12). 'Waakt dan,' besloot de Heiland, 'want gij weet de dag noch het uur' (vs. 13).

De rekensom van deze gelijkenis is ijzingwekkend. De tien maagden stellen de leden van Christus' kerk voor, want ze waren allen uitgenodigd voor het bruiloftsmaal en alle tien wisten wat er vereist was om binnengelaten te worden als de bruidegom er was. Maar slechts vijf waren klaar toen hij kwam.

In een hedendaagse openbaring staat deze lering, die de Heer tot de eerste leiders van de kerk richtte:

'En na uw getuigenis komen toorn en verontwaardiging op het volk.

'Want na uw getuigenis komt het getuigenis van aardbevingen. (...)

'En (...) het getuigenis van de stem der donderslagen, en de stem der bliksemschichten, en de stem der stormwinden, en de stem van de golven der zee, die zich buiten hun grenzen verheffen.

'En alles zal in beroering zijn; waarlijk, het hart der mensen zal bezwijken, want vrees zal op alle mensen komen.

'En engelen zullen door het midden des hemels vliegen, en de bazuin van God doen schallen, en met luider stemme roepen: Bereidt u voor, bereidt u voor, o gij inwoners der aarde, want het oordeel van onze God is gekomen. Ziet, de Bruidegom komt; gaat uit om Hem te ontmoeten' (LV 88:88–92).

IV.

Broeders en zusters, het Boek van Mormon leert ons dat 'dit leven (...) de tijd (is) voor de mens om zich voor te bereiden God te ontmoeten; (...) de tijd van dit leven is de tijd voor de mensen om hun arbeid te volbrengen' (Alma 34:32). Zijn we ons aan het voorbereiden?

In zijn voorwoord van onze verzameling hedendaagse openbaringen verklaart de Heer: 'Bereidt u voor, bereidt u voor op hetgeen zal komen, want de Here is nabij' (LV 1:12).

De Heer heeft ook gewaarschuwd: 'Ja, laat het geroep onder alle volkeren voortgaan: Ontwaakt, en staat op en gaat uit, de Bruidegom tegemoet; ziet, de Bruidegom komt; gaat uit,

Hem tegemoet. Bereidt u voor op de grote dag des Heren' (LV 133:10; zie ook LV 34:6).

We worden er immer op gewezen dat we de dag noch het uur van zijn komst kunnen weten. In hoofdstuk 24 van Matteüs verklaart Jezus:

'Waakt dan, want gij weet niet op welke dag uw Here komt.

'Maar weet dit: Als de heer des huizes geweten had, in welke nachtwaak de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben en in zijn huis niet hebben laten inbreken. "Maar bereid geweest zijn." (Matteüs naar Joseph Smith 1:47.)

'Daarom, weest ook gij bereid, want op een uur, dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des Mensen' (Matteüs 24:42–44; zie ook LV 51:20).

Wat als de dag van zijn komst morgen is? Als we wisten dat we de Heer morgen zouden ontmoeten — door onze voortijdige dood of door zijn onverwachte komst — wat zouden we dan vandaag doen? Welke bekentenissen zouden we doen? Met welke gewoonten zouden we ophouden? Welke oneffenheden zouden we gladstrijken? Wie zouden we vergiffenis schenken? Wat voor getuigenis zouden we geven?

Als we dat dan zouden doen, waarom dan niet nu? Waarom geen vrede zoeken nu het nog kan? Als onze lampen van voorbereiding leeg raken, laten we dan onmiddellijk beginnen met vullen.

Onze voorbereiding op de gebeurtenissen die rond de wederkomst spelen, moet zowel stoffelijk als geestelijk zijn. En de voorbereiding die er waarschijnlijk het meest bij inschiet is die welke minder zichtbaar en moeilijker is — de geestelijke. Een 72-uurs noodrantsoen kan van pas komen bij aardse probleemsituaties, maar een 24-uurs pakket aan geestelijke voorbereiding is, zoals de dwaze maagden tot hun verdriet ervoeren, van veel grotere en duurzamere waarde.

V.

Wij leven in de geprofeteerde tijd 'wanneer vrede van de aarde zal worden weggenomen' (LV 1:35), wanneer 'alles in beroering [zal] zijn' en 'het hart der mensen zal bezwijken' (LV 88:91). Deze beroering heeft vele oorzaken, met inbegrip van oorlogen en natuurrampen, maar een nog grotere oorzaak van de huidige 'beroering' is geestelijk van aard.

Bekijken we onze wereld met gelovige ogen en met een eeuwig perspectief, dan zien we om ons heen de vervulling van de profetie dat 'de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied' (LV 1:35). Onze lofzang beschrijft 'de vijand, sterk gelegerd, in de zond' en groot in tal' ('Hoop van Israël', lofzang 171, 2e couplet), en dat is zo.

Het kwaad, eens gelokaliseerd en als een blaar afgeplakt, wordt nu gelegaliseerd en als een banier opgepakt. De belangrijkste wortels en bolwerken van de beschaving worden in twijfel getrokken en onder vuur genomen. Naties verloochenen hun religieuze erfgoed. De huwelijks- en gezinsplichten worden overboord gezet, omdat ze de persoonlijke vrijheid zouden beperken. Films, tijdschriften en televisieprogramma's, die onze opvattingen mede bepalen, worden gevuld met verhalen en beelden, waarin de kinderen van God worden voorgesteld als roofdieren of, in het gunstigste geval, als onbeduidende creaturen die niet meer doen dan genot najagen. En te veel mensen accepteren dit als amusement.

In het verleden zijn er door mannen en vrouwen heroïsche offers gebracht in hun strijd tegen boze regimes. Ze waren gevormd door de waarden die nu uit de samenleving dreigen te verdwijnen. Wat goed, juist en mooi is, wordt vervangen door het waardeloze, het 'wat maakt het uit', en door eigenzinnige bevliegingen. Het is dan ook niet verrassend dat veel jongeren en volwassenen zich inlaten met pornografie, heidense bodypiercings, zelfzuchtige pretmakerij, oneerlijk

gedrag, onthullende kleding, grove taal en lage seksuele uitspattingen.

Een toenemend aantal opinieleiders en hun aanhangers ontkennen het bestaan van de God van Abraham, Isaak en Jakob en vereren alleen de goden van het seculiere denken. Velen in belangrijke en invloedrijke posities ontkennen dat er zoiets bestaat als goed en kwaad. Zelfs onder hen die zeggen in goed en kwaad te geloven, zijn er 'die het kwade goed noemen en het goede kwaad' (Jesaja 5:20; 2 Nephi 15:20). Ook hebben velen niets op met de eigen verantwoordelijkheid, ze maken zich afhankelijk van anderen en willen, evenals de dwaze maagden, van geleend goed en op geleend licht leven.

Dit alles is ernstig in de ogen van onze hemelse Vader, die van al zijn kinderen houdt en elke praktijk verbiedt die iemand ervan weerhoudt in zijn tegenwoordigheid terug te keren.

En hoe staat het met onze voorbereiding op het eeuwige leven? Gods volk is altijd een verbondsvolk geweest. In hoeverre komen wij onze verbonden na, met inbegrip van de heilige beloften die we hebben gedaan in de waters van de doop, bij ontvangst van het heilige priesterschap en in de tempels van God? Zijn wij belovers die niet nakomen en gelovers die niet handelen?

Geven wij gehoor aan het gebod van de Heer: 'Staat daarom in heilige plaatsen, en wordt niet aan het wankelen gebracht, totdat de dag des Heren komt; want ziet, deze komt spoedig' (LV 87:8). Waar slaan die 'heilige plaatsen' op? Die slaan zeker op de tempels en de verbonden die we getrouw nakomen. Die slaan zeker op een thuis waar de kinderen gekoesterd worden en de ouders gerespecteerd. Deze heilige plaatsen slaan zeker op de taken die ons door priesterschapsautoriteiten zijn toegewezen, inclusief een zending of een roeping, naar behoren vervuld in gemeenten, wijken en ringen.

De Heiland leerde in zijn profetie over de wederkomst dat de 'trouwe en verstandige [dienstknecht]' die zijn plicht vervult als de Heer komt, gezegend is (zie Matteüs 24:45–46). En de profeet Nephi heeft over die dag gezegd: 'De rechtvaardigen hoeven niet te vrezen' (1 Nephi 22:17; zie ook 1 Nephi 14:14; LV 133:44). En in hedendaagse openbaring wordt beloofd dat 'de Here (…) macht [zal] hebben over zijn heiligen' (LV 1:36).

Uit alle richtingen komen er problemen op ons af (Zie 2 Korintiërs 4:8–9.) Maar met geloof in God vertrouwen we op de zegeningen die Hij beloofd heeft aan wie zijn geboden gehoorzamen. We hebben geloof in de toekomst, en we bereiden ons voor op die toekomst. Ik wil graag een metafoor gebruiken uit de wereld van de sport: we weten niet wanneer deze wedstrijd eindigt, en we weten niet wat de eindstand is, maar we weten wel dat wanneer de wedstrijd is beëindigd, ons team heeft gewonnen. We gaan verder 'totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht' (*History of the Church*, 4:540).

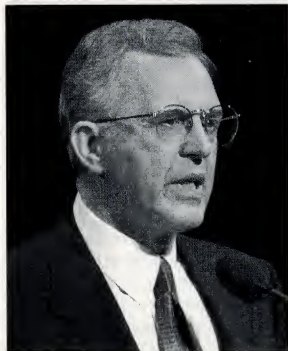
'Weest daarom getrouw', zo zegt ons de Heiland, 'bidt altijd, hebt uw lampen in orde en brandend, en hebt olie bij u, opdat gij gereed moogt zijn bij de komst van de Bruidegom — want ziet, voorwaar, voorwaar zeg Ik u, dat Ik spoedig kom' (LV 33:17–18).

Ik getuig van Jezus Christus. Ik getuig dat Hij zal komen, zoals Hij beloofd heeft. En ik bid dat we klaar zullen zijn om Hem tegemoet te gaan. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON
Van het Presidium der Zeventig

Smeek God in de naam van Christus of Hij het evangelie in je hart wil schrijven, zodat je begrip zult hebben en het verlangen in je hart om zijn wil te doen.

Mijn toespraak is vooral tot de jonge mensen gericht, maar ik hoop dat iedereen er iets aan zal hebben.

Toen ik jaren geleden ringpresident was, kwam er een man naar me toe die een overtreding wilde belijden. Zijn bekentenis verbaasde me. Hij was al jarenlang actief in de kerk. Ik vroeg me af waarom iemand met zijn ervaring zo'n zonde had begaan. Na enige overweging kwam ik tot de conclusie dat deze broeder nooit echt tot bekering was gekomen. Ondanks zijn activiteit in de kerk was het evangelie niet in zijn hart doorgedrongen. Het was slechts een externe invloed in zijn leven. Als hij in een goede omgeving was, onderhield hij de geboden, maar in andere omstandigheden werd zijn gedrag door meerdere invloeden bepaald.

Hoe kunnen jullie tot bekering komen? Hoe kunnen jullie ervoor zorgen dat het evangelie van Jezus Christus niet alleen maar een invloed in je leven is, maar de bepalende invloed, en eigenlijk de kern van je hele wezen? De profeet Jeremia van weleer zei dat de wet van God, het evangelie, in ons hart zou worden geschreven. Hij citeerde de Heer die over ons sprak, zijn volk in de laatste dagen: 'Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.'[1]

Willen jullie dat ook? Ik beweer dat het mogelijk is, maar dan moet je het wel echt willen. Het evangelie kan alleen in je hart worden geschreven als je hart openstaat. Zonder dat oprechte verlangen kun je aan de avondmaalsdienst, klassen en activiteiten deelnemen en doen wat ik zeg, maar zal het niets uitmaken. Maar als je hart open en gewillig is, net als het hart van een kind,[2] dan kan ik je vertellen wat je moet doen om je te bekeren.

Ten eerste moet je alle gevoelens van hoogmoed van je afzetten, die zo gewoon in de hedendaagse wereld zijn. Ik bedoel de houding die het gezag van God in ons leven verwerpt. Die houding is als volgt door de Heer aan Joseph Smith beschreven: 'Zij zoeken de Here niet om zijn gerechtigheid te vestigen, doch ieder mens bewandelt zijn eigen weg en handelt naar het beeld van zijn eigen god.'[3] Dat hoor je tegenwoordig in uitspraken als: 'Doe wat je zelf wil', of 'Goed en kwaad zijn afhankelijk van wat ik zelf vind.' Die houding geeft blijkt van opstandigheid jegens God, net als Lucifer in de voorsterfelijke wereld tegen God in opstand kwam. Hij verwierp Gods recht om de waarheid te verkondigen en zijn wet te vestigen.[4] Satan wilde, en wil nog steeds, de macht hebben om eigenmachtig te bepalen wat goed of kwaad is. Onze liefdevolle Schepper dwingt ons niet om zijn gezag te aanvaarden, maar als we ons gewillig aan dat gezag onderwerpen, is dat de eerste stap van onze bekering.

Als we verder willen dat het evangelie in ons hart wordt geschreven, moeten we er kennis van hebben en het steeds beter gaan begrijpen. Dat houdt in dat we het moeten bestuderen.[5] En als ik 'bestuderen' zeg, bedoel ik meer dan lezen. Soms is het goed om een standaardwerk in een bepaalde tijd uit te lezen en een algemeen begrip van de boodschap te krijgen, maar om tot bekering te komen, is de hoeveelheid tijd die we in de Schriften doorbrengen belangrijker dan de hoeveelheid tekst die we in die tijd lezen. Ik zie soms dat jullie enkele teksten lezen, erover nadenken, ze zorgvuldig herlezen, de betekenis ervan overwegen, om begrip bidden, in gedachten vragen stellen, op inspiratie van de Geest

wachten, en de indrukken en inzichten opschrijven zodat je ze kunt onthouden en meer kunt leren. Als je op die manier studeert, lees je wellicht niet veel hoofdstukken of teksten in een half uur, maar je maakt wel plaats voor het woord van God in je hart, en Hij zal tot je spreken. Denk maar aan de manier waarop Alma die gevoelens beschreef: 'Het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint mij aangenaam te stemmen.'[6] Als het woord van de Heer aan zijn profeten uit het heden en verleden steeds prettiger in je ziel aanvoelt, zul je weten dat het evangelie in je hart wordt geschreven, en dat het bekeringsproces op gang is gekomen.

Ik noemde het gebed als onderdeel van je schriftstudie, maar je gebeden mogen daar niet toe beperkt blijven. In het Boek van Mormon zegt Amulek dat we over alles in ons leven moeten bidden. Hij zegt: 'Gij moet uw ziel in uw binnenkamer [voor God] uitstorten en in uw verborgen plaatsen en in uw wildernis.'[7] Onze hemelse Vader wil dat je voor je verwachtingen en angsten bidt, voor je vrienden en familieleden, voor je school en werk, en voor de behoeften van de mensen om je heen. Maar je moet vooral bidden om door de liefde van Christus vervuld te worden. Die liefde wordt gegeven aan de ware volgelingen van Jezus Christus, die er met alle kracht van hun hart om vragen.[8] Deze liefde is de vrucht van de boom des levens,[9] en het eten ervan is een belangrijk onderdeel van je bekering. Want als je eenmaal de liefde van de Heiland hebt gevoeld, zul je je veilig voelen, en zul je meer liefde voor Hem en je hemelse Vader ontwikkelen. Dan zul je in je hart willen doen wat deze heilige wezens van je verwachten. Ga vaak naar je binnenkamer, je verborgen plaats, je wildernis. Bedank God voor al je zegeningen, vraag Hem om hulp en om de reine liefde van Christus. Soms is vasten een nuttig hulpmiddel.

Nadat Amulek over het gebed had gesproken, sprak hij over iets anders dat een belangrijk onderdeel van jullie bekering is — andere mensen helpen. Anders, zei hij, 'is uw gebed vruchteloos en zal u niets baten.'[10] Met andere woorden, als jullie je willen bekeren, moet je niet alleen je hart openstellen voor de kennis van het evangelie en de liefde van God, maar moet je de wet van het evangelie in praktijk brengen. Dat kun je niet volledig begrijpen of beseffen als je het niet zelf in je leven toepast. Jezus heeft gezegd dat Hij was gekomen om te dienen, niet om Zich te laten dienen.[11] En dat geldt ook voor jullie. Je moet om je heen kijken en om andere mensen geven. Je kunt begaan zijn met anderen, je kunt vriendelijk zijn, je kunt met anderen delen, je kunt anderen op honderden verschillende manieren helpen. Als je dat doet, zal het evangelie van Jezus Christus een onderdeel van je worden.

Ik wil nog iets zeggen. Als de mensen vroeger de Heer wilden aanbidden en zijn zegeningen wilden ontvangen, namen ze een geschenk mee. Als ze bijvoorbeeld naar de tempel gingen, namen ze een offer mee om op het altaar te leggen. Na zijn verzoening en opstanding zei de Heiland dat Hij geen brandoffers van dieren meer zou aanvaarden. Het geschenk of offer dat Hij nu aanvaardt, is 'een gebroken hart en een verslagen geest.'[12] Als jullie naar de zegeningen van bekering verlangen, kun je de Heer de gave van je gebroken of berouwvolle hart en je verslagen of gehoorzame geest geven. Eigenlijk geven we onszelf — wie wij zijn en wie wij willen worden.

Is er iets in jou of in je leven dat onrein of slecht is? Als je je daarvan kunt ontdoen, is dat een gave van de Heiland. Is er een goede gewoonte of eigenschap die in je leven ontbreekt? Als je die aanneemt en in je karakter verweeft, is dat een geschenk aan de Heer.[13] Dat is soms moeilijk, maar zijn jullie gaven van bekering en gehoorzaamheid iets waard als ze je niets kosten?[14] Wees niet bang om je in te spannen. En bedenk ook dat je er niet alleen voor staat. Jezus Christus zal je helpen om van jezelf een waardevol geschenk te maken. Door zijn barmhartigheid zul je rein en heilig worden. Uiteindelijk zul je net als Hij zijn, 'volmaakt in Christus'.[15]

Tijdens het bekeringsproces zul je een wapenrusting aanhebben om je te beschermen, de 'wapenrusting Gods'.[16] En de woorden van Christus, die je door de Heilige Geest zult ontvangen, zullen je alles zeggen wat je moet doen.[17]

Op een avond in 1992 gingen twee zendelingzusters in Zagreb (Kroatië) terug naar hun appartement. Hun laatste afspraak was ver weg geweest en het werd al donker. Verscheidene mannen op de tram maakten grove opmerkingen en werden nogal lastig. Ze voelden zich bedreigd en stapten bij de volgende halte snel uit de tram terwijl de deuren zich sloten, zodat niemand hen kon volgen. Hoewel ze het probleem hadden ontlopen, bevonden ze zich op een volledig vreemde plek. Toen ze met een vragende blik om zich heen keken, zagen ze een vrouw. De zendelingen legden uit dat ze verdwaald waren en vroegen de vrouw welke kant ze op moesten. Zij wist waar ze een andere tram naar huis konden vinden, en ze bood aan om er met ze heen te lopen. Onderweg kwamen ze langs een kroeg waar sommige gasten buiten op de stoep in het donker zaten. Deze mannen zagen er ook dreigend uit. Maar de jonge vrouwen hadden sterk de indruk dat de mannen hen niet konden zien. Ze liepen voorbij, ogenschijnlijk onzichtbaar voor de mannen die hun kwaad hadden kunnen doen. Toen de zusters en hun gids bij de tramhalte kwamen, kwam de tram er net aan. Ze draaiden zich om om de vrouw te bedanken, maar die was nergens te vinden.[18]

Deze zendelingen hadden een gids en andere zegeningen ontvangen om hen lichamelijk te beschermen. Als jullie tot bekering komen, zul je op soortgelijke wijze tegen verleidingen en de duivel beschermd worden.[19] Soms zal het kwaad je niet kunnen zien. Soms zul je beschermd worden als het kwaad onzichtbaar voor jou is. En zelfs als je een rechtstreekse confrontatie moet aangaan, zul je dat vol geloof doen, zonder angst.

Ik heb gesproken over verlangens, onderworpenheid aan God, studie, gebed, dienstbetoon, bekering en gehoorzaamheid gehad. Samen met je aanbidding en activiteit in de kerk zul je een getuigenis krijgen en tot bekering komen. Het evangelie zal dan niet alleen een invloed in je leven zijn — maar een onderdeel van jezelf. Smeek God in de naam van Christus of Hij het evangelie in je hart wil schrijven, zodat je begrip zult hebben en het verlangen in je hart om zijn wil te doen.[20] Als je ijverig en geduldig naar deze zegen streeft, zul je die ontvangen, want God is 'genadig en barmhartig (...) en groot van goedertierenheid.'[21] Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

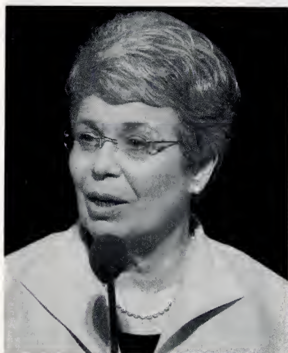
NOTEN

1. Jeremia 31:33. Ezechiël heeft gezegd dat bekering erop lijkt of de Heer ons 'hart van steen' wegneemt en ons een hart geeft dat Hem en zijn evangelie liefheeft. (Zie Ezechiël 11:19–20.) Dat gebeurde er ongetwijfeld met het volk van koning Benjamin, toen ze zeiden dat er een verandering in hun hart was teweeggebracht en dat ze geen verlangen meer hadden om het kwade te doen, 'maar wel om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2).
2. Zie Matteüs 18:3–4.
3. LV 1:16; zie ook Helaman 12:6.
4. Zie LV 76:25–29.
5. Wij zijn zo bijzonder gezegend dat we zoveel van het opgeschreven woord van God tot onze beschikking hebben. In vroeger tijden hadden weinig mensen een exemplaar van de Schriften in hun bezit. Ze moesten proberen te onthouden wat ze konden als er tijdens een preek iets uit de Schriften voorgelezen werd. Wat een onvergelijkelijke zegen dat jullie een eigen exemplaar hebben waarin je kunt lezen wanneer je wilt. Je kunt zien wat het evangelie voor invloed had in het leven van andere mensen die zich bekeerden, van de tijd van Adam tot in onze tijd.
6. Alma 32:28.
7. Alma 34:26.
8. Zie Moroni 7:47–48.
9. Zie 1 Nephi 11:21–23.
10. Alma 34:28.
11. Zie Marcus 10:45. Hij zei tegen Petrus dat als hij tot bekering was gekomen, hij zijn broeders moest versterken. (Zie Lucas 22:32.)
12. 3 Nephi 9:20.
13. Naast de Schriften is de brochure *Voor de kracht van de jeugd* (2001) een leidraad voor jullie.
14. Toen koning David zich een keer voorbereidde om de Heer een offer te brengen, zei een trouwe onderdaan dat hij de koning een plek, de dieren en het brandhout zou geven. Maar David weigerde en zei: 'Ik wil het in elk geval van u voor de volle prijs kopen, want de Here, mijn God, wil ik geen brandoffers brengen, die mij niets kosten' (2 Samuël 24:24).
15. Zie Moroni 10:32–33.
16. Zie Efeziërs 6:13–17.
17. 2 Nephi 32:3.
18. Zoals verteld door zuster Nicole Christofferson Miller.
19. Zie Matteüs 6:13.
20. Zie Hebreeën 8:10; 10:16.
21. Joël 2:13. 'Nadert tot Mij, en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan.' (LV 88:63.)

Het afgeronde verhaal

GAYLE M. CLEGG
Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

We moeten blijven schrijven, lopen, dienen en tot aan het eind van ons verhaal nieuwe uitdagingen aanvaarden.

Enige tijd geleden lag er een grote, witte envelop bij ons in de bus. Er zat een verhaal in dat geschreven was door een jongen die ik jaren daarvoor in de laatste klas van het basisonderwijs les had gegeven. Ik kon me de jongen, en de opdracht waar zijn klas maandenlang aan gewerkt had, nog goed herinneren. Ik wist ook nog dat hij van schrijven hield en dat hij veel zat na te denken. Soms schreef hij maar een of twee woorden op. Soms werkte hij tijdens de pauze door, maar toen het werk ingeleverd moest worden, was hij nog niet klaar. Ik zei tegen hem dat hij maar moest inleveren wat hij had, maar Jimmy zag het anders en wilde een afgerond verhaal inleveren. De laatste dag van het schooljaar vroeg hij of hij het verhaal in de zomervakantie mocht afmaken. Ik zei opnieuw tegen hem dat hij het maar moest inleveren. Hij smeekte om meer tijd en uiteindelijk liet ik hem met een stapel gekreukeld papier met vlekken naar huis gaan. Ik gaf hem een compliment omdat hij zo vastberaden was en zei dat ik erop vertrouwde dat hij zijn geweldige verhaal zou kunnen afmaken.

Tijdens die zomer dacht ik nog wel aan hem, maar ik dacht niet meer aan die opdracht, totdat ik jaren later het afgeronde verhaal in mijn brievenbus vond. Ik was verbaasd en vroeg me af waarom Jimmy zijn verhaal had willen afmaken. Wat voor visie, vastberadenheid en inspanning moet hij daarvoor hebben gehad? Waarom maken wij bepaalde taken af, ook als niemand dat meer van ons verwacht?

De overgrootvader van mijn man, Henry Clegg jr., was iemand die altijd alles afmaakte. Hij werd met zijn gezin lid van de kerk toen de eerste zendelingen naar Preston in Engeland kwamen. Henry had een duidelijk beeld van zijn toekomst en hij, zijn vrouw Hannah en hun twee jonge zoons emigreerden naar Utah. Henry verliet zijn oude ouders, die te zwak waren om zo'n lange, zware reis te maken. Hij wist dat hij ze nooit meer zou zien.

Tijdens hun reis over de vlakte, liep Hannah cholera op en overleed. Ze werd anoniem begraven. De groep trok weer verder en om zes uur 's avonds overleed ook zijn jongste zoon. Henry ging terug naar de plek waar hij Hannah had begraven. Hij legde zijn jonge zoon in de armen van zijn vrouw, en begroef ze samen. Toen moest Henry het huifkarrenkonvooi inhalen, dat al acht kilometer verder was. Henry had zelf ook cholera. Hij beschreef zijn conditie als op de rand van de dood, met het besef dat hij nog zestienhonderd kilometer moest lopen. Het was verbazingwekkend, maar hij ging door, stap voor stap. Na de dood van zijn lieve Hannah en zijn zoontje schreef hij enkele weken niet in zijn dagboek. Ik werd getroffen door de woorden die hij gebruikte toen hij opnieuw begon te schrijven: 'Nog steeds onderweg.'

Toen hij uiteindelijk de vergaderplaats van de heiligen bereikte, begon hij een nieuw gezin. Hij behield zijn geloof. Hij ging met zijn verhaal verder. En het is heel opmerkelijk dat zijn hartzeer over de begrafenis van zijn vrouw en zoon het begin was van het erfgoed in onze familie om door te zetten en dingen af te maken.

Als ik verhalen als die van Henry Clegg hoor, vraag ik me vaak af: 'Zou ik dat kunnen?' Soms boezemt die vraag mij angst in, omdat ik besef dat dat pionierserfgoed in mij moet voortleven. Ik was onlangs in West-Afrika en zag hedendaagse pioniers lid van een nieuwe kerk worden, hun eeuwenlange tradities achterlaten, zelfs familie en vrienden achterlaten, net als Henry. Ik heb net zoveel bewondering en liefde voor hen als voor mijn eigen voorouders.

Lijken de beproevingen van anderen moeilijker dan die van ons? We zien soms iemand met enorm veel taken en denken: 'Dat zou ik nooit kunnen.' Maar andere mensen kijken

misschien naar ons en denken hetzelfde. Het gaat niet zozeer om de omvang van de verantwoordelijkheid, maar om onze gevoelens als we ons middenin een onafgemaakte taak bevinden. Voor een jonge moeder met veel kinderen thuis kan de zorg iedere dag en nacht wel als zestienhonderd kilometer lopen aanvoelen. Een ZHV-les geven aan vrouwen die ouder of jonger, meer ervaren of hoger opgeleid zijn, kan moeilijk zijn, vooral als het een onderwerp is waar je zelf nog moeite mee hebt. Een klas met tien wilde zesjarigen kan overweldigend zijn, vooral als je eigen zesjarige in die klas zit, en je al niet weet hoe je hem thuis iets bij kunt brengen.

Wat leren we van de jonge Jimmy, van de vroegere pioniers en van de hedendaagse pioniers over de hele wereld, waar wij in onze beproevingen iets aan hebben? Jimmy heeft jarenlang zelf zitten schrijven, zonder tijdslimiet, Henry Clegg heeft alleen doorgezet, zonder de energie om in zijn dagboek te schrijven, en Afrikaanse heiligen hebben de normen voor een tempelaanbeveling nageleefd terwijl ze zich niet konden voorstellen dat er op een dag een tempel in hun eigen land zou zijn. Volharden, trouw blijven en voltooien waren hun eigen beloning.

Jaren geleden vroeg een van onze dochters of ik naar buiten wilde komen om met haar een balspel te spelen. Ze zei dat ik moest gaan zitten en naar haar moest kijken, terwijl zij steeds tegen de bal sloeg aan een touw dat zich om een paal wond. Na een tijdje vroeg ik wat mijn taak in het spel was. Ze zei: 'Nou, mam, iedere keer als het touw zich om de paal wikkelt, zegt u: "Goed gedaan! Goed gedaan!"'

'Goed gedaan!' maakt de reis mogelijk. Het klinkt een beetje als het telefoontje van een moeder van een van de zesjarige kinderen in een jeugdwerkklas, die belt om de leerkracht te laten weten dat haar zoontje uit zichzelf zijn zusje voorzichtig in het autostoeltje heeft gezet, naar aanleiding van een les

in het jeugdwerk. Het lijkt misschien wel op een echtgenoot die de kinderen naar de kinderkamer en het jeugdwerk brengt, terwijl zijn vrouw de spullen voor haar les in de jongevrouwen klaarzet. Soms is het zo eenvoudig als een glimlach, een omarming, een lange wandeling om iets met een vriend, echtgenoot of kind uit te praten.

Ieder mens moet zijn of haar eigen verhaal afmaken, maar het klinkt veel leuker als er wordt aangemoedigd, als we op onze bestemming gewaardeerd en verwelkomd worden, hoe lang de reis ook heeft geduurd.

De grootste leidsman en middelaar heeft gezegd: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoedigen' (LV 84:88). Kunnen we het ons veroorloven om dit gedeelte van onze eigen reis over te slaan?

Henry Clegg bleef volharden om zich bij de getrouwe heiligen te voegen, om zijn plaats in te nemen, om een rechtschapen gezin te stichten, om zijn naasten van dienst te zijn. Hij bleef dat doel voor ogen houden, ook toen hij diepbedroefd was. Het antwoord van een jeugdwerkkind uit Ghana op de vraag 'Wat houdt het in om iedere dag voor het goede te kiezen?' luidde: 'Het betekent dat we de Heer iedere dag volgen en ons best doen, ook als het moeilijk is.' Deze hedendaagse pioniersjongen kende de aanmoediging van president Hinckley. Hij wist dat hij iedere dag de geboden moest onderhouden. Hij begreep dat zijn eigen verhaal zich zou ontvouwen als hij eenvoudigweg iedere dag de ene voet voor de andere zou zetten.

In het afgelopen najaar kreeg ik de moeilijke opdracht om een instructieband voor het jeugdwerk in het Spaans te schrijven. Vroeger in mijn leven sprak ik Spaans, maar recentelijk had ik Portugees gesproken. En ik wist hoe moeilijk het was om opnieuw Spaans te leren. Ik deed wat u allemaal zou doen als u een bijzonder moeilijke opdracht moest uitvoeren. Ik vroeg vaardige en toegewijde Spaanstalige zusters om hulp. Samen hebben we

heel lang gestudeerd, gebeden en gevast. De dag brak aan waarop we moesten doen wat de Heer van ons verwachtte, en we waren niet alleen bang, we vonden ook dat ons werk ontoereikend was. We hadden naar het moment toegeleefd en nu kon er niets meer aan gedaan worden. Ik wilde overnieuw beginnen.

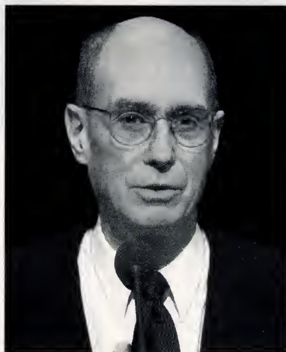
We kregen allemaal van onze echtgenoot een zegen, en begonnen ons wat rustiger te voelen. Als van engelen kregen we steun: een lieve echtgenoot zette de wekker op zijn horloge aan zodat hij tijdens de opname ieder half uur voor me kon bidden, uit de ogen van een cameraman schenen de woorden 'goed gedaan', en jeugdwerkleidsters die vertrouwen in de Geest hadden en in staat waren om dat met kracht duidelijk te maken. Uiteindelijk hadden we een film die nuttig was voor onze Spaanstalige leiders. Iedereen die had deelgenomen, was min of meer verbaasd en bijzonder dankbaar voor het succes. We liepen zo ver we konden, en toen we overwogen om onze handkarren achter te laten, leek het wel of engelen op de een of andere manier van achteren hielpen duwen.

Wat hebben we van deze opdracht geleerd? Dezelfde les die Henry Clegg jr. en Jimmy hadden geleerd, en wat alle getrouwe hedendaagse pioniers leren. Met de hulp van de Heer is niets onmogelijk (zie Lucas 1:37), maar we moeten ons eigen verhaal afmaken. Hij stuurt zijn Geest, wij moedigen elkaar aan, maar we moeten blijven schrijven, lopen, dienen en tot aan het eind van ons verhaal nieuwe uitdagingen aanvaarden. 'Nog steeds onderweg' is de fundamentele vereiste op onze levensweg. Hij wil dat onze reis goed afloopt. Hij wil dat wij bij Hem terugkeren. Ik bid dat onze verhalen zullen eindigen in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader en zijn Zoon, onze Heiland Jezus Christus, de scheppers en afwerkers van ons geloof. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

In de kracht des Heren

OUDERLING HENRY B. EYRING
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We hebben kracht nodig die ons te boven gaat om ongeacht alle omstandigheden de geboden te onderhouden.

Als jonge man was ik raadgever van een wijze districtspresident. Hij probeerde mij te onderrichten. Een van de dingen waar ik me toen over verwonderde, was zijn volgende advies: 'Als je mensen ontmoet, behandel ze dan alsof ze ernstige problemen hebben, en dan zul je in ruim de helft van de gevallen gelijk hebben.'

Ik vond hem toen behoorlijk pessimistisch. Nu, ruim veertig jaar later, begrijp ik dat hij de wereld en het leven goed begreep. Naarmate de tijd verstrijkt, vormt de wereld steeds meer een uitdaging, en onze lichamelijke vermogens nemen met de jaren ook langzaam af. Het is duidelijk dat we meer nodig hebben dan lichamelijke kracht. De psalmist had gelijk: 'Doch het heil der rechtvaardigen is van de Here, hun schutse ten tijde der benauwdheid.'[1]

Het herstelde evangelie van Jezus Christus is een hulpmiddel om te weten te komen hoe we in tijden van tegenspoed de kracht van de Heer kunnen ontvangen. We leren waarom we beproevingen in het leven hebben. En, wat nog belangrijker is, we leren hoe we bescherming en hulp van de Heer kunnen ontvangen.

We krijgen beproevingen omdat onze hemelse Vader ons liefheeft. Het is zijn doel om ons voor te bereiden om voor eeuwig in heerlijkheid en gezinsverband bij Hem en zijn Zoon Jezus Christus te leven. Om voor die gave in aanmerking te komen, moeten we een sterfelijk lichaam hebben. Daarmee begrijpen we dat we door verleidingen en problemen beproefd zullen worden.

Door het herstelde evangelie leren we niet alleen waarom we beproefd moeten worden, maar ook wat de beproevingen inhouden. De profeet Joseph Smith heeft ons een uitleg gegeven. Door openbaring was hij in staat om woorden vast te leggen die tijdens de schepping van de wereld gesproken waren. Ze gaan over ons, de geestkinderen van onze hemelse Vader die op aarde

zouden komen. Dit zijn die woorden:

'En Wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Here, hun God, hun ook zal gebieden.'[2]

Met die uitleg kunnen we begrijpen waarom we beproevingen in het leven hebben. Ze stellen ons in de gelegenheid om te bewijzen dat we God trouw zijn. We ondergaan in het leven zoveel beproevingen dat alleen al het doorstaan bijna ondraaglijk lijkt. Dat leken deze woorden in de Schriften te betekenen toen ik ze voor het eerst las: 'Volhardt tot het einde toe.'[3] Ze klonken onverbiddelijk, alsof ik stil moest zitten en me aan de armleuningen van de stoel moest vasthouden terwijl iemand een van mijn tanden eruit trekt.

Dat kan zeker zo lijken voor een gezin dat van de oogst afhankelijk is en het maar niet wil regenen. Zij vragen zich wellicht af: hoelang kunnen we dit nog volhouden? Het kan zo lijken voor een jongere die de steeds grotere vloedgolf van verdorvenheid en verleiding moet weerstaan. Het kan zo lijken voor de jongeman die met moeite een opleiding volgt om in het onderhoud van zijn gezin te kunnen voorzien. Het kan zo lijken voor de persoon die geen werk kan vinden of die zijn baan is kwijtgeraakt. Het kan zo lijken voor de persoon die, vroeg of laat, te maken krijgt met gezondheidsproblemen of gebrek aan lichamelijke kracht, hetzij bij zichzelf, hetzij bij dierbaren.

Maar de beproeving die een liefdevolle God ons geeft, is niet om te zien of we problemen kunnen doorstaan, maar wordt gegeven om te kijken of we die op goed wijze zullen doorstaan. We slagen als we laten zien dat we Hem indachtig zijn en zijn geboden onderhouden. En om goed te volharden moeten we die geboden ondanks alles onderhouden, ongeacht de verleidingen en verwarring om ons heen. Wij hebben die kennis omdat het plan van geluk zo duidelijk in het herstelde evangelie wordt beschreven.

Door die duidelijkheid kunnen we te weten komen wat voor hulp we nodig hebben. We hebben kracht nodig die ons te boven gaat om ongeacht alle omstandigheden de geboden te onderhouden. Voor sommige mensen is het armoede, maar voor anderen is het juist voorspoed. Misschien zijn het ouderdomsverschijnselen of juist de uitbundigheid van de jeugd. De combinatie van beproevingen en de duur daarvan zijn net zo verschillend als de kinderen van onze hemelse Vader. Geen twee zijn hetzelfde. Maar wat beproefd wordt, is hetzelfde, altijd en voor iedereen: zullen we alles doen wat de Heer, onze God, ons zal gebieden?

Als we weten waarom we beproefd worden en wat de beproeving inhoudt, kunnen we de juiste hulp inroepen. We moeten ons tot God wenden. Hij geeft ons de geboden. En wij hebben meer dan onze eigen kracht nodig om ze te onderhouden.

Nogmaals, het herstelde evangelie verduidelijkt de eenvoudige dingen die we moeten doen. Het geeft ons het vertrouwen dat we de nodige hulp zullen ontvangen als we die dingen op tijd en voortdurend doen, en lang voordat er zich een crisis voordoet.

Het eerste, middelste en laatste wat we moeten doen, is bidden. De Heiland heeft gezegd hoe we dat moeten doen. Een van zijn duidelijkste instructies staat in 3 Nephi:

'Ziet, voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, gij moet altijd waken en bidden, opdat gij niet in verzoeking valt; want Satan begeert u te bezitten, opdat hij u als tarwe moge ziften.

'Daarom moet gij altijd in Mijn naam tot de Vader bidden;

'En wat gij ook de Vader in mijn naam zult vragen, wat goed is, gelovende, dat gij zult ontvangen, ziet, het zal u worden gegeven.

'Bidt in uw gezinnen altijd in mijn naam tot de Vader, opdat uw vrouwen en uw kinderen mogen worden gezegend.'[4] Daarom moeten we altijd bidden.

Nog iets eenvoudigs wat wij kunnen doen, zodat God ons kracht kan geven, is ons in de woorden van Christus te verheugen: lees en overpeins de standaardwerken van de kerk en de woorden van de hedendaagse profeten. God belooft ons hulp als we dat dagelijks doen. Als wij trouw de

Het gezin Nepomniatsji, leden in Sint-Petersburg (Rusland).

Schriften bestuderen, zullen we de Heilige Geest bij ons hebben. Die belofte staat in het Boek van Mormon, maar is ook van toepassing op alle woorden die God ons door zijn profeten heeft gegeven of nog zal geven.

'Ziet, ik wilde u vermanen, dat, wanneer gij deze dingen zult lezen — indien het volgens Gods wijsheid is, dat gij ze zoudt lezen — gij wildet bedenken, hoe barmhartig de Here jegens de mensenkinderen is geweest sedert de schepping van Adam tot aan de tijd, waarop gij deze dingen zult ontvangen, en het in uw hart overwegen.

'En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken.

'En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.'[5]

We moeten niet slechts een enkele keer aanspraak op die belofte maken, en niet alleen voor het Boek van Mormon. De belofte is waar. De macht van de Heilige Geest is echt. En die kunnen we steeds opnieuw ontvangen. En een grote waarheid waar hij altijd van getuigt, is dat Jezus de Christus is.

Door dat getuigenis komen we dichter bij de Heiland en kunnen we de hulp aanvaarden die Hij iedereen biedt die in dit sterfelijk leven beproefd wordt. Meer dan eens heeft Hij gezegd dat Hij ons zo zal vergaderen als een hen haar kuikens onder haar vleugels. Hij zegt dat wij nederig bij Hem moeten komen, met voldoende geloof in Hem om ons 'met vol voornemen des harten' te bekeren.[6]

Een van de manieren om dat te doen, is ons met de heiligen in zijn kerk tezamen te komen. Ga naar de kerk, ook als dat moeilijk lijkt. Als u vastberaden bent, zal Hij u helpen om de kracht daarvoor te vinden.

Een lid uit Engeland heeft me een brief geschreven. Toen haar bisschop haar vroeg of ze een roeping wilde aanvaarden om ochtendseminarie te geven, zei hij dat ze er goed over moest bidden voordat ze die roeping aanvaardde. Dat deed ze. Ze aanvaardde de roeping. Toen ze voor het eerst met de ouders sprak, stond de bisschop naast haar. Ze zei dat ze sterk het gevoel had dat het seminarie vijf dagen in de week moest worden gehouden. Sommige ouders keken bedenkelijk. Iemand zei: 'Ze komen vast niet. Daar zijn ze het vast niet mee eens.'

Nou, de twijfelaars hadden voor de helft gelijk. De cursisten waren het er inderdaad niet mee eens. Maar het aantal aanwezigen op die koude, donkere ochtenden is nu boven de negentig procent. Die leerkracht en haar bisschop geloofden dat als de cursisten erheen zouden gaan, ze versterkt zouden worden door een macht die groter is dan zijzelf. En dat gebeurde. Die macht zal hen beschermen als ze zich op plaatsen bevinden waar ze de enige heiligen der laatste dagen zijn. Zij zullen niet alleen of krachteloos zijn, want zij hebben de uitnodiging aanvaard om zich met de heiligen te vergaderen toen dat niet gemakkelijk was.

Die kracht wordt zowel aan oudere als jongere mensen gegeven. Ik ken een weduwe die ruim negentig is. Ze zit in een rolstoel. Ze bidt net als u, en smeekt om hulp zodat ze de problemen kan oplossen die haar eigen kracht te boven gaan. Het antwoord is een gevoel in haar hart. Het zet haar ertoe aan om het volgende gebod te onderhouden: 'En ziet, gij moet dikwijls tezamen komen.'[7] Dus vindt ze manieren om naar de kerk te gaan. Mensen die daar naar de kerk gaan, hebben tegen me gezegd: 'Wij zijn zo blij haar te zien. Ze heeft zo'n goede geest bij zich.'

Ze neemt aan het avondmaal deel en hernieuwt haar verbond. Ze denkt aan de Heiland en probeert zijn geboden te onderhouden. En daarom heeft ze altijd zijn Geest bij zich. Haar problemen zijn misschien niet opgelost. De meeste daarvan zijn het gevolg van de keuzes van anderen, en zelfs onze hemelse Vader die haar gebeden hoort en haar liefheeft, kan anderen niet dwingen om voor het goede te kiezen. Maar Hij kan haar naar de veiligheid die de Heiland biedt leiden, en naar de belofte dat zij altijd zijn Geest bij zich kan hebben. En ik weet zeker dat zij met de kracht van de Heer deze beproeving zal doorstaan, omdat ze het gebod naleeft om met de heiligen

tezamen te komen. Dat is zowel het bewijs van haar lijdzaamheid als van de bron van haar kracht om de toekomst tegemoet te treden.

We moeten nog iets eenvoudigs doen. De kerk van de Heer is hersteld, daarom is iedere roeping een roeping om Hem te dienen. Die bisschop in Engeland was verstandig. Hij vroeg de vrouw om over haar roeping te bidden. Hij wist wat voor antwoord ze zou ontvangen. Het was een roeping van de Vader en zijn geliefde Zoon. Hij wist wat zij zou leren door aan de roeping van Meester gehoor te geven: in de dienst van de Heer wordt de Heilige Geest een metgezel van hen die proberen hun uiterste best te doen. Dat moet ze gevoeld hebben toen ze voor die ouders stond en toen ze zag dat de cursisten aanvankelijk niet erg gemotiveerd waren. Wat moeilijk leek, bijna onmogelijk met haar eigen kracht, werd een vreugde in de kracht van de Heer.

Als zij de teksten leest en overweegt, en zich op de lessen voorbereidt, weet ze dat de Heiland aan zijn Vader heeft gevraagd om haar de Heilige Geest te sturen, net zoals Hij zijn discipelen tijdens het laatste avondmaal had beloofd, toen Hij wist met wat voor problemen zij te maken zouden krijgen, en dat Hij zou vertrekken. Hij liet ze niet troosteloos achter. Hij beloofde hun de Heilige Geest, zoals Hij die ons in zijn werk beloofd heeft. Dus als u ergens voor wordt geroepen, aanvaard die roeping dan. U zult er beproevingen door kunnen weerstaan die die roeping ver te boven gaan.

Niet iedereen heeft een formele roeping. Maar iedere discipel dient de Meester door zijn getuigenis te geven en goed te zijn voor alle mensen om zich heen. Iedereen heeft dat in de wateren van de doop beloofd. En allen zullen het gezelschap van de Geest hebben als zij hun beloften aan God blijven naleven.

In dienst van de Meester zult u Hem leren kennen en liefhebben. Als u blijft bidden en dienen, zult u gaan voelen dat de Heilige Geest een metgezel is geworden. Velen van ons hebben dergelijk dienstbetoon verricht en zijn gezelschap ervaren. Als u aan die tijd terugdenkt, zult u zich herinneren dat u veranderingen hebt ondergaan. De verleiding om kwaad te doen, neemt af. Het verlangen om het goede te doen, wordt groter. Zij die u het beste kenden en liefhadden, hebben wellicht gezegd: 'Je bent vriendelijker en geduldiger geworden. Je bent niet dezelfde persoon meer.'

U was dezelfde persoon niet meer omdat de verzoening van Jezus Christus wezenlijk is. En de belofte dat we nieuw, veranderd en beter kunnen worden, is echt. En we kunnen sterker worden om onze beproevingen te doorstaan. Dan krijgen wij de kracht van de Heer, een kracht die in zijn dienst is ontwikkeld. Hij gaat met ons mee. En na verloop van tijd worden we zijn beproefde en versterkte discipelen.

Dan zult u merken dat u anders bidt. Uw gebeden worden vuriger en regelmatiger. De woorden die u spreekt, krijgen een andere betekenis voor u. Ons is geboden dat wij altijd in de naam van Jezus Christus tot de Vader moeten bidden. Maar u zult meer vertrouwen krijgen als u tot de Vader bidt, en weet dat u Hem als getrouwe en beproefde discipel van Jezus Christus aanspreekt. De Vader zal u meer vrede en kracht geven en u zult tevreden uitkijken naar de volgende woorden als uw aardse proeftijd voorbij is: 'Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf.'[8]

Ik weet dat God de Vader leeft. Ik getuig dat Hij al onze gebeden hoort en verhoort. Ik weet dat zijn Zoon Jezus Christus de prijs van al onze zonden heeft betaald, en dat Hij wil dat wij bij Hem komen. Ik weet dat de Vader en de Zoon van ons verwachten dat wij deze proeftijd doorstaan. Ik getuig dat Zij een weg voor ons hebben bereid. Door de herstelling van het evangelie in de laatste dagen is die weg ons duidelijk gemaakt. Wij kennen de geboden. In de ware kerk van Jezus Christus hebben wij recht op de belofte van het gezelschap van de Heilige Geest. En wij kunnen met succes volharden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het gezin Pilipenko en hun vriend Michel Kotov uit Sint-Petersburg kijken thuis naar de conferentie.

NOTEN

1. Psalmen 37:39.
2. Abraham 3:25.
3. 2 Nephi 31:20.
4. 3 Nephi 18:18–21.
5. Moroni 10:3–5.
6. 3 Nephi 10:6.
7. 3 Nephi 18:22.
8. Matteüs 25:21.

Uw persoonlijke invloed

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wanneer we in de voetstappen treden van die Mens uit Galilea — namelijk de Heer Jezus Christus — kunnen we onze invloed ten goede laten gelden, waar we ook zijn en wat onze roeping ook is.

Geliefde broeders en zusters, zowel binnen oogbereik als over de wereld vergaderd, ik doe een beroep op uw gebeden en geloof nu ik de eer heb om u toe te spreken.

Ruim veertig jaar geleden, toen president David O. McKay mij in het Quorum der Twaalf Apostelen riep, sloot hij mij met een innemende glimlach in zijn armen. In de plechtige instructie die hij mij gaf, zei hij onder meer: 'Er is een verantwoordelijkheid die niemand kan ontlopen. En dat is het effect van iemands persoonlijke invloed.'

De roeping van de eerste apostelen weerspiegelde de invloed van de Heer. Hij zocht een gelovig man niet onder de hooghartigen die dagelijks naar de synagoge kwamen. Nee, Hij zocht hem onder de vissers uit Kafarnaüm. Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes hoorden zijn roep: 'Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.'[1] Ze volgden Hem. Simon, een twijfelend mens, werd Petrus, een gelovig apostel.

De Heiland ging niet op zoek naar een ijverig en krachtig zendeling onder zijn aanhangers, maar Hij vond hem onder zijn tegenstanders. Saulus uit Tarsus, de vervolger, werd Paulus, de bekeerder. De Verlosser koos onvolmaakte mannen om de weg tot volmaking te verkondigen. Dat deed Hij toen; dat doet Hij nu.

Hij roept u en mij om Hem hier te dienen en geeft ons een taak die Hij wil dat we volbrengen. We wijden ons volledig toe. We trekken onze taak niet in twijfel.

Wanneer we in de voetstappen treden van die Mens uit Galilea — namelijk de Heer Jezus Christus — kunnen we onze invloed ten goede laten gelden, waar we ook zijn en wat onze roeping ook is.

De ons toegewezen taak lijkt wellicht onbelangrijk en onnodig, en blijft misschien onopgemerkt. Sommigen stellen wellicht de vraag:

'Vader, waar zal ik aan het werk gaan?'
En mijn liefde vloeide warm en rijk.
Toen wees Hij een plekje aan
en zei: 'Verzorg dat voor Mij.'
Ik antwoordde snel: 'O nee, dat niet!
Niemand zou ooit zien
hoe goed ik mijn werk deed;
dat plekje is niets voor mij.'
En Hij zei, zijn toon was mild;
'Werk je voor hen of voor Mij?
Nazaret was klein,
en Galilea eveneens.'[2]

Het gezin is de ideale onderwijsplek. Ook is het een uitstekend leerpracticum. De gezinsavond kan elk lid geestelijke groei brengen.

'Het gezin is de basis van een rechtschapen leven, en niets kan zijn plaats innemen of zijn essentiële functies vervullen.'[3] Veel presidenten van de kerk hebben die waarheid verkondigd.

Juist in het gezin kunnen ouders hun kinderen een verstandige leefstijl bijbrengen. Samenwerking en hulpvaardigheid worden dan de standaard van een volgende generatie gezinnen wanneer die kinderen opgroeien, trouwen en het huis uit gaan. De lessen die we thuis leren, blijven ons het langst bij. President Gordon B. Hinckley blijft hameren op de gevaren van onnodige schulden, meer uitgeven dan je hebt, en luxe aanzien voor behoefte.

De aansporing die de apostel Paulus zijn geliefde Timoteüs gaf, verschaft ons een leidraad waarmee we onze persoonlijke invloed kunnen verhogen in het leven van hen met wie we omgaan: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.'[4]

Als jongen ging ik naar de zondagsschool in de wijk 6–7 van de ring Pioneer. Er was door verhuizingen nogal veel verloop in de wijk, wat

resulteerde in een snelle wisseling van leerkrachten in de zondagsschool. Wij, jongens en meisjes, waren nog niet gewend geraakt aan een bepaalde leerkracht en zijn of haar manier van werken, of de superintendent van de zondagsschool bezocht de klas en zei: 'Jullie krijgen een nieuwe leerkracht.' Dan waren we teleurgesteld, en het gevolg was dat de discipline eronder leed.

Potentiële leerkrachten, tot wie de slechte reputatie van onze klas was doorgedrongen, weigerden beleefd de roeping, of stelden voor les te geven aan een andere klas met leerlingen die beter handelbaar waren. Wij verheugden ons in onze nieuwe status en waren vastbesloten om die vrees van de leerkrachten waar te maken.

Op zekere zondagochtend kwam een lieftallige jongedame met de superintendent van de zondagsschool de klas binnen en werd voorgesteld als een lerares die gevraagd had of ze ons les mocht geven. We hoorden dat ze een zending had vervuld en erg van jonge mensen hield. Ze heette Lucy Gertsch. Ze was mooi, had een vriendelijke stem en stelde belang in ons. Ze vroeg elk lid van de klas om zichzelf voor te stellen, en vervolgens stelde ze vragen die haar inzicht gaven in onze achtergrond. Ze vertelde ons over haar kindertijd in Midway (Utah), en toen ze de prachtige vallei daar beschreef, bracht ze de schoonheid ervan in ons tot leven en wilden wij de groene weiden bezoeken waarvan zij zo hield.

Lucy liet de Schriften echt tot leven komen. We leerden Samuël, David, Jakob, Nephi, Joseph Smith en de Heer Jezus Christus persoonlijk kennen. Onze evangeliekennis groeide. Ons gedrag verbeterde. Onze liefde voor Lucy Gertsch kende geen grenzen.

We begonnen een project om stuivers en dubbeltjes te sparen voor wat een groot kerstfeest moest worden. Zuster Gertsch hield het totaalbedrag nauwkeurig bij. Jongens in de groei eigen, vertaalden we die geldbedragen in gedachte in cakes, koekjes, taarten en ijs. Het moest een geweldig evenement worden. Nog nooit had een van onze leerkrachten zo'n gezellige avond voorgesteld als deze moest worden.

De zomermaanden verstreken en het werd herfst. Herfst werd winter. Ons feestdoel was bereikt. De klas was gegroeid. Er heerste een goede geest.

Geen van ons zal die duistere zondagochtend vergeten dat onze geliefde lerares ons mededeelde dat de moeder van een van onze klasgenoten was heengegaan. We dachten aan onze eigen moeder en hoeveel zij voor ons betekende. We hadden oprecht verdriet om het grote verlies van Billy Devenport.

De les was die zondag ontleend aan het boek Handelingen, hoofdstuk 20, vers 35: '[U moet] zich de woorden van de Here Jezus herinneren, die zelf gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen.' Aan het eind van de goed voorbereide les, zei Lucy Gertsch nog wat over de economische situatie van Billy's familie. Het was in de crisisjaren en geld was

schaars. Met een schittering in haar ogen, vroeg ze: 'Hoe zouden jullie het vinden om deze lering van onze Heer te volgen? Hoe zouden jullie het vinden om met zijn allen ons feestfonds mee te nemen naar de Devenports en het hun te geven als uiting van onze liefde?' De beslissing was unaniem. We telden het geld nauwkeurig en deden het totaal in een grote envelop. We kochten een mooie kaart en zetten daar onze naam in.

Door die eenvoudige daad van naastenliefde kregen we een sterk gevoel van saamhorigheid. We leerden uit eigen ervaring dat het echt zaliger is te geven dan te ontvangen.

De jaren zijn voorbijgevlogen. Het oude kerkgebouw is er niet meer, het is ten prooi gevallen aan de industrialisering. Maar de jongens en meisjes die leerden, die lachten, die groeiden onder leiding van die geïnspireerde lerares van waarheid, zijn haar liefde en haar lessen nooit vergeten. Haar goede, persoonlijke invloed was aanstekelijk.

Een algemeen autoriteit wiens persoonlijke invloed wijd en zijd gevoeld werd, was wijlen president Spencer W. Kimball. Hij sprong voor heel veel mensen in de bres.

Toen ik bisschop was, ging op zekere dag de telefoon. Het was ouderling Spencer W. Kimball. Hij zei: 'Bisschop Monson, u heeft een woonwagenkamp in uw wijk, en in een kleine woonwagen in dat kamp — de allerkleinste — woont een fijne Navajo weduwe, Margaret Bird. Wilt u uw ZHV-presidente vragen op bezoek te gaan en haar uit te nodigen voor de ZHV?' Dat deden we. Margaret Bird kwam en werd hartelijk verwelkomd.

Ouderling Kimball heeft nog een keer gebeld. Hij zei: 'Bisschop Monson, het is mij ter ore gekomen dat er in een hotel in het centrum twee Samoaanse jongens wonen. Die gaan problemen krijgen. Wilt u ze opnemen in uw wijk?'

Ik vond deze twee jongens midden

in de nacht op de treden van het hotel. Ze zaten te zingen en speelden op hun ukeleles. Ze werden lid van onze wijk. Na verloop van tijd trouwden ze beiden in de tempel en waren toegewijd in hun roepingen. Hun invloed ten goede was verstrekkend.

Toen ik als bisschop was geroepen, kwam ik erachter dat het aantal abonnementen op het ZHV-tijdschrift in de wijk 6–7 nog nooit zo laag geweest was. Met een gebed in ons hart gingen we na wie we als tijdschriftenvertegenwoordiger konden roepen. We kregen de inspiratie om deze taak aan Elizabeth Keachie te geven. Ik benaderde haar voor deze taak. Ze antwoordde: 'Bisschop Monson, ik doe het.'

Elizabeth Keachie was Schotse van geboorte, en toen ze zei dat ze het zou doen, wist ik dat ze zich aan haar woord zou houden. Zij en haar schoonzus, Helen Ivory — beiden krap 1 meter vijftig — begonnen de wijk te bezoeken, huis na huis, straat na straat, blok na blok. Het resultaat was fantastisch. We hadden meer abonnementen op het ZHV-tijdschrift dan alle andere units van de ring bij elkaar.

Op een zondagavond feliciteerde ik Elizabeth Keachie en zei: 'Uw taak zit erop.'

Ze antwoordde: 'Nog niet, bisschop. Twee blokken hebben we nog niet gehad.'

Toen ze me vertelde welke blokken, zei ik: 'O, zuster Keachie, daar woont niemand. Dat is allemaal industriegebied.'

'Dat maakt niet uit', antwoordde ze, 'Ik ga toch liever zelf kijken.'

Op een regenachtige dag bezochten ze de twee laatste blokken. Op het eerste blok waren geen woonhuizen, noch op het tweede. Zij en zuster Ivory bleven staan bij een oprit die door een recente regenbui in een modderpoel was veranderd. Zuster Keachie tuurde zo'n dertig meter de oprit af, die grensde aan een metaalgieterij, en zag op ongeveer dertig meter afstand vaag een garage. Het was echter geen normale garage, er hing een gordijn voor het raam.

Ze keek vervolgens naar haar schoonzus en vroeg: 'Nell, zullen we op onderzoek gaan?'

De twee zusters liepen ruim tien meter de modderige oprit op naar een plek waar ze de hele garage konden zien. Nu zagen ze een deur aan de zijkant van de garage, die vanaf de straat niet te zien was. Ook zagen ze dat er een schoorsteen was, waaruit rook kringelde.

Elizabeth Keachie klopte aan. William Ringwood, 68 jaar oud, deed open. Ze vertelden hun verhaal, dat in elk huis het tijdschrift van de ZHV zou moeten liggen. William Ringwood antwoordde: 'Dat kunt u beter aan mijn vader vragen.'

De 94-jarige Charles W. Ringwood kwam naar de deur en luisterde ook naar de boodschap. Hij nam een abonnement.

Elizabeth Keachie kwam mij persoonlijk vertellen over die twee mannen in onze wijk. Toen ik bij het hoofdkantoor van de kerk hun lidmaatschapskaarten had opgevraagd,

kreeg ik naderhand een telefoontje van de ledenadministratie in het kantoor van de Presiderende Bisschap. De secretaresse vroeg: 'Bent u er zeker van dat Charles W. Ringwood in uw wijk woont?'

Toen ik bevestigend antwoordde, zei ze dat zijn lidmaatschapskaart al zestien jaar in de bak 'spoorloze leden' in het kantoor van de Presiderende Bisschap lag.

Op een zondagochtend brachten Elizabeth Keachie en Nell Ivory Charles en William Ringwood naar onze priesterschapsvergadering. Het was de eerste keer in vele jaren dat ze een kerkgebouw betraden. Charles Ringwood was de oudste diaken die ik ooit ontmoet had. Zijn zoon was het oudste mannelijk lid zonder priesterschap dat ik ooit ontmoet had.

Broeder Charles Ringwood werd door mij tot leraar geordend, daarna tot priester, en vervolgens tot ouderling. Ik zal nooit mijn gesprek met hem voor zijn tempelaanbeveling vergeten. Uit een oude, versleten portemonnee haalde hij een zilveren dollar, gaf die aan mij en zei: 'Dat is mijn vastengave.'

Ik zei: 'Broeder Ringwood, u hoeft geen vastengave te geven. U hebt het zelf nodig.'

'Ik wil de zegeningen ontvangen, niet het geld vasthouden', was zijn antwoord.

Later ging ik met Charles Ringwood naar de Salt Laketempel, waar ik met hem een begiftigingsdienst bijwoonde.

Een paar maanden nadien overleed Charles W. Ringwood. Bij zijn uitvaartdienst zag ik zijn familie op de voorste rijen van de aula zitten, maar ook zag ik achterin de aula twee lieve vrouwen zitten: Elizabeth Keachie en Helen Ivory.

Toen ik zo naar die twee getrouwe en toegewijde vrouwen zat te kijken en hun goede invloed bepeinsde, vulde mijn ziel zich met de belofte van de Heer: 'Ik, de Here, ben barmhartig en genadig jegens hen, die Mij vrezen, en Ik schep er behagen in hen te eren, die Mij in gerechtigheid en waarheid tot het einde toe dienen. Groot zal hun loon zijn, en eeuwig hun heerlijkheid.'[5]

Er is iemand wiens persoonlijke invloed, meer dan wie ook, de continenten bedekt, de oceanen overspant en het hart van de ware gelovigen binnendringt. Hij bracht verzoening voor de zonden van alle mensen.

Ik getuig dat Hij de waarheid leert — Hij is echter meer dan een leraar. Hij is het Voorbeeld van het volmaakte leven — maar Hij is meer dan een voorbeeld. Hij is de grote Heelmeester — maar Hij is meer dan een heelmeester. Hij is de letterlijke Heiland van de wereld, de Zoon van God, de Vredevorst, de Heilige Israëls, ja, de herrezen Heer, die heeft gezegd:

'Ik ben Jezus Christus, die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd (…) Ik ben het leven en het licht der wereld.'[6] 'Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader.'[7]

Als zijn getuige, getuig ik tot u dat Hij leeft! In zijn heilige naam, namelijk Jezus Christus de Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 4:19.
2. Meade MacGuire, 'Father, Where Shall I Work Today?' In: *Best-Loved Poems of the LDS People,* verzameld door Jack M. Lyon en anderen (1996), p. 152.
3. Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999; geciteerd in *Liahona,* december 1999, p. 1.
4. 1 Timoteüs 4:12.
5. LV 76:5–6.
6. 3 Nephi 11:10–11.
7. LV 110:4.

De steunverlening aan functionarissen van de kerk

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties ter steunverlening voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, en Henry B. Eyring.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor ouderling Dennis B. Neuenschwander met dank te ontheffen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Allen die zich hierin kunnen vinden, maken dit kenbaar.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers te ontheffen:

Adolfo Ávalos, Lowell C. Barber, David J. Barnett, R. Michael Duffin, Rowland E. Elvidge, Silvio Geschwandtner, Brent H. Koyle, A. Roger Merrill, J. Michael Moeller, Adrian Ochoa, Lindon J. Robison.

Allen die hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

We stellen voor de ouderlingen Merrill J. Bateman, John H. Groberg en Val R. Christensen met dank te ontheffen als algemeen zondagsschoolpresidium; en de ouderlingen F. Melvin Hammond, Lynn G. Robbins en Donald L. Hallstrom als algemeen jongemannenpresidium.

Allen die hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen voor ouderling John H. Groberg te steunen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

We stellen voor de volgende broeders te steunen als gebiedszeventiger: Jorge M. Alvarado, Homero S. Amato, John S. Anderson, Jorge D. Arrevillaga, A. Venâncio Caleira, Gabriel A. Campos, Mario L. Carlos, John J. Chipman, LeGrand R. Curtis Jr., César A. Dávila, Mosiah S. Delgado, Keith R. Edwards, J. Roger Fluhman, Luiz C. França, Manuel Gonzalez, Tohru Hotta, Bin Kikuchi, Yong Hwan Lee, Alfredo

Heliton de Lemos, Domingos S. Linhares, Alexander A. Nuñez, Melvin R. Perkins, James C. Perry, Errol S. Phippen, John C. Pingree, Neil E. Pitts, Dinar M. Reyes, Jorge A. Rojas, Eric B. Shumway, Joseph W. Sitati, Terrence C. Smith, Lowell M. Snow, Michael J. Teh, Stanley Wan, Allen P. Young.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Daar onlangs is besloten dat leden van de Quorums der Zeventig geen functies meer vervullen in de algemene presidiums van de zondagsschool en de jongemannen, stellen we voor A. Roger Merrill te roepen als algemeen president van de zondagsschool, met Daniel K Judd als eerste raadgever en William D. Oswald als tweede raadgever.

Tevens stellen we voor Charles W. Dahlquist te steunen als algemeen president van de jongemannen, met Dean Reid Burgess als eerste raadgever en Michael Antone Neider als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, te steunen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, maakt het ook kenbaar.

Naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden.

We vragen de nieuwgeroepen leden van het algemeen zondagsschoolpresidium en het algemeen jongemannenpresidium op het podium plaats te nemen. Uitgezonderd William D. Oswald, die niet aanwezig is, omdat hij nog werkzaam is als president van het zendingsgebied Wladiwostok (Rusland). ■

Verslag van de afdeling verificatie van de kerk: 2003

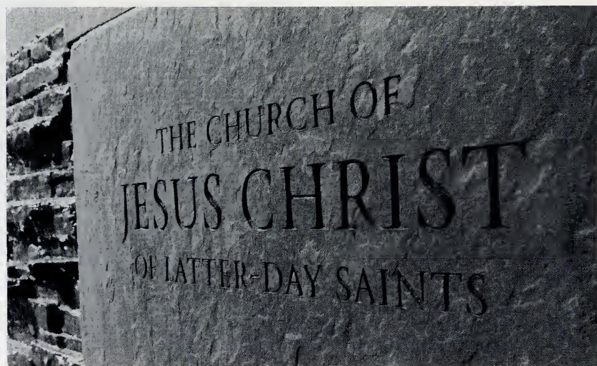
VOORGELEZEN DOOR WESLEY L. JONES
Directeur afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders,

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft een afdeling verificatie, die zelfstandig en onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen functioneert. De directeur van de afdeling verificatie rapporteert rechtstreeks en geregeld aan het Eerste Presidium. Het personeel van de afdeling verificatie bestaat uit bevoegde accountants, interne verificateurs, verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame vakmensen.

Daartoe gemachtigd door het Eerste Presidium, is de afdeling verificatie van de kerk bevoegd tot het verifiëren van de administratie van alle afdelingen en ondernemingen van de kerk. De afdeling verificatie heeft daarvoor de beschikking over systemen, verslagen, personeel en eigendommen om de bijdragen, uitgaven en middelen van de kerk te kunnen verifiëren. De financiële en operationele verificaties worden op basis van professionele normen verricht. De risicofactoren

bepalen de selectie en uitvoering van verificaties.

De raad van tiendebesteding is verantwoordelijk voor de uitgaven van de kerk, ook in het jaar 2003. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap, zoals door openbaring voorgeschreven. Onder toezicht van deze raad worden de bijdragen, uitgaven en middelen van de kerk beheerd door de managementsgroep van elke afdeling en door de afdelingen begroting en financiën. Het fondsenbeheer van deze managements-, begrotings- en financiëngroepen wordt geverifieerd en gerapporteerd.

Gebaseerd op onze verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat alle ontvangen bijdragen, uitgegeven gelden en gebruikte middelen in alle ter zake doende opzichten in het jaar 2003 zijn beheerd in overeenstemming met de goedgekeurde begrotingsrichtlijnen en de gevestigde beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

De financiële transacties van de met de kerk gelieerde organisaties, die gescheiden van de kerk opereren, zijn in het jaar 2003 niet door de afdeling verificatie geverifieerd. De financiële verslagen en corresponderende activiteiten van die organisaties zijn door onafhankelijke accountantskantoren geverifieerd. We doelen op organisaties als Deseret Management Corporation en haar dochterondernemingen, de kerkelijke instellingen voor hoger onderwijs van de kerk, met inbegrip van Brigham Young University. Niettemin heeft de afdeling verificatie vastgesteld dat de resultaten van deze uitbestede verificaties zijn doorgenomen met het verificatiecomité van elke organisatie.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Wesley L. Jones
Directeur ■

Statistisch rapport 2003

VOORGELEZEN DOOR F. MICHAEL WATSON
Secretaris van het Eerste Presidium

Ter informatie van de leden van de kerk heeft het Eerste Presidium het volgende rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 2003:

Aantal units

Ringen 2.624
Zendingsgebieden 337
Districten 644
Wijken en gemeenten 26.237

Ledental

Totaal aantal leden 11.985.254
Ingeschreven kinderen gedoopt 99.457
Bekeerlingen gedoopt 242.923

Zendelingen

Voltijdzendelingen 56.237

Tempels

Tempels in 2003 ingewijd 2
(Brisbane [Australië], Redlands [Californië, VS])
Tempels in gebruik 116

Vooraanstaande leden die sinds vorig jaar april zijn overleden

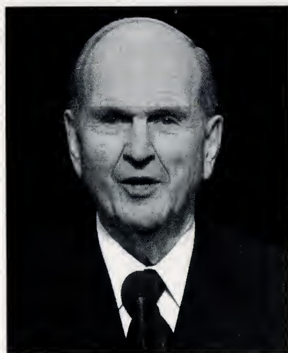
Ouderling Jacob de Jager, emeritus algemeen autoriteit; *ouderling Andrew Wayne Peterson,* emeritus algemeen autoriteit, *ouderling Robert L. Simpson,* emeritus algemeen autoriteit; *zuster Elaine Cannon,* voormalig jongevrouwenpresidente; *broeder Roy M. Darley,* voormalig organist Mormoons Tabernakel. ■

Wortels en takken

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Kort samengevat komt het er op neer dat de grootste zegeningen ons deel worden als onze liefde voor Jezus Christus diep in ons hart geworteld is.

Elke keer als we op een luchthaven een veiligheidscontrole ondergaan, wordt ons gevraagd een identiteitsbewijs met foto te tonen. Daar geven we gehoor aan, omdat we de noodzaak ervan begrijpen. Maar toch laat ik mijn foto, het bewijs van mijn ware identiteit, enigszins beschroomd zien. Als iemand mijn pasfoto zou zien en vervolgens zou zeggen dat hij goed lijkt, weet ik dat ik naar huis terug moet. Maar ik voel me om nog een reden beschroomd. De foto brengt niets aan het licht van mijn wortels en takken. Die zijn een belangrijk deel van mijn identiteit. Zou u veel wijzer worden van een foto waarop alleen de stam van een boom staan? Nee! De wortels en takken van een boom verschaffen veel meer informatie. Dat geldt ook voor ons *persoonlijk* en voor *onze godsdienst*.

Persoonlijke wortels

Persoonlijke wortels zijn heel belangrijk. Mijn vrouw en ik kennen een gezin dat de bewijzen van hun voorouderlijke wortels in de vorm van grote schilderijen trots aan de *buiten*muren van hun huis hebben gehangen. Die prachtige kunstwerken verbeelden de identiteitskenmerken van beide geslachtslijnen.

Als familieleden een pasgeboren baby zien, hoor je altijd wel iemand een opmerking maken als 'ze heeft rood haar, net als haar moeder', of 'hij heeft ook een kuiltje in zijn kin, precies als zijn vader.'

Iedereen heeft voorouderlijke wortels. Elke man heeft genetische kenmerken die overeenkomen met die van zijn vader. Elke vrouw heeft bepaalde genetische kenmerken die overeenkomen met die van haar moeder.[1] Daarenboven hebben we allen genetisch bepaalde eigenschappen meegekregen die ons uniek maken.

Daar we zowel een geestlichaam als een fysiek lichaam hebben,[2] hebben we ook geestelijke wortels die heel ver terug gaan. Die vormen onze waarden, ons overtuigingen, en ons geloof. Onze geestelijke wortels geven richting aan onze trouw aan de idealen en leringen van de Heer.[3]

Kinderen hebben van nature het verlangen om het voorbeeld van hun ouders te volgen. Over het algemeen neigen jongens naar hun vaders manier van leven; meisjes willen het liefst doen wat hun moeder doet. En ouders, het hoeft u niet te verbazen als uw kinderen het op een gegeven punt beter gaan doen dan u.

Voor onze persoonlijke wortels, lichamelijk en geestelijk, zijn wij dank verschuldigd. Ik ben mijn Schepper alsook mijn lieve ouders en voorouders dankbaar voor mijn leven. Ik probeer ze te eren door meer over ze te weten te komen en ze te dienen in de tempel.[4] Ouders hebben de plicht hun kinderen en kleinkinderen over hun persoonlijke wortels te vertellen. Het maakt een familie hechter als zij zich over hun geschiedenis buigen.

Godsdienstige wortels

We behoren ook de wortels van onze godsdienst te kennen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, hoewel officieel in 1830 gesticht, grijpt terug op wortels die ook heel ver terug gaan. Waarheden uit voorgaande bedelingen zijn nu bijeengebracht, verder uitgewerkt en verduidelijkt.[5] Voor ons, ouders en leerkrachten, zijn de geloofsartikelen een uitstekende bron van onderwijs. Dit document, opgesteld door de profeet Joseph Smith,[6] verwijst naar veel leerstellingen die fundamenteel zijn in onze godsdienst. Het vermeldt de Godheid, de keuzevrijheid, de val van Adam, en de verzoening van Jezus Christus. Het verklaart grondbeginselen en verordeningen zoals geloof, bekering, doop, en handoplegging voor de gave van de Heilige Geest. Het gaat in op zaken als het gezag en de organisatie van de priesterschap. Het noemt de Bijbel, het Boek van Mormon en een open canon van voortdurende openbaring Gods als heilige Schriftuur. En het verkondigt de werkelijkheid van de vergadering van Israël.[7] Dit waardevolle document is een schatkamer met waarheden, waarmee we onze godsdienstige wortels kunnen uitleggen.

Leden volgen een conferentiebijeenkomst in het ringgebouw in Machida (Japan).

Andere geopenbaarde leerstellingen, dicht bij de wortels van onze godsdienst, omvatten de schepping, de wet van tiende, het gebed, en de verheven zegeningen van de tempel. Onderwijzen we in deze leerstellingen, dan beseffen we hoe degelijk ons fundament is. En passen we deze leerstellingen toe, dan worden de wortels van onze godsdienst deel van onze geestelijke kracht.

Bekeerlingen behoren hun godsdienstige wortels sterk te maken. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat iedere bekeerling een vriend nodig heeft, een taak, en onderwijs in het goede woord Gods. Met dergelijke wortels als steunpunt voor hen en hun kinderen, worden deze beminde bekeerlingen pionier en baken voor hun eigen familie.

Helaas dwalen sommige leden van getrouwe families af, omdat hun eigen wortels kracht missen. Het doet mij pijn als ik hoor dat sommigen zich van het geloof van hun pionier-voorouders hebben afgekeerd. Bij een maatschappelijk succesvolle vriend en begaafde zoon van getrouwe voorouders heeft twijfel aan één enkele leerstelling zijn visie op de volheid van het evangelie vertroebeld en een splijtend wig tussen hem en de tempel gedreven. Een andere kennis, een fijne zuster met illustere pioniers als voorouder verklaart nu beleefd dat ze een 'niet-praktiserend lid' van de kerk is.

Zijn deze beste mensen zo gearriveerd dat ze hun wortels zijn vergeten? Zijn ze vergeten wat de herstelling werkelijk inhoudt en wat die gekost heeft? Zijn ze hun pionierserfgoed en hun afstamming, die in hun patriarchale zegen staat, vergeten? Vergeten en verspelen zij het eeuwige leven voor een paar kortstondige geneugten? Zich niet bewust van de wortels die hun tot zegen waren, ontberen zij nu de geestelijke vonk van iemand die zich inzet voor het werk van de almachtige God.

Hun edele voorouders werden 'tot de kennis der waarheid gebracht (...) volgens de geest der openbaring en der profetie en de kracht Gods.' Hun voorvaders '[werden] tot de Here bekeerd, [en bleven] immer getrouw.'[8] Hoe zullen deze voorouders zich voelen onder de dwaling van hun afstammelingen? Hun teleurstelling zal waarschijnlijk omslaan in verdriet, want vruchten die van hun wortels zijn losgeraakt, kunnen niet lang overleven.

De Heer heeft deze ernstige waarschuwing gegeven:

'Nadat gij (...) zijt gevoed met het goede woord Gods (...) zult gij deze woorden (...) van de profeten verwerpen; en zult gij alle woorden verwerpen, die omtrent Christus zijn gesproken (...), en de kracht Gods en de gave des Heiligen Geestes (...) en het grote verlossingsplan, dat voor u is gevormd, tot een bespotting maken?

'De opstanding (...) [zal] u met schande en vreselijke schuld voor de rechterstoel Gods doen staan.'[9]

Ik verzoek u dringend acht te slaan op deze heilige waarschuwing.

Persoonlijke takken

Net zoals onze wortels in belangrijke mate bepalen wie we zijn, zijn onze takken ook een aanzienlijke aanvulling op onze identiteit. Deze persoonlijke takken dragen de vruchten van onze lendenen.[10] In de Schriften staat: 'Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen.'[11] Vroeger kwamen zuster Nelson en ik vaak in contact met jongelui die zeiden dat ze het gevoel hadden dat ze ons kenden omdat ze onze kinderen kenden. Nu worden we hartelijk gegroet door mensen die ons kennen, omdat ze onze kleinkinderen kennen.

Godsdienstige takken

Evenzo is onze godsdienst herkenbaar aan de vruchten van haar takken. Onlangs kwam ik in contact met regeringsfunctionarissen uit een ver land die diep onder de indruk waren van de kerk en waar zij wereldwijd voor staat. Onze leringen omtrent het gezin stonden hun aan en ze wilden onze proclamatie aan de wereld en het hulpboek voor de gezinsavond in hun taal hebben. Ook wilden ze meer weten over ons welzijnsprogramma en de humanitaire hulp. We voldeden zoveel mogelijk aan hun wensen en brachten het gesprek toen van het *wat* op het *waarom* van wat we doen. Ik maakte een vergelijking met een boom. 'U hebt kennisgemaakt met de verschillende vruchten van ons geloof', zei ik. 'Dat zijn er veel. Maar u zult deze vruchten pas ten volle waarderen als u de boom kent die ze voortbrengt. En u kunt de boom niet doorgronden, tenzij u zijn wortels begrijpt. Bij onze godsdienst kunt u niet de vruchten zonder de wortels hebben.' Dat begrepen ze.

De vruchten van de boom van het evangelie zijn onder andere 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid [en] geloof.'[12] President Harold B. Lee heeft ooit gezegd: 'Mooie, heerlijke vruchten groeien niet tenzij de

wortels van de (...) boom in rijke, vruchtbare grond staan en tenzij hij goed gesnoeid, gecultiveerd en geïrrigeerd wordt. Evenzo zullen de heerlijke vruchten van deugd en kuisheid, eerlijkheid, matigheid en trouw niet tot wasdom komen in de mens die niet gegrond is in een sterk getuigenis van de evangeliewaarheden en het leven en de zending van de Heer Jezus Christus.'[13]

De vruchten van het evangelie zijn heerlijk voor hen die de Heer gehoorzamen. We volgen een opleiding in het besef dat 'de heerlijkheid Gods (...) intelligentie [is].'[14] De zegeningen van tiende krijgt men door tiende te betalen.[15] De vruchten van het woord van wijsheid plukt men door er gehoorzaam aan te zijn.[16] We leren uit onze ervaringen met het evangelie dat we door te bidden, de sabbat te heiligen en deel te nemen aan het avondmaal niet in de slavernij van de zonde komen. We keren ons af van pornografie en onzedelijkheid, omdat we weten dat de vrede van persoonlijke reinheid alleen ons deel zal zijn als we naar de wetten van het evangelie leven.

De Heer heeft deze belofte en dit gebod gegeven: 'Gij zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb. (...) 'Blijft in Mij, gelijk Ik in u. (...) Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken.'[17] Kort samengevat komt het er op neer dat de grootste zegeningen ons deel worden als onze liefde voor Jezus Christus diep in ons hart geworteld is.[18]

Getuigenis

Persoonlijke identiteit is veel meer dan een pasfoto. Wij hebben ook wortels en takken. We hebben een goddelijke kern in ons. 'Wij allen zijn het werk van [Gods] hand.'[19] We zijn eeuwig. Wij, broeders, zijn in voorsterfelijke oorden geordend tot onze priesterschapstaken.[20] Vóór de grondlegging der wereld zijn de vrouwen voorbereid om kinderen te baren en zo God te verheerlijken.[21]

We kwamen naar de aarde om een lichaam op ons te nemen, en om beproefd en getoetst te worden.[22] We dienen een gezin te vormen en te worden verzegeld in een heilige tempel, in vreugde en liefdevolle relaties die eeuwig voortduren. We zijn persoonlijk geworteld in deze eeuwige waarheden.

De vruchten die de takken van ons gezin en van het evangelie voortbrengen, zijn bedoeld om ons leven te verrijken. Gods werk en zijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen — kunnen de onze worden.[23] We kunnen eeuwig bij Hem en onze familie wonen. Deze zegeningen zullen op zijn manier en in zijn tijd aan de getrouwen worden toegekend.[24]

God leeft. Jezus is de Christus. Joseph Smith is de openbaarder en de profeet van deze laatste bedeling. Het Boek van Mormon is waar. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het koninkrijk van God dat weer op aarde is gevestigd. President Gordon B. Hinckley is zijn levende profeet. Als we in deze waarheden geworteld zijn, zullen de vruchten van onze takken blijvend zijn.[25] Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Vanwege het tijdsverschil kijken de leden in Japan naar via de satelliet heruitgezonden conferentiebijeenkomsten.

NOTEN

1. In aanvulling op de genetische informatie die ieder kind van zijn of haar moeder en vader krijgt, geeft de moeder een pakketje mitochondriaal DNA door aan zowel haar zoon(s) als haar dochter(s).
2. Zie LV 88:15.
3. Zie Efeziërs 3:14–19; Kolossenzen 2:6–7.
4. Zie LV 128:15.
5. Zie LV 128:18.
6. De geloofsartikelen waren onderdeel van een brief aan meneer John Wentworth, redacteur en eigenaar van een krant uit Chicago; voor het eerst gepubliceerd in de *Times and Seasons*, 1 maart 1842; zie *Ensign*, juli 2002, pp. 26–32.
7. Dit document noemt ook de gaven van de Geest die het leven van de kerkleden verrijken. Het voorzegt grote gebeurtenissen in de laatste dagen, zoals de herstelling van de tien stammen, de vestiging van Zion, en de millenniaanse heerschappij van Jezus Christus op een vernieuwde aarde. Het bevat beginselen van godsdienstvrijheid, verdraagzaamheid en gehoorzaamheid aan de wet. En het besluit met een duidelijk inzicht in het leven en een opsomming van verheven levensidealen.
8. Alma 23:6.
9. Jakob 6:7–9.
10. Zie bijvoorbeeld 2 Nephi 3:6–7.
11. Zie Matteüs 7:20; 3 Nephi 14:20; zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 7:25.
12. Galaten 5:22.
13. *Stand Ye in Holy Places* (1974), pp. 218–219.
14. LV 93:36.
15. Zie Maleachi 3:10; 3 Nephi 24:10.
16. Zie LV 89:18–21.
17. Johannes 15:3–5.
18. Zie Efeziërs 3:17.
19. Jesaja 64:8.
20. Zie Alma 13:1–5.
21. Zie LV 132:63.
22. 'Evenals Abraham' (LV 101:4). Zie ook Hebreeën 11:17.
23. Zie Mozes 1:39.
24. Zie LV 88:68. Wanneer wij enige zegen van God ontvangen, 'is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond' (LV 130:21).
25. Zie Johannes 15:16.

‘Blijft in Mij’

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Om de vruchten van het evangelie te laten bloeien en ons leven tot zegen te laten zijn, moeten we dicht bij Hem blijven, die de Heiland van ons allen is.

Vroeger brachten de algemene autoriteiten tijdens de algemene conferentie altijd verslag uit van hun opdrachten. Ik besef dat we in 2004 leven en niet in 1904, maar ik wil toch een beroep doen op de geest van die oude gewoonte en iets vertellen over onze prachtige ervaringen in Zuid-Amerika. Terwijl ik dat doe, hoop ik dat u allemaal iets zult horen dat op uw leven van toepassing is, waar u zich ook bevindt.

Ten eerste wil ik graag alle leden bedanken die in deze geweldige laatste dagen ooit voor de kerk op zending zijn geweest. De groei van het herstelde evangelie is in ieder opzicht een wonder, en een van de grootste wonderen is dat een groot gedeelte van die groei op de schouders van negentienjarigen rust! Toen we uw zoons en dochters, kleinzoons en kleindochters (en in sommige gevallen uw ouders en grootouders!) trouw in Chili hebben zien werken, moest ik denken aan de tienduizenden andere zendelingen die over de hele wereld werkzaam zijn. Reine, zuivere, enthousiaste zendelingen, twee aan twee werkzaam, zijn overal een levend symbool van deze kerk. Zelf zijn zij de eerste boodschap van het evangelie waar hun onderzoekers mee geconfronteerd worden — en wat voor een indrukwekkende boodschap! Iedereen weet wie zij zijn, en wie hen het best kennen, hebben hen het meest lief.

Ik wou dat u de zuster kon ontmoeten die bij ons vanuit Argentinië op zending is. Omdat ze al het mogelijke wilde doen om zelf haar zending te bekostigen, verkocht ze haar viool, haar kostbaarste en vrijwel enige aardse bezit. Ze zei eenvoudigweg: ‘Nadat ik zijn kinderen met het evangelie van Jezus Christus heb gezegend, zal God mij wel weer met een viool zegenen.’

Ik wou dat u de Chileense zendeling kon ontmoeten, die ver weg van zijn familie op een kostschool zat, daar een Boek van Mormon in handen kreeg en er nog diezelfde avond in begon te lezen. Net als Parley P. Pratt las hij onverzadigbaar de hele nacht door. Toen het ochtend werd, was hij overweldigd door een diep gevoel van vrede en nieuwe hoop. Hij was vastbesloten om erachter te komen waar dit boek vandaan kwam en wie die prachtige woorden had geschreven. Dertien maanden later was hij op zending.

Ik wou dat u de geweldige jongeman kon ontmoeten die vanuit Bolivia naar ons toe kwam. Hij had geen passende zendingskleding en zijn schoenen waren drie maten te groot. Hij was iets ouder omdat hij thuis de broodwinner was en het vrij veel tijd had gekost om voldoende geld voor zijn zending te sparen. Hij fokte kippen en verkocht de eieren langs de deuren. Vlak voordat hij zijn zendingsoproep binnenkreeg, moest zijn moeder, die weduwe was, met een acute blindedarmontsteking naar het ziekenhuis. Onze jonge vriend gebruikte al het geld dat hij voor zijn zending had gespaard om voor de operatie en de nazorg van zijn moeder te betalen. Toen vergaarde hij bij vrienden wat gebruikte kleding en kwam op tijd op het opleidingscentrum voor zendelingen in Santiago aan. Ik kan u verzekeren dat hij nu gepaste kledij draagt, dat zijn schoenen passen, en dat het met hem en zijn moeder goed gaat, zowel materieel als geestelijk.

En zo komen ze bij u thuis vandaan, over de hele wereld. Op die lange lijst met toegewijde dienstknechten van de Heer staan steeds meer volwassen echtparen die een bijzondere bijdrage aan het werk leveren. We hebben de echtparen lief, en in bijna ieder zendingsgebied van deze kerk zijn ze hard nodig! Als het enigszins mogelijk is, leg dan uw golfclubs weg, maakt u zich maar geen zorgen over de aandelenkoersen, besef dat uw kleinkinderen nog steeds uw kleinkinderen zullen zijn als u terugkomt — en ga! Wij beloven u de ervaring van uw leven.

Ik wil graag iets zeggen over de geweldige leden van de kerk. Tijdens de reorganisatie van een nogal verspreide ring, kreeg ik de inspiratie van de Heer om een man in het ringpresidium te roepen die, zoals mij verteld

werd, wel een fiets had, maar geen auto. Veel leiders in de kerk hebben geen auto, maar ik maakte me toch zorgen wat dat voor deze man in deze ring zou betekenen. In mijn gebroken Spaans ging ik met hem in gesprek: *'¿Hermano, no tiene un auto?'* Met een glimlach en zonder aarzeling antwoordde hij: *'No tengo un auto; pero, yo tengo pies, yo tengo fe.'* ('Ik heb geen auto, maar ik heb voeten en ik heb geloof.') Toen zei hij dat hij de bus kon nemen, op de fiets kon gaan en kon lopen, *'como los misioneros'* — 'net als de zendelingen.' En dat doet hij.

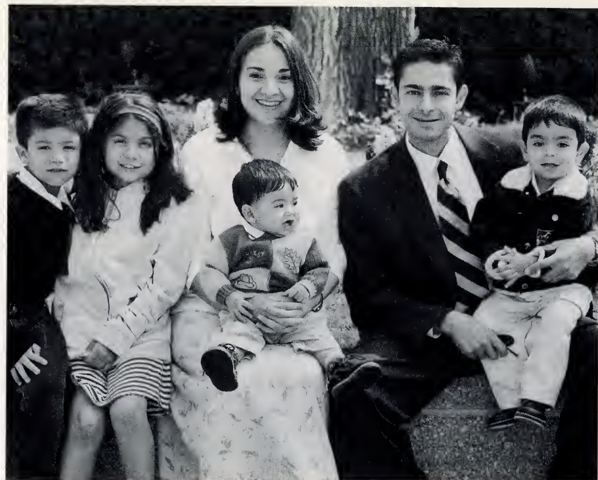
Acht weken geleden hadden we een districtsconferentie op het eiland Chiloe in het zuiden van Chili, waar weinig bezoekers komen. Stelt u zich de verantwoordelijkheid voor die ik voelde om deze prachtige mensen toe te spreken toen ik hoorde dat er een zeer oude man voorin de kapel zat die 's morgens om vijf uur te voet was vertrokken en vier uur had gelopen om rond negen uur zijn plaats in te nemen voor een bijeenkomst die pas om elf uur zou beginnen. Hij wou een goede zitplaats bemachtigen. Ik keek naar hem, dacht na over de momenten in mijn leven dat ik te nonchalant ben geweest of te laat gekomen en moest denken aan de woorden van Jezus: 'Bij niemand in Israël heb Ik een zo groot geloof gevonden.'[1]

De ring Punta Arenas in Chili is de meest zuidelijk gelegen ring van de kerk op aarde; de zuidelijkste grens strekt zich uit tot het zuidpoolgebied. Een ring die verder naar het zuiden ligt, zou voor de pinguïns zijn. De heiligen in Punta Arenas moeten ruim 6.700 kilometer in de bus zitten voor een reis heen en terug naar de Santiagotempel. Voor een echtpaar kan die busreis alleen al tot twintig procent van hun jaarinkomen kosten. Slechts vijftig mensen kunnen met de bus mee, maar iedere keer zijn er wel 250 andere leden die 's ochtends, voordat de groep vertrekt, samen nog een korte bijeenkomst houden.

Denk daar eens even over na, en vraag u af wanneer u voor het laatst op een koude winderige parkeerplaats bij de Straat van Magallanes hebt gestaan, om te zingen en te bidden voor de mensen die naar de tempel gaan, in de hoop dat u volgende keer genoeg geld zult hebben om zelf te gaan? 110 uur, waarvan 70 op stoffige, hobbelige, onverharde wegen door de wildernis van Patagonië in Argentinië. Hoe voelt het om 110 uur in een bus te zitten? Ik zou het eerlijk gezegd niet weten, maar ik weet wel dat sommigen van ons het al vervelend vinden als we meer dan 110 kilometer bij een tempel vandaan wonen, of als de tempeldienst langer dan 110 minuten duurt. Terwijl wij het beginsel van tiende verkondigen aan dergelijke afgelegen heiligen der laatste dagen, met hen bidden voor steeds meer tempels, en ze ook bouwen, kan de rest van ons, die niet zo ver bij een tempel vandaan wonen, zich misschien iets meer moeite getroosten om geregeld de zegeningen van de tempel te ontvangen.

En dat leidt tot mijn laatste punt. Wat de kerk als geheel betreft zijn er zoveel dingen die we kunnen associëren met de visionaire bediening van president Gordon B. Hinckley, zoals (en misschien wel in het bijzonder) de enorme toename van het tempelbouwprogramma. Maar ik durf namens de mensen op dit podium te zeggen dat wij hem vooral zullen gedenken voor zijn vastberadenheid om de

bekeerlingen van de kerk blijvend actief te houden. Geen enkele hedendaagse profeet heeft meer over dit onderwerp gesproken en meer van ons op dat gebied verwacht. Met een schittering in zijn ogen en met zijn vuist op tafel heeft hij onlangs tegen de twaalf apostelen gezegd: 'Broeders, als mijn leven voorbij is en ik word begraven, zal ik als mijn geest deze wereld verlaat u alsnog aankijken en vragen: "Hoe staat het behoud van de bekeerlingen er voor?"'

Dit onderwerp maakt de cirkel rond, en verbindt de ware, intense bekering die de zendelingen tot stand proberen te brengen met de grotere toewijding die we bij de prachtige leden in de hele kerk zien.

Christus heeft gezegd: 'Ik ben de ware wijnstok en (...) gij zijt de ranken.'[2] 'Blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in Mij niet blijft.'[3]

'Blijft in Mij' [in het Engels 'Abide in Me'] is een begrijpelijk en prachtig schriftuurlijk begrip, maar 'blijven in' is een uitdrukking die we in die betekenis niet veel meer gebruiken. Daarom heb ik deze aanmoediging van de Heer nog meer leren waarderen toen ik met de vertaling ervan in een andere taal geconfronteerd werd. In het Spaans is die bekende uitspraak vertaald als *'permaneced en mi'*. Net als het Nederlandse werkwoord 'blijven', betekent *permanecer* ook 'blijven', maar zelfs een vreemdeling als ik kan het verwante woord 'permanent' erin terugvinden. De strekking hiervan is dus: 'blijf, maar blijf *voorgoed*'. Dat is de oproep van het evangelie aan de Chilenen en alle andere mensen op aarde. Kom, maar kom om te blijven. Kom met overtuiging en volharding. Kom en blijf, voor uw eigen bestwil en voor alle generaties na u. En wij zullen elkaar helpen om tot het einde toe te volharden.

'Wie het ene uiteinde van een stok oppakt, pakt ook de andere kant op', was de eerste boodschap van mijn geweldige zendingspresident.[4] En zo hoort het ook te zijn als we lid van deze ware en levende kerk van de ware en levende God worden. Als we lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden, gaan we aan boord van het goede schip Zion en varen we daarmee verder totdat de haven van het millennium bereikt is. *We blijven in de boot*, in rukwinden en windstilte, door stormen en zonnebrand, want het is de enige weg naar het beloofde land. De kerk is het voertuig waarmee de Heer zijn allerbelangrijkste leerstellingen, verordeningen, verbonden en de sleutels die noodzakelijk zijn voor de verhoging, tot ons brengt. Niemand kan volledig trouw zijn aan het evangelie van Jezus Christus zonder trouw te blijven in de kerk, die daarvan de geïnstitutionaliseerde vertegenwoordiging op aarde is. Tegen nieuwe bekeerlingen en leden vanouds verklaren we in de geest van de krachtige aanmoediging van Nephi: 'Gij [zijt] binnengegaan door de poort; (...) en nu, (...) nadat gij dit enge en smalle pad hebt betreden, zou ik u willen vragen, of hiermede alles is gedaan? Ziet, ik zeg u: Neen, (...) daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, (...) tot het einde toe [volharden], dan (...) zult [gij] het eeuwige leven hebben.'[5]

Jezus heeft gezegd: 'Zonder Mij kunt gij niets doen.'[6] Ik getuig dat dit Gods waarheid is. Christus betekent alles voor ons en wij moeten voorgoed, onverzettelijk, standvastig en eeuwig 'in Hem blijven'. Want om de vruchten van het evangelie te laten bloeien en ons leven tot zegen te laten zijn, moeten we dicht bij Hem blijven, die de Heiland van ons allen is, en bij zijn kerk die zijn heilige naam draagt. Hij is de wijnstok, de ware bron van kracht en de enige bron van eeuwig leven. In Hem zullen we niet alleen volharden, maar zullen we zegevieren in deze heilige zaak die nooit zal falen. Dat wij Hem en zijn zaak nooit zullen verloochenen, bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

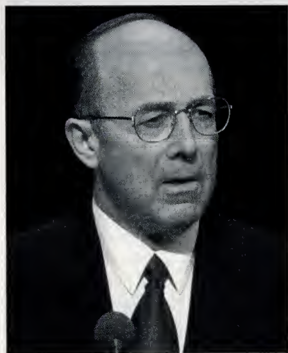
NOTEN

1. Matteüs 8:10.
2. Johannes 15:1, 5.
3. Johannes 15:4.
4. Marion D. Hanks die Harry Emerson Fosdick, *Living under Tension* (1941), p. 111, citeert.
5. 2 Nephi 31:18–20.
6. Johannes 15:5.

Jezus, als ik zelfs maar denk aan U

BISSCHOP KEITH B. MCMULLIN
Tweede raadgever in de Presiderende Bisschap

Jezus, als ik zelfs maar denk aan U, vult dat mijn hart met onuitsprekelijke vreugde. Het beheerst elke vezel van mijn lichaam.

Onlangs hoorde iemand president Hinckley tegen een jong paar dat net in de tempel was getrouwd, zeggen: 'Wat een heerlijke tijd om in te leven en verliefd te zijn.' Zijn optimistische instelling en karakter zijn een verademing. Ze schenken hoop in een behoorlijk mistroostige wereld. Ze brengen echter meer over dan een positieve persoonlijkheid. Een vluchtige blik in het verleden maakt duidelijk wat ik bedoel.

Vroeg in de twaalfde eeuw schreef de monnik Bernardus van Clairvaux, 'een man met een intens (...) geloof'[1], de volgende woorden:

Jezus, als ik zelfs maar denk aan u
zet dat mijn hart in gloed;
maar 't wordt veel zaal'ger nog
dan nu
als 'k eenmaal U ontmoet.[2]

Uit deze regels spreken hoop en vreugde en vrede, hoewel ze zijn geschreven in een tijd dat de wereld grotendeels gebukt ging onder onwetendheid, armoede en wanhoop. Deze woorden geven uitdrukking aan de kalme zekerheid die het getuigenis van Jezus altijd vergezelt. Diezelfde zekerheid maakt van onze geliefde profeet en alle trouwe volgelingen van Christus enthousiaste en optimistische mensen.

Waaruit bestaat dan dat getuigenis van Jezus, hoe kan iemand het krijgen, en wat gaat het betekenen voor wie het ontvangt? Het getuigenis van Jezus is de vaste en zekere kennis, aan iemand geopenbaard door de Heilige Geest, dat Jezus de levende zoon van de levende God is.[3]

Het getuigenis van Jezus komt van God, en daarom is dat het allerbelangrijkste en van wezenlijk belang voor een gelukkig leven. Het is het grondbeginsel van onze godsdienst, en al het andere dat verband houdt met onze godsdienst zijn hier slechts een aanhangsel van.[4] President Hinckley heeft gezegd:

'Elke heilige der laatste dagen heeft het voorrecht, heeft de mogelijkheid en heeft de plicht voor zichzelf de zekere kennis te krijgen (...) dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, de Verlosser van het mensdom. (...) Dat getuigenis (...) is iemands belangrijkste bezit. (...)

'(...) Ik ben ervan overtuigd dat als iemand een oprecht getuigenis van de Heer Jezus Christus heeft, al het andere goed zal komen.'[5]

Dit getuigenis van Jezus, ingebed in een rechtschapen levenswijze, wordt de sturende kracht bij alles wat iemand doet. Bovendien is het voor iedereen beschikbaar, want er is 'bij God geen aanneming des persoons'.[6]

Iemand krijgt een dergelijk getuigenis echter niet zonder slag of stoot. Hij of zij moet *verlangen te weten, willen leren, ernaar leven* en *erom bidden.* Wanneer iemand dat nederig en gelovig doet, zal hij of zij die zekere kennis ontvangen, en met deze kennis komt de aangename zekerheid dat alles goed komt, evenals de innerlijke kracht om dat te bewerkstelligen.

Verlangen te weten

Verlangen te weten is de eerste stap in iemands zoektocht naar een getuigenis van Jezus. In de Schriften staat: 'Als gij uw talenten wilt opwekken (...) al is het slechts om mijn woorden te toetsen, en een sprankje geloof wilt oefenen, al kunt gij niet meer dan *verlangen te geloven*, laat dan dit *verlangen in uw werken*, totdat gij in die mate gelooft, dat gij voor een gedeelte mijner woorden een plaats kunt inruimen.'[7]

Willen leren

Een getuigenis van Jezus vergt van de oprechte zoeker de *wil* om te *leren.* 'Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen.'[8]

Van begin tot eind spreekt en getuigt de Bijbel van Christus. Hij is

de Jehova van het Oude Testament, de Messias van het Nieuwe.[9] Het Boek van Mormon, een getuige van Hem, is samengesteld, bewaard en tevoorschijn gekomen om de volgende uitdrukkelijke reden: '(…) tot overtuiging van joden en andere volken dat JEZUS de CHRISTUS is, de EEUWIGE GOD, die Zich aan alle natiën openbaart.'[10]

Ernaar leven

Gelijktijdig met *verlangen* en *leren*, moet iemand *ernaar leven* om zo'n getuigenis waard te zijn. De persoon die doet wat Jezus zegt, komt te weten wie Jezus is. Hij heeft gezegd:

'Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft.

'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.'[11]

Erom bidden

Ten slotte komt het getuigenis van Jezus tot iemand die *erom bidt*. 'Bidt en u zal gegeven worden'[12] is de invitatie die de nederige en boetvaardige mens tot die kennis brengt. Met deze kennis krijgt de zoeker ook begrip van de oorsprong en het doel van het leven, en daarmee krijgt hij nieuwe perspectieven die anders voor hem verborgen waren gebleven.

Zo is het leven van de Heer bijvoorbeeld niet in Betlehem begonnen[13] en dat van ons niet bij de geboorte. In de voorsterfelijke wereld stond Hij op als de dappere, standvastige voorspraak van Gods eeuwige plan voor zijn kinderen.[14] Wij waren erbij. In de grote oorlog in de hemel, werd Lucifer door de macht van de Eerstgeborene uitgeworpen,[15] en wij vochten aan Christus' zij. Door de eniggeboren Zoon van God worden en werden de werelden geschapen[16] en daardoor kunnen we ons goddelijk potentieel verwezenlijken. President J. Reuben Clark heeft gezegd:

'Het was geen beginneling, geen amateur, niet iemand op proef, die in het begin naar beneden kwam (…) en deze wereld schiep. (…)

'En als u aan onze melkweg denkt, met ongeveer een miljoen werelden, en die vermenigvuldigt met de miljoenen melkwegstelsels (...) om ons heen, krijgt u een idee van wie (…) [Jezus Christus] is.'[17]

In eerbied jubelen wij met de monnik van weleer: Jezus, als ik zelfs maar denk aan U, vult dat mijn hart met *onuitsprekelijke vreugde*.

Als de letterlijke nakomeling van God, geboren uit een sterfelijke moeder, is de voorsterfelijke Christus de Eniggeborene van de Vader in het vlees geworden. Hij heeft de volheid van zijn majesteit, messianiteit en godschap niet onmiddellijk gekregen, maar Hij 'ging van genade tot genade voort, totdat Hij een volheid had ontvangen', en dat kunnen wij ook.[18]

Engelen hebben Hem gediend, de Heilige Geest is op Hem neergedaald, de smarten van alle mensen zijn door Hem gedragen, en dankzij Hem kunnen wij vergeving van onze zonden ontvangen.[19]

Deze Jezus, die Christus wordt genoemd, bewerkstelligde door zijn onvergelijkbare leven, zijn lijden in Getsemane, zijn vergoten bloed, zijn dood aan het kruis en zijn heerlijke herrijzenis voor iedereen een volmaakte verzoening. Hij heeft het graf overwonnen, en dankzij Hem zullen wij dat ook doen.[20] 'Hij is de grootste ooit op aarde geboren. (…) Hij is de

Heer der heren, Koning der koningen, (...) de Heiland, (...) de heldere morgenster. (...) Zijn naam (...) is de enige naam onder de hemel waardoor we kunnen worden gered.'[21] Hij is de Gezalfde. En weer roepen wij uit: Jezus, als ik zelfs maar denk aan U, zet dat mijn hart in *gloed*.

De wereld heeft Hem niet kunnen overwinnen in het midden des tijds, evenzo kan de wereld in onze tijd niet zonder Hem, en wij ook niet. Zijn doel is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'[22] Vandaar dat hij de profeet Joseph Smith heeft bezocht, het priesterschap heeft hersteld, zijn kerk opnieuw gevestigd heeft en het verlossingsplan weer heeft afgekondigd. Joseph heeft Hem gezien, met Hem gesproken en heeft ons een voortreffelijke, poëtische beschrijving van Hem nagelaten:

Ik zag heilige engelen en scharen
rondom zijn troon,
En geheiligde wezens uit werelden
die geweest zijn,
In alle heiligheid God en het Lam
aanbidden,
Voor eeuwig en eeuwig. Amen en
amen!

En nu, na alle bewijzen die van
Hem gegeven zijn
Door getuigen die Hem echt kenden,
Is dit mijn getuigenis, het allerlaatste,
dat Hij leeft; ja, Hij leeft!
En Hij zit aan de rechterhand van
God, op zijn troon.

En uit de hemel klonk een luide
stem, die getuigde:
Hij is de Heiland en de Eniggeborene
van God —
Door hem, in Hem en uit Hem zijn
alle werelden geschapen,
Alle die aan de weidse hemelen
staan.

Wier bewoners, van de eerste tot de
laatste, eveneens
Gered zijn door dezelfde Heiland
als de onze;
En die gewonnen dochters en zoons
van God zijn
Door dezelfde waarheden en
dezelfde machten.[23]

We hebben de naar behoren geordende apostelen van de Heer in ons midden. Hun heilige opdracht van 'bijzondere getuigen van de naam van Christus in de ganse wereld'[24] trouw, verklaren zij:

'Jezus Christus is de Zoon van de levende God. Hij is de grote Koning Immanuël, die Zich nu aan de rechterhand van zijn Vader bevindt. Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna. God zij dank voor de weergaloze gave van zijn goddelijke Zoon.'[25]

Jezus, als ik zelfs maar denk aan U, vult dat mijn hart met onuitsprekelijke vreugde. Het beheerst elke vezel van mijn lichaam. Mijn leven, mijn liefdes, mijn ambities zijn gevormd, verlevendigd en hebben zin, omdat ik weet dat U de Christus bent, de Heilige.

Ik dank God voor mijn getuigenis van Jezus en bid dat ieder ander evenzo zal worden gezegend. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

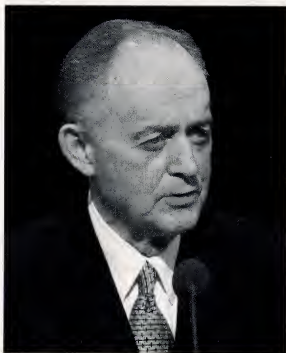
NOTEN

1. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), p. 167.
2. 'Jezus, als 'k zelfs maar denk aan u', lofzang 97.
3. Zie Job 32:8; 1 Korintiërs 2:11.
4. Zie *History of the Church*, deel 3, p. 30.
5. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), pp. 647–648.
6. Handelingen 10:34; zie ook LV 1:35; 38:16.
7. Alma 32:27; cursivering toegevoegd.
8. Johannes 5:39.
9. Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, p. 2.
10. Titelblad, het Boek van Mormon.
11. Johannes 7:16–17.
12. Zie Matteüs 7:7–8; LV 4:7.
13. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen'; zie ook Mozes 2:26.
14. Zie Abraham 3:22–27.
15. Zie Mozes 4:1–3; LV 76:25–27.
16. Zie LV 76:22–24.
17. 'Who Is Our Savior?' *Improvement Era*, november 1962, pp. 798–799.
18. Zie LV 93:12–20.
19. Zie Alma 7:11–13.
20. Zie Lucas 24:36–39; 1 Korintiërs 15:55; Alma 11:41–45; 3 Nephi 11:7–14.
21. Bible Dictionary, 'Christ', p. 633.
22. Mozes 1:39.
23. 'A Vision', *Millennial Star*, augustus 1843, p. 51; zie Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2de editie (1966), pp. 65–66; zie ook LV 76:21–24.
24. LV 107:23.
25. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen.'

De woorden van Christus — onze geestelijke Liahona

OUDERLING W. ROLFE KERR
van de Zeventig

Laten wij vol geloof de woorden van Christus ter harte nemen.

Ik vind het een eer en een voorrecht om samen met de leden van de kerk over de hele wereld het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen als profeet, ziener en openbaarder steun te verlenen. Wij verklaren nederig dat zij 'bijzondere getuigen van de naam van Christus in de ganse wereld' zijn (LV 107:23). Wij getuigen dat zij 'spreken, zoals zij door de Heilige Geest worden gedreven. En wat zij ook zullen spreken, wanneer zij door de Heilige Geest worden gedreven, zal Schrift zijn, de wil des Heren, de zin des Heren, het woord des Heren, de stem des Heren, en de kracht Gods tot zaligheid' (LV 68:3–4). De Heiland heeft gezegd: 'Door mijn eigen stem, of door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38). Wij verklaren aan de wereld dat deze dienstknechten van de Heer in de laatste dagen de woorden van Christus spreken.

De Heiland heeft gezegd: 'Gij onderzoekt de Schriften, want (...) deze zijn het, welke van Mij getuigen' (Johannes 5:39). De apostel Paulus schreef aan zijn trouwe collega Timoteüs: 'Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid' (2 Timoteüs 3:16). Wij verklaren aan de wereld dat het Boek van Mormon schriftuur is, door inspiratie van God ontvangen. Het is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid.

Wij verklaren vurig dat het Boek van Mormon het woord van God is, door de gave en macht van God van oude verslagen vertaald. Dit oude verslag werd geschreven en bewaard om ter vervulling van profetie tevoorschijn te komen en samen met de Bijbel één in de handen van de Heer te worden. (Zie Ezechiël 37:16–20.) In het Boek van Mormon worden we aangemoedigd: 'Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3). Wij getuigen dat het Boek van Mormon eveneens een getuigenis van het leven en de zending van de Heiland is. Het is inderdaad 'Een getuige van Jezus Christus'. Wij verklaren dat het Boek van Mormon de woorden van Christus bevat.

Zeshonderd jaar voordat Christus geboren werd, gaf de Heer de profeet Lehi opdracht om met zijn gezin Jeruzalem te verlaten en een wonderbare reis te beginnen waardoor ze uiteindelijk over vele wateren een land zouden vinden dat voor hen een 'beloofd land' zou zijn. Het Boek van Mormon is het schriftuurlijke verslag van de reis van deze mensen in het oude Amerika. Het bevat de profetische geschriften en openbaringen die deze mensen ontvingen. In deze goddelijke boodschappen staan veel profetieën over de geboorte, de zending en het grote zoenoffer van de Heiland. Zij beschrijven zijn uiteindelijke kruisiging en opstanding, en voorspellen zijn komst naar die oude Amerikaanse beschaving. We lezen in het Boek van Mormon dat Jezus Christus na zijn opstanding en vlak na zijn hemelvaart ook aan hen verschenen is. Luister naar de beschrijving van die geweldige historische gebeurtenis.

'En nu geschiedde het, dat er een grote schare (…) was bijeenvergaderd (…)

'En zij spraken (…) over deze Jezus Christus, van Wiens dood het teken was gegeven.

'En terwijl zij aldus met elkander spraken, hoorden zij een stem, alsof die uit de hemel kwam; en (…) de stem, die zij hoorden, verstonden zij niet; en het was geen scherpe stem, evenmin was het een luide stem; niettemin, en niettegenstaande het een zachte stem was, drong ze bij hen, die

ze hoorden, tot het binnenste door, zodat er geen deel van hun lichaam was, dat ze niet deed beven; ja, ze drong zelfs tot in de ziel door, en deed hun hart branden.

'En andermaal hoorden zij de stem zonder ze te verstaan.

'En ten derden male hoorden zij de stem, en zij luisterden oplettend toe; en hun ogen waren naar het punt gericht, vanwaar het stemgeluid kwam; en zij blikten gestadig naar de hemel, vanwaar het geluid kwam.

'En ziet, de derde keer verstonden zij de stem, die zij hoorden; en ze zeide tot hen:

'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt — hoort Hem.

'En toen zij de stem verstonden, blikten zij opnieuw omhoog naar de hemel; en ziet, zij zagen een mens uit de hemel nederdalen; en Hij was in een wit gewaad gekleed; en Hij kwam neder en stond in hun midden (...)

'En Hij strekte zijn hand uit, en sprak tot het volk en zeide:

'Ziet, Ik ben Jezus Christus, die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd.

'En ziet, Ik ben het licht en het leven der wereld; en Ik heb uit die bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, en Ik heb de Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen, waarin Ik Mij in alle dingen sedert den beginne aan de wil des Vaders heb onderworpen.

'En toen Jezus deze woorden had gesproken, viel de ganse schare ter aarde; want zij werden indachtig, dat onder hen was geprofeteerd, dat Christus Zich na zijn hemelvaart aan hen zou vertonen' (3 Nephi 11:1–12).

De Heiland zegende het volk en onderwees hen in zijn prachtige evangelie, net als Hij in Jeruzalem had gedaan. Wij zijn gezegend dat zijn woorden in het Boek van Mormon staan, de woorden die Christus tot die oude beschaving heeft gesproken.

Toen Lehi en zijn gezin Jeruzalem

moesten verlaten, kregen ze een heilig instrument dat als een kompas voor hen werkte en hun de koers liet zien die zij moesten volgen. We lezen dat het alleen volgens hun geloof in God werkte. Alma, een profeet uit het Boek van Mormon, zei tegen zijn zoon Helaman dat het kompas de 'Liahona' werd genoemd. (Zie Alma 37:38.) Hij zei:

'En nu, mijn zoon, ik zou willen, dat gij zoudt begrijpen, dat deze dingen niet zonder een voorafschaduwing zijn; want als onze vaderen nalatig waren op dit kompas te letten — nu, deze dingen waren stoffelijk — waren zij niet voorspoedig; zo is het ook met de dingen, die geestelijk zijn.

Want zie, het is even gemakkelijk acht te slaan op het woord van Christus, dat u de juiste koers aanwijst naar eeuwige gelukzaligheid, als het voor onze vaderen was om acht te slaan op dit kompas, dat hun de juiste koers naar het beloofde land aanwees.

'En nu vraag ik: Bevat dit geen zinnebeeld? Want zo zeker als deze wegwijzer onze vaderen naar het beloofde land bracht door zijn koers te volgen, zo zeker zullen de woorden van Christus, indien wij hun koers volgen, ons uit dit tranendal naar een veel beter land van belofte voeren.

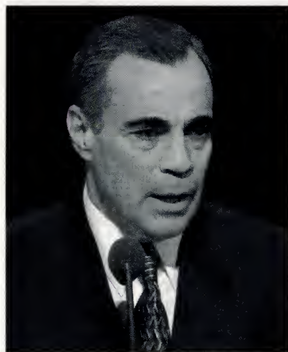
'O, mijn zoon, laten wij niet traag zijn omdat de weg gemakkelijk is' (Alma 37:43–46).

Zo zien we, broeders en zusters, dat de woorden van Christus voor ons allemaal een persoonlijke Liahona kunnen zijn, en ons de weg kunnen wijzen. Laten wij niet traag zijn omdat de weg gemakkelijk is. Laten wij vol geloof de woorden van Christus ter harte nemen zoals ze in de heilige Schriften staan opgetekend en door onze hedendaagse profeten, zieners en openbaarders worden gesproken. Laten wij ons gelovig en ijverig in de woorden van Christus verheugen, want de woorden van Christus zullen onze geestelijke Liahona zijn en ons laten weten wat we moeten doen. Daarvan getuig ik plechtig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Eenvoudige en duidelijke evangeliebeginselen toepassen in uw gezin

OUDERLING FRANCISCO J. VIÑAS
van de Zeventig

De duidelijke en eenvoudige beginselen van het evangelie van Jezus Christus (...) behoren bij ons thuis stevig gevestigd te zijn om een gelukkig gezinsleven te bewerkstelligen.

In de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in september 1998 heeft president Gordon B. Hinckley gezegd: 'Ik denk dat bijna al onze problemen thuis hun oorsprong vinden. Als we iets willen veranderen, als we terug willen keren naar de oude, heilige waarden, moet dat in het gezin beginnen. Daar worden waarheid, integriteit en zelfbeheersing aangeleerd en wordt de liefde gevoed.' ('Wandelen in het licht van de Heer', *De Ster*, januari 1999, p. 117.)

Onder de oude en heilige waarden waarnaar we moeten terugkeren, bevinden zich de duidelijke en eenvoudige beginselen van het evangelie van Jezus Christus. Deze behoren bij ons thuis stevig gevestigd te zijn om een gelukkig gezinsleven te bewerkstelligen.

President Wilford Woodruff heeft gezegd: 'De Heer heeft veel beginselen voor ons in petto; en de belangrijkste beginselen daarvan zijn het duidelijkst en eenvoudigst. De fundamentele beginselen van het evangelie die ons de weg naar het eeuwige leven wijzen, zijn het eenvoudigst, en er bestaan geen beginselen die belangrijker voor ons zijn.' ('Remarks', *Deseret News,* 1 april 1857, p. 27.)

Juist omdat deze beginselen zo duidelijk en eenvoudig zijn, worden ze vaak niet overwogen als er zich problemen voordoen die het gezinsleven treffen. Soms hebben we de neiging om te denken dat hoe groter het probleem is, de oplossing ook groot en ingewikkeld moet zijn. Die denkwijze kan er bijvoorbeeld toe leiden dat we mensen en instanties buiten het gezin om hulp vragen, terwijl de beste oplossing eigenlijk thuis, in de toepassing van de beginselen van het evangelie te vinden is — in de kleine daden en verplichtingen van het dagelijks leven. De Schriften herinneren ons eraan dat 'door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht' (Alma 37:6).

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' verklaren het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.' (*De Ster*, oktober 1998, p. 24.)

Als we deze beginselen analyseren, zien we dat de meeste ervan met elkaar te maken hebben en elkaar aanvullen, en dat we ze in ons leven kunnen toepassen door het zoenoffer van onze Heiland en Verlosser — Jezus Christus.

Als we deze beginselen toepassen, fungeren ze als een lamp die alle leden van het gezin verlicht, en waarmee wij langzaam maar zeker andere waarden en beginselen kunnen integreren die de gezinsbanden versterken. We weten het volgende: 'Hetgeen van God is, is licht; hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe' (LV 50:24).

Als wij door het toepassen van deze beginselen in staat zijn om ons

gezin te stichten en in stand te houden, zullen we de krachtige invloed ervan dagelijks in ons gezin zien. De wonden die worden veroorzaakt omdat we onder één dak wonen, zullen genezen. Overtredingen zullen vergeven worden. Hoogmoed en zelfzucht worden vervangen door nederigheid, mededogen en liefde.

De beginselen die wij kiezen om in ons leven toe te passen, zullen bepalen wat voor geest wij bij ons hebben als we met andere mensen omgaan. Als wij een beginsel aanvaarden, zal de invloed ervan van ons afstralen en door anderen gevoeld worden.

Meer dan ooit zien we dat het gezin door de machten van het kwaad wordt aangevallen, net als in de tijd van de profeet Mormon, toen de macht van het kwaad in het hele land werd ervaren (Mormon 1:19). Daarom is het noodzakelijk dat wij als ouders deze beginselen in ons leven toepassen om deze invloed te kunnen uitstralen, zodat die door onze kinderen waargenomen kan worden.

Ik wil nu graag bespreken hoe deze beginselen in praktijk gebracht kunnen worden, en deel kunnen uitmaken van een proces waardoor de invloed van de verzoening binnen het bereik van personen en gezinnen komt. Dit proces begint met het eerste beginsel van het evangelie — geloof.

In een wereld vol veranderende normen, waar het kwade goed en het goede kwaad wordt genoemd (zie Jesaja 5:20), geven de woorden van Mormon ons hoop en vertrouwen, want Jezus Christus 'maakt aanspraak op allen, die geloof in Hem hebben; en zij, die geloof in Hem hebben, zullen alle goede dingen aanhangen' (Moroni 7:28).

Het geloof waardoor wij alle goede dingen aanhangen, krijgen we door het woord van God (zie Romeinen 10:17), en dit woord horen we krachtiger tijdens de gezinsavond en de schriftstudie met het gezin. Er is geen betere plek om

ons geloof te versterken dan in het gezin, waar de lessen en de praktische toepassing gerealiseerd en dagelijks nageleefd worden.

In het gezin leren we dat geloof nauw verbonden is met de verzoening, 'het doel van deze laatste offerande is de barmhartigheid teweeg te brengen, die de rechtvaardigheid te boven zal gaan en de mensen in de gelegenheid stelt om geloof tot bekering te kunnen hebben' (Alma 34:15).

Zonder de invloed van de verzoening is het onmogelijk om het geloof te ontwikkelen dat nodig is om ons te bekeren, en vallen we buiten het prachtige plan van barmhartigheid, daarom is 'alleen voor hem, die geloof tot bekering heeft, het grote en eeuwige verlossingsplan van kracht' (Alma 34:16).

Bekering — de verandering die in het hart plaatsvindt, die uit liefde voor de Heer voortkomt, waardoor we ons van zonde afkeren en ons aan zijn wil onderwerpen, kan 'alleen door de verzoening van Jezus Christus doeltreffend zijn en door God geaccepteerd worden.' (Guide to the Scriptures, 'Repent, Repentance', p. 206.)

Als God onze bekering aanvaardt, leidt het proces dat we hier beschrijven ertoe dat we deelnemen aan de verordeningen en de verbonden die erbij horen, zoals de doop en de bevestiging. Deze verbonden worden hernieuwd als we in getrouwheid aan de geboden geregeld aan het avondmaal deelnemen, waarna de vergeving van onze zonden tot stand komt.

Als we vergeving van onze zonden hebben ontvangen en die door gehoorzaamheid aan de geboden proberen te behouden, zullen we, zoals in het Boek van Mormon staat beschreven, zachtmoedigheid en nederigheid des harten ontvangen, waarna de komst van de Heilige Geest volgt, welke Trooster [ons] met hoop en volmaakte liefde vervult, welke liefde verblijft door ijverig te bidden (zie Moroni 8:26).

Wie zachtmoedigheid en nederigheid des harten verkrijgt, en door de Heilige Geest vergezeld wordt, heeft niet de neiging om anderen te beledigen of pijn te doen, en voelt

zich niet door anderen aangevallen. Hij behandelt zijn vrouw en kinderen met liefde en respect, en hij heeft een goede relatie met iedereen die op zijn pad komt. Als hij een leidinggevende functie in de kerk heeft, past hij dezelfde beginselen toe als thuis, en laat hij zien dat er geen verschil is tussen de persoon die hij thuis is en de persoon die hij onder de leden van de kerk is.

Beginselen zoals geloof, bekering, liefde, vergevensgezindheid en gebed, onmisbaar in het proces dat ik zojuist heb beschreven, zijn het beste middel tegen de ziekte van zonde, die zich in het gezin op verschillende manieren kan uiten, door onzedelijkheid, hoogmoed, afgunst, onenigheid, mishandeling en andere praktijken die de relaties in het gezin aantasten en pijn, misleiding en beëindiging van de gezinsbanden tot gevolg kunnen hebben.

De beslissing om ze in ons leven toe te passen en de mogelijkheid om met het proces te beginnen zodra dat nodig is, is volledig van onszelf afhankelijk. Het is een eenvoudig proces, dat binnen het bereik van ons allemaal ligt. Het is gebaseerd op de fundamentele beginselen van het evangelie, die met succes werden en worden toegepast door iedereen die vertrouwen op de Heer stelt.

Het is onze plicht om ze voortdurend te verkondigen in een wereld die ze steeds meer nodig heeft, want:

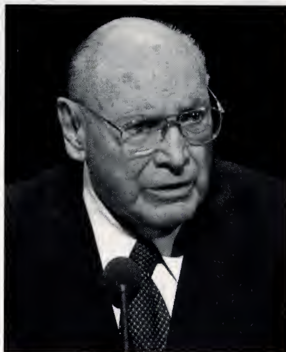
'Heeft Hij ooit iemand verboden, deel te hebben aan zijn zaligmaking? Ik zeg u: Neen. Maar deze heeft Hij alle mensen vrij aangeboden; en Hij heeft zijn volk geboden, dat zij alle mensen moeten overreden zich te bekeren.' (2 Nephi 26:27.)

Ik geef u mijn getuigenis dat deze beginselen waar zijn. Ik getuig dat het door de verzoening van Jezus Christus mogelijk is om ze in ons leven toe te passen. Dat weet ik omdat ik er met mijn gezin naar streef ze na te leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Aardse schulden, hemelse schulden

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij hebben aardse schulden en hemelse schulden. Laten we met beide verstandig omgaan.

Geliefde broeders en zusters, wat is het heerlijk om deze conferentie bij te wonen. De gesproken woorden zijn woorden van inspiratie, en het is fijn om hier te zijn.

Vandaag wil ik het graag over onze hemelse schulden en aardse schulden hebben. In de evangeliën staat dat de Heiland bijna overal door menigten mensen omringd werd. Sommigen hoopten dat Hij hen zou genezen; anderen kwamen naar Hem luisteren. Weer anderen vroegen om praktisch advies. Tegen het einde van zijn aardse bediening kwamen ze Hem bespotten en drongen ze aan op zijn kruisiging.

Op een dag werd de Heiland door een man benaderd die vroeg of Hij in een familievete wilde bemiddelen. Hij smeekte: 'Meester, zeg tot mijn broeder, dat hij de erfenis met mij dele.'

De Heiland weigerde om partij te kiezen, maar verkondigde wel een belangrijke les. Hij zei: 'Ziet toe, dat gij u wacht voor alle hebzucht, want ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit.'[1]

Broeders en zusters, wacht u voor alle hebzucht. Het is een van de grote beproevingen van deze laatste dagen. Er wordt gierigheid en haat door veroorzaakt. En dat leidt vaak weer tot slavernij, hartzeer en vernietigende, verpletterde schulden.

Het aantal huwelijken dat door geldzaken stukloopt, is ontstellend. De hoeveelheid hartzeer is onnoemelijk. De spanning die voortkomt uit geldzorgen heeft gezinnen belast, en heeft ziekte, depressie en zelfs voortijdig overlijden veroorzaakt.

Aardse schulden

Ondanks de leringen van de kerk, vanaf het begin tot heden, vallen sommige leden ten prooi aan veel onverstandige en dwaze financiële praktijken. Sommigen blijven geld uitgeven en denken dat er op de een of andere manier altijd geld zal zijn. Ze denken dat alles wel goed zal komen.

Maar al te vaak krijgen ze het geld

waar ze op gehoopt hadden niet.

Vergeet niet dat schulden een vorm van slavernij zijn. Ze zijn financiële termieten. Als we iets op afbetaling kopen, krijgen we alleen maar de illusie van voorspoed. We denken dat we veel spullen bezitten, maar de spullen bezitten ons.

Sommige schulden — zoals voor een bescheiden woning, redelijke kosten voor een opleiding, en misschien voor een noodzakelijke eerste auto — kunnen nodig zijn. Maar we mogen geen schulden in de vorm van consumptief krediet aangaan zonder zorgvuldig de kosten te overwegen.

We hebben vaak gehoord dat rente een goede dienstknecht is, maar een verschrikkelijke meester. President J. Reuben Clark jr. heeft rente vaak als volgt beschreven: 'Rente slaapt nooit, wordt nooit ziek en gaat nooit dood; rente gaat nooit naar het ziekenhuis, werkt op zon- en feestdagen en gaat nooit op vakantie. (...) Als je eenmaal schulden hebt, is rente elke minuut van de dag en de nacht je metgezel; je kunt ze niet ontwijken of ontlopen; je kunt ze niet wegsturen; ze bezwijkt niet voor smeekbeden, eisen of bevelen; en als je haar voor de voeten loopt of haar pad kruist of niet aan haar eisen voldoet, zal ze je verpletteren.'[2]

De raad van andere geïnspireerde profeten uit onze bedeling over dit onderwerp is duidelijk, en wat 50 of 150 jaar geleden waar was, is nu ook nog waar.

President Heber J. Grant heeft gezegd: 'Zolang ik me kan herinneren, vanaf de tijd van Brigham Young tot nu, heb ik broeders van de kansel horen spreken (...) die de mensen aanmoedigen om geen schulden aan te gaan. En ik ben van mening dat de meeste problemen tegenwoordig veroorzaakt worden omdat mensen die raad in de wind slaan.'[3]

President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Zorg ervoor dat u en uw gezin op financiële tegenslagen voorbereid zijn. (...) Ga sparen.'[4]

President Harold B. Lee leerde ons het volgende: 'We moeten de mensen hun schulden niet alleen leren afbetalen, maar ze moeten ook leren dat ze geen schulden moeten aangaan.'[5]

En president Gordon B. Hinckley heeft verklaard: 'Zoveel mensen leven op de rand van hun inkomen. In feite leven sommigen van geleend geld. (...)

'Ik spoor u aan om bescheiden te zijn in uw uitgaven, om uzelf in uw aankopen te beheersen, om schulden zoveel mogelijk te vermijden, om die schulden zo snel mogelijk af te betalen en uzelf uit slavernij te bevrijden.'[6]

Broeders en zusters, veel mensen hebben naar deze profetische raad geluisterd. Ze geven niet meer geld uit dan ze ontvangen, ze betalen hun schulden af en ze streven ernaar om anderen zo min mogelijk tot last te zijn. Wij feliciteren de mensen die dat doen, want de dag zal aanbreken dat zij de zegeningen daarvan zullen ontvangen en de waarde van deze geïnspireerde raad zullen begrijpen.

Andere mensen hebben echter nog steeds financiële problemen. Sommigen zijn het slachtoffer van ongunstige en vaak onvoorziene omstandigheden, waardoor ze financieel getroffen worden. Anderen bevinden zich in financiële slavernij, omdat zij niet geleerd hebben zichzelf te beheersen en hun uitgaven te beperken. Dus hebben ze onverstandige financiële beslissingen genomen.

Ik wil u graag vijf stappen tot financiële vrijheid ter overweging geven.

Ten eerste: betaal uw tiende. Wilt u dat de vensters van de hemel voor u geopend worden? Wilt u zoveel zegeningen ontvangen dat u niet genoeg ruimte hebt om ze te ontvangen?[7] Betaal altijd uw tiende en laat de rest aan de Heer over.

Gehoorzaamheid aan de geboden van God is het fundament van een gelukkig leven. We zullen voor onze gehoorzaamheid zeker met hemelse gaven gezegend worden. Als we geen tiende betalen, kan dat tot hartzeer in dit leven en misschien verdriet in het volgende leven leiden.

De leden van de ring Accra-Christiansborg (Ghana) komen in hun kerkgebouw bijeen.

Ten tweede: geef minder uit dan u verdient. Deze eenvoudige raad is een belangrijke sleutel tot financieel geluk. Dikwijls wordt het bestedingspatroon van gezinnen door *verlangens* in plaats van het *inkomen* bepaald. Ze geloven dat ze een beter leven zullen leiden als ze zich met veel spullen omringen. Maar al te vaak is het enige wat ze overhouden vermijdbare onrust en ellende.

Zij die veilig binnen hun begroting blijven, weten hoeveel geld er iedere maand binnenkomt, en hoewel het moeilijk is, beheersen ze zich om minder uit te geven.

Het is zo gemakkelijk om krediet op te nemen. We worden in feite met aanbiedingen overstelpt. Wie kredietkaarten gebruikt en te veel uitgeeft, moet overwegen die kaarten weg te doen. Het is veel beter dat een plastic kaartje vernietigd wordt, dan dat een gezin door schulden wordt vernietigd.

Ten derde: leer sparen. Denk aan de les van Jozef uit Egypte. Spaar in tijden van voorspoed voor tijden van nood.[8]

Te vaak veronderstellen mensen dat ze waarschijnlijk nooit gewond zullen raken, ziek worden, hun baan kwijtraken of hun beleggingen in wierook zien opgaan. En om de zaak nog erger te maken, doen mensen tegenwoordig aankopen gebaseerd op optimistische voorspellingen.

Verstandige mensen begrijpen hoe belangrijk het is om nu een appeltje voor de dorst te bewaren. Zij hebben een goede verzekering die in tijden van ziekte of dood zal uitbetalen. Waar mogelijk hebben ze een jaarvoorraad aan voedsel, water en andere basisbehoeften. Ze sparen geld op een spaar- of beleggingsrekening. Ze werken hard om hun schulden af te betalen en schuldvrij te worden.

Broeders en zusters, de voorbereidingen die u nu treft, kunnen voor u op een dag hetzelfde zijn als het opgeslagen voedsel voor de Egyptenaren en Jozefs familie was.

Ten vierde: voldoe aan uw financiële verplichtingen. Af en toe horen we verhalen over hebzucht en zelfzucht die ons grote zorgen baren. We horen over fraude, het niet afbetalen van leningen, financieel bedrog en faillissementen.

We horen dat vaders hun gezin financieel verwaarlozen. We zeggen tegen mannen en vrouwen overal: als u kinderen op de wereld zet, is het uw heilige plicht om al het mogelijke te doen om in hun onderhoud te voorzien. Niemand mag een man genoemd te worden, als hij voor zichzelf auto's, boten en andere bezittingen aanschaft en de heilige financiële verplichtingen ten opzichte van zijn vrouw en kinderen veronachtzaamt.

Wij zijn een integer volk. Wij geloven dat wij aan onze verplichtingen moeten voldoen en eerlijk met onze medemensen moeten omgaan.

Ik zal u een verhaal vertellen over een man die veel opofferde om zijn financiële integriteit te behouden.

In de jaren dertig van de vorige eeuw begon Fred Snowberger een nieuwe apotheek in het noordoosten van Oregon. Hij had altijd al gedroomd van een eigen zaak, maar het economisch herstel waar hij op gehoopt had, kwam er niet. Acht maanden later moest Fred de deuren van zijn apotheek voor de laatste keer sluiten.

Maar hoewel zijn zaak failliet was gegaan, was Fred vastbesloten om de lening terug te betalen. Sommige mensen vroegen zich af waarom hij die schuld afbetaalde. Waarom liet hij zich niet gewoon failliet verklaren, waardoor de schuld wettelijk kwijtgescholden zou worden.

Maar daar wilde Fred niet van horen. Hij had zijn woord gegeven dat hij de lening zou terugbetalen, en hij was vastbesloten om zijn woord gestand te doen. Ze naaiden veel van hun eigen kleren, ze verbouwden in de tuin veel voedsel en ze gebruikten alles wat ze hadden totdat het echt helemaal versleten was. Ongeacht de weersomstandigheden liep Fred iedere dag twintig minuten naar zijn werk en terug. En iedere maand betaalde hij zoveel mogelijk van zijn lening af.

Jaren gingen voorbij en uiteindelijk kwam de grote dag dat Fred zijn laatste afbetaling deed. Hij ging ze in eigen persoon betalen. De man die hem het geld had geleend, huilde en zei, terwijl de tranen over zijn wangen rolden: 'Je hebt niet alleen iedere cent terugbetaald, je hebt me geleerd wat het betekent om een integer, eerlijk man te zijn.'

Tot op de dag van vandaag, bijna zeventig jaar nadat Fred het contract had getekend, vertellen de nakomelingen van Fred en Emma Snowberger nog steeds trots zijn verhaal. Deze eerzame, edele daad is in de loop der jaren voor de familie een gewaardeerd voorbeeld van onkreukbaarheid geweest.

Ten vijfde: zorg ervoor dat uw kinderen uw goede voorbeeld volgen. Te veel jongeren komen financieel

in de problemen omdat ze thuis nooit met geld hebben leren omgaan. Onderricht uw kinderen als ze nog jong zijn. Leer ze dat ze niet zomaar iets kunnen krijgen wat ze willen. Leer ze de beginselen van hard werken, zuinigheid en spaarzaamheid.

En als u zelf niet voldoende kennis hebt om ze daarin te onderwijzen, dan wordt het tijd dat u zichzelf daarin gaat verdiepen. Er zijn talrijke hulpmiddelen beschikbaar — cursussen, boeken en hulpmiddelen op het internet.

Onder ons zijn er die overvloedig gezegend zijn. Onze hemelse Vader verwacht van ons dat we met onze rijkdommen meer doen dan grotere schuren bouwen om ze op te slaan. Wilt u eens nagaan wat u nog meer kunt doen om het koninkrijk van God op te bouwen? Wilt u nagaan wat u nog meer kunt doen om anderen tot zegen te zijn en hoop en licht in hun leven te brengen?

Hemelse schulden

We hebben het gehad over aardse schulden en dat we die moeten afbetalen. Maar er zijn andere schulden — die eeuwig van aard zijn — die niet zo gemakkelijk zijn af te betalen. Eigenlijk zullen we sommige nooit kunnen afbetalen. Dat zijn hemelse schulden.

Onze ouders hebben ons het leven gegeven en ons op aarde gezet. Zij hebben ons de kans gegeven om een sterfelijk lichaam te ontvangen en de vreugde en het verdriet van deze overvloedige aarde te ervaren. Vaak hebben zij hun eigen dromen en verlangens opgegeven ter wille van hun kinderen. Het is gepast dat wij hen eren en door woord en daad laten zien dat wij dankbaar zijn en hen liefhebben.

We hebben ook een verplichting ten opzichte van onze voorouders die ons zijn voorgegaan en die aan de andere kant van de sluier op de verordeningen wachten waardoor zij hun eeuwige vooruitgang kunnen voortzetten. Dat is een schuld die wij hen in onze tempels kunnen terugbetalen.

De heiligen in Accra (Ghana) wachten op het begin van de conferentie-uitzending.

En wat zijn we de Heer veel verschuldigd voor de herstelling van zijn goddelijke kerk en het ware evangelie in deze laatste dagen, door de profeet Joseph Smith. Van zijn jeugd tot aan zijn martelaarsdood heeft hij zich volledig toegewijd om het evangelie van Jezus Christus, dat zo lang verloren was geweest, aan de mensheid te verkondigen. Wij zijn hem en alle mannen die de mantel hebben ontvangen om deze kerk te presideren, veel dank verschuldigd.

Hoe kunnen we ooit onze schuld aan de Heiland afbetalen? Hij heeft een schuld afbetaald die Hij niet verschuldigd was, om ons te verlossen van een schuld die wij zelf nooit kunnen afbetalen. Dankzij Hem zullen wij altijd blijven leven. Door zijn oneindige verzoening kunnen onze zonden weggevaagd worden en kunnen wij de grootste van alle gaven Gods ontvangen: het eeuwige leven.[9]

En wat kost die gave? Kunnen wij de kosten van die gave ooit vergoeden? Benjamin, de profeet-koning uit het Boek van Mormon heeft gezegd: 'Indien gij alle dank en lof, die uw ganse ziel vermag te bezitten, zoudt geven, (...) [en] Hem zoudt dienen met geheel uw ziel, gij nog onnutte dienstknechten zoudt zijn.'[10]

Wij hebben aardse en hemelse schulden. Laten wij er verstandig mee omgaan en de woorden van de Heiland in gedachte houden. De Schriften leren ons: 'Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen; maar verzamelt u schatten in de hemel.'[11] De rijkdommen van de wereld zijn als stof vergeleken met de rijkdommen die de getrouwen in het koninkrijk van onze hemelse Vader zullen ontvangen. Het is dwaas om onze tijd te besteden aan het vergaren van eigendommen die roesten en vergaan. Het is wijs om onze tijd te besteden aan onze voorbereiding op het eeuwige leven.

Bewaar in uw hart de kennis dat Jezus Christus leeft. Heb vrede, want als u dichter bij Hem komt, zal Hij dichter bij u komen. Wees niet lusteloos, maar verheug u. Door middel van de profeet Joseph Smith is het evangelie hersteld. De hemelen zijn niet verzegeld. Net als in tijden van weleer hebben we weer iemand die met God kan communiceren. Er is op dit moment een profeet op aarde, president Gordon B. Hinckley. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

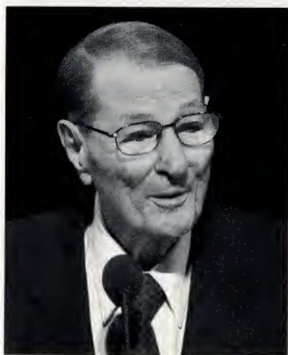
NOTEN

1. Lucas 12:13, 15.
2. Conference Report, april 1938, p. 103.
3. Conference Report, oktober 1921, p. 3.
4. *Pay Thy Debt, and Live ...*, Brigham Young University Speeches of the Year (28 februari 1962), p. 10.
5. *The Teachings of Harold B. Lee*, Clyde J. Williams (ed., 1996), p. 315.
6. 'Aan de jongens en de mannen', *De Ster*, januari 1999, pp. 65–66; *Ensign*, november 1998, pp. 53–54.
7. Zie Maleachi 3:10.
8. Zie Genesis 41:47–57.
9. Zie LV 14:7.
10. Mosiah 2:20–21.
11. Matteüs 6:19–20.

Bedenk hoe barmhartig de Here is geweest

OUDERLING NEAL A. MAXWELL
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij hebben allemaal zo onze herinneringen. En dankzij die herinneringen kunnen we 'bedenken hoe barmhartig de Here (...) is geweest.'

Broeders, ik wil graag informeel en dankbaar wat herinneringen ophalen. Hopelijk kunnen we dat op een ontspannen, bijna gemoedelijke manier doen door enkele gebeurtenissen te citeren en een paar levenslesjes — niets spectaculairs. Ook bespreek ik verschillende oneliners, beknopt maar daarom niet minder blijvend. Met die herinneringen wil ik illustreren hoe een genadige Heiland ons helpt groeien. (Zie Moroni 10:3.)

Als we maar een van deze herinneringen op ons 'toepasselijk' kunnen maken (zie 1 Nephi 19:23), vindt er later misschien een kort gesprek tussen vader en zoon plaats.

1. Laten we eens zestig jaar teruggaan in de tijd. In de notulen van de wijk Wandamere, in de ring Grant, staat dat op 4 juni 1944 het avondmaal door mijn vrienden Ward Jackson en Arthur Hicks en mijzelf voor 141 aanwezigen werd bediend. Toen naar het front. In mei 1945 zegende ik het avondmaal opnieuw — maar nu in een schuttersputje op Okinawa, en voor één enkele aanwezige, ikzelf!

Ik deed zonder poespas wat ik in mijn jeugd had geleerd — iets wat ik toen niet ten volle waardeerde, zoals geen koffie drinken terwijl het water schaars was en naar chloor smaakte.

Jongemannen, ik weet niet wat er op jullie pad komt, maar mijn advies aan jullie is om je veiligheidsgordel vast te klikken en je stevig vast te houden aan je beginselen!

2. In mijn tijd zongen we in het jeugdwerk 'Geef, zegt het beekje klein' — zeker motiverend, maar theologisch niet erg diepgaand. Tegenwoordig zingen de kinderen liedjes die wat geestelijker zijn, zoals 'Ik wil graag als Jezus worden' (*Kinderliedjes*, p. 40).

3. In die tijd waren we thuis, in de buurt, in de wijk en op school allemaal samen arm, maar dat waren we ons niet bewust. We gaven elkaar de ruimte om te groeien, domme vergissingen te begaan, ons te bekeren en enkele geestelijke eigenschappen te ontwikkelen. Tegenwoordig lijken sommige ongeduldige ouders voortdurend de bloemen uit de grond te trekken om te kijken hoe het met de wortels gaat.

4. Broeders van de priesterschap, jong en oud, wees dankbaar voor de mensen die u voldoende liefhebben om u te corrigeren en die u aan uw normen en mogelijkheden herinneren, ook als u er op dat ogenblik geen behoefte aan hebt.

Toen ik jaren geleden een sardonische opmerking maakte, zei een dierbare vriend van mij, die nu is overleden: 'Dat had je nou niet moeten zeggen.' Zijn korte berisping was liefdevol, en maakte me duidelijk dat een correctie met genegenheid kan plaatsvinden.

5. Het is vooral gedenkwaardig als dierbaren het goede voorbeeld geven. Mijn zus Lois, die al vanaf haar geboorte blind is, heeft niet alleen met haar handicap leren leven, maar is ook 33 jaar lang onderwijzeres geweest. Ze bezat dezelfde geest als de pioniers die met hun handkarren naar het westen trokken; een instelling die we allemaal kunnen gebruiken. Als u met bepaalde beproevingen te maken krijgt, drink dan uit die bittere beker, maar word zelf niet bitter.

6. Vlak nadat ik van de Tweede Wereldoorlog was thuisgekomen, moest ik nog een 'belofte vervullen' (Robert Frost, 'Stopping by Woods on a Snowy Evening', in *The Poetry of Robert Frost,* Edward Connery Lathem (ed.) [1969], p. 225) — wat inhield dat ik *nu* op zending wilde. De bisschop liet echter niets van zich horen.

Ik besloot mijn hand naar de ark uit te strekken, ging naar het huis van de bisschop en zei dat ik het geld bij elkaar had gespaard en nu wilde vertrekken. De goede bisschop aarzelde en zei toen dat hij er al over had nagedacht om me te roepen.

Jaren later hoorde ik van de toegewijde wijkadministrateur dat de bisschop me wat meer tijd wilde geven, omdat ik al zo lang van huis was geweest. Toen ik dat hoorde, berispte ik mezelf omdat ik zo bevooroordeeld was geweest. (Zie Bruce C. Hafen, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell* [2002], pp. 129–130.)

Geen wonder dat de vader van ouderling Henry Eyring eens heeft gezegd dat de Heer een volmaakte kerk had totdat Hij ons allemaal binnenliet!

7. Nu enkele herinneringen voor jonge vaders. Toen ik een jonge vader was, kreeg ik een telefoontje dat een vriend in een ongeluk was omgekomen. Ik zat in de huiskamer; de tranen stroomden over mijn wangen. Onze jonge zoon Cory zag mijn tranen toen hij langsliep. Ik kwam erachter dat hij dacht dat hij me op de een of andere manier had teleurgesteld. Hij wist niets van het telefoontje af. Broeders, wij onderschatten hoe oprecht en vaak onze kinderen ons willen behagen.

8. Omdat ik niet erg rekenkundig ben aangelegd, was ik zelden of nooit in staat om mijn kinderen met wiskunde te helpen. Op een dag vroeg onze dochter Nancy, die op de middelbare school zat, of ik iets van de rechtszaak 'Fletcher tegen Peck' wist, die voor het hooggerechtshof was geweest. Ik wilde haar graag helpen, omdat ik daar zo vaak niet toe in staat was. Eindelijk een kans om me uit te leven! Ik vertelde wat ik wist over *Fletcher versus Peck*. Uiteindelijk zei mijn gefrustreerde dochter: 'Pa, ik heb maar een *beetje* hulp nodig!' Ik probeerde mijn eigen behoefte te bevredigen, in plaats van haar een 'beetje' te helpen.

Wij aanbidden een Heer die ons voorschrift op voorschrift onderwijst, dus als wij onze kinderen in het evangelie onderwijzen, mogen we hen evenmin overladen.

9. Later heb ik enkele mensen de kerk zien verlaten die haar daarna niet meer met rust hebben gelaten. Ze gebruikten vaak intellectuele excuses om hun dwalingen goed te praten. (Zie Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* [1979], p. 110.) Dat zult u ook weleens zien. Verwacht overigens niet dat de oplossingen van de wereld erg effectief zijn. Dergelijke oplossingen hebben veel weg van de mensen die, zo schreef C. S. Lewis, tijdens een overstroming met brandblussers komen aanrennen. (Zie *The Screwtape Letters* [1959], pp. 17–18.) Alleen het evangelie is constant relevant, en de surrogaten zullen niet werken.

10. Toen ik een keer met ouderling en zuster Russell M. Nelson op reis was, verlieten we ons hotel in Bombay (India) om met het vliegtuig naar Karachi (Pakistan) te gaan en vandaar naar Islamabad. Toen we op het chaotische vliegveld kwamen, was onze vlucht geannuleerd. Ongeduldig vroeg ik aan de man achter de balie: 'Wat verwacht u van ons, dat we terug naar het hotel gaan?' Hij zei: 'Mijnheer, ga nooit naar het hotel terug.' We bleven op het vliegveld rondkijken en vonden nog een vlucht. We kwamen op tijd aan op onze afspraak in Islamabad en sliepen zelfs een hele nacht. Zo is het leven soms: we moeten volharden en teleurstellingen doorstaan — en weigeren om 'terug naar het hotel te gaan!' Anders zal die 'opgeveritis' alle seizoenen van ons leven beïnvloeden. Trouwens, de Heer weet welke kilometers we 'voor het slapen' gaan nog moeten afleggen! ('Stopping by Woods on a Snowy Evening'.)

11. In 1956, nadat ik enkele jaren in Washington, D.C. had gewoond, en daar enkele aantrekkelijke aanbiedingen had afgewezen, kreeg ik een baan op de University of Utah aangeboden. Mijn vrouw vond dat ik die baan moest aannemen. Ze zei met vooruitziende blik: 'Als je daarheen gaat, heb je misschien wat invloed op de studenten.' Ik reageerde ongeduldig: 'Ik zal daar alleen maar persberichten uittypen, niet met studenten werken.' Later kreeg ik de kans om onder andere bisschop van een studentenwijk te worden, en daarna studentendecaan, en hoogleraar politieke wetenschappen. Ik heb honderden studenten les gegeven. Het ging uiteraard niet om

de titels, maar om de uitdagingen en gelegenheden om dienstbaar te zijn onder de studenten. Onze vrouw is vaak geïnspireerd — maar soms niet altijd even logisch — dat is een realiteit, jongemannen. Ik hoop dat jullie vader de moed heeft om dat een keer verder uit te leggen.

12. Ook is het interessant dat we gaandeweg verwachtingen in het leven van onze kleinkinderen wekken, zelfs als we ons dat niet bewust zijn. Enige jaren geleden, toen onze kleinzoon Robbie vijf was, gingen we bij hen op bezoek in Orem. Hij lag boven te slapen en zijn moeder riep: 'Robbie, opa Neal is hier!' Een moe stemmetje zei: 'Zal ik mijn Schriften mee naar beneden nemen?'

Uiteraard was hij te jong om ze te lezen, maar hij had ze bij zich, zoals tegenwoordig in de kerk gebruikelijk is.

Broeders, wij hebben allemaal zo onze herinneringen. En dankzij die herinneringen kunnen we 'bedenken hoe barmhartig de Here (...) is geweest' (Moroni 10:3). Ten opzichte van mij is Hij dat zeker geweest!

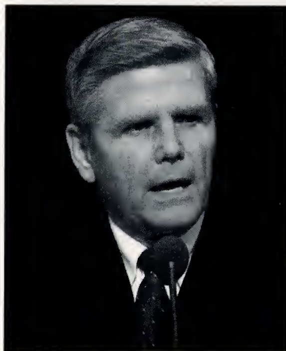
Broeders, als u uw wil aan die van de Heer onderwerpt, geeft u Hem het *enige* wat u Hem kunt geven dat echt van uzelf is. Wacht niet te lang om naar het altaar te gaan en uw wil daarop te leggen! We hebben geen bonnetje nodig, de Heer heeft zijn eigen manier om zijn erkentelijkheid te betuigen.

Broeders, ik getuig dat God u al heel, heel lang kent. (Zie LV 93:23.) Hij heeft u al heel, heel lang lief. Hij weet niet alleen hoe alle sterren heten (zie Psalmen 147:4; Jesaja 40:26); Hij kent *uw* naam, en is op de hoogte van al uw ellende en vreugde! U hebt trouwens nog nooit een onsterfelijke ster gezien; ze sterven allemaal. Maar hier zitten vanavond onsterfelijke individuen — en hoewel onvolmaakt proberen ze niettemin zoals Jezus te worden! In zijn naam, Jezus Christus. Amen. ■

Versterk uw broeders

OUDERLING MERVYN B. ARNOLD
van de Zeventig

Ik hoop dat ieder quorum, en ieder van ons persoonlijk, (...) het voorbeeld van onze Heer en Heiland zal volgen en 'diegene met zich nemen, die zwak is (...) zodat ook hij sterk moge worden.'

Broeder José de Souza Marques was het type leider dat het volgende beginsel van de Heiland goed begreep: 'En indien iemand onder u sterk is in de geest, laat hem diegene met zich nemen, die zwak is, opdat deze in alle zachtmoedigheid moge worden opgebouwd, zodat ook hij sterk moge worden' (LV 84:106).

Als lid van het gemeentepresidium in Fortaleza (Brazilië) bedacht broeder Marques met de andere priesterschapsleiders een plan om de minderactieve leden in zijn gemeente te heractiveren. Een van de minderactieven was de jongeman Fernando Araujo. Ik sprak onlangs met Fernando en hij vertelde me het volgende:

'Ik ging aan surfwedstrijden op zondagochtend meedoen en ging niet meer naar de kerk. Op een zondagochtend stond broeder Marques aan de deur en vroeg aan mijn moeder, die geen lid van de kerk was, of hij met me mocht praten. Toen ze zei dat ik nog sliep, vroeg hij of hij me wakker mocht maken. Hij zei: "Fernando, je komt te laat in de kerk!" Hij luisterde niet naar mijn excuses en nam me mee naar de kerk.

'De volgende zondag gebeurde hetzelfde, dus op de derde zondag besloot ik vroeg te vertrekken, zodat ik hem kon vermijden. Toen ik het tuinhekje opendeed, zag ik dat hij in zijn auto de Schriften zat te lezen. Toen hij me zag, zei hij: "Goed! Je bent vroeg op. Vandaag gaan we een andere jongeman bezoeken!" Ik begon over mijn keuzevrijheid, maar hij zei: "Daar hebben we het later wel over."

'Na acht zondagen was ik nog steeds niet van hem af, dus besloot ik bij een vriend te logeren. Ik was de volgende ochtend aan het strand toen ik een man in een pak met een stropdas op me af zag komen. Toen ik zag

dat het broeder Marques was, rende ik het water in. Plotseling voelde ik een hand op mijn schouder. Het was broeder Marques, die tot aan zijn borst in het water stond! Hij nam me bij de hand en zei: "Je bent laat! Kom, we gaan." Toen ik protesteerde dat ik geen gepaste kleren bij me had, antwoordde hij: "Die liggen in de auto."

'Toen we die dag uit het water kwamen, was ik onder de indruk van de oprechte liefde en zorg van broeder Marques. Hij begreep de woorden van de Heiland maar al te goed: "De verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken" (Ezechiël 34:16). Broeder Marques gaf me niet alleen een lift naar de kerk — het quorum zorgde ervoor dat ik actief bleef. Ze organiseerden activiteiten waardoor ik me belangrijk en gewild voelde. Ik kreeg een roeping en de quorumleden werden mijn vrienden.'

Na zijn heractivering ging broeder Araujo op zending, en daarna is hij bisschop, ringpresident, zendingspresident en regionaal vertegenwoordiger geweest. Zijn moeder, die weduwe was, drie zussen en verscheidene neven en nichten hebben zich ook laten dopen.

Over het werk van de quorums van de Aäronische priesterschap in zijn wijk zegt broeder Araujo, die opnieuw als bisschop is geroepen:

'Alle drie quorums van de Aäronische priesterschap richten zich op het reddingswerk. We hebben een lijst met alle verloren schapen. De quorumpresidiums, adviseurs en de bisschap gaan geregeld in groepjes verdeeld op pad om ze te bezoeken. We bezoeken niet alleen de minderactieve leden, maar ook de niet-leden in minderactieve gezinnen of actieve gezinnen waar niet iedereen lid is.

'Er worden activiteiten georganiseerd om alle jongemannen te bereiken. We bespreken iedere jongeman tijdens onze presidiumvergaderingen en tijdens het maandelijkse jongerencomité van de bisschap. In 2003 hebben we vijf priesters, een leraar en twee diakenen geheractiveerd, die nu actief in hun quorum zijn. We hebben ook enkele gezinnen geheractiveerd en hebben vreugdevol aanschouwd dat sommige niet-leden zich hebben laten dopen.'

Het verhaal dat door ouderling Mervyn B. Arnold werd verteld, is nagespeeld om duidelijk te maken hoe belangrijk het is om de jeugd niet in de steek te laten. Een nu volwassen Fernando Araujo speelt de priesterschapsleider op deze foto. Bruno Agusto speelt de jonge Fernando Araujo.

Toen ik nadacht over het verlangen van deze priesterschapsdragers om hun heilige taak te vervullen, en veel van hun tijd aan het dienen in plaats van het besturen te besteden, moest ik aan de volgende woorden van de Heiland denken:

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest,

'Naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen' (Matteüs 25:34–36).

Het voorbeeld van de Heiland om de extra mijl te gaan om zijn verloren schaap te vinden, is duidelijk in de Schriften te vinden. 'Wie van u, die honderd schapen heeft en er een van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Lucas 15:4). De goede Herder wist het als een van zijn schapen verdwaald was: 'Hij telt zijn schapen en zij kennen Hem' (1 Nephi 22:25); 'En Hij roept zijn eigen schapen bij name' (Johannes 10:3). Hij ging de wildernis in, die soms beschreven is als 'een grote verwarrende menigte of massa' (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary,* 11th ed. [2003], "Wilderness," p. 1432), en zocht naar het verlorene.

Ons is niet verteld hoe lang het duurde voordat de goede Herder zijn verloren schaap had gevonden, en of andere mensen hebben helpen zoeken, maar we weten wel dat ze 'zijn stem' (Johannes 10:4) kenden en dat Hij ze liefhad. We weten ook dat *Hij de moed niet opgaf*, dat Hij 'het verlorene' ging 'zoeken, totdat hij het' had gevonden. En toen *Hij terugkeerde*, had Hij het verloren schaap veilig op zijn schouders. En toen zei Hij: 'Verblijdt u met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was. Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert' (Lucas 15:6–7).

In Ezechiël 34 lezen we de waarschuwende stem van de profeet:

'Het woord des Heren kwam tot mij: (…)

'Wee de herders van Israël, die zichzelf weiden! Moeten de herders niet de schapen weiden? (…) …

'Mijn schapen dwalen rond op alle bergen en op elke hoge heuvel; over de gehele aarde zijn mijn schapen verstrooid zonder dat er iemand is die naar hen vraagt of ze zoekt. (…)

'Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, omdat mijn schapen tot een prooi geworden zijn, omdat mijn schapen tot voedsel geworden zijn voor al het gedierte des velds doordat er geen herder is — want mijn herders vragen niet naar mijn schapen (…).

'Ik eis mijn schapen van hen terug' (Ezechiël 1:1–2, 6, 8, 10; cursivering toegevoegd).

De Heer heeft de mensen die Hij zijn heilig priesterschap toevertrouwt, zoals vaders, quorumleiders en quorumleden, altijd de verantwoordelijkheid voor zijn kuddes gegeven. Broeders, we moeten op zoek gaan en onze schapen opsporen, en we mogen niet toestaan dat onze schapen 'tot voedsel [worden] voor al het gedierte van het veld.'

In afdeling 20 van de Leer en Verbonden instrueert de Heiland ons aangaande de vele taken van priesterschapsdragers en quorumleden. De volgende werkwoorden en zinsneden onderstrepen hoe urgent hij dit werk wel vindt: 'waken', 'de leiding nemen', 'uitleggen', 'de huizen van alle leden bezoeken', 'bidden', 'sterken', 'waarschuwen', 'zenden', 'onderwijzen', 'vermanen', 'dopen', en *'allen uitnodigen tot Christus te komen'* (vss. 42, 44, 46–47, 53, 59, 81–82; cursivering toegevoegd).

Ik heb ook de aandrang in de stem van president Hinckley gevoeld toen hij zei: 'Laten wij ons voornemen, ieder voor zich, in actie te komen en deze nieuwe kans aan te grijpen, dit nieuwe besef van verantwoordelijkheid, deze nieuwe plicht op ons te nemen, om onze hemelse Vader bij te staan in zijn glorieuze werk van het tot stand brengen van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn zoons en dochters op aarde.' ('Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, p. 124.)

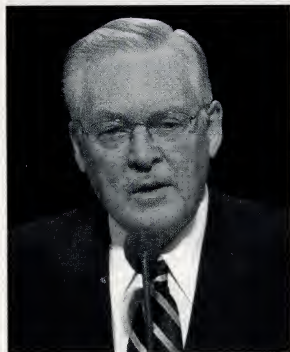
Ik ben dankbaar voor het voorbeeld van de goede Herder die de moed niet opgaf totdat zijn verloren schaap weer veilig thuis was, voor de voorbeelden van president Thomas S. Monson, die als bisschop zijn kudde in de hoede van de adviseur achterliet en naar de West Temple Garage ging om Richard uit de smeerkuil te redden (*Ensign*, november 1985, p. 41); of broeder Marques, die Fernando uit de oceaan redde; of een quorumadviseur en verscheidene quorumleden die ik ken, die zes maanden lang iedere zondag op het slaapkamerraam van Scott klopten, die hem begeleidden en liefhadden totdat hij tot de kudde terugkeerde; en voor de voorbeelden van velen van u die de extra mijl zijn gegaan totdat u het verlorene had teruggevonden. Uw inspanningen zullen een eeuwige invloed op het leven van uw quorumleden en hun nakomelingen in de komende generaties hebben. Zij zullen een levend getuigenis zijn van de beloften van de Heiland: 'Hoedt de kudde Gods, die bij u is (…). En wanneer de opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven' (1 Petrus 5:2, 4), 'opdat gij zielen tot Mij zult kunnen brengen, zodat gij met hen in het koninkrijk mijns Vaders zult kunnen rusten' (LV 15:6) en 'hoe groot zal dan uw vreugde zijn' (LV 18:16).

Ik hoop dat ieder quorum, en ieder van ons persoonlijk, in samenwerking met de raden van de kerk, het voorbeeld van onze Heer en Heiland zal volgen en 'diegene met zich nemen, die zwak is (…) zodat ook hij sterk moge worden' (LV 84:106). Ik getuig nederig dat Joseph Smith een profeet van God was, dat het Boek van Mormon Schriftuur is, dat president Gordon B. Hinckley inderdaad een profeet van God is, dat Jezus Christus de Verlosser en de goede Herder is, en dat Hij leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Voor de kracht van de jeugd

OUDERLING EARL C. TINGEY
van het Presidium der Zeventig

De normen van de kerk zijn stabiel en waar. Ze zijn er voor jullie veiligheid en eeuwige zekerheid.

Geliefde priesterschapsdragers, ik vind het een eer om vanavond bij u te zijn. Vier van mijn kleinzoons zitten vanavond in het Conferentiecentrum — Craig, Brent, Kendall en Michael. Ik wil me graag tot hen en alle Aäronisch-priesterschapsdragers richten, en alle andere broeders uitnodigen om te luisteren.

In een boodschap van het Eerste Presidium, die in de brochure *Voor de kracht van de jeugd* staat, lezen we:

'Geliefde jongemannen (…), wij hebben veel vertrouwen in jullie. Jullie behoren tot de beste geesten, geboren in een tijd dat de verplichtingen en de mogelijkheden, maar ook de verleidingen, het grootst zijn. Jullie staan aan het begin van jullie reis door dit sterfelijk leven. Onze hemelse Vader wil dat jullie een vreugdevol leven leiden en in zijn tegenwoordigheid terugkeren. De beslissingen die jullie nu nemen, zullen grotendeels de koers in je leven en in de eeuwigheid bepalen.'[1]

Jullie leven in een wereld vol onzekerheid. Je hoort veel verschillende stemmen om je heen. Je kunt uit veel verschillende paden kiezen. En die leiden niet allemaal naar onze hemelse Vader. Hoe kun je te weten komen naar wie je moet luisteren of waar je heen moet?

De profeet Jakob heeft die vragen in de volgende tekst beantwoord: 'De Geest spreekt de waarheid en liegt niet. Daarom spreekt Hij van dingen, zoals die werkelijk zijn, en van dingen, zoals die werkelijk zullen zijn.'[2]

Maar wat zijn de 'dingen, zoals die werkelijk zijn', die Jakob noemde? Ouderling Neal A. Maxwell heeft het volgende over dat onderwerp gezegd:

'Zonder de gehoorzame reactie op "dingen, zoals die werkelijk zijn", zijn er de eindeloze wegomleidingen en de onbetekenende zoektochten naar een andere levenskoers. (…) Een verkeerde levenskoers kan later niet als juist worden bewezen. (…)

'Het evangelie van de Heer Jezus Christus schenkt ons veel waarheden (…) — dat er een levende God is; dat er een levende kerk is; dat er levende profeten zijn; dat er levende Schriften zijn; en dat er een opstanding met een oordeel zal zijn.'[3]

Er zijn bepaalde waarheden, bepaalde 'dingen zoals die werkelijk zijn' die aan de hand van normen gehandhaafd worden. Veel van die normen zijn meetbaar. Laten we naar enkele voorbeelden uit de sportwereld kijken.

Op de omslag van de *New Era* van maart 2004 staat een foto van Moroni Rubio uit Mexico. Twee jaar geleden behaalde hij de eerste plaats tijdens de Midden-Amerikaanse juniorkampioenschappen op de honderd meter sprint. Zijn persoonlijke record is 104,6 seconden.[4] Zijn prestaties worden door een stopwatch gemeten.

Het wereldrecord hoogspringen voor mannen staat op naam van een Cubaanse atleet die 2,45 meter heeft gesprongen. Kun je je voorstellen om zo hoog te springen? Hoogspringers springen over een horizontale lat die op twee verticale palen rust. Deze lat vertegenwoordigt een maatstaf, die gehaald of overschreden moet worden.

Stel je een atletiekwedstrijd voor waar de renners niet door een stopwatch worden gemeten en de hoogspringers geen horizontale lat hebben om zich aan te meten.

Net als in de sportwereld zijn er in het leven bepaalde normen waaraan gedrag gemeten wordt. Er is goed en kwaad. Als priesterschapsdragers springen we niet zonder een horizontale lat.

Helaas zien we de traditionele normen op het gebied van zedelijkheid en gedrag verdwijnen. In de volksmond zegt men dan: 'Alles moet kunnen'. De wereld beschouwt traditionele normen als ouderwets en achterhaald.

Wij zijn lid van een kerk die gehoorzaamheid aan de normen verwacht. Dingen die vroeger al altijd verkeerd waren, zijn nog steeds verkeerd. De kerk verandert de zedelijke normen niet en past zich niet aan veranderende

gebruiken of de zeden van de hedendaagse samenleving aan.

President Gordon B. Hinckley vertelt over een ervaring die hij als jongeman had toen hij op een avond met zijn broer Sherman in een oude boerenwagen sliep. Ze 'keken naar de ontelbare sterren in de hemel en noemden om de beurt bekende sterren en zochten naar de Grote Beer, de steel en de pan, om daarmee de Poolster te vinden.' President Hinckley zegt dat hij enorm geboeid werd door de Poolster. Ongeacht de omwenteling van de aarde houdt de Poolster zijn positie in de hemel, en beweegt nooit. Hij heeft gezegd: 'Ik beschouwde de ster als een onveranderlijke grootheid te midden van verandering. Iets waar je altijd op kunt rekenen, iets betrouwbaars, een anker in een ogenschijnlijk onstabiel uitspansel.'[5]

Naar aanleiding van de onwrikbare, onbetwistbare positie van de Poolster heeft een schrijver het verhaal verteld van een jongetje dat tijdens een kampeertocht verdwaalde. Toen zijn vader hem uiteindelijk vond, vroeg hij of de jongen iets in het landschap had opgemerkt dat hij altijd kon zien. Dat had hem volgens zijn vader kunnen helpen om zijn positie te bepalen. De jongen zei: 'Ja, pap.'

'Wat was dat?' vroeg de vader.

'Dat konijn daar', zei de jongen.[6]

Jonge priesterschapsdragers, concentreer je blik op de onveranderlijke normen van het evangelie, en niet op een rondrennend konijn.

In de brochure *Voor de kracht van de jeugd* staan onder andere de volgende normen als een Poolster voor je: kies vrienden met hoge normen, ontsier je lichaam niet met tatoeages of piercings, laat je niet in met pornografie, luister niet naar muziek met grove taal, vloek niet, ga alleen uit met iemand die hoge normen heeft, blijf seksueel rein, bekeer je zo nodig, wees eerlijk, heilig de sabbat, betaal tiende, leef het woord van wijsheid na.[7]

Zo'n twaalf jaar geleden waren er getrouwe leden van de kerk in Afrika die jarenlang thuis bijeenkomsten hadden gehouden. Ik ging naar dat land toe om toestemming van de regering te vragen om zendelingen te sturen en de kerk te vestigen. Ik sprak met een minister uit het kabinet. Hij gaf me twintig minuten om ons standpunt uit te leggen.

Toen ik klaar was, zei hij: 'Ik geloof niet dat u mij iets verteld hebt wat wij in ons land niet hebben. Ik zie geen reden om uw verzoek in te willigen en zendelingen toe te laten.'

Hij stond op om me naar buiten te geleiden. Ik was in paniek. Ik had gefaald. Ons onderhoud was zo goed als voorbij. Wat kon ik nog doen? Ik bad in stilte.

Toen kreeg ik inspiratie. Ik zei tegen de minister: 'Mijnheer, als u mij nog vijf minuten de tijd wilt geven, zal ik u nog iets vertellen. Dan zal ik vertrekken.' Daar stemde hij vriendelijk mee in.

Ik deed mijn portemonnee open en haalde er de brochure *Voor de kracht van de jeugd* uit.

Ik zei: 'Dit is een boekje met normen dat we aan alle jongeren in de kerk geven.'

Toen las ik enkele normen voor die ik vanavond ook heb genoemd. Toen ik daarmee klaar was, zei hij: 'U bedoelt dat u van de jongeren in uw kerk verwacht dat zij deze normen naleven?'

'Ja,' antwoordde ik, 'en dat doen ze ook.'

'Dat is verbazingwekkend', zei hij. 'Kunt u me enkele van die brochures opsturen, zodat ik die aan de jongeren in onze kerk kan geven?'

'Natuurlijk,' antwoordde ik. En dat heb ik ook gedaan.

Verscheidene maanden later kregen we officieel toestemming van de regering om de kerk te vestigen.

Jongemannen, deze normen die jullie kunnen naleven, zijn daadwerkelijk een parel van grote waarde. De wereld begrijpt ze niet. Veel goede mensen zijn ernaar op zoek. Jullie hebben ze.

De profeet Joseph Smith kreeg een openbaring waaruit blijkt hoe wij kunnen weten naar welke stemmen we moeten luisteren — welke normen we moeten naleven. In die openbaring werd onze tijd, onze generatie, een tijd genoemd dat de mensen 'een overweldigende plaag zullen zien;

want een verwoestende ziekte zal in het ganse land heersen.'[8]

De Heer gaf vervolgens aan hoe zijn getrouwe volgelingen beschermd kunnen worden. Hij heeft gezegd: 'Maar mijn discipelen zullen in heilige plaatsen staan en niet worden bewogen.'[9]

De broeders van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn discipelen die in heilige plaatsen staan. Zij worden door de veranderende tijden niet afgebracht van wat in alle voorgaande generaties als waarheid is vastgesteld. De normen van de kerk zijn stabiel en waar. Ze zijn er voor jullie veiligheid en eeuwige zekerheid. Als je je voorneemt om ze na te leven, word je beoordeeld aan de hand van de bewezen normen die God heeft goedgekeurd.

Nou, kleinzoons en geliefde broeders van de Aäronische priesterschap, jullie bevinden je in de wedloop van het leven. Het is geen korte sprint. Het is een marathon.

Je zult aan de hand van de normen van God beproefd en getoetst worden. Je zult door de Geest geleid worden, om te weten wat je moet doen.

Wij zijn zo'n beetje de enige organisatie die nog gevestigde, traditionele normen hanteert. De meeste andere hebben zich aan de cultuur van de wereld overgegeven. Wat zijn we gezegend dat we levende profeten hebben.

Moge u gezegend worden voor het naleven van de normen van de kerk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

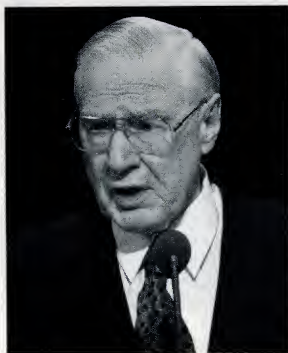
NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (2001), p. 2.
2. Jakob 4:13.
3. *Things as They Really Are* (1978), pp. XI–XII.
4. Zie Adam C. Olson, 'Moroni's voeten', *Liahona*, maart 2004, pp. 8–11.
5. Zie Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), pp. 5–6.
6. Zie Jerry Johnston, 'Following True North Is Lifelong Challenge', *Deseret Morning News*, 14 februari 2004, sec. E, p. 1.
7. *Voor de kracht van de jeugd*, pp. 12–37.
8. LV 45:31.
9. LV 45:32.

Keuzes

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Toekomstige zegeningen en mogelijkheden zijn afhankelijk van de beslissingen die we in het heden nemen.

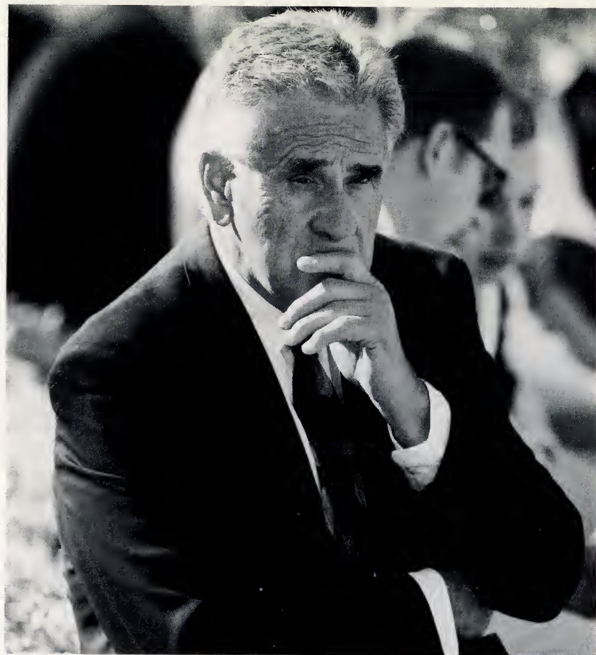
Geliefde broeders, priesterschapschapsdragers van God over de hele wereld, ik groet u in de geest van liefde en vriendschap.

In dit leven moeten we veel keuzes maken. Sommige keuzes zijn heel belangrijk. Andere niet. Vaak moeten we tussen goed en kwaad kiezen. De keuzes die we maken, bepalen echter in belangrijke mate ons geluk of ons ongeluk, omdat we met de gevolgen van onze keuzes moeten leven. Het is echter niet mogelijk om altijd volmaakte keuzes te maken. Dat lukt gewoon niet. Maar het is mogelijk om goede keuzes te maken, waarmee we kunnen leven en waardoor we kunnen groeien. Als Gods kinderen waardig zijn om leiding van God te ontvangen, kunnen ze 'voor eeuwig vrij [worden], het onderscheid kennende tussen goed en kwaad, om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen.'[1]

Als we aan de druk van vrienden en kennissen toegeven, kunnen we verkeerde keuzes maken. Kieth Merrill had als jongeman zo'n ervaring. Hij en zijn vrienden waren van steile rotsen aan het afduiken in East Canyon Reservoir, ten noordoosten van Salt Lake City. Het werd onvermijdelijk een krachtmeting toen een van de jongemannen naar de top van de dam klom en van 15 meter hoog in het diepe water dook. De andere jongemannen klommen daar toen ook op en doken van dezelfde hoogte. Een van de jongens was daar niet tevreden mee en zei: 'Goed, ik kan nog hoger!' Hij klom 18 meter de rots op. Omdat hij niet voor zijn vriend wilde onderdoen, klom Kieth met hem mee. Nadat de andere jongen in het water was gedoken en in orde bleek te zijn, verzamelde Kieth de nodige moed en dook ook. De krachtmeting ging nu nog tussen deze twee jongens. Kieths vriend klom toen 21 meter hoog en dook. Hij kwam lachend boven water, en wreef in zijn ogen. Toen daagde hij Kieth uit: 'Nou, ga jij het ook doen?'

'Natuurlijk ga ik!' En iedereen riep van de oever: 'Natuurlijk gaat hij!'

Dus Kieth zwom terug naar de oever en klom de rotsen op. Hij wist dat als hij van dezelfde hoogte van 21 meter zou afspringen, zijn vriend nog hoger zou gaan, dus klom hij naar de top van de rots en stond hij 24 meter boven het water. Niemand kon hoger

dan de top gaan. Toen Kieth naar beneden keek, was hij doodsbang om het water zo ver weg te zien. Hij nam een onbesuisde beslissing. Het was geen beslissing die hij wilde nemen, en hij voelde zich er niet goed over. Maar hij baseerde zijn beslissing op de aansporingen en uitdagingen van de andere jongens, van wie hij zich de namen niet eens meer kan herinneren.

Hij liep naar achteren en rende zo hard hij kon naar de rand. Hij zag het teken dat hij zorgvuldig bij de rand van de rots had aangebracht en sprong. Op weg naar beneden dacht hij eraan dat zijn ouders hem hadden geleerd om behoedzaam beslissingen te nemen, want een verkeerde beslissing kon de dood betekenen. En nu dacht hij: 'Je bent gesprongen en als je het water raakt, ga je zo hard dat het als beton zal aanvoelen.' Toen hij het water raakte, leek het inderdaad wel beton. Wat was hij dankbaar toen hij eindelijk weer boven water kwam.

Waarom was hij gesprongen? Wat had hij willen bewijzen? De jongens die hem uitdaagden kon het niets schelen en kunnen zich het voorval waarschijnlijk niet eens meer herinneren. Maar Kieth realiseerde zich later dat hij een beslissing had genomen die fataal had kunnen zijn. Hij had toegegeven aan de druk van zijn vrienden en iets gedaan wat hij eigenlijk niet wilde. Hij had beter moeten weten. Hij zei: 'Ik leefde in de wereld, en op dat moment was ik van deze wereld, omdat ik mezelf niet meester was. Ik nam geen beslissingen over mijn eigen leven. De wereld nam die beslissingen voor me (...) en ik was bijna in die wereld begraven.'[2]

Er is een bepaalde hoeveelheid moed voor nodig om een stapje terug te doen in plaats van te springen en iemand anders onze beslissingen te laten nemen. Wij kunnen beter pal staan als we goed weten wat onze identiteit als zoon van God en drager van het priesterschap is, met een goede kans op een zinvolle toekomst.

Helaas zijn sommige slechte keuzes onomkeerbaar, maar vele ook niet. Vaak kunnen we van koers veranderen en op het rechte pad terugkeren. Om op het rechte pad te kunnen terugkeren, moeten we ons bekeren: ten eerste moeten we het foute van ons doen en laten erkennen; ten tweede moeten we ons verkeerde gedrag nalaten; ten derde moeten we het niet meer herhalen; en ten vierde moeten we het belijden[3] en zo mogelijk de schade herstellen. Door ervaring iets leren kan nuttig zijn, maar de harde leerschool wordt niet voor niets hard genoemd. We kunnen gemakkelijker vooruitgang maken als we van onze ouders, dierbaren en leerkrachten leren. We kunnen ook van de fouten van anderen leren, en naar de gevolgen van hun verkeerde keuzes kijken.

Sommige keuzes zijn vrijwel altijd goede mogelijkheden — als we bijvoorbeeld een carrière kiezen of een opleiding volgen. Ik ken een intelligente jongeman die graag arts wilde worden, maar hij kreeg die kans niet. Toen is hij rechten gaan studeren. Nu is hij een succesrijk advocaat, maar ik weet zeker dat hij ook een succesrijk arts had kunnen worden.

Sommige belangrijke beslissingen hebben een tijdslimiet. Als we een beslissing uitstellen, gaat de gelegenheid voorbij. Soms worden we door onze angst ervan weerhouden om een keus te maken die verandering met zich mee brengt. En daardoor kunnen we een kans mislopen. Iemand heeft ooit gezegd: 'Als je een keus moet maken en dat niet doet, heb je in feite een keus gemaakt.'[4]

Sommige mensen vinden het moeilijk om een beslissing te nemen. Een psychiater zei ooit tegen een patiënt: 'Heb je moeite om beslissingen te nemen?' De patiënt antwoordde: 'Nou, ja en nee.' Ik hoop en bid dat

we zo vastberaden als Jozua zullen zijn, die zei: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult (...) maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen.'[5]

Sommige keuzes hebben grotere gevolgen dan andere. We nemen geen grotere beslissing in ons leven dan de keus van een huwelijkspartner. Deze beslissing kan eeuwige vreugde en geluk voortbrengen. Om volledige voldoening in het huwelijk te vinden, moeten beide partners helemaal toegewijd zijn.

Sommige belangrijke keuzes voor voldoening en geluk hoeven maar één keer gemaakt te worden, en daarna nooit meer. We hoeven bijvoorbeeld maar één keer de vastberaden en onmiskenbare beslissing te nemen om niet te roken, geen alcohol te drinken en geen drugs te gebruiken.

In 1976 was ouderling Robert C. Oaks, toen kolonel in de Amerikaanse luchtmacht, lid van een delegatie die onderhandelde over incidenten op zee. Ze waren te gast tijdens een diner van het marinedistrict Leningrad. Er waren zo'n vijftig officieren van de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten aanwezig toen de gastheer een toast uitbracht. Ze stonden klaar met hun glazen, waarvan de meeste met wodka waren gevuld. Broeder Oaks had roze limonade in zijn glas, wat onmiddellijk door de admiraal werd opgemerkt. Hij onderbrak zijn toast en eiste dat broeder Oaks zijn glas met wodka zou vullen. Hij zei dat hij zou wachten totdat dat gebeurd was. Broeder Oaks weigerde beleefd en legde uit dat hij tevreden was met de inhoud van zijn glas.

De spanning liep op, en zelfs zijn eigen collega's, waarvan de meesten een hogere rang hadden, voelden zich niet op hun gemak door het dilemma. De Russische begeleider van broeder Oaks fluisterde in zijn oor: 'Vul uw glas met wodka!' Broeder Oaks sprak het kortste schietgebed van zijn leven uit: 'God, help me!'

Binnen enkele seconden fluisterde de Russische tolk, een kapitein met

wie hij eerder over godsdienst had gesproken, in het oor van de admiraal: 'Hij drinkt niet vanwege zijn godsdienst.' De admiraal knikte met het hoofd, de spanning zakte weg en het programma werd voortgezet.[6]

Ouderling Oaks had jaren daarvoor al besloten dat hij nooit alcohol zou drinken, dus op het moment van beproeving hoefde hij die beslissing niet opnieuw te nemen. Ouderling Oaks was ervan overtuigd dat hij meer schade zou oplopen door het overtreden van een beginsel van zijn geloofsovertuiging, dan door het drinken van de wodka. Zijn carrière heeft door zijn godsdienstige overtuiging overigens geen schade opgelopen. Later is hij viersterrengeneraal geworden.

Vreemd genoeg lijkt het soms redelijk om iets verkeerds te doen, misschien omdat het de gemakkelijkste weg is. We horen vaak als rechtvaardiging voor slecht gedrag: 'Nou, iedereen doet het.' Dit kwaad verstoort de waarheid en Satan is daar de oorzaak van. Nephi heeft gezegd: 'Aldus bedriegt de duivel hun ziel, en voert hen bedachtzaam ter helle.'[7]

Ongeacht hoeveel mensen zich in onze samenleving laten meeslepen, niemand is gerechtvaardigd om oneerlijk te zijn, te liegen, te bedriegen, onfatsoenlijke taal te gebruiken, vooral de naam van de Heer ijdel te gebruiken, zich in te laten met onzedelijke seksuele relaties, of de dag van de Heer te ontheiligen.

Het gedrag van andere mensen bepaalt niet wat goed of kwaad is. Iemand die de moed heeft om de juiste beslissing te nemen, kan veel andere mensen beïnvloeden om verstandige keuzes te maken. Ik wil graag onderschrijven wat er in de brochure *Voor de kracht van de jeugd* staat:

'Jij bent verantwoordelijk voor je keuzes. Je kunt niet je omstandigheden, je ouders of je vrienden de schuld geven als je ervoor kiest ongehoorzaam aan Gods geboden te zijn. Je bent een kind van God met grote kracht. Je hebt het in je om, ongeacht je omstandigheden, voor rechtschapenheid en geluk te kiezen.'[8]

Hoe kunnen we de juiste keuzes maken? Een keus betekent een bewuste beslissing. Om een verstandige beslissing te nemen, moeten we de beschikbare feiten van een kwestie van alle kanten bekijken. Maar dat is niet voldoende. Verstandige beslissingen omvatten gebed en inspiratie. De sleutel wordt ons in afdeling negen van de Leer en Verbonden gegeven. De Heer zei tegen Oliver Cowdery:

'Zie, gij hebt het niet begrepen; gij hebt verondersteld, dat Ik het u zou

geven, als gij u er niet verder over zoudt bekommeren, dan alleen Mij te bidden.

'Doch zie, Ik zeg u, dat gij het in uw gedachten moet uitvorsen; dan moet gij Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; daaraan zult gij gevoelen, dat het juist is.

'Doch indien het niet juist is, zult gij dat gevoel niet hebben, maar zult gij een verdoving van gedachten hebben, die u het onjuiste zal doen vergeten.'[9]

Als we naar de toekomst kijken, moeten we sterker zijn en meer verantwoording voor onze keuzes dragen in deze wereld waar de mensen 'het kwade goed en het goede kwaad noemen.'[10] We kiezen niet verstandig als we onze keuzevrijheid gebruiken om tegen Gods wil of de raad van de priesterschap in te gaan. Toekomstige zegeningen en mogelijkheden zijn afhankelijk van de beslissingen die we in het heden nemen.

Broeders, het is mijn overtuiging en getuigenis dat wij gezamenlijk de verantwoordelijkheid hebben om een voorbeeld van rechtschapenheid voor de hele wereld te zijn. Onder leiding van president Gordon B. Hinckley moeten we door onze geïnspireerde keuzes de weg wijzen. U hebt het vermogen om te kiezen. Mogen wij allemaal de keuzevrijheid gebruiken die we van God hebben gekregen om deze eeuwige keuzes te doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 2:26.
2. Aangepast overgenomen uit: 'Deciding about Decisions', *New Era*, juni 1976, pp. 12–13.
3. Zie LV 58:43.
4. William James, geciteerd in *20,000 Quips and Quotes*, Evan Esar (ed., 1968), p. 132.
5. Jozua 24:15.
6. Aangepast overgenomen uit: *Believe! Helping Youth Trust in the Lord* (2003), pp. 27–28.
7. 2 Nephi 28:21.
8. *Voor de kracht van de jeugd* [2001], p. 5.
9. LV 9:7–9.
10. 2 Nephi 15:20.

Moed gevraagd

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Laten we de moed hebben om de consensus te weerstaan, de moed om pal te staan voor principes. Moed, en niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God.

Broeders, het is inspirerend om u te zien. En het is ontzagwekkend te beseffen dat uw mededragers van Gods priesterschap momenteel in duizenden kerken over de hele wereld deze uitzending via de satelliet volgen. Uw nationaliteit kan verschillen, uw taal kan verschillen, maar wij hebben iets dat ons bindt. Wij mogen het priesterschap dragen en in Gods naam handelen. Wij hebben een heilige verantwoordelijkheid ontvangen. Er wordt veel van ons verwacht.

Lang geleden schreef de befaamde auteur Charles Dickens over kansen die in het verschiet liggen. In zijn klassieke roman *Great Expectations* beschreef Dickens een jongen die Philip Pirrip heette, ook wel Pip genaamd. Pip was onder ongebruikelijke omstandigheden geboren. Hij was wees. Met heel zijn hart wilde hij studeren en een heer worden. Maar al zijn ambities en hoop leken gedoemd te mislukken. Voelen jullie, jongemannen, je ook wel eens zo? Hebben de ouderen onder ons ook wel eens die gedachten?

Toen werd Pip op een dag benaderd door een Londense advocaat die hem vertelde dat een anonieme weldoener hem een fortuin had nagelaten. De advocaat legde zijn arm op Pips schouder en zei: 'Jongen, je hebt grote vooruitzichten.'

Nu ik vanavond naar jullie, jongemannen, kijk en besef wie jullie zijn en wat jullie kunnen worden, zeg ik: 'Jullie hebben grote vooruitzichten' — niet vanwege een anonieme weldoener, maar vanwege een bekende weldoener, namelijk onze hemelse Vader, en er wordt veel groots van jullie verwacht.

We leggen onze reis door het leven niet af over een snelweg zonder obstakels, valkuilen en valstrikken. Nee, het is een pad vol splitsingen en bochten. We staan voortdurend voor beslissingen. Om verstandig te beslissen, hebben we moed nodig: de moed om 'nee' te zeggen, de moed om 'ja' te zeggen. Beslissingen bepalen onze bestemming.

Van ieder van ons wordt voortdurend moed gevraagd. Zo is het altijd geweest, en zo zal het altijd blijven.

Een jonge infanterist die tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog het grijze

uniform van het zuidelijke leger droeg, tekende de moed op van een legerleider. Hij beschrijft de invloed die generaal J. E. B. Stuart had als volgt:

'Op een kritiek moment in de veldslag wuifde hij met zijn hand richting vijand en riep: "Voorwaarts, mannen. Voorwaarts! Volg Mij!" …

'(…) Moedig en vastbesloten [volgden zij hem] als een razende vloedgolf, en het doelwit werd ingenomen en behouden.'[1]

In vroeger tijden, in een ver land, deed een andere leider dezelfde oproep: 'Komt achter Mij.'[2] Hij was geen generaal in een oorlog. Hij was de Vredevorst, de Zoon van God. Zij die Hem toen volgden, en zij die Hem nu volgen, behalen een veel belangrijker overwinning met eeuwige consequenties. Er is voortdurend behoefte aan moed.

In de heilige Schriftuur staan bewijzen van die waarheid. Jozef, de zoon van Jakob, die naar Egypte werd verkocht, gaf blijk van een vast, moedig voornemen. Tegen Potifars vrouw, die hem probeerde te verleiden, zei hij: 'Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God? En (…) hij voldeed niet aan haar wens (…) en liep naar buiten.'[3]

In onze tijd paste een vader dit voorbeeld van moed toe op het leven van zijn kinderen door te zeggen: 'Als je ooit ergens terechtkomt waar je niet behoort te zijn — loop dan naar buiten!'

Wie is er niet geïnspireerd door het leven van de tweeduizend jonge krijgers van Helaman, die een les en demonstratie gaven in de noodzaak om de moed te hebben de leringen van ouders te volgen, de moed om kuis en rein te zijn?[4]

Misschien is de kroon op deze verhalen het voorbeeld van Moroni, die de moed had om tot het einde toe te volharden in rechtschapenheid.[5]

Ieder werd gesterkt door de woorden van Mozes: 'Weest sterk en moedig, vreest niet en siddert niet (…) want de Here, uw God, zelf gaat met u; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten.'[6] Hij liet ze niet in de steek. Hij zal ons niet in de steek laten. Hij verliet hen niet. Hij zal ons niet verlaten.

Het is deze zoete verzekering waar u en ik ons door kunnen laten leiden — in onze tijd, in ons leven. Natuurlijk zullen we vrees het hoofd moeten bieden, spot doorstaan en tegenstand verduren. Maar laten we de moed hebben om de consensus te weerstaan, de moed om pal te staan voor principes. Moed, en niet de gulden middenweg, verdient de goedkeurende glimlach van God. Moed wordt een levende en aantrekkelijke eigenschap als het niet alleen wordt gezien als de bereidheid om te sterven als een man, maar ook als de vastberadenheid om fatsoenlijk te leven. Een morele lafaard is iemand die bang is om te doen wat hij goed vindt, omdat anderen het zullen afkeuren of erom lachen. Bedenk dat iedereen angsten heeft, maar dat zij die waardig met hun angst omgaan ook moed hebben.

Uit mijn eigen ervaringen met moed wil ik een voorbeeld vertellen uit militaire dienst.

Ik vond het niet makkelijk om in de laatste maanden van de Tweede Wereldoorlog bij de Amerikaanse marine te komen. Ik hoorde van heldendaden en voorbeelden van moed. Een van de gedenkwaardigste was

de stille moed van een achttienjarige matroos — niet van ons geloof — die niet te trots was om te bidden. Van de 250-koppige bemanning was hij de enige die elke avond neerknielde bij zijn kooi, vaak onder schimpscheuten van nieuwsgierigen en spottende opmerkingen van ongelovigen, zijn hoofd boog en bad tot God. Hij aarzelde niet. Hij wankelde niet. Hij had moed.

Ik vind deze woorden van de dichteres Ella Wheeler Wilcox mooi:

Het is makkelijk genoeg om aardig te blijven
Als het leven als een kalm beekje voorbijstroomt
Maar de mens die echt de moeite waard is, is degene die glimlacht
Als alles wat hij doet, wordt gedwarsboomd.[7]

Paul Tingey was zo iemand. Nog maar een maand geleden woonde ik hier in Salt Lake City zijn uitvaartdienst bij. Paul was opgegroeid in een goed mormoons gezin en had voor de Heer eervol een zending vervuld in Duitsland. Ouderling Bruce D. Porter van het Eerste Quorum der Zeventig was een van zijn zendingscollega's geweest. Ouderling Porter beschreef ouderling Tingey als een van de meest toegewijde en succesrijke zendelingen die hij ooit was tegengekomen.

Aan het eind van zijn zending keerde ouderling Tingey terug naar huis, maakte zijn universitaire studie af, trouwde met zijn geliefde, en bracht samen met haar kinderen groot. Hij was werkzaam als bisschop en had succes in zijn beroep.

En toen sloegen plotseling de symptomen van een gevreesde ziekte in zijn zenuwstelsel toe: multiple sclerose. Paul Tingey werd vervolgens de gevangene van zijn ziekte. Hij vocht er heldhaftig tegen, maar werd uiteindelijk voor de rest van zijn leven opgenomen in een verpleeghuis. Daar vrolijkte hij de bedroefden op en beurde iedereen op.[8] Elke keer als ik daar kerkdiensten bijwoonde, beurde Paul mij op, wat hij voor alle anderen ook deed.

Toen de Olympische Winterspelen in 2002 in Salt Lake City werden gehouden, werd Paul gevraagd om de Olympische fakkel een bepaalde afstand te dragen. Toen dat bekend werd gemaakt in het verpleeghuis, kwam er gejuich van de verzamelde patiënten en echode er een hartelijk applaus door de zalen. Toen ik Paul feliciteerde, zei hij met zijn beperkte spraakvermogen: 'Ik hoop dat ik de fakkel niet laat vallen!'

Broeders, Paul Tingey liet de Olympische fakkel niet vallen. Bovendien droeg hij moedig de fakkel die hij in dit leven had gekregen, en dat deed hij tot de dag dat hij heenging.

Geestelijkheid, geloof, vastberadenheid, moed — Paul Tingey had het allemaal.

Iemand heeft eens gezegd dat moed niet een gebrek aan angst is, maar de beheersing van angst.[9] Van tijd tot tijd hebben we moed nodig om niet op te houden na een mislukking, maar om door te gaan.

Als tiener speelde ik een basketbalwedstrijd van de kerk. Toen het erom spande, stuurde de coach mij kort na het begin van de tweede helft het veld op. Ik pakte een 'in-bounds pass', dribbelde met de bal richting basket en schoot de bal. Precies op het moment dat de bal mijn vingertoppen verliet, besefte ik waarom de verdedigers van het andere team geen pogingen deden om mij tegen te houden. Ik schoot op de verkeerde basket! Ik deed een schietgebedje: 'Alstublieft, Vader, laat die bal er niet in gaan.' De bal rolde over de ring en viel eraf.

Vanaf de goedkope zitplaatsen klonk het: 'Wij willen Monson, wij willen Monson, wij willen Monson — *eruit hebben*!' De coach gaf toe.

Vele jaren later vergezelde ik, als lid van de Raad der Twaalf, andere algemene autoriteiten op een bezoek aan een pasgebouwd kerkgebouw waar we de experimentele vloerbedekking van de gymzaal inspecteerden.

Terwijl enkelen van ons de vloer inspecteerden, gooide bisschop J. Richard Clarke, die toen lid was van de Presiderende Bisschap, plotseling de basketbal naar mij toe, met de uitdaging: 'Ik geloof nooit dat je de basket kunt raken van waar je staat!'

Ik stond een eindje achter wat nu de driepunterlijn is. Ik had nog nooit de basket van zo veraf geraakt. Ouderling Mark E. Petersen van de Twaalf riep naar de anderen: 'Ik denk dat hij het wél kan!'

Ik moest denken aan die keer dat ik mijzelf jaren geleden in verlegenheid had gebracht door op de verkeerde basket te mikken. Toch mikte ik en schoot de bal. Hij ging door het net!

Bisschop Clarke gooide de bal in mijn richting en gaf een nieuwe uitdaging: 'Ik weet zeker dat je dat niet nog eens kunt!'

Ouderling Petersen zei: 'Natuurlijk wel!'

In mijn hart weerklonken de dichtregels: 'Leid ons, o, leid ons, / grote Vormer van mensen, / uit de duisternis / om het nog een keer te proberen.'[10] Ik schoot de bal. Hij vloog op de basket af en ging door het net.

Daarmee was het inspectiebezoek ten einde.

Tijdens de lunch zei ouderling Petersen tegen mij: 'Je had het niet slecht gedaan in de NBA.'

Gedachten aan winnen of verliezen bij basketbal vallen in het niet bij onze overpeinzingen van onze taken als dragers van Gods priesterschap — zowel het Aäronisch als het Melchizedeks priesterschap. Wij hebben een heilige plicht om onszelf daarop voor te bereiden door Gods geboden te onderhouden en de verzoeken om Hem te dienen uit te voeren.

Wij die tot het priesterschap van God geordend zijn, kunnen iets goeds tot stand brengen. Als we in aanmerking komen voor de hulp van de Heer, kunnen we jongens van stavast maken, kunnen we wonderen tot stand brengen in zijn heilige dienst. Onze mogelijkheden zijn onbeperkt.

Hoewel de opdracht enorm lijkt, worden wij gesterkt door deze waarheid: 'De grootste kracht in deze wereld, is de macht van God die door de mens zijn uitwerking heeft.' Als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp. Die goddelijke hulp krijgen we echter uitsluitend als we ervoor in aanmerking komen. Om de zeeën van het sterfelijk leven veilig te bevaren, om een reddingsoperatie onder de mensheid uit te voeren, hebben we de leiding van die eeuwige zeevaarder, de grote Jehova, nodig. Wij strekken onze hand uit, en omhoog, om hemelse hulp te ontvangen.

Zijn onze uitgestrekte handen wel rein? Is ons hart, dat vol verlangen is, wel rein? Als wij naar de geschiedenis kijken, leren wij een les uit de woorden van de stervende koning Darius. Darius was, volgens de juiste riten, erkend als de rechtmatige koning van Egypte. Zijn rivaal, Alexander de Grote, was erkend als de rechtmatige zoon van Amon. Ook hij was farao. Toen Alexander zag dat de verslagen Darius op sterven lag, legde hij zijn handen op Darius' hoofd, gebood hem op te staan en zijn koninklijke macht weer op zich te nemen, en zei tot slot: 'Ik zweer u bij alle goden, Darius, dat ik dit oprecht en zonder bedrog doe.' Darius vermaande hem voorzichtig: 'Alexander, jongen (...) denk je nu echt dat je met die handen van jou de hemel kunt raken?'[11]

Broeders, leren wij onze plicht en maken wij onze roeping groot, dan leidt de Heer ons in ons streven en raakt Hij het hart aan van hen die wij dienen.

Elke keer dat ik Mattie bezocht, een lieve vriendin en oudere weduwe die ik al vele jaren kende — ik was haar bisschop geweest — deed haar grote eenzaamheid mij verdriet. Een dierbare zoon woonde ver weg, en hij had zijn moeder al jaren niet bezocht. Mattie bracht vele uren eenzaam bij haar raam door. Achter een gerafeld en veelvuldig geopend gordijn zei de teleurgestelde moeder in zichzelf: 'Dick komt wel, Dick komt wel.'

Maar Dick kwam niet. De jaren gingen voorbij. En toen werd Dick, een van mijn voormalige AP-jongens, die ver van zijn moeder in Houston (Texas) woonde, ineens weer actief in de kerk. Hij reisde naar Salt Lake om met mij te praten. Hij belde toen hij was gearriveerd en vertelde mij enthousiast wat er in zijn leven was veranderd. Hij vroeg of ik tijd had om met hem te praten als hij meteen naar mijn kantoor kwam. Ik reageerde verheugd. Maar ik zei: 'Dick, bezoek eerst je moeder en kom dan bij mij langs.' Hij voldeed met plezier aan mijn verzoek.

Voordat hij mijn kantoor bereikte, kwam er een telefoontje van Mattie, zijn moeder. Tussen de tranen door kwamen uit een hart vol vreugde de woorden: 'Bisschop, ik wist wel dat Dick zou komen. Ik zei al dat hij zou komen. Ik zag hem door het raam.'

Enkele jaren later spraken Dick en ik bij Mattie's begrafenis ontroerd over die gebeurtenis. Wij hadden door het venster van het geloof van een moeder in haar zoon een glimp opgevangen van Gods genezende macht.

De tijd schrijdt voort. Onze plicht houdt gelijke tred. Onze plicht neemt niet af. Rampzalige conflicten komen en gaan, maar de strijd die woedt om de ziel van mensen gaat onverminderd door. Het woord van de Heer tot u, mij en priesterschapsdragers over de hele wereld, klinkt als klaroengeschal: 'Laat daarom nu eenieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt, waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen.'[12]

Mogen wij allen de moed hebben om dat te doen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geciteerd in Emory M. Thomas, *Bold Dragoon: The Life of J. E. B. Stuart* (1986), pp. 211–212.
2. Matteüs 4:19.
3. Genesis 39:9–10, 12.
4. Zie Alma 56.
5. Zie Moroni 1–10.
6. Deuteronomium 31:6.
7. 'Worth While', In: *The Best-Loved Poems of the American People,* samengesteld door Hazel Felleman (1936), p. 144.
8. Zie 'Have I Done Any Good?' *Hymns,* nr. 223.
9. Zie Mark Twain. In: Gorton Carruth and Eugene Ehrlich (eds.), *The Harper Book of American Quotations* (1988), p. 111.
10. Naar de 'Alma Mater' van Yonkers High School.
11. Aangepast overgenomen uit: Hugh Nibley, *Abraham in Egypt* (1981), p. 192.
12. LV 107:99.

'Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven'

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Als er ergens behoefte is ontstaan door welke reden dan ook, zijn er bijna altijd leden van de kerk om te helpen. (...) Ik heb met mijn eigen ogen gezien hoe effectief onze humanitaire hulpverlening is.

In 1936, 68 jaar geleden, vertelde een van de secretaresses van het Quorum der Twaalf me wat een van de leden van het quorum tegen haar gezegd had. Ze zei dat er in de komende algemene conferentie een programma geïntroduceerd zou worden dat nog opmerkelijker zou zijn dan de aankomst van de pioniers in deze vallei.

Daar wil ik wel even bij vermelden dat je geen vertrouwelijke informatie aan je secretaresse mag doorgeven, en dat zij geen vertrouwelijke informatie aan anderen mag doorgeven.

Maar dat is verleden tijd. Dat gebeurt tegenwoordig nooit meer. Nee! Ik wil hieraan toevoegen dat mijn kundige secretarissen zich hier nooit schuldig aan maken.

Als u de geschiedenis van de kerk kent, weet u dat het Church Security Plan werd geïntroduceerd, de voorloper van wat nu het welzijnsprogramma van de kerk is.

Ik vroeg me in die tijd af hoe iets wat de kerk deed, de historische vergadering van ons volk in deze vallei in het westen van de Verenigde Staten zou kunnen overtreffen. Dat was zo'n belangrijke gebeurtenis dat er volgens mij nooit iets opmerkelijker kon zijn. Maar ik heb de laatste tijd iets interessants gemerkt.

Wij krijgen veel vooraanstaande bezoekers in het kantoor van het Eerste Presidium. Zoals staatshoofden en ambassadeurs van verschillende landen. Enkele weken geleden hadden we de burgemeester van een van de grote wereldsteden op bezoek. We hebben ook recentelijk de vice-president en de ambassadeur van Ecuador op bezoek gehad, de ambassadeur van Litouwen, de ambassadeur van Wit-Rusland en anderen. In onze gesprekken noemde niet een van deze bezoekers de grote tocht van de pioniers. Maar allemaal spraken ze onafhankelijk van elkaar vol bewondering over ons welzijnsprogramma en onze humanitaire hulp.

En nu ik tijdens deze grote priesterschapsbijeenkomst spreek, wil ik iets zeggen over onze inspanningen ten behoeve van noodlijdende mensen in verschillende delen van de wereld, of ze nu lid van de kerk zijn of niet.

Toen het hedendaagse welzijnsprogramma in beweging was gezet, was het ontworpen om in de behoeften van onze eigen leden te voorzien. In de loop der jaren zijn tienduizenden mensen geholpen. Bisschoppen en ZHV-presidentes hadden voedsel, kleding en andere goederen beschikbaar voor mensen in nood. Talloze leden van de kerk hebben als vrijwilliger bijgedragen aan de productie van benodigdheden. We hebben nu 113 voorraadhuizen voor de bisschoppen, 63 boerderijen, 105 conservenfabrieken en opslagruimten, 18 voedselfabrieken en distributiecentra en veel andere faciliteiten.

Er is niet alleen tegemoet gekomen aan de behoeften van de leden, maar er is ook hulp aan ontelbare anderen gegeven. Hier in Salt Lake City worden dagelijks veel hongerigen gevoed door organisaties die voorraden van de kerk gebruiken.

Hier, in deze stad, en in veel andere plaatsen hebben we prachtige winkels zonder kassa, waar niet met geld wordt betaald, waar voedsel, kleding en andere benodigdheden aan de armen worden gegeven. Ik ben van mening dat er geen betere melk, geen beter vlees, en geen betere meel in gewone winkels is te vinden.

De beginselen waarop deze ondernemingen zijn gebaseerd, zijn eigenlijk nog hetzelfde als vroeger.

Behoeftigen behoren hun uiterste

best te doen om in hun eigen behoeften te voorzien. Vervolgens wordt er van families verwacht dat zij hun minderbedeelde leden helpen. En vervolgens kunnen de middelen van de kerk worden aangesproken.

Wij geloven het woord van God en nemen dat serieus:

'Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af.

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest,

'naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen' (Matteüs 25:34–36).

Dit is de manier van de Heer om voor de behoeftigen te zorgen. Hij heeft gezegd: 'De armen hebt gij immers altijd bij u' (Matteüs 26:11).

Zij die daartoe in staat zijn, werken om in de behoeften te voorzien van hen die daartoe niet in staat zijn. Vorig jaar zijn er in de welzijnszorg 563 duizend vrijwillige werkdagen geschonken. Dat is hetzelfde als een man die 1.542 jaar lang iedere dag acht uur werkt.

Onlangs stond er in de *Church News* een verhaal over een groep boeren in een kleine gemeenschap in Idaho. Mag ik u daar een stukje uit voorlezen?

'Het is zes uur in de ochtend en oktober is bijna voorbij. Er is al wat nachtvorst op de velden suikerbieten in Rupert (Idaho).

'De lange armen van de bietenkoppers strekken zich over twaalf rijen uit om de kop van de bieten op het veld af te snijden. Achter hen duwen de oogstmachines hun stalen vingers in de grond om de bieten op te scheppen en via een lopende band in een vrachtwagen te werpen.

'Dit is de welzijnsboerderij in Rupert (Idaho), en zij die hier vandaag werken, zijn vrijwilliger. (...) Soms werken er wel zestig machines tegelijkertijd — allemaal van plaatselijke boeren.'

Het werk gaat de hele dag door.

'Om zeven uur 's avonds is de zon ondergegaan, en ligt het land er weer donker en koud bij. De boeren gaan naar huis, uitgeput en gelukkig.

'Ze hebben weer een dag goed afgerond.

'Ze hebben de suikerbieten van de Heer geoogst.' (Neil K. Newell, 'A Harvest in Idaho', *Church News*, 20 maart 2004, p. 16.)

Dergelijk vrijwilligerswerk vindt voortdurend plaats om er voor te zorgen dat de voorraadhuizen van de Heer gevuld zijn.

Vanaf het begin is het programma verder gegaan dan de zorg voor de armen, en worden de gezinnen in de kerk aangemoedigd om paraat te zijn. Niemand weet wanneer er zich een ramp voordoet — of ziekte, werkeloosheid of een ernstig ongeluk.

Vorig jaar hebben gezinnen dankzij het welzijnsprogramma ruim 8.000 ton kilo voedsel opgeslagen voor tijden van nood. Hopelijk zal die tijd nooit aanbreken. Maar het goede, gezonde voedsel geeft gemoedsrust en het genoegen dat we gehoorzaam zijn.

Nu is er een ander element aan toegevoegd. Daar is mee begonnen toen enkele jaren geleden de droogte

in Afrika veel honger en dood veroorzaakte. De leden van de kerk werden uitgenodigd om aan een grote humanitaire hulpactie bij te dragen om die arme mensen te helpen. Uw bijdragen waren talrijk en royaal. Het werk is voortgezet omdat er op vele plekken nog zoveel meer dringende behoeften zijn. De reikwijdte van deze hulpverlening is een wonder. Miljoenen kilo's voedsel, medische hulpgoederen, dekens, tenten, kleding en andere hulpmiddelen hebben op verschillende plaatsen in de wereld honger en ellende voorkomen. Er zijn putten geslagen, er zijn gewassen gezaaid en er zijn levens gered. Ik zal u een voorbeeld geven.

Neil Darlington is een scheikundig ingenieur die voor een grote industriële firma in Ghana heeft gewerkt. Uiteindelijk is hij met pensioen gegaan.

Hij en zijn vrouw zijn toen op zending geroepen. Ze werden naar Ghana gestuurd. Broeder Darlington zegt: 'In gebieden waar armoede, ziekte en sociale onrust heerst, bevonden wij ons als vertegenwoordigers van de kerk, en hielpen we de mensen die behoeftig, hongerig en noodlijdend waren.'

In kleine dorpen sloegen ze nieuwe putten en repareerden ze oude. Wie fris, schoon water in overvloed heeft, kan zich nauwelijks de omstandigheden voorstellen van de mensen die dat niet hebben.

Kunt u zich dit echtpaar voorstellen, toegewijde zendelingen van de kerk? Ze boren in de droge aarde. De boor bereikt de grondwaterspiegel, en de wonderbaarlijke vloeistof komt aan de oppervlakte en vloeit over het droge en dorstige land. Er heerst vreugde. Er vloeien tranen. Er is nu drinkwater, water waar ze zich mee kunnen wassen, waar ze hun land mee kunnen irrigeren. Er is niets kostbaarder dan water in een droog land. Hoe prachtig is water dat uit een nieuwe put komt.

Toen de stamhoofden en de oudsten van het dorp bij elkaar kwamen om hen te bedanken, vroeg broeder Darlington of hij en zijn vrouw een lied voor hen mochten zingen. Ze keken in de ogen van de donkere mannen en vrouwen en zongen 'Ik ben een kind van God', als uitdrukking van hun gezamenlijke broederschap.

Door hun werk heeft dit echtpaar water geregeld voor ongeveer 190 duizend mensen in afgelegen dorpen en vluchtelingenkampen. Misschien wilt u eens over het wonder van die prestatie nadenken.

En nu hebben letterlijk duizenden echtparen, die anders hun leven voornamelijk doelloos hadden afgerond, werk verzet, en zijn op veel verschillende plaatsen en manieren werkzaam. Zij waren en zijn in de arme gebieden van Amerika werkzaam. Ze hebben in India, Indonesië, Thailand, Cambodja, Rusland en de Baltische staten gewerkt, en zijn daar nog steeds. En het werk breidt zich uit.

Samen met andere organisaties heeft de kerk onlangs rolstoelen aangeschaft voor zo'n 42 duizend invaliden. Stel u eens voor wat dat betekent voor mensen die letterlijk overal heen moesten kruipen. Met de hulp van onbaatzuchtige artsen en verpleegkundigen hebben in het jaar 2003 zo'n 19 duizend paramedici een opleiding in neonatale reanimatie gehad. Daardoor wordt het leven van duizenden baby's gered.

Vorig jaar zijn 2.700 personen voor oogklachten behandeld, en driehonderd plaatselijke medici zijn in oogheelkundige behandelingen opgeleid. De blinden kunnen letterlijk weer zien.

Als er overstromingen en aardbevingen zijn, als er honger wordt geleden, als er ergens behoefte is ontstaan door welke reden dan ook, zijn er bijna altijd leden van de kerk om te helpen. In het afgelopen jaar is er zo'n 98 miljoen dollar aan hulp verleend, waardoor het totale bedrag in de afgelopen 18 jaar op 643 miljoen dollar uitkomt.

Ik heb met mijn eigen ogen gezien hoe effectief onze humanitaire hulpverlening is. Tijdens mijn reizen over de hele wereld heb ik de ontvangers van uw milddadigheid gezien. In 1998 bezocht ik de gebieden in Midden-Amerika die door de orkaan Mitch waren getroffen. Hier werd snel voor voedsel en kleding gezorgd, en het was een wonder hoe snel het puin werd opgeruimd en de verwoeste huizen werden herbouwd.

Er is geen tijd om de volledige omvang van deze geweldig belangrijke programma's op te sommen. Als wij hulp verlenen, vragen we niet of

de getroffen mensen wel lid van de kerk zijn. Want wij weten dat alle mensen op aarde kinderen van God zijn, en in tijden van nood op hulp mogen rekenen. Als wij hulp verlenen, weet over het algemeen de linkerhand niet wat de rechterhand doet. Wij zijn niet uit op eervolle vermeldingen of dankbetuigingen. Het is voldoende dat wij weten dat in zoverre wij dit aan één van deze onze minste broeders hebben gedaan, wij het Hem en zijn geliefde Zoon hebben gedaan. (Zie Matteüs 25:40.)

We zullen dit werk voortzetten. Er zijn altijd behoeften. Er zullen altijd honger, armoede en rampen zijn. En er zijn altijd mensen die door het licht van het evangelie zijn geraakt, en die bereid zijn om gewillig te dienen en te werken, en de behoeftigen op aarde te versterken.

We hebben ook het Permanent Studiefonds in het leven geroepen. Het is door uw royale bijdragen tot stand gekomen. Het is nu in 23 landen actief. Jonge mannen en vrouwen die de gedragsnormen naleven, kunnen een studielening krijgen. Anders zouden ze net als hun ouders en voorouders in armoede moeten leven. Er worden nu ruim tienduizend mensen geholpen, en uit ervaring blijkt dat ze na hun opleiding drie tot vier keer zoveel verdienen als daarvoor.

De Geest van de Heer leidt dit werk. Deze welzijnszorg is aardse hulpverlening, en wordt uitgedrukt in rijst en bonen, dekens en tenten, kleding en medicijnen, werkgelegenheid en opleiding. Maar dit aardse werk is slechts een uitdrukking van een innerlijke geest — de Geest van de Heer, die 'is rondgegaan, weldoende' (Handelingen 10:38).

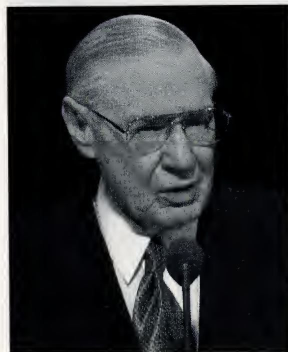
Dat dit geweldige programma vanuit de hemel gezegend moge worden, en dat wij allemaal gezegend mogen worden, is mijn nederige gebed in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
4 april 2004

Hebt u de juiste boodschap gekregen?

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Wij moeten ons leven zodanig op orde houden dat we, als we een (...) boodschap van de Heer ontvangen, ook in staat zijn om daar gehoor aan te geven.

Geliefde broeders, zusters en vrienden, ik begroet u in een geest van broederschap en liefde. Wij leven in het wonderbaarlijke tijdperk van de digitale snelweg. De hoeveelheid informatie die door middel van e-mail, fax, mobiele telefoon en andere middelen wordt verzonden, is enorm. Er is in feite een overvloed aan boodschappen. De hoeveelheid is zo groot dat het makkelijk is om belangrijke boodschappen te missen, en dat kan ernstige gevolgen hebben.

Gemiste boodschappen in oorlogstijd tussen bevelhebbers en soldaten aan het front kunnen bijvoorbeeld voor veel verwarring zorgen en veel slachtoffers opleveren. Tijdens de Eerste Wereldoorlog kreeg het 308e bataljon van de infanterie bijvoorbeeld de opdracht om naar het front te gaan en een wanhopige poging te doen om, koste wat het kost, het woud van Argonne niet prijs te geven. De veldslag was zo hevig dat de hulptroepen aan de rechter- en de linkerkant van het bataljon zich terugtrokken, waardoor het 308e bataljon omsingeld werd en geïsoleerd raakte. Omdat het hoofdkwartier geen contact meer met hen had, werden ze het Verloren Bataljon genoemd.

Het bataljon communiceerde met het hoofdkwartier door middel van postduiven die met boodschappen van het bataljon naar het hoofdkwartier vlogen. Maar zodra de duiven werden losgelaten, werden ze door de vijand neergeschoten. De eigen artillerie, die niet wist waar ze zich bevonden, opende het vuur op hun positie waardoor ze zware verliezen leden. Het bataljon had geen voedsel en water meer, maar ze hielden stand

en gaven zich ondanks de grote verliezen niet over. Uiteindelijk bereikte een duif, die Cher Ami heette, hoewel aangeschoten, toch het hoofdkwartier met de locatie van het bataljon. De overlevenden van het bataljon werden gered omdat die ene belangrijke boodschap de bestemming bereikte.[1]

Als we belangrijke boodschappen missen, heeft dat vergaande gevolgen, vooral als de boodschappen van God afkomstig zijn. In de geschiedenis van de wereld heeft God op verschillende manieren boodschappen gestuurd. Toen Mozes in de woestijn voor de schapen van zijn schoonvader zorgde, zag hij 'een vuurvlam midden uit een braamstruik.'[2] Hij was nieuwsgierig en wilde weten waarom de struik niet verteerd werd.[3] Toen Mozes erheen wilde lopen, 'riep God hem uit de braamstruik toe: Mozes, Mozes! En hij antwoordde: Hier ben ik.'[4] God zei tegen hem: 'Kom niet dichterbij: doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilige grond.'[5] God sprak met Mozes uit de brandende struik. Hij zei tegen Mozes dat hij een opdracht voor hem had — om de Israëlieten uit Egypte te voeren, naar 'een land vloeiende van melk en honing.'[6]

Het woord van de Heer was slechts één keer door middel van een struik te horen die niet werd verteerd. De profeet Elia had een andere ervaring. Hij wachtte, en toen 'de Here juist zou voorbijgaan, was er een geweldige en sterke wind, die bergen verscheurde en rotsen verbrijzelde, die voor de Here uitging. In de wind was de Here niet. En na de wind een aardbeving. In de aardbeving was de Here niet. En na de aardbeving een vuur. In het vuur was de Here niet. En na het vuur het suizen van een zachte koelte.'[7]

Boodschappen worden over het algemeen door een 'zachte koelte' [ofwel een stille, zachte stem] ontvangen, die door middel van de Schriften, de hedendaagse profeten en persoonlijke openbaring tot ons spreekt.

Soms willen we geen boodschappen van God ontvangen. Jona werd bijvoorbeeld door het woord van de Heer geroepen om naar Ninevé te gaan en bekering te prediken. Maar Jona negeerde de boodschap en, om aan de tegenwoordigheid van de Heer te ontsnappen, vluchtte hij naar Joppa, waar hij aan boord van een boot naar Tarsis ging. De Heer veroorzaakte echter een enorme storm. De zeelieden waren bang, en in een poging om de Heer te verzoenen, gooiden ze Jona overboord. Jona werd door een grote vis ingeslikt, en hij verbleef drie dagen en nachten in de ingewanden van de vis. Jona bad om vergeving en verlossing, en de vis spuwde Jona op het droge uit. De tweede keer dat de Heer tot Jona sprak, luisterde hij en ging hij naar Ninevé om het volk tot bekering te roepen.[8]

Sommigen hebben wellicht een braamstruikervaring nodig om tot bezinning te komen. In een dergelijke ervaring doorziet men opeens het wezenlijke karakter van iets — een persoon, een situatie, een voorwerp. We begrijpen dat dit openbaring is. Door inspiratie de ware betekenis van gewone, alledaagse zaken doorzien is een bijzondere gave. Aan veel mensen ontgaat inspiratie, omdat Gods 'grote macht (…) voor het menselijk begrip klein schijnt'[9] of omdat ze 'zich al minder en minder over een teken of wonder uit de hemel (…) verbazen.'[10]

Ik leerde al op jonge leeftijd dat wij allemaal inspiratie kunnen ontvangen. Toen ik op de middelbare school zat, had ik een moeilijk vak waar ik heel weinig van begreep. Op een dag stelde de leerkracht me een vraag. Ik begreep de vraag al niet, laat staan het antwoord. Uit het niets kreeg ik een gedachte, die ik hardop herhaalde. Het was het juiste antwoord, maar ik wist dat ik dat niet zelf had bedacht.

Dus hoe kunnen we inspiratie herkennen? Enos schrijft: 'Terwijl ik aldus in de geest streed, ziet, toen klonk de stem des Heren opnieuw in mijn gemoed.'[11] De stem van de geest van openbaring is niet per definitie hoorbaar, maar geeft ons door onze

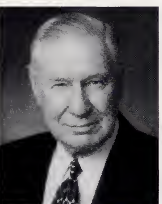
Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

April 2004

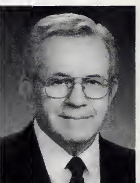
Het Eerste Presidium

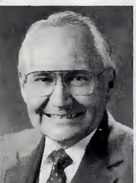

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever

President Gordon B. Hinckley

President James E. Faust
Tweede raadgever

Het Quorum der Twaalf Apostelen

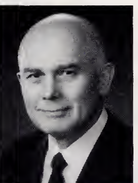

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

David B. Haight

Neal A. Maxwell

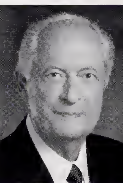

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

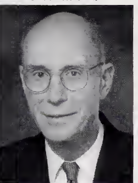

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

Het Presidium der Zeventig

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

David E. Sorensen

Charles Didier

Dieter F. Uchtdorf

Merrill J. Bateman

John H. Groberg

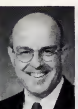
HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

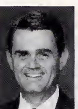

Carlos H. Amado

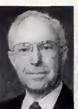

Neil L. Andersen

Monte J. Brough

Sheldon F. Child

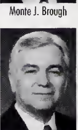

L. Whitney Clayton

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Gene R. Cook

Quentin L. Cook

Claudio R. M. Costa

Robert K. Dellenbach

John B. Dickson

Christoffel Golden jr.

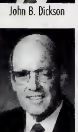

Walter F. González

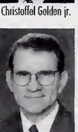

Bruce C. Hafen

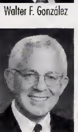

Donald L. Hallstrom

F. Melvin Hammond

Harold G. Hillam

F. Burton Howard

Jay E. Jensen

Marlin K. Jensen

Kenneth Johnson

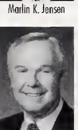

W. Rolfe Kerr

Yoshihiko Kikuchi

John M. Madsen

Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen

Dennis B. Neuenschwander

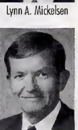

Glenn L. Pace

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Ronald A. Rasband

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson jr.

Steven E. Snow

Francisco J. Viñas

Lance B. Wickman

W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Merwyn B. Arnold

E. Ray Bateman

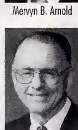

Douglas L. Callister

Craig C. Christensen

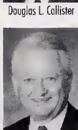

Shirley D. Christensen

Val R. Christensen

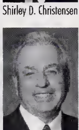

Darwin B. Christensen

Keith Crockett

Adhemar Damiani

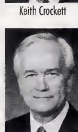

James M. Dunn

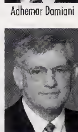

Daryl H. Garn

D. Rex Gerratt

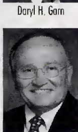

H. Aldridge Gillespie

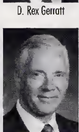

Ronald T. Halverson

Keith K. Hilbig

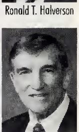

Spencer V. Jones

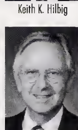

Gerald N. Lund

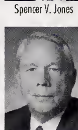

Clate W. Mask jr.

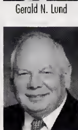

Dale E. Miller

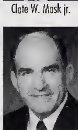

Merrill C. Oaks

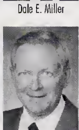

Robert C. Oaks

Robert F. Orton

Stephen B. Oveson

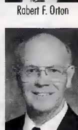

William W. Parmley

Wayne S. Peterson

H. Bryan Richards

Ned B. Roueché

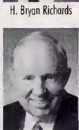

R. Conrad Schultz

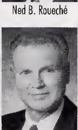

W. Douglas Shumway

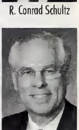

Dennis E. Simmons

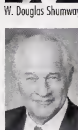

Donald L. Staheli

Robert R. Steuer

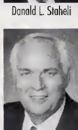

David R. Stone

H. Bruce Stucki

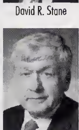

William R. Walker

Gordon T. Watts

Stephen A. West

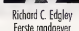

Robert J. Whetten

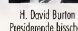

Richard H. Winkel

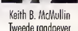

Robert S. Wood

H. Ross Workman

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

Het Braziliaanse lid, Liriel Domiciano, zingt met het Tabernakelkoor in de zondagmorgenbijeenkomst van de algemene conferentie.

gedachten en gevoelens een goddelijke bevestiging. En in de Leer en Verbonden wordt tegen ons gezegd: 'Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en in uw hart wonen.'[12] Wij kunnen ervoor zorgen dat wij ontvankelijk zijn voor die goddelijke stem.

Mijn eerste radio was een kristalontvanger. Het was moeilijk om de frequentie van een bepaald radiostation te vinden. Ik moest letterlijk het haarfijne metaalkristal over het ruwe kristal krassen om de juiste radiogolven te ontvangen. Een millimeter naar links of rechts en ik was het signaal kwijt, en hoorde niets anders dan ruis. In de loop van de tijd, met geduld en doorzettingsvermogen, met goede ogen en een vaste hand, was ik in staat om zonder al teveel moeite het juiste punt op het kristal te vinden.

Dat geldt ook voor inspiratie. We moeten ons afstemmen op de inspiratie van God en alle ruis wegdraaien. We moeten eraan werken om goed afgestemd te zijn. De meesten van ons hebben daar veel tijd voor nodig. Toen ik pas als algemeen autoriteit was geroepen, zei president Marion G. Romney, die toen al in de zeventig was: 'Ik weet wanneer ik door de Geest geleid word en wanneer niet.' Om te herkennen of iemand door de Geest geleid wordt, is een goddelijke gave.

Wat hedendaagse communicatie betreft, was de kristalontvanger het hulpmiddel om uit de donkere Middeleeuwen van de communicatie te komen. Met geavanceerde technologie worden tegenwoordig mobiele telefoons voor communicatie gebruikt. Af en toe komen we op een plek waar we geen signaal kunnen ontvangen. Dat kan gebeuren als we ons in een tunnel of een dal bevinden, of als er andere storingen zijn.

En dat geldt ook voor goddelijke communicatie. De stille, zachte stem is wel stil en zacht, maar bijzonder krachtig. Het is een stem 'wier fluistering door alle dingen gaat, en ze doordringt.'[13] Maar net als met mijn kristalontvanger kan het gebeuren dat er wel een boodschap is, maar we die niet kunnen ontvangen. Misschien is er iets in ons leven dat ons ervan weerhoudt om de boodschap te horen, omdat we 'gevoelloos' zijn geworden.[14] We bevinden ons soms geestelijk op dode punten waar we geen ontvangst hebben — plekken en situaties waar de goddelijke boodschappen niet ontvangen kunnen worden. Dergelijke dode punten zijn boosheid, pornografie, overtreding, zelfzucht en andere situaties die de Geest niet welgevallig zijn.

We ontvangen persoonlijke boodschappen rechtstreeks uit de goddelijke bron en door middel van onze kerkleiders. Ook van groot belang zijn de boodschappen van onze ouders en grootouders. Ouderlijk advies wordt soms niet op prijs gesteld. Maar door ervaring en in de loop van de tijd gaan we beseffen dat de geïnspireerde boodschappen van onze ouders liefdevolle boodschappen zijn. Het opvolgen van ouderlijk advies is een van de manieren waarop we het gebod 'Eer uw vader en uw moeder' kunnen naleven.[15]

Een boodschap die in deze tijd door veel mensen niet wordt ontvangen, is het gebod van de Heer om onszelf 'meer onbesmet van de wereld [te] bewaren.'[16] We hebben gehoord dat 'velen worden geroepen, maar weinigen gekozen', omdat 'hun hart zo zeer op de dingen dezer wereld is gezet.'[17]

De buitengewone boodschap van de Heiland in de bergrede is voor ons als een brandende braamstruik: 'Streeft er eerst naar het koninkrijk Gods op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen.'[18] Deze boodschap moet ons hart en onze ziel doordringen. Als we deze boodschap aanvaarden, besluiten we waar we in dit leven voor staan. Als we geregeld naar de tempel gaan, zullen we gemotiveerd worden om er voortdurend naar te streven het koninkrijk van God op te bouwen. Met 117 tempels op aarde hebben nog nooit zoveel mensen toegang tot het heilig huis des Heren gehad.

Een andere belangrijke boodschap

is de noodzaak om ons gezin te versterken en te beschermen. Er vallen te veel gezinnen uit elkaar. Deze hartverscheurende tendens heeft eeuwige gevolgen. Geluk in het huwelijk begint met een man en een vrouw die vol liefde, vriendelijkheid en wederzijds respect samenleven en rechtschapen en nederig voor de Heer wandelen. Hun geluk is afhankelijk van hun trouw aan alle beloften en verbonden. Als een gezin om wat voor reden dan ook uit elkaar valt, moeten de ouders bijzonder hun best doen om de onschuldige gezinsleden te steunen en te helpen.

Een andere belangrijke boodschap is dat we eerlijk tegenover de Heer, onszelf en anderen moeten zijn. We moeten een eerlijke tiende betalen, niet meer geld uitgeven dan we ontvangen, en een appeltje voor de dorst bewaren. Als we schulden hebben, zijn we gebonden, want 'de man die leent, is een knecht van de uitlener.'[19] Sommige schulden kunnen noodzakelijk zijn, zoals een hypotheek en een studielening. Het advies van de Heer op dit gebied luidt: 'Betaal de schuld (…) [en] bevrijd u van slavernij.'[20]

God geeft ons instructies en aanmoedigingen om ons in staat te stellen zijn wil te doen. Vaak is dat om ons op een specifieke taak voor te bereiden. Dat was ook het geval met Mozes en de brandende braamstruik. Wij moeten ons leven zodanig op orde houden dat we, als we een braamstruikachtige boodschap van de Heer ontvangen, ook in staat zijn om daar gehoor aan te geven. We moeten er zeker van zijn dat we ons in een positie bevinden om die boodschap te herkennen en er actie op te ondernemen.

Tegenwoordig komen er uit veel bronnen boodschappen, zowel wereldlijk als geestelijk. Hoe kunnen we vaststellen welke het meest van belang zijn voor ons? Ik stel voor dat we naar de bron en de motivatie van de boodschappen kijken. De Heer heeft ons door middel van de profeet Alma een leidraad gegeven: 'Ik zeg u, dat al het goede van God komt en al het kwade van de duivel.'[21] Wij moeten ernaar streven om goed te leven zodat we de wijze boodschappen van God niet zullen missen. Uiteindelijk omvatten die boodschappen het volledige evangelie van Jezus Christus.

Ik vind het een groot voorrecht dat ik meer dan de helft van de presidenten van de kerk sinds Joseph Smith heb ontmoet en gekend. Ik ontmoette president Heber J. Grant toen ik priester in het Aäronisch priesterschap was. Ik had hem lief, net als alle presidenten na hem. Ik heb altijd in overeenstemming met hun raad willen leven.

In de negen jaar dat president Thomas S. Monson en ik als raadgevers van president Gordon B. Hinckley werkzaam zijn, heb ik onvoorwaardelijk en onmiskenbaar ervaren dat president Hinckley de geïnspireerde president en profeet voor onze tijd is. Ik getuig dat hij de wil van de Heer kent en voor zijn volk en de hele wereld inspiratie zal blijven ontvangen. Wij moeten altijd naar de boodschappen van de president van de kerk luisteren en er gehoor aan geven. Dat we dat zullen doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Buck Private McCollum, *History and Rhymes of the Lost Battalion* (1939).
2. Exodus 3:2.
3. Zie Exodus 3:3.
4. Exodus 3:4.
5. Exodus 3:5.
6. Exodus 3:8.
7. 1 Koningen 19:11–12.
8. Zie Jona 1–3.
9. Ether 3:5.
10. 3 Nephi 2:1.
11. Enos 1:10.
12. LV 8:2.
13. LV 85:6.
14. Zie 1 Nephi 17:45.
15. Exodus 20:12.
16. LV 59:9.
17. LV 121:34–35.
18. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:38; zie ook Matteüs 6:33.
19. Spreuken 22:7.
20. LV 19:35.
21. Alma 5:40.

Vaderschap, een eeuwige roeping

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laten wij naar de stem van de profeten luisteren, die ons vanaf het allereerste begin gewaarschuwd hebben over het belang van de vader thuis.

Als wij goed naar de hedendaagse wereld kijken, wordt ons steeds duidelijker dat Satan overuren maakt om de ziel van de mens tot slaaf te maken. Zijn belangrijkste doelwit is de fundamentele eenheid van de samenleving — het gezin.

In de laatste decennia heeft Satan energiek campagne gevoerd om deze fundamentele en belangrijkste organisatie te kleineren en ten gronde te richten. Zijn succes wordt steeds duidelijker — de harde werkelijkheid wordt dagelijks bekeken, weergegeven en beluisterd, en illustreert de ondergang van veel gezinnen. De ontaarding van het gezin brengt met zich verschrikkelijke gevolgen in onze samenleving — criminaliteit, gedragsproblemen, armoede, drugsgebruik, en de lijst wordt steeds langer.

Het komt mij voor, dat het dradenkruis van Satans vizier op echtgenoten en vaders is gericht. De hedendaagse media zijn bijvoorbeeld meedogenloos in hun kritiek — ze kleineren de goddelijke rol van echtgenoot en vader en maken die belachelijk.

Voorbeelden uit de Schriften

Het kan nuttig zijn om de beschrijving van echtgenoten en vaders in de media met de Schriften te weerleggen. Er staan zulke grote voorbeelden in.

De Vader en de Heiland. In het Nieuwe Testament vangen we enkele glimpen op van de relatie tussen de Heiland en zijn Vader. Vlak voor zijn verraad in de hof ziet men een van de levendigste glimpen:

'[Jezus] knielde neder en bad deze woorden:

'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!

'En Hem verscheen een engel uit de hemel om Hem kracht te geven.'[1]

Mozes en Jetro. In Exodus staat het voorbeeld van Jetro, de schoonvader van Mozes, die zag hoe hij de Israëlieten leidde:

'Toen de schoonvader van Mozes zag al wat hij te doen had met het volk, zeide hij: Wat hebt gij toch met het volk te doen! Waarom houdt gij alleen zitting, terwijl het gehele volk vóór u staat van de morgen tot de avond?

'En Mozes zeide tot zijn schoonvader: Omdat het volk tot mij komt om God te vragen. …

'Maar de schoonvader van Mozes zeide tot hem: Het is niet goed, wat gij doet.

'Gij raakt geheel uitgeput, gij zowel als dit volk dat met u is; want dit is te zwaar voor u, gij kunt het alleen niet doen.'[2]

Toen leerde Jetro Mozes hoe hij zijn verantwoordelijkheid kon delegeren, door vaardige, godvrezende mannen te roepen, en hen als oversten aan te stellen:

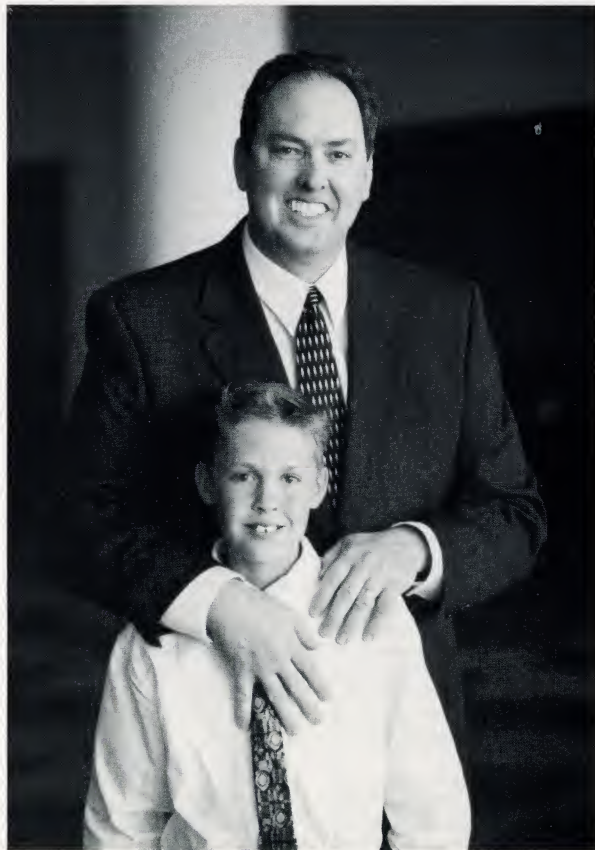
'Die zullen te allen tijde onder het volk rechtspreken; dan zullen zij alle grote zaken voor u brengen, maar alle kleine zaken zullen zij zelf berechten, zodat zij u verlichting geven en met u meedragen.'[3]

Alma. In het Boek van Mormon staat het verslag van Alma, de zoon van Alma, die onder de opstandigen werd gerekend en zeer goddeloos was. Zijn vader Alma bad met veel geloof dat zijn zoon kennis van de waarheid zou ontvangen — een gebed dat op bijzondere wijze werd verhoord.

'Terwijl hij zo rondging om de kerk van God te verdelgen (...), ziet de engel des Heren verscheen aan hen; en hij daalde als het ware neder in een wolk; en hij sprak als met de stem des donders, (...)

'En zo groot was hun verwondering, dat zij ter aarde vielen en de woorden niet verstonden, die hij tot hen sprak.

'Niettemin riep hij verder: Alma, sta op! Waarom vervolgt gij de kerk

van God? Want de Here heeft gezegd: Dit is mijn kerk en Ik zal ze bevestigen; en niets zal ze te gronde richten dan alleen de overtreding Mijns volks.

'En verder sprak de engel: Zie, de Here heeft de gebeden van zijn volk gehoord, en eveneens de gebeden van zijn dienstknecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof voor u gebeden, dat gij tot een kennis der waarheid zoudt mogen worden gebracht; daarom ben ik gekomen met het doel u te overtuigen van de macht en het gezag van God, opdat de gebeden zijner dienstknechten volgens hun geloof zouden worden verhoord.'[4]

Deze ervaring maakte van Alma de jonge een andere man.

De afnemende rol van de vader

In zijn zorgvuldig ontworpen plan om het gezin te vernietigen, probeert Satan de rol van de vader aan te tasten. Steeds meer geweld en misdaad onder jongeren, meer armoede en economische onzekerheid en een toenemend aantal kinderen dat op school niet meekomt, zijn duidelijke bewijzen dat de vader thuis niet voldoende positieve invloed uitoefent.[5] Een gezin heeft een vader als anker nodig.

Uit de ervaring van de afgelopen eeuwen weten we nu toch wel dat het gezin het meest stabiele en veilige fundament van de samenleving is en essentieel is om jonge mensen op hun toekomstige verantwoordelijkheid voor te bereiden. We zouden nu toch geleerd moeten hebben dat alternatieve gezinssamenstellingen niet functioneren en nooit zullen functioneren. Dat is duidelijk door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen tot uitdrukking gebracht in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.

'Wij, het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

'Ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming (…)

'Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn. (…)

'(…) Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de

behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. (…)

'Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegd hebben.'[6]

De rol van de vader

Als ouders zulke dringende waarschuwingen over de toekomst van de kinderen van onze hemelse Vader horen, moeten ze zich bezinnen en ervoor zorgen dat ze de instructies van de Heer opvolgen om een eeuwig gezin tot bloei te brengen. En vaders, wat verwacht de Heer van ons?

Als er een gezin is gesticht, omvat de rol van de vader het volgende:

1. De vader is het hoofd van zijn gezin.

'Vaderschap is leiderschap, de belangrijkste soort leiderschap. Dat is altijd zo geweest en dat zal altijd zo blijven. Vader, met de hulp, raad en aanmoediging van uw eeuwige partner presideert u thuis. Het gaat er niet om of u een beter mens bent of dat u de best gekwalificeerde persoon bent, het is een zaak van goddelijke aanstelling.'[7]

Als leider moet u uw gezin voorgaan in aanbidding.

'U presideert aan de eettafel, tijdens het gezinsgebed. U presideert tijdens de gezinsavond. En onder leiding van de Geest van de Heer ziet u er op toe dat uw kinderen in de juiste beginselen worden onderricht. Het is uw taak om het gezinsleven richting te geven.

'U geeft vaderlijke zegens. U neemt actief deel aan het vaststellen van regels en discipline in het gezin. Als leider brengt u offers en zorgt u ervoor dat u een eensgezind en gelukkig gezin hebt. Om dit allemaal te kunnen bereiken moet uw leven op het gezin gericht zijn.'[8]

President Joseph F. Smith heeft ooit gezegd: 'Broeders, er wordt thuis te weinig aan godsdienst gedaan, en er is te weinig liefde en vrees voor God. Er is teveel wereldsgezindheid, egoïsme, onverschilligheid en gebrek aan respect in het gezin, anders zou daar buiten het gezin niet zoveel sprake van zijn. Thuis moeten de veranderingen plaatsvinden. Probeer vandaag en morgen veranderingen bij u thuis aan te brengen.'[9]

Broeders, vergeet niet dat in uw rol als leider thuis, uw vrouw uw partner is. President Hinckley heeft gezegd: 'In deze kerk loopt de man niet voor zijn vrouw of achter zijn vrouw, maar aan haar zijde. Ze zijn gelijkwaardig.'[10] Vanaf het begin heeft God tegen de mens gezegd dat het huwelijk een eenheid van man en vrouw is.[11] Daarom is er geen directeur en adjunct-directeur in het gezin. Een echtpaar werkt voortdurend samen aan het welzijn van hun gezin. Ze zijn verenigd in woord en daad als ze het gezin leiden en besturen. Ze staan op gelijke voet. Ze plannen en organiseren samen en unaniem de aangelegenheden van het gezin.

2. De vader is een leerkracht.

De raad van president Joseph F. Smith is ook nu nog van toepassing: 'Laat uw kinderen niet door zogenaamde specialisten (…) begeleiden, maar begeleid hen thuis, door uw eigen lering en voorbeeld. Zorg dat uzelf een specialist in de waarheid bent.'[12]

'Als u inziet hoe belangrijk het is om uw kinderen te onderwijzen, wordt u nederig, omdat u gaat beseffen dat dit door instructie en voorbeeld tot stand

Met de Frankfurttempel op de achtergrond arriveert een gezin bij hun ringgebouw om naar een bijeenkomst van de algemene aprilconferentie 2004 te kijken.

komt. U kunt niet doelmatig verkondigen wat u zelf niet naleeft. U moet zo leven, studeren en bidden dat de Heilige Geest altijd bij u is. U moet uw leven zo zuiveren en organiseren dat uw voorbeeld en leiderschap het evangelie van Jezus Christus weerspiegelen.

'U moet uw dagen onder leiding van de Geest van de Heer indelen en oprecht naar het welzijn van uzelf en uw gezin streven, voordat u door andere zorgen van die belangrijkste taken wordt afgeleid. En we hebben van hedendaagse profeten geleerd dat geen enkel succes opweegt tegen falen in het gezin. (David O. McKay, in Conference Report, april 1964, p. 5; geciteerd uit J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* [1924], p. 42).'[13]

3. De vader is de kostwinner.

President Ezra Taft Benson heeft duidelijk gezegd: 'De Heer heeft de man de verantwoordelijkheid gegeven om zo voor zijn gezin te zorgen dat zijn vrouw de kans krijgt om thuis haar rol als moeder te vervullen. (…) Soms wordt de moeder door haar man aangemoedigd om buitenshuis te gaan werken (…) voor het comfort dat met het extra inkomen kan worden betaald. Niet alleen zal het gezin eronder lijden, broeders, maar ook uw eigen geestelijke groei en vooruitgang.'[14]

Vaders, in opdracht van God presideert u uw gezin. Dat is een zeer ernstige verantwoordelijkheid en de belangrijkste die u ooit zult vervullen, want het is een eeuwige verantwoordelijkheid. U plaatst het gezin in het juiste perspectief. Het is een onderdeel van uw leven dat aan de andere kant van de sluier zal worden voortgezet. Ik getuig dat de volgende uitspraak waar is:

'De plaats die de man in het gezin inneemt, en vooral de Melchizedekspriesterschapsdrager, is uitermate belangrijk en moet erkend en in stand gehouden worden met de bevoegdheid die God de man als hoofd van het gezin heeft gegeven.'

'Er is geen hoger gezag in het gezin dan dat van de vader, vooral als de vader het hogere priesterschap draagt. (…) De patriarchale orde is van God afkomstig en zal in tijd en alle eeuwigheid voortbestaan. Er is daarom een duidelijke reden waarom mannen, vrouwen en kinderen deze orde en dit gezag onder het volk van God moeten begrijpen. En ze moeten eraan werken om ervan te maken wat God ermee heeft bedoeld: een voorbereiding op de verhoging van zijn kinderen. Thuis rust het presiderende gezag altijd bij de vader en wat alle gezinsaangelegenheden betreft, is er geen hoger gezag.'[15]

Ik heb verscheidene citaten aangehaald zonder de bron te noemen. Dat heb ik met opzet gedaan. Maar die zullen duidelijk in de mei-edities van de kerkelijke tijdschriften, de *Ensign* en de *Liahona,* worden vermeld. Ik moedig u aan die te bestuderen als u de conferentietoespraken leest. Deze prachtige tijdschriften horen in ieder gezin thuis. Door deze tijdschriften kan de geest van deze conferentie het hele jaar lang bewaard blijven.

Laten wij naar de stem van de profeten luisteren, die ons vanaf het allereerste begin gewaarschuwd hebben over het belang van de vader thuis. Dat wij ons vollediger zullen toewijden aan de verantwoordelijkheid die de Heer ons als vaders in Zion heeft gegeven, is mijn nederig gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lucas 22:41–43.
2. Exodus 18:14–15, 17–18.
3. Exodus 18:22.
4. Mosiah 27:10–14.
5. Zie David Blankenhorn, *Fatherless America: Confronting Our Most Urgent Social Problem* (1995), introduction, pp. 25–48; David Popenoe, *Life Without Father* (1996), pp. 52–78.
6. *Liahona*, oktober 1998, p. 24; cursivering toegevoegd.
7. Het Quorum der Twaalf Apostelen, *Father, Consider Your Ways: A Message from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (brochure, 1973); herdrukt in *Ensign*, juni 2002, p. 16.
8. *Ensign,* juni 2002, p. 16.
9. 'Worship in the Home', *Improvement Era,* december 1903, p. 138.
10. *De Ster*, januari 1997, p. 46.
11. Zie Genesis 2:24.
12. *Improvement Era,* december 1903, p. 138.
13. *Ensign,* juni 2002, p. 14.
14. *De Ster*, januari 1988, p. 46.
15. Joseph F. Smith, 'The Rights of Fatherhood', *Juvenile Instructor,* 1 maart 1902, p. 146.

Maar zelfs indien niet (...)

OUDERLING DENNIS E. SIMMONS
van de Zeventig

Mensen kunnen veel tot stand brengen als zij op de Heer vertrouwen en zijn geboden onderhouden — door hun geloof te oefenen, ook als ze niet begrijpen wat de Heer met hen van plan is.

Als jongeman kwam ik een keer terneergeslagen, teleurgesteld en in de war van een basketbaltoernooi thuis. Ik zei tegen mijn moeder: 'Ik weet niet waarom we verloren hebben — ik had het geloof dat we zouden winnen!'

Ik begrijp nu dat ik toen niet wist wat geloof is.

Geloof is geen bravour, niet slechts een wens of hoop. Waar geloof is geloof in de Heer Jezus Christus — het vertrouwen in Jezus Christus waardoor iemand Hem wil volgen.[1]

Eeuwen geleden werden Daniël en zijn jonge vrienden plotseling vanuit hun vertrouwde omgeving de wereld ingestuurd — een vreemde en intimiderende wereld. Toen Sadrak, Mesak en Abednego weigerden om het gouden beeld te aanbidden dat de koning had opgericht, zei de woedende Nebukadnessar dat als zij niet volgens het gebod zouden aanbidden, ze onmiddellijk in een brandende oven zouden worden gegooid — 'en wie is de god, die u uit mijn hand zou kunnen bevrijden?'[2]

De drie jongemannen zeiden snel en vol vertrouwen: 'Indien onze God, die wij vereren, in staat is ons te bevrijden, *dan zal Hij ons uit* de brandende vuuroven, en uit *uw macht*, o koning, *bevrijden*.' Dat klinkt als mijn geloof als jongeman. Maar toen lieten ze zien dat ze volledig begrepen wat geloof is. Ze zeiden: *'Maar zelfs indien niet* (...) [dan zullen] wij uw goden niet vereren, en het gouden beeld dat gij hebt opgericht, niet aanbidden.'[3] Daaruit blijkt hun ware geloof.

Zij wisten dat zij op God konden vertrouwen — ook als alles anders verliep dan zij hoopten.[4] Zij wisten dat geloof meer dan een mentale aanvaarding is; meer dan een erkenning dat God leeft. Geloof is geheel op God vertrouwen.

Geloof is het vertrouwen dat hoewel wij niet alles begrijpen, Hij dat wel doet. Geloof is beseffen dat onze macht beperkt is, maar de zijne niet. Geloof in Jezus Christus bestaat uit volledig vertrouwen op Hem.

Sadrak, Mesak en Abednego wisten dat zij altijd op Hem konden vertrouwen omdat ze zijn plan kenden en wisten dat Hij onveranderlijk is.[5] Net als wij wisten zij dat het sterfelijk leven geen toevallig natuurverschijnsel is. Het is een klein onderdeel van het grote plan[6] van onze liefdevolle Vader in de hemel, om het voor ons, zijn zoons en dochters, mogelijk te maken dezelfde zegeningen te ontvangen, die Hij reeds bezit.

Zij wisten, zoals wij weten, dat wij in ons voorsterfelijk leven van Hem instructies over het doel van het sterfelijk leven hebben ontvangen: 'Wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen; en Wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Here, hun God, hun ook zal gebieden.'[7]

Daar gaat het dus om — het is een test. De wereld is een proeftijd voor de mens. Als wij begrijpen dat het allemaal een test van onze hemelse Vader is, die wil dat wij Hem vertrouwen en Hem de kans geven ons te helpen, zien we alles veel duidelijker.

Hij heeft gezegd dat het zijn werk en zijn heerlijkheid is om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'[8] Hij is reeds een God. En ons te helpen is zijn enige doel, ons in staat te stellen bij Hem terug te keren, zoals Hij te worden, en in de eeuwigheid het soort leven te leiden dat Hij leidt.

Omdat ze dat wisten, was het voor deze drie jonge Hebreeërs niet moeilijk om hun beslissingen te nemen. Zij zouden God volgen; zij zouden hun geloof in Hem oefenen. Hij zou hen bevrijden — *maar zelfs indien niet* — en we weten de rest van het verhaal.

De Heer heeft ons keuzevrijheid

gegeven, het recht en de verantwoordelijkheid om beslissingen te nemen.[9] Hij toetst ons door toe te staan dat wij beproefd worden. Hij belooft ons dat Hij ons niet zwaarder zal laten beproeven dan wij aankunnen.[10] Maar wij moeten begrijpen dat grote beproevingen grote mensen voortbrengen. Wij gaan niet naar beproevingen op zoek, maar als we vol geloof reageren, zal de Heer ons sterken. *Maar zelfs indien niet* (...) kan toch een opmerkelijke zegen zijn.

De apostel Paulus leerde ooit deze belangrijke les en zei na tientallen jaren toegewijd zendingswerk: 'Wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; en de hoop maakt niet beschaamd.'[11]

Hij werd gerustgesteld door de Heiland: 'Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid.'[12]

Paulus antwoordde: 'Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome. [Ik] heb een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.'[13] Omdat hij op de manier van de Heer zijn beproevingen het hoofd bood, nam het geloof van Paulus toe.

'Door het geloof heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Isaak ten offer gebracht.'[14] Door zijn grote geloof had Abraham de belofte gekregen dat zijn nakomelingen talrijker zouden zijn dan de sterren in de hemel, en dat die nakomelingen door middel van Isaak voort zouden komen. Maar Abraham gaf onmiddellijk gehoor aan het gebod van de Heer. God zou zijn belofte nakomen, *maar zelfs indien niet* op de manier die Abraham verwachtte, vertrouwde hij Hem toch volledig.

Mensen kunnen veel tot stand brengen als zij op de Heer vertrouwen en zijn geboden onderhouden — door hun geloof te oefenen, ook als ze niet begrijpen wat de Heer met hen van plan is.

'Door het geloof heeft Mozes, volwassen geworden, geweigerd door te gaan voor een zoon van Farao's dochter, maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten; en hij heeft de smaad van Christus groter rijkdom geacht dan de schatten van Egypte (...).

'*Door het geloof* heeft hij Egypte verlaten, zonder de toorn des konings te duchten (...).

'*Door het geloof* zijn zij door de Rode Zee gegaan als over droog land (...).

'*Door het geloof* zijn de muren van Jericho neergestort.'[15]

Anderen hebben '*door het geloof* koninkrijken onderworpen, (...) de vervulling der belofte verkregen, muilen van leeuwen dichtgesnoerd,

'de kracht van het vuur gedoofd, aan scherpe zwaarden ontkomen, in zwakheid hebben zij kracht ontvangen, zij zijn in de oorlog sterk geworden.'[16]

Maar te midden van al die geweldige resultaten waar zij op gehoopt en die ze verwacht hadden, was er altijd *maar zelfs indien niet:*

'Anderen weder hebben hoon en geselslagen verduurd, daarenboven nog boeien en gevangenschap.

'Zij zijn gestenigd, op zware proef gesteld, doormidden gezaagd, met het zwaard vermoord; zij hebben rondgezworven, (...) onder ontbering, verdrukking en mishandeling.'[17]

'Daar God iets beters met hen voor had door hun lijden, want zonder lijden konden zij niet tot volmaaktheid komen.'[18]

Onze Schriften en onze geschiedenis staan vol verslagen over grote mannen en vrouwen van God die geloofden dat Hij hen zou verlossen, *maar zelfs indien niet*, lieten zij zien dat zij geloof en vertrouwen hadden.

Hij heeft de macht — maar het is onze beproeving.

Wat verwacht de Heer van ons wat onze beproevingen betreft? Hij verwacht dat wij alles doen wat we kunnen — Hij doet de rest. Nephi heeft gezegd: 'Want wij weten, dat wij na

alles, wat wij kunnen doen, slechts door genade zalig worden.'[19]

We moeten hetzelfde geloof als Sadrak, Mesak en Abednego hebben.

Onze God zal ons verlossen van spot en vervolging, *maar zelfs indien niet (…)*. Onze God zal ons verlossen van ziekte en aandoeningen, *maar zelfs indien niet (…)*. Hij zal ons verlossen van eenzaamheid, depressie en angst, *maar zelfs indien niet* (…). Onze God zal ons verlossen *van bedreigingen, beschuldigingen en onzekerheid, maar zelfs indien niet* (…). Hij zal ons verlossen van de dood of de verzwakking van dierbaren, *maar zelfs indien niet (…)*.

Onze God zal ervoor zorgen dat wij rechtvaardigheid en eerlijkheid ontvangen — *Maar zelfs indien niet* (…). Hij zal ervoor zorgen dat wij geliefd en erkend worden, *maar zelfs indien niet* (…). Wij zullen een ideale partner en rechtschapen en gehoorzame kinderen krijgen, *maar zelfs indien niet (…). We zullen geloof in de Heer Jezus Christus hebben, en weten dat als wij ons uiterste best hebben gedaan, wij op zijn tijd en wijze verlost zullen worden en alles zullen ontvangen wat Hij heeft.*[20] Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

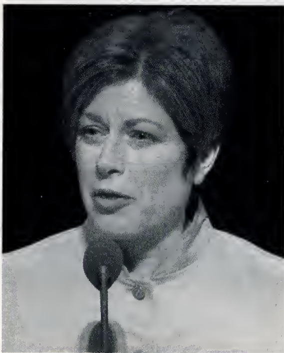
NOTEN

1. Zie Hebreeën 11:1; Alma 32:21; Ether 12:6.
2. Daniël 3:15.
3. Daniël 3:17–18; cursivering toegevoegd.
4. Zie Mosiah 7:33.
5. Zie Alma 7:20; 3 Nephi 24:6; Mormon 9:19; Moroni 8:18.
6. Zie 2 Nephi 11:5; Alma 12:25; LV 84:35–38.
7. Zie Abraham 3:24–25.
8. Mozes 1:39.
9. Zie 2 Nephi 2:27; Helaman 14:30; LV 101:78.
10. Zie 1 Korintiërs 10:13; Alma 13:28.
11. Romeinen 5:3–5.
12. 2 Korintiërs 12:9.
13. 2 Korintiërs 12:9–10.
14. Hebreeën 11:17; cursivering toegevoegd.
15. Hebreeën 11:24–27, 29–30; cursivering toegevoegd.
16. Hebreeën 11:33–34; cursivering toegevoegd.
17. Hebreeën 11:36–37.
18. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Hebreeën 11:40.
19. 2 Nephi 25:23.
20. Zie LV 84:35–38.

Een 'moederhart'

JULIE B. BECK
Eerste raadgeefster van het algemeen jongevrouwenpresidium

Als een meisje of vrouw haar moederhart ontwikkelt, bereidt ze zich voor op haar goddelijke, eeuwige zending als moeder.

Ik heb mijn vader vaak horen zeggen dat mijn moeder een vrouw met een 'moederhart' is, en dat is waar. Haar invloed als moeder is door honderden, misschien wel duizenden mensen ervaren, en zij heeft van haar rol als verzorgster een kunstvorm gemaakt. Zij heeft zich door haar getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus en door een sterk gevoel van identiteit en vastberadenheid laten leiden.

Ze had meer tijd nodig dan de meeste vrouwen om een man te vinden, maar tijdens haar alleenstaande jaren had ze zich op haar ontwikkeling toegelegd. Hoewel het in die tijd ongebruikelijk was, had ze een universitaire opleiding en een goede carrière. Toen ze eenmaal getrouwd was, kreeg ze snel veel kinderen, en na enkele jaren was ze de moeder van een groot gezin. Alle kennis die ze had vergaard, al haar natuurlijke talenten en gaven, al haar vaardigheden, werden toegewijd aan een organisatie zonder aardse grenzen. Als verbondsdochter van God had ze zich haar hele leven op het moederschap voorbereid.

Wat is een moederhart en hoe kunnen we dat krijgen? Enkele eigenschappen daarvan kunnen we in de Schriften vinden. Ik parafraseer uit Spreuken: 'Een (…) vrouw [met een moederhart], wie zal haar vinden? Haar waarde gaat koralen ver te boven. (…) Ze werkt met vaardige handen (…) van de verdiensten van haar handen plant zij een wijngaard. (…) Haar handen strekt zij uit naar de nooddruftige. (…) Kracht en luister is haar gewaad (…). Met wijsheid opent zij haar mond, vriendelijke onderwijzing ligt op haar tong. Zij houdt toezicht op de gang van haar huishouding, het brood der traagheid eet zij niet' (Spreuken 31:10, 13, 16, 20, 25–27). Een vrouw met een moederhart heeft een getuigenis van het herstelde evangelie en zonder dubbelzinnigheid onderwijst zij in de beginselen van het evangelie. Zij leeft de heilige verbonden na die ze in de tempel heeft gesloten. Zij laat anderen onzelfzuchtig in haar talenten en vaardigheden delen. Zij volgt zoveel mogelijk scholing als haar omstandigheden toelaten, en ze ontwikkelt haar verstand en haar geest met het verlangen om de generaties na haar bij te brengen wat zij heeft geleerd.

Als ze kinderen heeft, is ze een 'eerzame ouder' (zie 1 Nephi 1:1), die de gedragsnormen naleeft en anderen daarin onderwijst, in overeenstemming met de leringen van de hedendaagse profeten. Ze leert haar kinderen 'te bidden en oprecht voor de Here te wandelen' (LV 68:28). In plaats van naar de stemmen en halve waarheden van de wereld te luisteren, weet ze dat de normen van het evangelie op eeuwige, onveranderlijke waarheden zijn gebaseerd. Ze gelooft dat het een belangrijke, heilige plicht is om 'op de eerste plaats de zorg voor de kinderen' op zich te nemen. ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 1998, p. 24.) Om kinderen lichamelijk te verzorgen en te voeden, is net zo'n eer als ze geestelijk te verzorgen en te voeden. Ze 'verflauwt niet in goeddoen', en is graag in dienst van haar gezin, omdat ze weet dat 'uit het kleine het grote voortkomt' (LV 64:33).

Ik wou dat ieder meisje en iedere vrouw een getuigenis van haar potentieel voor eeuwig moederschap had, bij het naleven van haar aardse verbonden. 'Iedereen is een geliefde (...) dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.) Als geestdochters van God ontvingen vrouwen 'hun eerste lessen in de wereld der geesten en werden voorbereid' om op aarde 'voort te komen' (LV 138:56). Zij bevonden zich onder de 'edelen en groten' (LV 138:55) die tijdens de schepping van de aarde 'tezamen juichten' (Job 38:7), omdat zij een lichaam zouden krijgen met de mogelijkheid om zich in een sterfelijke omgeving te bewijzen. (Zie Abraham 3:25.) Zij wilden zij aan zij met een rechtschapen man samenwerken om de eeuwige doelen te bereiken die niemand zelfstandig kan bereiken.

De rol van de vrouw is niet op aarde begonnen, en eindigt hier ook niet. Een vrouw die op aarde haar moederschap in ere houdt, zal het moederschap ook in de komende wereld eren, en 'waar [haar] schat is, daar zal ook [haar] hart zijn' (Matteüs 6:21). Als een meisje of vrouw haar moederhart ontwikkelt, bereidt ze zich voor op haar goddelijke, eeuwige zending als moeder. 'Welk grondbeginsel van ontwikkeling [zij] in dit leven ook [zal] verwerven, in de opstanding zal dit met [haar] verrijzen. En indien een persoon in dit leven door [haar] ijver en gehoorzaamheid meer kennis en ontwikkeling verwerft dan een ander, zal [zij] in de toekomende wereld zo veel verder vooruit zijn' (LV 130:18–19).

Ik heb in mijn leven gezien dat enkele van de getrouwste 'moederharten' in de borst van vrouwen kloppen die geen kinderen krijgen, maar zij weten dat 'alle dingen op hun tijd moeten geschieden' en dat zij 'het fundament van een groot werk' leggen. (Zie LV 64:32–33.) Als zij hun verbonden naleven, investeren ze in een grote, gerenommeerde toekomst, omdat zij weten dat 'op het hoofd van die hun tweede staat behouden, voor eeuwig heerlijkheid vermeerderd zal worden.' (Zie Abraham 3:26.)

Ik was onlangs in een park waar ik een groep vrouwen met een moederhart zag. Het waren jonge vrouwen die hun verbonden naleefden. Ze waren intelligent en waren aan gerenommeerde universiteiten afgestudeerd. Nu wijdden ze hun aanzienlijke gaven aan de bereiding van het avondeten toe en spraken over huishoudelijke tips. Zij leerden tweejarige kinderen dat ze lief voor elkaar moeten zijn. Ze kalmeerden baby's, kusten blauwe plekken en veegden tranen af. Ik vroeg een van die moeders hoe het mogelijk was dat ze haar talenten zo opgewekt kon overdragen op haar rol als moeder. Ze antwoordde: 'Ik weet wie ik ben, en ik weet wat mijn taak

is. De rest volgt daaruit vanzelf.' Die jonge moeder zal geloof en karakter in de volgende generatie ontwikkelen, door hele reeksen van gezinsgebed, schriftstudie, voorlezen, zingen, maaltijden met het hele gezin. Ze is bij een groot werk betrokken. Ze weet dat kinderen 'een erfdeel des Heren' zijn en 'welzalig de [vrouw] die [haar] pijlkoker met deze heeft gevuld' (Psalmen 127:3, 5). Ze weet dat de invloed van rechtschapen, plichtsgetrouw, volhardend, dagelijks moederschap veel meer invloed en macht heeft dan wat voor aardse status of positie dan ook die de mens heeft bedacht. Ze heeft de vooruitziende blik dat ze, als ze de gedragsnormen naleeft, net als Rebekka vanouds, gezegend zal worden om moeder van 'duizenden van tienduizenden' te worden (Genesis 24:60).

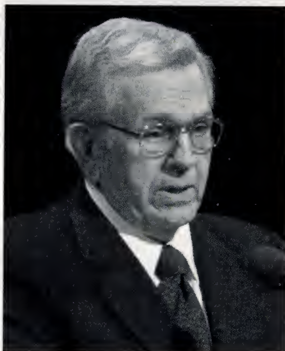
Vrouwen met een moederhart die hun verbonden naleven, weten dat ze vroeg of laat het moederschap zullen ontvangen. Of ze nu met een volle 'pijlkoker' kinderen zijn gezegend of niet. Of ze nu alleenstaand of gehuwd zijn, of dat ze alleen voor de kinderen moeten zorgen. In heilige tempels worden ze 'met macht van omhoog' begiftigd (LV 38:32) en met die begiftiging hebben ze de beloofde zegeningen ontvangen en 'uit de verte hebben zij die gezien en begroet' (Hebreeën 11:13).

Ieder meisje en iedere vrouw die heilige verbonden sluit en naleeft, kan een moederhart hebben. Er is geen beperking aan wat een vrouw met een moederhart kan bereiken. Rechtschapen vrouwen hebben de loop van de geschiedenis veranderd en zullen dat blijven doen, en hun invloed zal zich verspreiden en in de eeuwigheid exponentieel groeien. Wat ben ik de Heer dankbaar voor vriendelijke vrouwen met de goddelijke zending van moederschap. Net als moeder Eva ben ik 'verheugd' (zie Mozes 5:11) dit alles te weten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Vrees niet

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

De morele waarden waar de beschaving zelf van afhankelijk is, worden steeds sneller uitgehold. Niettemin heb ik geen angst voor de toekomst.

Een paar weken geleden kwam onze jongste zoon met zijn vrouw en kinderen bij ons op bezoek. Onze kleinzoon van twee was het eerst uit de auto. Hij kwam op mij afrennen met zijn armen naar mij uitgestoken. Hij riep: 'Oba! Oba! Oba!'

Toen hij zijn armpjes om mijn benen sloeg, keek ik omlaag in zijn blije gezichtje en in die grote, onschuldige ogen, en dacht bij mijzelf: in wat voor wereld zal hij opgroeien?

En heel even werd ik overvallen door bezorgdheid, de angst voor de toekomst, waarover zoveel ouders ons aanspreken. Waar we ook komen, maken ouders zich zorgen over de toekomst van hun kinderen in deze heel roerige wereld.

Maar toen kwam er een kalm gevoel over me. Mijn angst voor de toekomst verdween.

Die leidende, bemoedigende Geest, waarmee we in de kerk zo vertrouwd zijn, bracht mij in herinnering wat ik al wist. Mijn angst voor de toekomst was verdwenen. Die tweejarige peuter met zijn grote ogen kan een goed leven hebben — een heel goed leven — evenals zijn kinderen en zijn kleinkinderen, hoewel ze in een wereld leven waar veel kwaad rond gaat.

Er zullen in hun leven veel gebeurtenissen plaatsvinden. Sommige zullen moed vergen en hun geloof versterken. Maar als ze gebedvol naar hulp en leiding zoeken, zal hun macht gegeven worden over ongunstige omstandigheden. Dergelijke beproevingen zullen hun vooruitgang niet kunnen tegenhouden, maar dienen als stapstenen naar meer kennis.

Als grootvader en als lid van de Twaalf, wil ik advies geven, een enkele waarschuwing en heel veel bemoediging. Dat zou ik veel beter doen als de grootmoeder van onze familie, de vrouw met wie ik al 57 jaar getrouwd ben, hier naast me stond. Moeders weten veel meer af van het leven dan vaders, maar ik doe wat ik kan.

We vrezen de toekomst niet, niet voor onszelf of voor onze kinderen. We leven in gevaarlijke, roerige tijden. De normen en waarden die in het verleden voor stabiliteit zorgden, worden overboord gezet.

Moroni zag onze tijd en we moeten

zijn woorden niet negeren: 'Gij [moet] ontwaken tot een besef van uw vreselijke toestand' (Ether 8:24).

We mogen de volgende waarschuwing uit het Boek van Mormon niet licht opvatten:

'De Here in zijn grote en oneindige goedheid [zegent hen] en doet [hen] voorspoedig zijn, die hun vertrouwen in Hem stellen. Wanneer Hij alles doet, wat voor het welzijn en geluk van zijn volk mogelijk is, ja, te dien tijde kunnen wij zien, dat zij hun hart verstokken, en de Here, hun God, vergeten en de Heilige met voeten treden; ja, en dit wegens hun zorgeloosheid en hun buitengewoon grote voorspoed.

'En aldus zien wij, dat, wanneer de Here zijn volk niet met vele beproevingen kastijdt, ja, wanneer Hij hen niet bezoekt met *dood*, *schrik* [terreur], *hongersnood* en allerlei *pestilentie*, zij Hem niet indachtig willen zijn' (Helaman 12:1–3; cursivering toegevoegd).

Is het woord *terreur* u opgevallen in deze profetische waarschuwing uit het Boek van Mormon?

De morele waarden waar de beschaving zelf van afhankelijk is, worden steeds sneller uitgehold. Niettemin heb ik geen angst voor de toekomst.

De Eerste Wereldoorlog was pas zes jaar voorbij toen ik werd geboren. In onze kindertijd waren de gevolgen van de oorlog overal zichtbaar. De Tweede Wereldoorlog begon slechts vijftien jaar later. En er pakten zich al donkere wolken samen.

We hadden het zorgelijke gevoel dat velen van u nu hebben. We vroegen ons in een onzekere tijd af wat de toekomst voor ons in petto had.

Toen ik nog klein was, staken de kinderziekten geregeld de kop op in de dorpen. Als iemand waterpokken, mazelen of de bof had, kwam er een inspecteur van de gezondheidsdienst langs die een quarantainewaarschuwing voor het raam of op de veranda zette, zodat iedereen wist dat ze uit

de buurt moesten blijven. In een groot gezin zoals bij ons werden de kinderen op toerbeurt ziek, de een kreeg het van de ander. Het aanplakbiljet kon er dus wel weken hangen.

We konden ons niet in ons huis verschansen of ondergronds gaan om die verschrikkelijke, besmettelijke ziekten te ontlopen. We moesten naar school, naar ons werk of naar de kerk — het leven ging verder!

Twee van mijn zusters kregen de mazelen. Aanvankelijk leken ze goed te herstellen. Een paar weken later keek moeder uit het raam en zag Adele, de jongste van de twee, tegen een schommel leunen. Ze was zwak en had koorts. Ze had acuut reuma! De ziekte kwam voort uit de mazelen. Ook mijn andere zuster kreeg acuut reuma.

Er was weinig tegen te doen. Ondanks alle gebeden van mijn ouders stierf Adele. Ze is acht jaar geworden.

Hoewel Nona, die twee jaar ouder was, herstelde, had ze bijna haar hele leven een zwakke gezondheid.

Toen ik elf was, las de meester op school een krantenartikel voor. Een moeder had gehoord dat de buurkinderen waterpokken hadden gekregen. De kans bestond dat ook haar kinderen ziek zouden worden, misschien wel een tegelijk. Ze besloot er korte metten mee te maken.

Daarom stuurde ze haar kinderen naar de buren om met de kinderen te spelen en zo de ziekte op te lopen, dan zou ze er in een keer van af zijn. Stelt u zich haar ontzetting voor toen de dokter langskwam en zei dat de kinderen geen waterpokken hadden, maar pokken.

Het beste wat ze toen konden doen en wat wij nu moeten doen, is weg te blijven van gelegenheden waar het gevaar van lichamelijke of geestelijke besmetting bestaat.

We hoeven ons geen zorgen te maken dat onze kleinkinderen mazelen krijgen. Daar zijn ze tegen ingeënt en ze hoeven er niet bang voor te zijn.

Hoewel in grote delen van de wereld mazelen bijna niet meer voorkomt, blijft het onder kinderen de belangrijkste doodsoorzaak die met een vaccin voorkomen kan worden.

Dankzij royale bijdragen van de heiligen der laatste dagen, heeft de kerk onlangs een miljoen dollar kunnen doneren om, in samenwerking met andere organisaties, de kinderen van Afrika tegen mazelen in te enten. Het kost een dollar om een kind te vaccineren.

De ouders van nu zijn bezorgd over de morele en geestelijke ziekten. Daarbij kunnen zich verschrikkelijke complicaties voordoen wanneer de normen en waarden overboord worden gezet. We moeten allemaal beschermende maatregelen nemen.

Met het juiste serum is het menselijk lichaam beschermd tegen ziekten. We kunnen onze kinderen ook beschermen tegen morele en geestelijke ziekten.

Het woord *inoculeren* betekent letterlijk: 'een oog inbrengen'.

Als kinderen worden gedoopt en bevestigd, plaatsen we een *oog bij hen in* (zie LV 20:41, 43; 33:15) — de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest (zie LV 121:26). Met de herstelling van het evangelie kwam het gezag om deze gave te verlenen.

Het Boek van Mormon geeft ons de sleutel:

'Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. (...) Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u [en uw kinderen] alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3).

Als u het verstandelijk accepteert en het gevoelsmatig koestert, kan kennis van het herstelde evangelie en een getuigenis van Jezus Christus uw kinderen geestelijk immuniseren.

Eén ding is heel helder: de veiligste plek en de beste bescherming tegen morele en geestelijke ziekten is een stabiel gezinsleven. Dat is altijd al zo geweest; dat zal altijd zo blijven. Dat moeten we goed in gedachte houden.

De Schriften spreken over 'het schild des geloofs (...), waarmee gij alle brandende pijlen van de boze zult kunnen doven' (LV 27:17).

Dat schild des geloofs wordt het best met de hand gemaakt. Hoewel het schild tijdens de lessen en activiteiten in de kerk kan worden opgepoetst, moet het in het gezin worden gefabriceerd en elk kind afzonderlijk worden omgedaan.

De Heer heeft gezegd: 'Doet mijn gehele wapenrusting aan, zodat gij de kwade dag kunt weerstaan en alles gedaan hebbende, staande kunt blijven' (LV 27:15).

Onze jongelui zijn in vele opzichten veel sterker en beter dan wij toen waren. Zij en wij hoeven niet bang te zijn voor wat ons wacht.

Moedig onze jonge mensen aan. Ze hoeven niet in angst te leven (zie LV 6:36). Angst is het tegenovergestelde van geloof.

Hoewel we het kwaad niet kunnen uitvlakken, kunnen we jonge heiligen der laatste dagen voortbrengen die geestelijk gevoed zijn en geïmmuniseerd tegen kwade invloeden.

Als grootvader die al een heel leven achter de rug heeft, geef ik u de raad om geloof te hebben. Uiteindelijk komt alles wel terecht. Blijf dicht bij de kerk. Houd uw kinderen dicht bij de kerk.

In Alma's tijd bleek 'de prediking van het woord zeer doelmatig (...) om het volk te bewegen rechtvaardig te handelen — ja, daar het groter invloed had op de gemoederen van het volk dan het zwaard of iets anders, waarmede zij hadden kennisgemaakt — meende Alma, dat het raadzaam was de kracht van het woord Gods te beproeven' (Alma 31:5).

Ware leer die wordt begrepen, verandert houding en gedrag. Een studie van de leerstellingen van het evangelie zal eerder tot gedragsverbetering leiden dan een gedragsstudie.

Zoek uw geluk in het gewone, en blijf gevoel voor humor houden.

Nona herstelde van de mazelen en acuut reuma. Ze leefde lang genoeg om profijt te hebben van openhartchirurgie, waarna haar gezondheid met sprongen vooruitging. Anderen spraken haar aan over haar verbeterde gezondheid. Ze zei: 'In dit T-fordje zit nu een Cadillacmotor.'

Blijf uw gevoel voor humor houden!

Wees niet bang om kinderen op de wereld te zetten. We zijn een verbond aangegaan om lichamen te scheppen, zodat de geesten hun intrede in dit sterfelijk leven kunnen doen (zie Genesis 1:28; Mozes 2:28). Kinderen

zijn de toekomst van de herstelde kerk.

Breng uw gezin op orde. Als een moeder buitenshuis werkt, kijk dan eens of daar verandering in kan worden aangebracht, al is die maar klein. Analyseer de situatie zorgvuldig en bid veelvuldig (zie LV 9:8–9). Verwacht dan inspiratie, wat openbaring is (zie LV 8:2–3). Verwacht de tussenkomst van de Almacht om, na verloop van tijd, veranderingen aan te brengen en te doen wat het beste is voor uw gezin.

Alma noemde het heilsplan 'het grote plan van geluk' (Alma 42:8; zie ook 2 Nephi 11:5; Alma 12:25; 17:16; 34:9; 41:2; 42:5, 11–13, 15, 31; Mozes 6:62.)

Iedereen heeft het sterfelijk leven betreden om een menselijk lichaam te ontvangen en getoetst te worden (zie Abraham 3:24–26).

We zijn hier niet vrij van problemen, sommige zijn bitter en moeilijk te verdragen. Wensen dat we verschoond blijven van beproevingen is verleidelijk, maar het druist in tegen het grote plan van geluk, 'want het is noodzakelijk, dat er een tegenstelling in alle dingen is' (2 Nephi 2:11). Die toetsing is de bron van onze kracht.

Het leven van mijn zuster Adele werd in haar kinderjaren wreed afgebroken door ziekte en lijden. Zij en alle anderen die sterven, zetten het werk van de Heer achter de sluier voort. Haar zal niets worden ontzegd dat van essentieel belang is voor haar eeuwige vooruitgang.

We hebben ook een pasgeboren kleindochter verloren. Ze heette Emma naar mijn moeder. Wij ontvangen troost uit de Schriften.

'Kleine kinderen hebben geen bekering of doop nodig. (…)

'Kleine kinderen zijn (…) levend in Christus' (Moroni 8:11–12).

Denk aan de verzoening van Christus. Wanhoop niet of denk niet dat wie gezwicht is voor de verleidingen van Satan voor eeuwig verloren zijn. Zij zullen, nadat de schuld tot 'de laatste penning' is betaald (Matteüs 5:26), en de genezing die gepaard gaat met volledige bekering is voltooid, een vorm van heil ontvangen.

Volg de leiders die geroepen zijn om u te presideren, want er is de belofte: 'Indien mijn volk zal luisteren naar mijn stem en naar de stem van mijn dienstknechten, die Ik heb aangewezen om mijn volk te leiden, zie, voorwaar zeg Ik u, dan zal het niet uit zijn plaats worden bewogen' (LV 124:45).

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal voortgaan 'totdat [zij] de ganse aarde heeft gevuld' (LV 65:2) en de grote Jehova verklaart dat het werk is gedaan (zie *History of the Church*, deel 4, p. 540). De kerk is een veilige haven. We worden beschermd door gerechtigheid en getroost door barmhartigheid (zie Alma 34:15–16). Geen onheilige hand kan de voortgang van dit werk tegenhouden (zie LV 76:3).

Wij zijn niet blind voor de toestand in de wereld.

De apostel Paulus profeteerde 'zware tijden' in de laatste dagen (2 Timoteüs 3:1), en waarschuwde: 'Wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten' (Efeziërs 6:12).

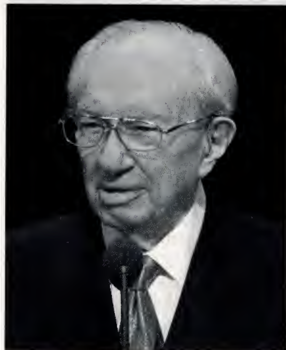
Jesaja heeft beloofd: 'Door gerechtigheid zult gij bevestigd worden. Weet u verre van onderdrukking, want gij hebt niet te vrezen, en van verschrikking, want zij zal tot u niet naderen' (Jesaja 54:14).

De Heer zelf heeft ons aldus aangemoedigd: 'Weest daarom goedsmoeds, en vreest niet, want Ik, de Here, ben met u, en zal u terzijde staan; en gij moet getuigenis geven van Mij, namelijk van Jezus Christus, dat Ik de levende Zoon van de levende God ben, dat Ik was, dat Ik ben, en dat Ik zal komen' (LV 68:6). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

In glorie rijst die schone dag

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Wat is het een heerlijke tijd geweest — en dat is het nog steeds. Er is een nieuw tijdperk aangebroken in het werk van de Almachtige.

Was dat niet fantastisch? Dank u, Liriel Domiciano en koor. Wat een geweldige geloofsuiting: 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft.' Nogmaals dank voor die ontroerende, prachtige muziek.

Eerst wil ik tegenover de kerkleden en anderen mijn dank uiten voor de vriendelijkheid die u mij en mijn vrouw betoont. U bent zo aardig voor ons. Het ontroert ons wat u allemaal voor ons doet. Werd iedereen zo behandeld als wij, wat zouden we dan een andere wereld hebben. Dan zouden we voor elkaar zorgen in de geest van de Meester die anderen troostte en genas.

Broeders en zusters, president Packer heeft als een grootvader tot u gesproken. Ik wil een draad oppakken van het tapijt dat hij heeft geweven. Ook ik ben nu een oude man — ik ben nog ouder dan hij, als u zich dat kunt voorstellen. Ik ben er al heel lang. Ik heb verre reizen ondernomen en veel van deze wereld gezien. Op momenten van stille overpeinzing vraag ik me af waarom er bijna overal zoveel problemen en smarten zijn. Wij leven in een bijzonder moeilijke tijd. Wij horen vaak de woorden van Paulus tot Timoteüs aanhalen: 'Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen' (2 Timoteüs 3:1). Vervolgens beschrijft hij de omstandigheden. Ik denk dat het duidelijk is dat deze laatste dagen inderdaad zware tijden zijn die voldoen aan de beschrijving van de omstandigheden die Paulus heeft gegeven (zie 2 Timoteüs 3:2–7).

Maar het zijn geen nieuwe omstandigheden voor de mens. In Openbaring lezen we: 'Er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog,

'maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden.

'En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem' (Openbaring 12:7–9).

Wat moet dat een zware tijd zijn geweest. De Almachtige zelf mat zijn krachten met de zoon van de morgen. Wij waren erbij toen dat gebeurde. Het moet een wanhopig moeilijke strijd zijn geweest, met een grote triomfale overwinning.

Aangaande die wanhopige tijden zei de Heer uit een storm tegen Job:

'Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? (...)

'Terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden?' (Job 38:4, 7.)

Waarom waren ze toen zo blij? Ik denk omdat het goede het kwade had overwonnen en de hele mensheid aan de kant van de Heer stond. Wij keerden de tegenstander de rug toe en schaarden ons bij de strijdkrachten van God, en behaalden de overwinning.

Maar als we die beslissing al eens hebben genomen, waarom zouden we die dan na onze geboorte in het sterfelijk leven telkens opnieuw moeten nemen?

Ik kan maar niet begrijpen waarom zoveel mensen in dit leven de beslissing die ze bij de grote oorlog in de hemel hadden genomen, de rug hebben toegekeerd.

Maar het is duidelijk dat de strijd tussen goed en kwaad, die met die oorlog is begonnen, niet tot een einde is gekomen. Hij is steeds doorgegaan, tot de dag van vandaag.

Ik denk dat onze Vader wel moet huilen om de velen van zijn kinderen die door de eeuwen heen de keuzevrijheid die Hij ze had gegeven, gebruikten om het pad van het kwade, en niet van het goede, te bewandelen.

Het kwaad werd al vroeg zichtbaar in deze wereld, toen Kaïn Abel doodde. Het nam toe tot God in de tijd van Noach 'zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart

voortbrachten te allen tijde slechts boos was,

'Het berouwde de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart' (Genesis 6:5–6.)

Hij gebood Noach om een ark te bouwen 'waarin weinigen, dat is acht zielen' (1 Petrus 3:20) gered zouden worden.

De aarde werd gereinigd. Het water trok zich terug. Er was weer rechtschapenheid. Maar het duurde niet lang voordat zoveel leden van het menselijk geslacht weer tot de oude ongehoorzame levenswijze terugkeerden. De inwoners van de steden der Streek, Sodom en Gomorra, zijn een voorbeeld van hoe diep de mensen tot ontaarding vervielen. En 'God [verwoestte] de steden der Streek' geheel, snel en beslissend (Genesis 19:29).

Jesaja fulmineerde:

'Maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.

'Want uw handen zijn met bloed bezoedeld en uw vingers met ongerechtigheid; uw lippen spreken leugen, uw tong prevelt onrecht' (Jesaja 59:2–3).

Andere profeten uit het Oude Testament deden dat ook. Zij hadden de plicht om een boodschap te brengen die de goddeloosheid aan de kaak stelde. En niet alleen in de oude wereld maakte men toen zware tijden door. In het Boek van Mormon staat opgetekend dat de legers van de Jaredieten in het westen tot de dood toe vochten. De Nephieten en de Lamanieten vochten ook tot er duizenden gedood waren en Moroni gedwongen was alleen de wildernis in te trekken omdat zijn leven gevaar liep (zie Moroni 1:3). Zijn grote, laatste smeekbede aan de mensen in onze tijd was een oproep tot rechtschapenheid.

'En verder zou ik u willen vermanen tot Christus te komen, en iedere goede gave aan te grijpen, en de boze gave noch het onreine aan te raken' (Moroni 10:30).

De Heiland is op aarde 'rondgegaan, weldoende' (Handelingen 10:38), maar Hij stelde ook de huichelarij van de schriftgeleerden en de Farizeeën aan de kaak en noemde hen 'gewitte graven' (Matteüs 23:27). Hij haalde uit naar de geldwisselaars in de tempel en zei: 'Mijn huis zal een bedehuis zijn, maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt' (Lucas 19:46). Dat was ook een zeer zware tijd. Palestina maakte deel uit van het Romeinse Rijk, dat met ijzeren vuist regeerde, onderdrukte en doordrenkt was met het kwaad.

Paulus roept de volgelingen van Christus in zijn brieven op om sterk te zijn, zodat ze niet tot de wegen van het kwaad vervallen. Maar uiteindelijk won de geest van de afval het.

De wereld werd overspoeld met onwetendheid en kwaad, wat uitmondde in wat wij de donkere Middeleeuwen noemen. Jesaja had al voorspeld: 'Duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën' (Jesaja 60:2). Eeuwenlang grepen ziekten om zich heen en overheerste de armoede. De Zwarte Dood doodde in de veertiende eeuw ongeveer vijftig miljoen mensen. Waren dat geen zware tijden? Ik vraag me af hoe de mensheid dat heeft overleefd.

Maar op de een of andere manier werd er in die lange periode van duisternis een kaars aangestoken. In de Renaissance bloeiden onderwijs, kunst en wetenschap op. Er kwam

een beweging van stoutmoedige mensen die naar de hemel opzagen en God en zijn goddelijke Zoon erkenden. Dat noemen we de Reformatie.

En toen, nadat vele generaties op aarde hadden geleefd — vele in strijd, haat, duister en kwaad — kwam de grote nieuwe tijd van de herstelling. Die heerlijke tijd werd ingeluid met de verschijning van de Vader en de Zoon aan de jonge Joseph. Het ochtendgloren van de bedeling van de volheid der tijden brak aan voor de wereld. Al het goede, mooie en goddelijke uit alle vorige bedelingen werd hersteld in die uiterst opmerkelijke tijd.

Maar er was ook kwaad. En één uiting van dat kwaad was vervolging. Er was haat. Er waren verdrijvingen en gedwongen marsen in de winter.

Het was zoals Charles Dickens schrijft in de eerste regels van zijn boek, *A Tale of Two Cities*: 'Het was de beste tijd, het was de slechtste tijd. (...) Het was de tijd van licht, het was de tijd van duister, het was de lente van hoop, het was de winter van wanhoop.'

Wat is het, niettegenstaande het grote kwaad, een heerlijke tijd — en dat is het nog steeds. Er is een nieuw tijdperk aangebroken in het werk van de Almachtige. Dat werk is gegroeid en gesterkt en heeft zich over de aarde verbreid. Het heeft al miljoenen ten goede geraakt, en dat is nog maar het begin.

Dit grote ochtendgloren heeft ook de uitstorting van enorme wereldse kennis tot gevolg gehad.

Denk eens aan het feit dat we langer leven. Denk eens aan de wonderen van de moderne geneeskunde. Die verbazen mij. Denk eens aan de opbloei van het onderwijs. Denk eens aan de wonderbaarlijke vooruitgang in transport en communicatie. Het genie van de mens is onbeperkt als de God des hemels hem inspireert en licht en kennis uitstort.

Maar er is nog zoveel strijd in de wereld. Er is verschrikkelijke armoede, ziekte en haat. De mens is nog steeds wreed en onmenselijk voor zijn medemens. En toch is er dat heerlijke ochtendgloren. De 'zon der gerechtigheid' is gekomen 'met genezing [...] onder haar vleugelen' (Maleachi 4:2). God en zijn geliefde Zoon hebben Zich geopenbaard. Wij kennen Hen. Wij aanbidden Hen 'in geest en in waarheid' (Johannes 4:24). Wij hebben Hen lief. Wij eren Hen en streven ernaar hun wil te doen.

Met de sleutels van het eeuwige priesterschap zijn de sloten van de gevangenissen uit het verleden opengemaakt.

De morgen daagt, de nacht vliedt heen,
zie, Zions vaandel wappert fier.
In glorie rijst die schone dag, (...)
brengt vreugde voor Gods kind'ren hier.
('De morgen daagt', lofzang 1.)

Zware tijden? Jazeker. Dit zijn zware tijden. Maar de mens heeft al zware tijden meegemaakt vanaf de tijd vóór de schepping van de aarde. Op de een of andere manier heeft er altijd door al die duisternis heen een zwak maar mooi licht geschenen. En nu schijnt dat met extra glans voor de wereld. Het draagt Gods plan van geluk voor zijn kinderen in zich. Het draagt de grote en ondoorgrondelijke wonderen van de verzoening door de Verlosser in zich.

Wat zijn wij de God des hemels dankbaar voor zijn weldadige zorg voor zijn kinderen door er in die eeuwige zware tijden voor te zorgen dat zij de kans krijgen op het eeuwig heil en de zegen van verhoging in zijn koninkrijk, als ze maar rechtschapen leven.

En dat, broeders en zusters, geeft ieder van ons een grote en zware plicht. President Wilford Woodruff heeft in 1894 gezegd:

'De Almachtige is met zijn volk. We zullen alle openbaring krijgen die we nodig hebben als we onze plicht doen en de geboden van God gehoorzamen. (...) Ik wil in (...) dit leven mijn plicht doen. Ik wil dat de heiligen der laatste dagen hun plicht doen. Hier zit de heilige priesterschap. (...) Zij hebben een grote en zware taak. De ogen van God en alle heilige profeten zijn op ons gericht. Dit is de grote bedeling waar zij het sinds het begin van de wereld over hebben gehad. Wij zijn bijeengebracht (...) door de macht en het gebod van God. We doen het werk van God. (...) Laten we onze zending vervullen.' (In: James R. Clark (samensteller), *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,* 6 delen [1965–1975], deel 3, p. 258).

Wat is dit een grote en fantastische gebeurtenis, broeders en zusters. Dit is de keuze die we voortdurend moeten doen, zoals generaties vóór ons moesten kiezen. We moeten ons afvragen:

'Wie staat bij 's Heren vaan?'
Daar komt het thans op aan!
'Wij vragen 't onbevreesd:
'Wie staat bij 's Heren vaan?'
('Wie staat bij 's Heren vaan?', *Heilige Lofzangen,* 154.)

Begrijpen wij werkelijk het enorme belang van wat wij hebben? Dit is het slot van de generaties der mensen, het laatste hoofdstuk in het hele panorama van de menselijke ervaring.

Maar dat houdt niet in dat wij

superieur zijn. Integendeel, het zou ons moeten verootmoedigen. Het geeft ons een onontkoombare plicht om alle andere mensen de hand te reiken in de geest van de Meester die ons heeft geleerd: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 19:19). Wij moeten de eigendunk afleggen en uitstijgen boven kleingeestig eigenbelang.

We moeten al het nodige doen om het werk van de Heer aan de opbouw van zijn koninkrijk op aarde voort te stuwen. Wij kunnen nooit schipperen met de leer die door openbaring tot ons is gekomen, maar we kunnen wél leven en samenwerken met andere mensen, hun overtuiging respecteren en hun deugden bewonderen, en gezamenlijk optreden tegen de bedrieglijke redeneringen, de ruzies en de haat — datgene waardoor de mensheid vanaf het begin zware tijden heeft doorgemaakt.

Zonder enig deel van onze leer op te geven, kunnen we buurvriendelijk zijn, kunnen we behulpzaam zijn, kunnen we vriendelijk en aardig zijn.

Wij van deze generatie zijn de opbrengst van al wat vóór ons is gezaaid. Het is niet genoeg om alleen maar bekend te staan als lid van deze kerk. Op ons rust een heilige plicht. Laten we die onderkennen en uitvoeren.

Wij moeten leven als ware volgeling van de Christus, met naastenliefde voor allen, kwaad met goed vergelden, door ons voorbeeld in de wegen van de Heer onderwijzen, en het grote werk verrichten dat Hij ons heeft opgedragen.

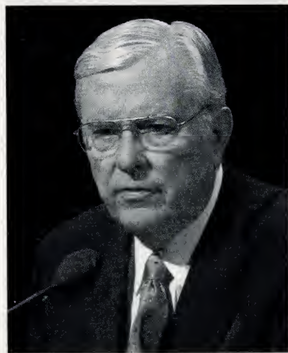
Mogen wij zo leven dat wij de heerlijk begiftiging met licht, begrip en eeuwige waarheid waardig zijn die door alle zware tijden van het verleden heen tot ons is gekomen. Van alle mensen die op aarde hebben geleefd, zijn wij geboren in deze unieke en opmerkelijke tijd. Wees dankbaar, en bovenal getrouw. Dat is mijn nederig gebed nu ik getuig van de waarheid van dit werk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST
4 april 2004

De verzoening en de waarde van een ziel

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als wij de verzoening van de Heer Jezus Christus echt begrepen, zouden wij beseffen hoe belangrijk één enkele zoon of dochter van God is.

Afgelopen januari is onze kleinzoon Nathan in een tragisch vliegtuigongeluk omgekomen. Nathan was in het Russischtalige gedeelte van de Baltische staten op zending geweest. Hij hield van de mensen, en wist dat het een voorrecht was om de Heer te dienen. Drie maanden nadat ik hem voor eeuwig aan zijn lieve vrouw Jennifer had verzegeld, vond dit ongeval plaats. Omdat Nathan zo plotseling uit onze aardse tegenwoordigheid werd weggenomen, hebben wij ons hart en verstand op de verzoening van de Heer Jezus Christus gericht. Hoewel het onmogelijk is om de volledige betekenis van de verzoening van Christus onder woorden te brengen, bid ik dat ik kan uitleggen wat zijn verzoening voor mij en onze familie betekent, en voor u en uw familie kan betekenen.

De geboorte, het leven, de verzoening in de hof van Getsemane, het leed aan het kruis, de bijzetting in het graf en de glorierijke opstanding van de Heiland zijn een hernieuwde realiteit voor ons geworden. De opstanding van de Heiland is voor ons allemaal een verzekering dat ook wij Hem zullen volgen en onze eigen opstanding zullen meemaken. Wij krijgen veel vrede en troost door deze grote gave, die wij door de liefdevolle genade van Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van alle mensen, ontvangen. Door Hem weten we dat we ooit weer bij Nathan zullen zijn.

Er is geen grotere uitdrukking van liefde dan de heldhaftige verzoening van de Zoon van God. Ware het niet voor het plan van onze hemelse Vader, dat al voor de grondlegging van de wereld werd gevestigd, dan zouden alle mensen — uit het verleden, heden

en de toekomst — letterlijk geen hoop op eeuwige vooruitgang hebben. Als gevolg van Adams overtreding werd de mens uit de tegenwoordigheid van God verbannen (zie Romeinen 6:23), en zou dat voor eeuwig blijven, tenzij er een manier werd gevonden om de banden van de dood te verbreken. Het zou geen gemakkelijke manier zijn, want er was een plaatsvervangend offer voor nodig van iemand die zondeloos was, en die de zonden van alle mensen op zich kon nemen.

Gelukkig volbracht Jezus Christus in het oude Jeruzalem moedig dit offer. Afgezonderd in de hof van Getsemane knielde Hij tussen de knoestige olijfbomen neer, en op ongelofelijke wijze, die niemand volledig kan begrijpen, nam de Heiland de zonden van de wereld op zich. Hoewel zijn leven rein en zondeloos was, betaalde Hij de ultieme prijs voor alle zonden — die van u, mij en van iedereen die ooit geleefd heeft. Zijn mentaal, emotioneel geestelijk zielenleed was zo groot dat Hij uit al zijn poriën bloedde. (Zie Lucas 22:44; LV 19:18.) En toch onderging Jezus dat leed gewillig, zodat wij allen de kans krijgen om vergeving te ontvangen — door ons geloof in Hem, door bekering van onze zonden, door ons door het juiste gezag te laten dopen, door tijdens de bevestiging de zuiverende gave van de Heilige Geest te ontvangen en door alle andere essentiële verordeningen te aanvaarden. Zonder de verzoening van de Heer zouden we geen van deze zegeningen kunnen ontvangen, en zouden we niet gezuiverd en voorbereid kunnen worden om in de tegenwoordigheid van God terug te keren.

De Heiland heeft later de ellende van het gerechtelijk onderzoek, het wrede geweld en de dood aan het kruis op Golgotha doorstaan. Onlangs is hier veel commentaar over geleverd, maar er is geen nadruk gelegd op het belangrijke punt dat niemand de macht had om de Heiland van het leven te beroven. Hij heeft het gegeven als losprijs voor ons allemaal. Als de Zoon van God had Hij de macht om de situatie te veranderen. Toch staat er duidelijk in de Schriften dat Hij zich overgaf aan zweepslagen, vernedering, leed en uiteindelijk de kruisiging, vanwege zijn grote liefde voor de mensenkinderen (zie 1 Nephi 19:9–10).

De verzoening van Jezus Christus was een onvermijdelijk onderdeel van het plan van onze hemelse Vader voor de aardse zending van zijn Zoon en voor ons eeuwig heil. We moeten dankbaar zijn dat onze hemelse Vader niet tussenbeide kwam, en geen gehoor aan zijn vaderlijke instinct gaf om zijn geliefde Zoon te redden. Door zijn eeuwige liefde voor u en mij, liet Hij Jezus zijn zending als onze Verlosser volbrengen, de zending waar Hij in het voorsterfelijk leven voor was geordend. De gave van de opstanding en de onsterfelijkheid wordt door de liefdevolle genade van Jezus Christus aan alle mensen vrijelijk gegeven, ongeacht hun goede of slechte levenswijze. En de mensen die God liefhebben, zijn geboden onderhouden en in aanmerking komen voor de volledige zegeningen van de verzoening, biedt Hij de aanvullende belofte van verhoging en eeuwig leven, namelijk de zegen om voor eeuwig in de tegenwoordigheid van God en zijn geliefde Zoon te wonen.

Wij zingen vaak een lofzang waaruit blijkt wat ik voel als ik aan het liefdevolle zoenoffer van de Heiland denk:

'k Sta spraak'loos dat Christus zo'n
liefde mij schenken kan,
verward dat Hij mij zo genadig
bedenken kan.
't Ontroert mij ten diepst dat Hij
zo voor mijn schulden leed,
Dat voor mij, een zondaar, Hem
't kruis zoveel dulden deed.
('k Sta spraak'loos', lofzang 129.)

Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid, is niet dood. Hij leeft — de herrezen Zoon van God leeft — dat is mijn getuigenis, en Hij geeft leiding aan zijn kerk op aarde.

In het voorjaar van 1820 werd een groepje bomen in de staat New York door een lichtzuil verlicht. Onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon verschenen aan de profeet Joseph Smith. Met deze ervaring begon de herstelling van krachtige, leerstellige waarheden die eeuwenlang verloren waren. Onder die waarheden, die door de duisternis van de afval vervaagd waren, bevond zich de inspirerende realiteit dat wij allemaal geestkinderen van God, onze liefdevolle hemelse Vader, zijn. Wij maken deel uit van zijn gezin. Hij is geen vader in allegorische of poëtische zin. Hij is letterlijk de Vader van onze geest. Hij geeft om eenieder van ons. Hoewel deze wereld de neiging heeft om mensen te verzwakken en te vernederen, is de realiteit dat wij allemaal van koninklijke, goddelijke afkomst zijn. In die ongekende verschijning van de Vader en de Zoon in het heilige bos, was 'Joseph' het eerste woord dat de Vader van ons allen uitsprak. Dat is de persoonlijke relatie die onze Vader met eenieder van ons heeft. Hij kent onze naam en wil graag dat wij in aanmerking komen om bij Hem terug te keren.

Door middel van de profeet Joseph Smith is het evangelie hersteld. De Heer Jezus Christus heeft opnieuw door middel van zijn uitverkoren profeet de verordeningen en het gezag van het priesterschap geopenbaard, om gebruikt te worden voor de verlossing van alle mensen die geloven.

Een andere profeet, in een andere bedeling had de volken van de aarde gezien (Mozes 7:23). 'En de Here toonde Henoch alle dingen, zelfs tot het einde der wereld' (Mozes 7:67). Henoch zag ook dat Satan 'een grote keten in zijn hand [had] en dezelve hulde den gansen aardbodem in duisternis; en hij (Satan) zag op en lachte' (Mozes 7:26).

Tussen alles wat Henoch zag, bevond zich iets dat zijn aandacht boven al het andere trok. Henoch zag dat God 'neerzag op de overigen des volks, en Hij weende' (Mozes 7:28). In het heilige verslag staat dat Henoch meerdere malen aan God vroeg: 'Hoe komt het, dat Gij kunt wenen? Hoe komt het, dat Gij kunt wenen?' (Mozes 7:29, 31.)

De Heer antwoordde Henoch als volgt: 'Zie dezen, uw broederen; zij zijn het werk van mijn eigen handen (...); uw broederen heb ik (...) geboden, dat zij elkander moesten liefhebben, en dat zij Mij, hun Vader, moesten verkiezen; doch zie, zij zijn zonder liefde, en zij haten hun eigen bloed' (Mozes 7:32–33).

Henoch zag de omstandigheden in deze laatste dagen. Hij en andere profeten wisten dat alleen als wij de verzoening aanvaarden en ernaar streven het evangelie na te leven, wij de problemen van het leven het hoofd kunnen bieden en vrede, vreugde en geluk kunnen vinden. Ieder kind van God heeft de persoonlijke verantwoordelijkheid om deze grote gave te begrijpen.

Broeders en zusters, ik ben van mening dat als wij daadwerkelijk de verzoening van de Heer Jezus Christus zouden begrijpen, wij zouden beseffen hoe belangrijk *één* enkele zoon of dochter van God is. Ik geloof dat het eeuwige doel van onze hemelse Vader voor zijn kinderen over het algemeen bereikt wordt door de kleine, eenvoudige dingen die we voor elkaar doen. Midden in het Engelse woord *atonement* [verzoening] staat het woord *one* [één]. Als alle mensen dat zouden begrijpen, zou er niemand meer zijn waar we ons geen zorgen over maken, ongeacht leeftijd, ras, geslacht, godsdienst of sociale en economische positie. Dan zouden we ernaar streven om de Heiland te evenaren en zouden we nooit meer onvriendelijk, onverschillig, onbeleefd of hardvochtig ten opzichte van anderen zijn.

Als wij de verzoening en de eeuwige waarde van iedere ziel goed begrijpen, zouden we op zoek gaan naar de afgedwaalde jongen en het afgedwaalde meisje en naar alle andere afgedwaalde kinderen van God. Dan zouden we ervoor zorgen dat zij te weten kwamen hoeveel Christus van hen houdt. Dan zouden we ons uiterste best doen om ze op de verlossende verordeningen van het evangelie voor te bereiden.

Als de leidinggevenden in wijken en gemeenten vaker dachten aan de verzoening van Christus, zouden er geen nieuwe of geheractiveerde leden over het hoofd worden gezien. Daar iedere ziel zo waardevol is, zullen de leiders samenwerken en erop toezien dat ieder wordt onderwezen in het evangelie van Jezus Christus.

Als ik aan Nathan denk en hoe belangrijk hij voor ons is, kan ik duidelijker zien en voelen wat onze hemelse Vader voor zijn kinderen voelt. We willen niet dat God weent omdat wij niet ons uiterste best hebben gedaan om de geopenbaarde waarheden van het evangelie aan zijn kinderen te verkondigen. Ik bid dat al onze jongeren hun best zullen doen om de zegeningen van de verzoening te kennen, en ernaar zullen streven de Heer in het zendingsveld te dienen. Er zouden meer gezonde echtparen en anderen zijn die de Heer graag als zendeling willen dienen, als zij over de betekenis van het zoenoffer van de Heer Jezus Christus zouden nadenken. Jezus heeft gezegd: 'En

wanneer gij al uw dagen zoudt besteden met bekering tot dit volk te prediken, en slechts *één* ziel tot Mij brengt, hoe groot zal dan uw vreugde met deze zijn in het koninkrijk Mijns Vaders!' (LV 81:15; cursivering toegevoegd.) En niet alleen dat, maar groot zal de *vreugde van de Heer* zijn met de ziel die zich bekeert! Want die *ene* ziel is kostbaar voor Hem.

Broeders en zusters, onze hemelse Vader heeft zijn helpende hand door middel van de verzoening van onze Heiland naar ons uitgestoken. Hij zegt: 'Ik zou willen, dat gij tot Christus, de Heilige Israëls, kwaamt, en dat gij zijn zaligheid en de macht van zijn verlossing deelachtig werdt' (Omni 1:26). Hij heeft ons geleerd dat wij in zijn heilige tegenwoordigheid kunnen terugkeren als wij gehoorzaam zijn aan de beginselen van het evangelie, als wij de verlossende verordeningen ontvangen die zijn hersteld, als wij voortdurend dienstbetoon verrichten en tot het einde toe volharden. Wat kan er in de hele wereld zelfs bij benadering zo belangrijk zijn als dat?

Helaas wordt de belangrijkheid van mensen in de hedendaagse wereld vaak beoordeeld aan de hand van de grootte van het publiek voor wie ze optreden. Op die manier worden de media en sportprogramma's beoordeeld, worden zakelijke belangen vastgesteld en worden vaak overheidsambten verkregen. Misschien dat daarom de rollen van vader, moeder, en zendeling zo weinig staande ovaties krijgen. Vaders, moeders en zendelingen 'treden' voor een klein publiek 'op'. Maar in de ogen van de Heer is er maar *één soort* publiek dat belangrijk is — en dat is die *ene* ziel, iedere ziel, u en ik, *elk* kind van God. De ironie van de verzoening is dat we over oneindig en eeuwig spreken, maar dat we met een persoonlijke toepassing te maken hebben, één persoon tegelijk.

Er is een niveau waarop het kinderliedje 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195) harmonieert met de muziek van de eeuwigheid. Wij zijn kinderen van God. Wij zijn allemaal waardevol, en als wij getrouw zijn, is de almachtige God vervuld van vreugde, maar als we dat niet zijn, is Hij in tranen.

De herrezen Heiland zei tegen de Nephieten, en dat had Hij ook tegen ons kunnen zeggen:

'Gezegend zijt gij wegens uw geloof. En nu, ziet, mijn vreugde is volkomen.

En toen Hij deze woorden had gezegd, weende Hij, en de schare gaf er getuigenis van; en Hij nam hun kinderen *één voor één*, en zegende hen, en bad voor hen tot de Vader' (3 Nephi 17:20; cursivering toegevoegd).

Broeders en zusters, onderschat nooit hoe kostbaar die *ene* ziel is. Vergeet nooit de eenvoudige aanmoediging van de Heer: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren' (Johannes 14:15). Streef er altijd naar om de volledige zegeningen van de verzoening van de Heer Jezus Christus waardig te zijn. Na het verdriet over het afscheid van onze lieve Nathan hebben we de gemoedsrust gevonden die alleen de Heiland en Verlosser kan geven. Onze familie heeft zich tot Hem gewend; en nu zingen we met meer waardering en begrip:

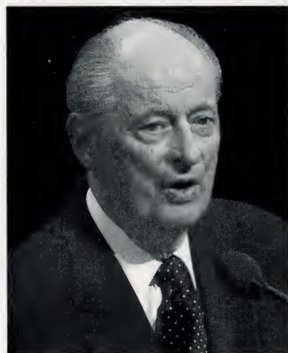
O, het is wonderbaar dat Hij zo
hield van mij
dat Hij 's ontzield voor mij!
O, het is wonderbaar, wonderbaar
voor mij!
(''k Sta spraak'loos', lofzang 129.)

Geliefde broeders en zusters, ik hoop dat u aan anderen zult geven en zelf iedere zegen van de verzoening van de Heer Jezus Christus zult ontvangen. Dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Met al de genegenheid van een teder vader: een hoopvolle boodschap voor gezinnen

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoe slecht de wereld ook wordt, ons gezin kan in vrede leven. Als we het goede doen, worden we geleid en beschermd.

Zoals Paulus heeft geprofeteerd, leven wij in 'zware tijden'.[1] 'Satan [gaat rond] en misleid[t] het hart der mensen, en [brengt] hen in verzoeking'[2], en zijn invloed neemt toe. Maar hoe slecht de wereld ook wordt, ons gezin kan in vrede leven. Als we het goede doen, worden we geleid en beschermd.

De lofzang die onze voorouders, de pioniers, vaak zongen, zegt ons wat wij moeten doen. 'Vat moed! Gaat voort, wat ook geschied / want God verlaat de zijnen niet'.[3] Wij, als ouders en als gezinsleden, hebben die moed en dat geloof nodig in deze laatste dagen.

Vader Lehi had die moed. Hij hield van zijn gezin en verheugde zich dat enkelen van zijn kinderen de geboden van de Heer onderhielden. Maar het moet hartverscheurend voor hem zijn geweest toen zijn zoons 'Laman en Lemuël [...] niet van de vrucht [namen]' die de liefde Gods voorstelde. Hij was 'ten zeerste bevreesd [voor hen], ja, hij vreesde, dat zij uit de tegenwoordigheid des Heren zouden worden geworpen.'[4]

Iedere ouder wordt wel eens door een dergelijke vrees overvallen. Maar als wij ons geloof oefenen door onze kinderen te onderrichten en alles in het werk te stellen om ze te helpen, zullen onze angsten afnemen. Lehi vatte moed en 'vermaande [zijn kinderen] met al de genegenheid van een tedere vader, dat zij naar zijn woorden zouden luisteren, opdat de Here hun misschien genadig mocht zijn.' En hij 'verzocht [...] hun de geboden des Heren te onderhouden.'[5]

Ook wij moeten het geloof hebben om onze kinderen te onderrichten en hun na aan het hart te leggen de geboden te onderhouden. We moeten ons geloof niet laten verzwakken door hun keuzes. Of wij goed leven of niet, wordt niet afgemeten aan hun mate van rechtschapenheid. Lehi raakte de zegeningen van het onthaal bij de boom des levens niet kwijt omdat Laman en Lemuël weigerden van de vruchten te nemen. Soms hebben wij ouders het gevoel dat we gefaald hebben als onze kinderen vergissingen begaan of afdwalen. Geen enkele ouder die zijn best doet om zijn kinderen lief te hebben, te onderrichten en voor hen te bidden en zorgen, is een mislukkeling. Zijn geloof, gebeden en inzet worden toegewijd aan het welzijn van zijn kinderen.

De Heer wil dat wij, als ouders, zijn geboden onderhouden. Hij heeft gezegd dat u uw kinderen overeenkomstig de geboden moet onderrichten in 'licht en waarheid, [gij moet] uw eigen huis in orde brengen' (...) 'en er voor zorgen [...] thuis ijveriger [te] zijn en meer belangstelling [te] tonen'.[6]

Ik wil ieder er vandaag aan herinneren dat geen enkel gezin de volmaking al heeft bereikt. Elk gezin is onderworpen aan de condities van het sterfelijk leven. Wij hebben allen

de gave van de keuzevrijheid gekregen, waarmee we zelf kunnen kiezen en kunnen leren van de consequenties die onze keuzes hebben.

Het kan ieder van ons overkomen dat een partner, een kind, een ouder of een ander familielid op de een of andere manier lijdt — hetzij mentaal, fysiek, emotioneel of geestelijk; en wij kunnen die beproevingen ook zelf meemaken. Kortom, het sterfelijk leven is niet makkelijk.

Elk gezin heeft zijn eigen bijzondere omstandigheden. Maar het evangelie van Jezus Christus heeft voor elke moeilijkheid een oplossing. En om die reden moeten we onze kinderen het evangelie leren.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' staat:

'Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten — de moeders en vaders — zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.'[7]

Het nakomen van deze verplichtingen, is de sleutel tot het beschermen van ons gezin in deze laatste dagen.

Mozes heeft het volgende advies gegeven: 'Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.'[8] Ons gezin moet voortdurend in onze gedachten zijn.

Mozes begreep de noodzaak om voortdurend te onderrichten, want hij was in een moeilijke tijd opgegroeid. Toen Mozes was geboren, gaf de farao opdracht om alle mannelijke Hebreeuwse baby's in Egypte in de rivier te gooien. Maar de ouders van Mozes namen hun ouderlijke plichten serieus.

In de Schriften staat: 'Door het geloof is Mozes na zijn geboorte drie maanden door zijn ouders verborgen gehouden, [...] en zij hebben het bevel des konings niet gevreesd.'[9] Toen Mozes te oud werd om verborgen te houden, maakte zijn moeder, Jokebed, een ingenieus biezen mandje, maakte het waterdicht met slijk en hars, en legde haar zoon erin. Ze stuurde het piepkleine vaartuigje de rivier af, naar een veiliger plek, waar de dochter van de farao aan het baden was.

Jokebed liet niets aan het toeval over en stuurde een geïnspireerde hulp mee, haar dochter Miriam, om het kindje in de gaten te houden. Toen de dochter van de farao, de prinses, de baby vond, bood Miriam moedig aan om een Hebreeuwse voedster te roepen. De voedster was Jokebed, de moeder van Mozes.[10]

Door haar getrouwheid werd het leven van Mozes gespaard. Na verloop van tijd vernam hij wie hij werkelijk was, en 'heeft hij Egypte verlaten, zonder de toorn des konings te duchten.'[11]

Ik sluit mij bij getrouwe ouders overal aan in mijn verklaring dat wij weten wie wij werkelijk zijn, dat wij onze ouderlijke plichten begrijpen, en dat wij de toorn van de vorst der duisternis niet vrezen. Wij vertrouwen op het licht van de Heer.

Net als Jokebed voeden wij onze kinderen op in een slechte, vijandige wereld — een wereld die net zo gevaarlijk is als het hof van Egypte dat door de farao geregeerd werd. Maar net als Jokebed weven wij rond onze kinderen een beschermend mandje — een vaartuig dat 'het gezin' heet — en sturen wij hen naar veilige plekken, naar huis en naar de kerk, waar onze leringen bekrachtigd kunnen worden.

Uiteindelijk sturen we hen naar de allerbeste onderwijsinstelling — de heilige tempel, waar ze op een dag neerknielen, omringd door hun getrouwe familieleden, om zich voor tijd en eeuwigheid aan een goede partner te laten verzegelen. Wat zij van ons leren, leren zij hun kinderen,

en het werk van de eeuwige familie blijft voortgaan.

Soms, als de kinderen niet bij ons zijn, verschaft de Heer geïnspireerde 'Miriams' om over ze te waken — bijzondere derden, zoals leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties, leerkrachten, familieleden en goede vrienden. Soms krijgen wij, als ouders, de ingeving van de Geest dat we bijzondere hulp moeten inroepen van artsen en bevoegde therapeuten. De Geest zal u ingeven wanneer en hoe u dergelijke hulp moet inroepen.

Maar wij krijgen de beste hulp voor ons gezin door het evangelie. Wij krijgen die van onze hemelse Vader, door de leiding van de Heilige Geest, in de leringen en beginselen, en door de priesterschap. Ik wil vijf belangrijke elementen van het ouderschap aanwijzen waar wij veel aan zullen hebben bij het sterken van ons gezin.

Houd gezinsraad. Soms zijn we bang voor onze kinderen — bang om ze raad te geven, uit angst dat we ze kwetsen. Ons gezin raad geven en oprechte belangstelling tonen voor het leven van onze gezinsleden kan zegeningen van onschatbare waarde opleveren. Af en toe kunt u als onderdeel van de gezinsavond of als buitengewone bijeenkomst met alle gezinsleden een gezinsraad houden. Maar we moeten geregeld met ieder kind afzonderlijk spreken.

Zonder die individuele gesprekken zullen ze gauw gaan geloven dat pa en ma, of opa en oma, hun moeilijkheden niet begrijpen of er niet om geven. Luisteren wij in liefde en zonder onderbreken toe, dan zal de Geest ons ingeven hoe wij onze kinderen het beste kunnen helpen en onderrichten.

We kunnen ze bijvoorbeeld leren dat ze wel kunnen kiezen wat ze doen, maar niet wat de gevolgen ervan zijn. We kunnen ze ook voorzichtig aan het verstand brengen welke consequenties ze *zelf* van *hun* gedrag zullen ondervinden.

Soms luisteren kinderen niet naar onze leringen en voldoen ze niet aan onze verwachtingen. Dan moeten we eraan denken ***de deur naar ons hart open te laten.***

In de gelijkenis van de verloren zoon vinden we een goede les voor het gezin, en vooral voor de ouders. Toen de jongste zoon eenmaal 'tot zichzelf'[12] was gekomen, besloot hij naar huis te gaan.

Hoe wist hij dat zijn vader hem niet zou verwerpen? Omdat hij zijn vader kende. Bij de onvermijdelijke misverstanden, conflicten en dwaasheden in zijn jeugd zie ik in gedachten zijn vader dichtbij hem met begrip, mededogen, een zacht antwoord, een luisterend oor en een vergevensgezinde omhelzing. Ik kan me ook voorstellen dat de zoon heeft geweten dat hij naar huis kon gaan omdat hij wist wat hem thuis te wachten stond. Want in de Schriften staat: 'En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet viel hem om de hals en kuste hem.'[13]

Ik getuig dat onze hemelse Vader de deur openlaat. Ik getuig ook dat het nooit te laat is om de deur tussen onszelf en onze kinderen open te doen met eenvoudige woorden als 'Ik houd van je', 'Het spijt me' en 'Vergeef me alsjeblieft'. Wij kunnen nu een begin maken aan een thuis waarnaar zij graag zullen terugkeren, niet alleen hier maar ook in de eeuwigheid.

We kunnen onze gehoorzame kinderen ook helpen om de deur van vergeving open te laten, door onze liefde en waardering voor hen uit te spreken, en ze te helpen zich te verheugen in de bekering van hun broers en zussen.

Nu we de deur naar ons hart open hebben gezet, moeten we leren ***de Schriften op onszelf toe te passen.***

We hebben het er vaak over dat we onze kinderen uit de Schriften moeten onderwijzen, maar hoe doen we dat?

Jaren geleden vertelde ik ons zoontje over het leven van de broeder van Jared. Het verhaal was erg interessant, maar hij reageerde niet. Toen vroeg ik wat het verhaal voor hem betekende. Het betekent zoveel als we onze kinderen vragen wat het voor hen betekent? Hij zei: 'Weet je, het lijkt veel op wat Joseph Smith heeft meegemaakt toen hij in het bos bad en antwoord kreeg.'

Ik zei: 'Jij bent ongeveer even oud als Joseph toen. Denk je dat jij iets zou hebben aan zo'n gebed?' Plotseling hadden we het niet meer over een verhaal dat zich in een verafgelegen land afspeelde. We hadden het over onze zoon: over zijn leven, zijn behoeften, en wat hij aan het gebed kon hebben.

Het is onze taak als ouders om onze kinderen te helpen met 'alle Schriftuur [en het hele evangelie van Jezus Christus] op [zichzelf] toepasselijk [te maken], opdat [zij] er nut en lering uit [mogen] trekken.'[14]

Passen wij alle evangelie-ervaringen van onze kinderen toe op hun werkelijke behoeften? Leren we ze wat de gave van de Heilige Geest inhoudt, bekering, de verzoening, het avondmaal, en de avondmaalsdienst, en hoe die hen helpen om de moeilijkheden in hun leven het hoofd te bieden? Er is in formele lessen niet genoeg tijd om onze kinderen alles te leren wat ze moeten weten. Daarom moeten we ***ons voordeel doen met alledaagse leermomenten.***

Die momenten zijn van onschatbare waarde. Ze doen zich voor tijdens werk, spel en de praktijk van alledag. Tijdens die leermomenten kan de Geest van de Heer ons ingeven wat wij moeten zeggen en doen om onze kinderen ertoe te brengen onze raad te aanvaarden.

Wat is het een vreugde en een zegen om thuis de Geest te hebben! En wat is het een zegen om die Geest uit te nodigen door gebed, schriftstudie, vriendelijke woorden en onderlinge waardering! Laten we ons voorbereiden op leermomenten door te bidden zoals Alma bad voor zijn zoon, met 'veel geloof'[15] en uit alle

macht van onze ziel, door te vasten, de Schriften te onderzoeken, ons van onze zonden te bekeren, en toe te staan dat de Heilige Geest ons hart vervult met liefde, vergevensgezindheid en mededogen. Dan zal het ons huis vullen. Laten we daarom ***de goede Herder vertrouwen.***

Mozes' moeder, Jokebed, stuurde haar zoon de rivier af, met geloof in 'de herder [...] van [onze] ziel'.[16] Wij kunnen er als ouders ook op vertrouwen dat de goede Herder ons zal leiden. Jesaja heeft beloofd: Hij zal allen die verantwoordelijk zijn voor de jeugd 'zachtkens leiden'.[17]

Hij zal ons helpen om op de beginselen van de keuzevrijheid, tegenstand en de verzoening te vertrouwen, en die te respecteren, zelfs als onze kinderen onverstandige keuzes doen. Hij zal ons door zijn Geest helpen om onze kinderen te leren elke moeilijkheid, beproeving en rampspoed in het leven aan te kunnen door te bedenken wie zij zijn: een kind van God. We zullen inspiratie ontvangen voor manieren om ze te helpen de hele 'wapenrusting Gods'[18] aan te doen, zodat ze de 'brandende pijlen van de boze'[19] kunnen weerstaan met behulp van 'het schild des geloofs'[20] en 'het zwaard des Geestes'.[21] Naarmate onze kinderen zich geestelijk wapenen en sterken, zal Hij ze zegenen om getrouw tot het einde toe te volharden en naar huis terug te keren, waardig om voor altijd bij hun hemelse Vader te wonen.

Het zal ons altijd verdriet doen om te zien dat onze gezinsleden lijden onder de beproevingen van het sterfelijk leven. Maar wij zullen verbaasd staan over de liefde die onze Heiland ze te bieden heeft. Door Hem hoeven tegenslagen ze niet te verslaan en vernietigen, maar kunnen ze hen verzachten, sterken en heiligen.

Tot ouders en kinderen over de hele wereld getuig ik dat de Heer Jezus Christus verlossingskracht heeft. Hij is de Genezer, de Verlosser, de reddende Herder die de 99 schapen achterlaat om het honderdste te zoeken. Als wij ernaar streven bij te dragen aan het heil van onze dierbaren in ons eigen gezin, getuig ik dat zij binnen zijn bereik zijn. Wij helpen Hem om hen te bereiken als wij getrouw het evangelie naleven, ons aan elkaar laten verzegelen in de tempel, en de verbonden naleven die we daar sluiten.

Ouders kunnen veel troost putten uit de woorden van ouderling Orson F. Whitney, die de woorden van Joseph Smith heeft aangehaald:

'De profeet Joseph Smith heeft gezegd — en hij heeft nooit iets gezegd wat vertroostender is — dat de eeuwige verzegeling van getrouwe ouders en de beloften van God voor het heldhaftige werk dat zij voor het goede doel verrichten, niet alleen henzelf zal verlossen maar ook hun nakomelingen. Hoewel sommige schapen zullen afdwalen, houdt de Herder ze in de gaten, en uiteindelijk zullen ze merken dat God zijn hand uitstrekt om ze terug in de kudde te trekken. Zij zullen terugkeren, in dit leven of hierna. Zij zullen hun schuld moeten betalen om aan de gerechtigheid te voldoen; zij zullen voor hun zonden moeten lijden. Maar als ze, net als de verloren zoon, naar een liefdevolle, vergevensgezinde Vader terugkeren, zal hun pijnlijke ervaring niet voor niets zijn geweest. Bid voor uw zorgeloze en ongehoorzame kinderen; houd hen vast door uw geloof. Blijf hopen en vertrouwen totdat u het eeuwig heil van God ziet.'[22]

Ik geef mijn bijzonder getuigenis dat Jezus Christus zijn leven heeft gegeven om het heil en de verhoging van alle gezinnen op aarde mogelijk te maken. Met al de genegenheid van een teder vader, wijs ik u op de liefde die uw hemelse Vader voor u en uw gezin heeft.

Mogen wij onze dierbaren om ons heen verzamelen, moed vatten en voortgaan, 'wat ook geschied', want God verlaat de zijnen niet. Met geloof, moed en liefde zullen gezinnen voor eeuwig samen zijn. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

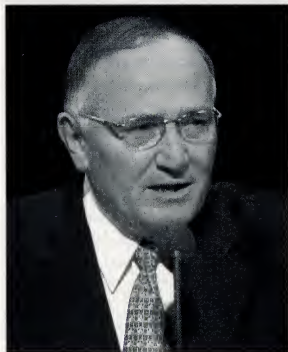
NOTEN

1. 2 Timoteüs 3:1.
2. 3 Nephi 2:3.
3. 'Komt, heil'gen, komt', lofzang 15.
4. 1 Nephi 8:35–36.
5. 1 Nephi 8:37–38.
6. LV 93:42–43, 50.
7. *Liahona,* oktober 1998, p. 24.
8. Deuteronomium 6:7.
9. Hebreeën 11:23.
10. Zie Exodus 2:3–10; zie ook Jerrie W. Hurd, *Our Sisters in the Bible* (1983), pp. 36–37.
11. Zie Hebreeën 11:24–27.
12. Lucas 15:17.
13. Lucas 15:20.
14. 1 Nephi 19:23.
15. Mosiah 27:14.
16. 1 Petrus 2:25.
17. Jesaja 40:11.
18. Zie Efeziërs 6:11, 13; zie ook LV 27:15.
19. 1 Nephi 15:24; LV 3:8; zie ook Efeziërs 6:16.
20. Efeziërs 6:16; LV 27:17.
21. Efeziërs 6:17; zie ook LV 27:18.
22. Conference Report, april 1929, p. 110.

Vlekkeloos voor de Heer staan

OUDERLING CLATE W. MASK JR.
van de Zeventig

Door de verzoening van Jezus Christus kunnen wij allemaal vlekkeloos, rein en wit voor de Heer staan.

Jaren geleden zaten mijn avontuurlijke zoon Jeff en ik om één uur 's nachts in een oude bus op een zandweg in Midden-Amerika. We hadden de vroege bus genomen, omdat er die dag geen andere bussen reden. Een half uur later stopte de bus voor twee zendelingen. Toen ze instapten, vroegen we hen waar zij zo vroeg naartoe gingen. Zoneconferentie! En ze waren vastbesloten om er te komen. Om twee uur stapten er nog twee zendelingen in, en enthousiast sloegen ze hun armen om de andere zendelingen heen. Dit herhaalde zich ieder half uur terwijl de bus de afgelegen bergweg opklom. Om vijf uur hadden we zestien uitverkorenen van de Heer als medepassagiers en de Geest was duidelijk te voelen.

Plotseling stond de bus stil. De weg was onder een enorme modderstroom bedolven. Jeff zei: 'Wat moeten we nu doen, pap?' Onze vrienden, Stan, Eric en Allan, vroegen zich hetzelfde af. Toen riep de zoneleider: 'Kom op zendelingen, we laten ons door niets tegenhouden!' En ze klommen uit de bus. We keken elkaar aan en zeiden: 'Laten we de zendelingen volgen.' We ploeterden door de modder en probeerden de zendelingen bij te houden. Aan de andere kant van de modderstroom stond een vrachtwagen waar we allemaal in mee mochten rijden. Na anderhalve kilometer konden we door een tweede modderstroom opnieuw niet verder. Opnieuw ploeterden de zendelingen zich erdoorheen, met ons op hun hielen. Maar nu was er geen vervoer aan de andere kant. Dapper zei de zoneleider: 'We zullen onze bestemming bereiken, al moeten we de rest lopen.' Jaren later vertelde Jeff me dat die zendelingen en deze foto hem enorm geïnspireerd en gemotiveerd hebben toen hij de Heer in Argentinië diende.

Hoewel we de modderstromen hadden getrotseerd, zaten we onder de modder. De zendelingen waren wat gespannen om tijdens een zoneconferentie voor hun president te staan als hij en zijn vrouw hun uiterlijk zouden inspecteren.

Als u en ik door de modderstromen van het leven ploeteren, kunnen we er niets aan doen dat we onderweg wat modderspatten oplopen. En we willen niet onder de modder voor de Heer staan.

Toen de Heiland in het oude Amerika verscheen, zei Hij: 'Bekeert u, al gij einden der aarde, en komt tot Mij en wordt in mijn naam gedoopt, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest moogt worden geheiligd, opdat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor Mij moogt staan' (3 Nephi 27:20).

Alma waarschuwt ons voor sommige manieren waarop we modderspatten kunnen oplopen: 'Want onze woorden zullen ons veroordelen, ja, al onze werken zullen ons veroordelen; wij zullen niet vlekkeloos worden bevonden, en onze gedachten zullen ons ook veroordelen' (Alma 12:14).

Alma zegt ook:

'Gij kunt niet worden gered; want niemand kan worden gered, tenzij zijn klederen wit zijn gewassen; ja, zijn klederen moeten worden gereinigd, tot zij van alle smet zijn gezuiverd (...)

'hoe zult gij u gevoelen, indien gij voor de rechterstoel Gods zult staan,

en uw klederen met bloed en vuil hebt besmet?' (Alma 5:21–22.)

Ook vertelt Hij ons over 'alle heilige profeten, wier klederen zijn gewassen en vlekkeloos, rein en wit zijn' (Alma 5:24).

Vervolgens vraagt hij ons hoe we ons door de modderstroom van het leven begeven: 'Hebt gij zo gewandeld, dat gij uzelf vlekkeloos hieldt voor God? Zoudt gij bij uzelf kunnen zeggen, indien gij nu werd geroepen om te sterven (...) dat uw klederen zijn gewassen en wit gemaakt door het bloed van Christus?' (Alma 5:27.)

Dankzij bekering en de verzoening van Jezus Christus, kunnen onze klederen, smetteloos, zuiver, rein en wit worden. Moroni smeekt: 'O, gij ongelovigen, wendt u daarom tot de Here; roept de Vader krachtig aan in de naam van Jezus, opdat gij misschien in die grote en laatste dag vlekkeloos, rein, schoon en wit moogt worden bevonden, gereinigd door het bloed van het Lam' (Mormon 9:6).

In 1 Samuël lezen we: 'Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, (...) de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan.' (16:7.)

De Nephieten keken naar het uiterlijk van de Lamanieten, want Jakob zei: 'Daarom geef ik u een gebod, dat het woord van God is, dat gij hen niet meer wegens de donkerheid van hun huid zult smaden' (Jakob 3:9).

Onze Vader kent zijn kinderen over de hele wereld en heeft hen lief, van Boston tot Okinawa, van San Antonio tot Spanje, van Italië tot Costa Rica. In Ghana heeft president Gordon B. Hinckley onlangs de Heer bedankt, 'voor de broederschap onder ons, dat huidskleur noch geboorteland ons als uw zoons en dochters kan afzonderen.' (Inwijdingsgebed Accratempel [Ghana]. In: 'Brotherhood Exists', *Church News*, 17 januari 2004, p. 11.)

Wij nodigen mannen en vrouwen overal uit om ongeacht hun taal of cultuur tot Christus te komen, 'en

Zendelingen lopen op een weg in Midden-Amerika, deel van een waar gebeurd verhaal dat door ouderling Clate W. Mask jr. van de Zeventig werd verteld.

deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij zendt niemand heen, die tot Hem komt, hetzij zwarte of blanke (...) en allen (...) zijn gelijk voor God' (2 Nephi 26:33).

Wij zijn in verschillende kleuren, vormen, maten en omstandigheden op aarde gekomen. We hoeven niet rijk, lang, slank, geniaal of mooi te zijn om in het koninkrijk van God verlost te worden — alleen rein. We moeten de Heer Jezus Christus gehoorzamen en zijn geboden onderhouden. En daar kunnen we allemaal voor kiezen, ongeacht waar we wonen of hoe we er uitzien.

Toen de vier zoons van Mosiah het evangelie aan de wilde Lamanieten verkondigden, vond er een grote innerlijke verandering plaats:

'Alle Lamanieten, die in hun prediking geloofden en tot de Here werden bekeerd, [bleven] immer getrouw.

Want zij werden een rechtvaardig volk; zij legden de wapenen van hun opstand neder, zodat zij niet meer tegen God streden, noch tegen enigen hunner broederen' (Alma 23:6–7).

Tegenwoordig lezen veel van hun nakomelingen dit in hun eigen exemplaar van het Boek van Mormon en kiezen ze ervoor om Christus te volgen. Ik ontmoet graag nakomelingen van Lehi, in smetteloos wit gekleed, in de talrijke tempels in het gebied Mexico-Zuid waar ik momenteel werk. Ik voel hetzelfde als president Gordon B. Hinckley toen hij de Guatemala-Stadtempel inwijdde:

'Dierbare en genadige Vader, ons hart is vervuld met dankbaarheid omdat u de zoons en dochters van Lehi indachtig bent, de vele generaties van onze voorouders die zoveel geleden hebben en zo lang in duisternis hebben rondgedoold. U hebt hun kreten gehoord en hun tranen gezien. Nu worden de poorten van het eeuwig heil en het eeuwig leven voor hen geopend.' (Inwijdingsgebed Guatemala-Stadtempel. In: 'Their Cries Heard, Their Tears Seen', *Church News,* 23 december 1984, p. 4.)

Ik heb gezien dat nederige nakomelingen van Lehi vanuit de bergen naar de tempel komen en openlijk huilen terwijl ze er met veel ontzag naar kijken. Een van hen sloeg zijn armen om me heen en vroeg me om die omarming van liefde, waardering en broederschap over te brengen aan alle dierbare zendelingen die hun het evangelie hebben gebracht en aan alle heiligen die trouw hun tiende betalen waardoor er bij hen in de buurt een tempel kon worden gebouwd. Door de verzoening van Jezus Christus kunnen wij allemaal vlekkeloos, rein en wit voor de Heer staan.

Bijzonder dankbaar verhef ik mijn stem met Nephi: 'En wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren van Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen [en kleinkinderen] mogen weten uit welke Bron zij

vergeving hunner zonden mogen verwachten' (2 Nephi 25:26).

Mijn vrouw en ik zijn zo gek op deze tekst dat we die op de muur in onze huiskamer hebben geschilderd, onder een prachtig, wit porseleinen beeldje van Christus. Ze zijn voor ons een voortdurende herinnering om christelijk te leven.

Onze zoon zat op een dag thuis uit de Schriften voor te lezen. Toen Clatie, onze kleinzoon van zeven, deze woorden hoorde, 'wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus', zei hij: 'Hé, dat staat bij opa en oma op de muur!' Dat is nu een van zijn lievelingsteksten.

Een andere keer waren we met dezelfde kleinkinderen in het bezoekerscentrum op Temple Square. Ashley van twee was moe en wilde weg. Mijn vrouw vroeg of ze een groot beeld van Jezus wilde zien, zoals bij ons aan de muur. Ze vroeg: 'Zo groot als ik?' 'Nog groter', zei mijn vrouw. Toen het meisje het enorme beeld van Christus zag, rende ze erheen en stond aan zijn voeten. Ze keek minuten lang eerbiedig omhoog. Toen haar vader zei dat het tijd was om weg te gaan, zei ze: 'Nee, papa, Hij houdt van me en wil zijn armen om me heen slaan!'

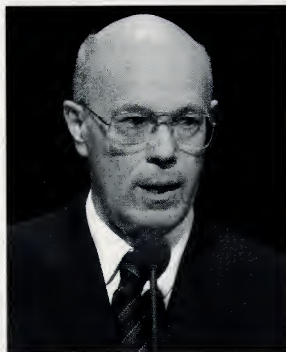
Onze levensweg is vol geestelijke modderstromen. Wat onze zonden of onvolmaaktheden ook zijn, ik hoop dat we ze met hetzelfde enthousiasme het hoofd zullen bieden als die zendelingen met die modderstromen omgingen. En ik hoop dat we onze hemelse Vader dagelijks zullen bedanken omdat Hij zijn Zoon Jezus Christus heeft gestuurd om onze modderspatten te vergeven zodat wij vlekkeloos voor Hem kunnen staan. En Ashley had gelijk. Hij heeft ons lief en zal op die grote dag tegen ons zeggen: 'Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf (…) ga in tot het feest van uw heer' (Matteüs 25:21).

Ik getuig dat Hij leeft en dat Hij van ons houdt. Hij is onze Heiland en Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Huwelijk en gezin: onze heilige verantwoordelijkheid

OUDERLING W. DOUGLAS SHUMWAY
van de Zeventig

In een samenleving waar het huwelijk vaak uit de weg wordt gegaan, waar het ouderschap wordt vermeden en waar het gezin wordt gekleineerd, hebben wij de verantwoordelijkheid om ons huwelijk te eren, onze kinderen op te voeden en ons gezin te versterken.

Toen ik pasgetrouwd was, zaten mijn drie broers en ik in het kantoor van onze vader voor een zakelijk onderhoud. Aan het eind van de vergadering, toen we op het punt stonden om weg te gaan, draaide mijn vader zich om, keek ons aan en zei: 'Jongens, jullie behandelen je vrouw niet zoals het hoort, jullie moeten meer vriendelijkheid en respect tonen.' De woorden van mijn vader drongen diep in mijn ziel door.

Tegenwoordig zien we een onophoudelijke aanval op het huwelijk en het gezin. Wat kleinering en vernietiging betreft lijkt het wel of ze de belangrijkste doelwitten van de tegenstander zijn. In een samenleving waar het huwelijk vaak uit de weg wordt gegaan, waar het ouderschap wordt vermeden en waar het gezin wordt gekleineerd, hebben wij de verantwoordelijkheid om ons huwelijk te eren, onze kinderen op te voeden en ons gezin te versterken.

Als wij ons huwelijk eren, moeten we als huwelijkspartner liefde, respect en toewijding ten opzichte van elkaar hebben. We hebben de heilige opdracht gekregen om 'uw vrouw met geheel uw hart lief [te] hebben (...) haar aan [te] kleven en geen ander' (LV 42:22).

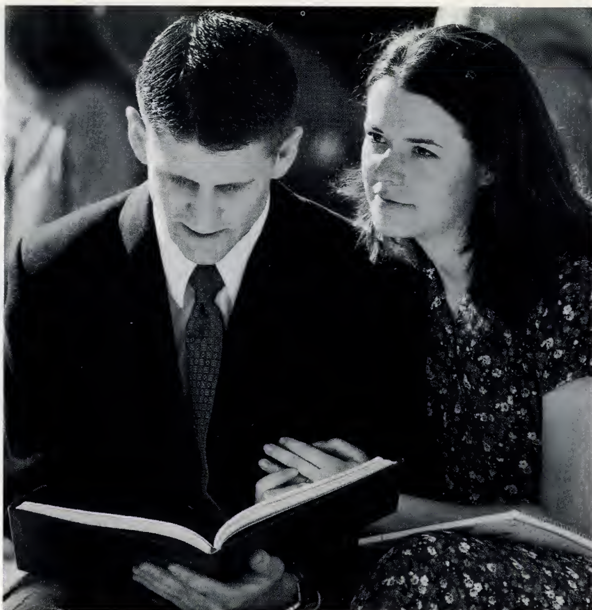
De profeet Maleachi heeft gezegd: 'Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is. (...) Weest dan op uw hoede (...) dat

men niet ontrouw worde aan de vrouw zijner jeugd' (Maleachi 2:14–15). Het is een groot voorrecht om ons leven met de vrouw onzer jeugd door te brengen, onze verbonden na te leven, wijsheid te vergaren en elkaar nu en in de eeuwigheid lief te hebben.

Dat doet me denken aan de uitspraak: 'Wanneer de voldoening of de veiligheid van een ander net zo belangrijk wordt als de eigen voldoening en veiligheid, dan is er sprake van liefde.' (Harry Stack Sullivan, *Concepts of Modern Psychiatry,* [1940], pp. 42–43.)

Het doel van het huwelijk is een liefdevolle, bindende en harmonieuze relatie tussen man en vrouw. Als man en vrouw begrijpen dat het gezin door God is ingesteld en dat het huwelijk vervuld kan zijn met eeuwige beloften en zegeningen, zou echtscheiding zelden een overweging in een gezin binnen de kerk zijn. Echtparen zouden zich realiseren dat de heilige verordeningen en verbonden die in het huis des Heren zijn gesloten, het middel zijn waardoor ze in de tegenwoordigheid van God kunnen terugkeren.

Ouders hebben de heilige taak om hun kinderen op te voeden 'in de tucht en in de terechtwijzing des Heren' (Efeziërs 6:4). 'Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen.' (Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 1998, p. 24.) Het is onze taak om niet alleen voor het welzijn van onze huwelijkspartner te zorgen, maar ook waakzaam voor onze kinderen te zorgen, want kinderen 'zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3). We kunnen ervoor kiezen om onze kinderen dienovereenkomstig op te voeden en ze 'leren te bidden en oprecht voor de Here te wandelen' (LV 68:28). Als ouders moeten we onze kinderen als een gave van God beschouwen, en moeten we van ons thuis een plek maken om onze zoons en dochters

lief te hebben, op te voeden en groot te brengen.

President Monson herinnert ons eraan dat 'de mantel van leiderschap geen comfortabele mantel is, maar een verantwoordelijkheid. (...) "Jongeren hebben minder critici en meer goede voorbeelden nodig." Over honderd jaar maakt het niet uit wat voor auto we hadden, in wat voor huis we woonden, hoeveel geld we op de bank hadden of wat voor kleren we droegen, maar de wereld kan dan iets beter zijn omdat we een belangrijke rol in het leven van een jongen of meisje hebben gespeeld.' (Thomas S. Monson, *Pathways to Perfection*, [1973] p. 131.)

Hoewel we in het leven soms moe en ongeduldig zijn, en geen tijd voor onze kinderen hebben, mogen we nooit de oneindige waarde vergeten van wat we in huis hebben — onze zoons en dochters. De dagelijkse beslommeringen, een zakelijke afspraak of een nieuwe auto, zijn allemaal nuttig, maar vallen in het niet vergeleken met de waarde van een jonge ziel.

John Gunther, een vader die zijn jonge zoon aan hersenkanker verloor, heeft gezegd: 'Als u uw zoons en dochters nog hebt, (...) omhels ze dan met wat extra blijdschap en een beter bewustzijn van vreugde.' (*Death Be Not Proud,* [1949], p. 259.)

President Harold B. Lee heeft ooit over een groot leerkracht, Horace Mann, verteld, de spreker tijdens de inwijding van een (...) jongensschool. (...) In zijn toespraak zei hij: 'Deze school heeft honderdduizenden dollars gekost, maar als deze school in staat is om een enkele jongen te redden, is het al dat geld zeker waard.' Een van zijn vrienden kwam aan het eind van de bijeenkomst naar [de heer Mann] toe en zei: 'U hebt zich in uw enthousiasme een beetje laten gaan, vindt u niet? U zei dat als deze school, die honderdduizenden dollars heeft gekost, slechts een enkele jongen zou redden, het al dat geld wel waard is. Dat meent u toch zeker niet?'

Horace Mann keek hem aan en zei: 'Jazeker, mijn vriend. Dat zou het zeker waard zijn als die jongen mijn zoon was, dat zou het zeker waard zijn.' ('Today's Young People', *Ensign*, juni 1971, p. 61.)

Onze kinderen liefhebben, beschermen en opvoeden, is een van de belangrijkste dingen die we in de eeuwigheid kunnen doen. Wereldse bezittingen zullen vergaan, de meest bekeken film of het meest beluisterde lied zal morgen niet belangrijk meer zijn, maar een zoon of dochter is eeuwig.

'Het gezin staat centraal in Gods plan voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.) Daarom moeten ouders en kinderen eensgezind samenwerken om de gezinsbanden te versterken, en ze iedere dag te koesteren.

Ik heb een broer die aan een grote universiteit was verbonden. Hij heeft me over een atleet verteld die een uitstekend hordeloper was. De jongeman was blind. Rex vroeg hem: 'Val je nooit?' 'Ik moet nauwgezet zijn', zei de atleet. 'Ik tel mijn passen voordat ik spring. Toen ik dat een keer niet deed, betekende dat bijna mijn dood.' De jongeman vertelde toen over de ontelbare uren die zijn vader in de loop van de jaren had besteed om hem te leren hordelopen, totdat hij een van de beste was.

Hoe kon deze jongeman met zo'n team falen? — vader en zoon.

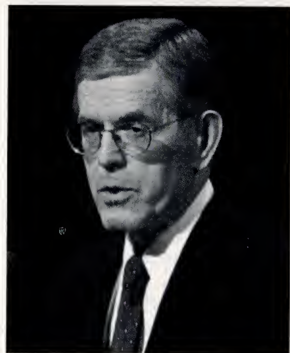
Jongemannen en jongevrouwen, jullie kunnen thuis een goede invloed zijn als je bijdraagt aan de goede doelen van het gezin. Ik zal nooit de gezinsavond vergeten, jaren geleden, dat de naam van ieder gezinslid in een hoed werd gedaan. De naam die je uit die hoed trok, was die week je 'geheime vriend'. Je kunt je voorstellen dat mijn hart met liefde werd vervuld toen ik die dinsdag uit mijn werk kwam, naar de garage liep om die aan te vegen, zoals ik beloofd had, en zag dat iemand dat al netjes had gedaan. Er hing een briefje aan de deur met daarop: 'Ik hoop dat u een goede dag hebt gehad — uw geheime vriend.' En op vrijdagavond toen ik naar bed ging, zag ik een reep chocola liggen, van mijn lievelingsmerk, netjes in wit papier ingepakt, met daarop: 'Pa, ik hou van je! — bedankt, je geheime vriend.' En als hoogtepunt, toen ik op een zondagavond laat van een vergadering thuiskwam, zag ik dat de tafel netjes was gedekt. Op een servetje naast mijn bord stond in vette hoofdletters geschreven: 'SUPERVADER', en tussen haakjes: 'uw geheime vriend'. Houd gezinsavond, want daar wordt het evangelie behandeld, daar wordt een getuigenis verkregen en daar wordt het gezin versterkt.

Hoewel de tegenstander de belangrijkste factoren voor een gelukkig huwelijk en een rechtschapen gezin probeert te vernietigen, wil ik u verzekeren dat het evangelie van Jezus Christus de hulpmiddelen en het onderwijs levert om de tegenstander in deze oorlog te bestrijden en te overwinnen. Als wij ons huwelijk eren door onze huwelijkspartner onzelfzuchtig meer liefde te geven, als wij onze kinderen door zachtmoedige overreding en ons goede voorbeeld opvoeden, en het geestelijk niveau in ons gezin verbeteren door gezinsavond te houden, te bidden en de Schriften te bestuderen, getuig ik dat de levende Heiland, Jezus Christus, ons zal leiden en ons de overwinning zal toekennen in onze pogingen om een eeuwige gezinseenheid te vormen. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De verzoening: alles voor allen

OUDERLING BRUCE C. HAFEN
van de Zeventig

Als ons alles en het alles van de Heiland bij elkaar komen, krijgen we niet alleen vergiffenis voor onze zonden, (…) we zullen zijn 'gelijk Hij is'.

De afgelopen jaren hebben wij, heiligen der laatste dagen, geleerd, gezongen en getuigd aangaande de Heiland, Jezus Christus. Ik verheug mij erin dat wij ons meer verheugen.

'Spreken wij [meer] van Christus'[1], dan krijgt de leerstellige volledigheid van het evangelie meer bekendheid. Sommige vrienden zien bijvoorbeeld niet in hoe onze leer aangaande de verzoening te rijmen is met onze overtuiging dat we meer op onze hemelse Vader kunnen gaan lijken. Anderen denken *onterecht* dat de kerk de relatie tussen genade en werken begint te zien zoals die in de protestantse leer te vinden is. Dergelijke misvattingen zijn aanleiding voor mij om vandaag stil te staan bij de unieke verzoeningsleer van de herstelling.

De Heer heeft zijn evangelie hersteld door middel van Joseph Smith omdat er een afval was geweest. Sinds de vijfde eeuw had het christendom de leer verkondigd dat de val van Adam en Eva een tragische vergissing was, wat leidde tot de overtuiging dat de mens van nature slecht is. Die mening is onjuist, niet alleen wat de val en de natuur van de mens betreft, maar vooral ook wat het doel van het leven betreft.

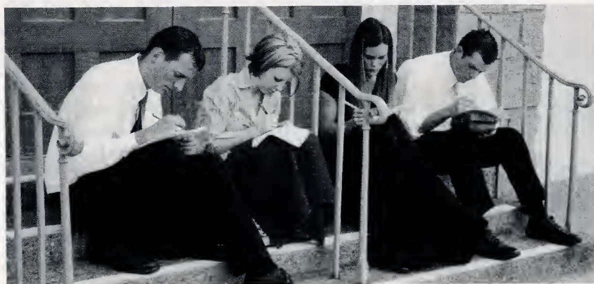
De val was geen ramp. Het was geen vergissing of ongeluk. Het was een bewust gekozen onderdeel van het heilsplan. Wij zijn Gods geestelijke '[na]geslacht'[2], naar de aarde gestuurd, 'onschuldig'[3] aan Adams overtreding. Maar het plan van de Vader onderwerpt ons in deze gevallen wereld aan verleiding en ellende, wat de prijs is die we betalen om ware vreugde te kunnen begrijpen. Als we het bittere niet smaken, kunnen we *onmogelijk* het zoete begrijpen.[4] Als de 'volgende stap in [onze] ontwikkeling om meer op onze Vader te gaan lijken' hebben wij de discipline en ontwikkeling van het sterfelijk leven nodig.[5] Maar groei brengt groeipijnen met zich mee. Het houdt ook in dat we leren van onze vergissingen, in een voortdurend proces dat mogelijk wordt gemaakt door de genade van de Heiland, die Hij zowel tijdens als *'na alles, wat wij kunnen doen'*[6] aan ons verstrekt.

Adam en Eva leerden voortdurend van hun vaak harde ervaringen. Zij wisten hoe het voelt om een probleemgezin te hebben. Denk maar eens aan Kaïn en Abel. Maar door de verzoening konden zij *leren van hun ervaringen zonder erdoor veroordeeld te worden.* Het offer van Christus wiste hun keuzes niet uit om hen vervolgens terug te brengen in een onschuldige staat in de hof van Eden. Dat zou een verhaal zonder plot en zonder karakterontwikkeling zijn. Zijn plan draait om *ontwikkeling* — regel op regel, stap voor stap, genade op genade.

Dus als u problemen hebt, denk dan niet dat er iets mis is met u. Worstelen met die problemen is nu precies het belangrijkste doel van dit leven. Komen wij dichter tot God, dan toont Hij ons onze zwakheden, en daardoor worden wij wijzer en sterker.[7] Als u meer eigen zwakheden ontdekt, kan dat juist betekenen dat u dichter tot Hem komt, en niet dat u zich verder van Hem verwijdert.

Een van de eerste bekeerlingen in Australië heeft eens gezegd: 'Mijn vroegere leven [was een] wildernis vol onkruid, met nauwelijks een bloem hier en daar. [Maar] nu is het onkruid weg en zijn er bloemen voor in plaats gekomen.'[8]

Wij maken op twee manieren groei door — door negatief onkruid te wieden en positieve bloemen te kweken. De genade van de Heiland is ons op beide manieren tot zegen — als wij ons deel doen. Ten eerste moeten we het onkruid van de zonde en van verkeerde keuzen wieden, en moeten we dat geregeld herhalen. Het volstaat niet om ze alleen maar te *maaien*. Ruk ze met wortel en tak uit, en bekeer u

volledig om aan de eisen van barmhartigheid te voldoen. Maar vergiffenis ontvangen is slechts een onderdeel van uw groei. We betalen niet alleen maar een schuld. Het is ons doel om celestiaal te worden. Hebben we eenmaal ons hart opgeruimd, dan moeten we voortdurend de zaadjes van goddelijke eigenschappen zaaien, verzorgen, en van onkruid ontdoen. En als onze transpiratie en discipline onze geest verruimen en ons klaarmaken om zijn gaven te ontvangen, '[bloesemt] lente [...] in onze ziel'[9], onder meer in de vorm van hoop en zachtmoedigheid. Er kan zelfs een boom des levens wortel schieten in die tuin van het hart, die dusdanig zoete vruchten draagt dat zij al onze lasten 'door de vreugde van zijn Zoon' verlichten.[10] En als de bloem van de naastenliefde bloeit, hebben wij anderen lief met de kracht van Christus' eigen liefde.[11]

Wij hebben genade nodig om zondig onkruid te overwinnen en goddelijke bloemen te kweken. Geen van beide kunnen we helemaal op eigen kracht. Maar genade is niet goedkoop. Het is erg duur. Hoeveel kost die genade? Volstaat het om alleen 'in Christus te geloven'? De man die de parel van grote waarde vond, gaf er 'al wat hij had'[12] voor. Als wij 'alles [willen] wat [de] Vader heeft'[13], vraagt God ons *alles wat wij hebben*. Om in aanmerking te komen voor zo'n kostbare schat, op wat voor manier dan ook, moeten we geven zoals Christus gaf — elke druppel die Hij had: 'Gij weet niet hoe verschrikkelijk, ja, gij weet niet hoe zwaar te dragen.'[14] Paulus heeft gezegd: 'Indien wij delen in zijn lijden', 'zijn wij ook [...] mede-erfgenamen van Christus.'[15] Zijn gehele hart; ons gehele hart.

Welke parel zou zo'n prijs waard kunnen zijn — voor Hem en voor ons? Deze aarde is niet ons thuis. Wij zijn naar school, we proberen de lessen van 'het grote plan van geluk'[16] te leren zodat we naar huis kunnen terugkeren en *weten wat het inhoudt om daar te zijn*. De Heer vertelt ons steeds weer waarom het plan onze opoffering waard is — en zijn opoffering. Eva noemde het 'de vreugde onzer verlossing'.[17] Jakob noemde het 'dat geluk, dat voor de heiligen is bereid'.[18] Uiteraard zit het plan vol doornen en tranen, zowel zijn tranen als de onze. Maar omdat Hij hier *samen met ons* zo volledig bij betrokken is, zal het één zijn met Hem in het overwinnen van alle dingen ons op zich al 'onbegrijpelijke vreugde'[19] geven.

De verzoening van Christus ligt ten grondslag aan dit plan. Zonder zijn uiterst kostbare offer zou er geen manier zijn om terug te keren naar huis, geen manier om verenigd te worden, geen manier om te worden zoals Hij. Hij heeft ons alles gegeven wat *Hij* had. 'Hoe groot is zijn vreugde'[20] daarom als slechts een van ons het 'snapt' — als we opkijken van ons tuintje vol onkruid en opkijken naar de Zoon.

Alleen het herstelde evangelie bezit deze waarheden ten volle! Maar de tegenstander is bezig met een van de grootste misleidingen uit de geschiedenis: hij probeert de mensen te overtuigen dat deze kerk het minste afweet — terwijl zij in feite het meeste afweet — van hoe wij ware christenen worden door onze band met Christus.

Als we alles moeten geven wat we hebben, dan is het niet voldoende als we '*bijna* alles' geven. Als we *bijna* de geboden onderhouden, ontvangen we *bijna* de zegeningen. Sommige jongeren nemen aan dat zij zich in de modder van de zonde kunnen wentelen om vervolgens een douche van bekering te nemen, vlak voordat ze een aanbevelingsgesprek voor een zending of de tempel hebben. Al tijdens het begaan van de overtreding zijn sommigen hun bekering aan het plannen. Zij bespotten de gave van de barmhartigheid die ware bekering mogelijk maakt.

Sommige mensen willen met de ene hand de tempelmuur aan blijven raken terwijl ze met de andere hand de 'onreine dingen'[21] van de wereld aanraken. Wij moeten echter beide handen op de tempel leggen en die vasthouden alsof ons leven ervan afhangt. Eén hand volstaat niet, zelfs niet *bijna*.

De rijke jongeling had bijna alles gegeven. Toen de Heiland zei dat hij *al* zijn bezittingen moest verkopen, draaide het niet alleen maar om rijkdommen.[22] Wij kunnen het eeuwige leven krijgen als we dat willen, maar alleen als er *niets* is dat we liever willen.

Dus moeten we bereidwillig alles geven, want God zelf kan ons niet tegen onze wil groei laten doormaken, dat kan niet zonder onze volledige medewerking. Zelfs al putten we ons helemaal uit, het ontbreekt ons aan de kracht om de volmaking te scheppen die alleen God tot stand kan brengen. Ons *alles* op zich volstaat toch nog slechts *bijna* — totdat het gecompleteerd wordt door het *alles* van Hem die de 'voleinder des geloofs'[23] is. Pas dan zal ons onvolmaakte maar toegewijde *bijna alles* volstaan.

Mijn vriendin Donna groeide op met het verlangen te trouwen en veel kinderen groot te brengen. Maar die zegening heeft ze nooit gekregen. In plaats daarvan heeft ze haar hele volwassen leven de mensen in haar wijk gediend met een onmetelijke hoeveelheid mededogen, en ontspoorde kinderen in een groot schooldistrict hulp verleend. Ze werd kreupel van de artritis en had lange dagen met zwaarmoedige buien, maar wist toch altijd haar vrienden op te beuren. Toen ze eens een les gaf over de droom van Lehi, zei ze zacht: 'Als ik mezelf indenk op dat rechte en nauwe pad, zie ik mezelf nog vasthouden aan de ijzeren roede, maar van afmatting ineengezakt op het pad.' In een geïnspireerde zegen die ze vlak voor haar dood ontving, zei Donna's huisonderwijzer dat de Heer haar had 'aanvaard'. Donna huilde. Ze had nooit gedacht dat haar leven als alleenstaande aanvaardbaar was. Maar de Heer heeft gezegd: 'Allen [...] die [...] hun verbonden *door opoffering* na[komen], worden door Mij aangenomen.'[24] Ik zie Hem in gedachten het pad naar de boom des levens bewandelen om Donna blij op te tillen en naar huis te dragen.

Denk eens aan andere mensen die, net als Donna, zich zo volledig hebben toegewijd dat hun *bijna* voldoende is:

Veel zendelingen in Europa, die ondanks voortdurende verwerping niet ophouden hun gekwetste hart aan te bieden.

De handkarpioniers die zeiden dat ze God leerden kennen in hun uiterste nood, en dat het een voorrecht was de prijs te betalen om Hem te leren kennen.

Een vader die het uiterste gedaan had, maar de keuzes van zijn dochters toch niet kon beïnvloeden; hij kon alleen maar op handen en knieën terug naar de Heer gaan en net als Alma smeken om het welzijn van zijn kind.

Een echtgenote die haar man ondanks jaren van zwakheid bleef aanmoedigen totdat de zaadjes van bekering in zijn hart uiteindelijk uitsproten. Ze zei: 'Ik probeerde hem te zien zoals Christus mij zou zien.'

Een echtgenoot van wie de vrouw jarenlang aan een ernstige emotionele stoornis leed, wat voor hem echter altijd 'ons probleempje' was — en nooit 'haar ziekte'. In hun huwelijk deelde hij in haar beproevingen[25], net zoals de oneindige Christus ook door onze kwellingen wordt gekweld.[26]

De mensen in 3 Nephi 17 hadden vernietiging, twijfel en duisternis doorstaan, alleen maar om met Jezus naar de tempel te gaan. Toen ze urenlang verwonderd naar Hem hadden geluisterd, werden ze te moe om Hem te begrijpen. Toen Hij zich klaarmaakte om te vertrekken, keken ze met tranen in de ogen naar Hem en met zo'n groot verlangen dat Hij bleef en hun zieken en kinderen zegende. Ze begrepen Hem niet eens, maar wilden boven alles *bij Hem* zijn. Dus bleef Hij. Hun *bijna* volstond.

Bijna volstaat vooral als onze eigen offers op de een of andere manier een weerspiegeling zijn van het offer van de Heiland, hoe onvolmaakt wij ook zijn. We kunnen geen ware naastenliefde voelen — de liefde die Christus voor anderen heeft — zonder op zijn minst iets te proeven van zijn lijden voor anderen, want liefde en lijden zijn twee zijden van een en dezelfde werkelijkheid. Als we echt gekweld worden in de kwellingen van andere mensen, mogen wij toetreden tot 'de gemeenschap aan zijn lijden'[27], wat volstaat om mede-erfgenaam met Hem te worden.

Mogen wij niet terugdeinzen als wij, hoe ongerijmd dat ook mag lijken, ontdekken wat een hoge prijs wij moeten betalen om te ontvangen wat uiteindelijk een geschenk van Hem is. Als ons alles en het alles van de Heiland bij elkaar komen, krijgen we niet alleen vergiffenis voor onze zonden, maar zullen wij 'Hem zien, zoals Hij is' en zullen wij zijn *'gelijk Hij is'*.[28] Ik hou van Hem. Ik wil bij Hem zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

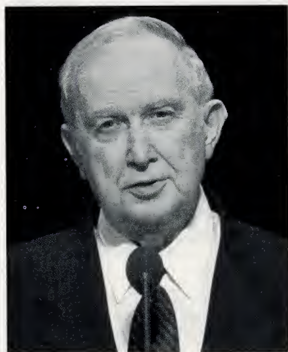
NOTEN

1. 2 Nephi 25:26.
2. Zie Handelingen 17:28.
3. Zie LV 93:38.
4. Zie LV 29:39.
5. Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), p. 207.
6. 2 Nephi 25:23; cursivering toegevoegd.
7. Zie Ether 12:27.
8. Martha Maria Humphreys, geciteerd in Marjorie Newton, *Southern Cross Saints: The Mormons in Australia* (1991), p. 158.
9. 'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel', lofzang 156.
10. Alma 33:23.
11. Zie Moroni 7:48.
12. Matteüs 13:46; zie ook Alma 22:15.
13. LV 84:38.
14. LV 19:15.
15. Romeinen 8:17.
16. Alma 42:8.
17. Mozes 5:11.
18. 2 Nephi 9:43.
19. Zie Alma 28:8.
20. LV 18:13; cursivering toegevoegd.
21. Zie Alma 5:57.
22. Zie Matteüs 19:16–22.
23. Hebreeën 12:2; zie ook Moroni 6:4.
24. LV 97:8; cursivering toegevoegd.
25. Zie LV 30:6.
26. Zie LV 133:53.
27. Filippenzen 3:10.
28. Moroni 7:48; 1 Johannes 3:2; cursivering toegevoegd.

Verstandig leven te midden van het toenemende kwaad

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als u uw verstand en hart op [de Heer] blijft richten, zal Hij u helpen, en zult u een rijk en goed leven leiden, ongeacht de gebeurtenissen in de wereld om u heen.

Er zijn in deze conferentie uitstekende suggesties gegeven om de strijd aan te gaan met de verslechterende wereldsituatie. President Gordon B. Hinckley heeft als profeet van God de wereldsituatie en onze kansen in een duidelijk perspectief geplaatst. Uit twee van zijn recente toespraken tot de leiders van de priesterschap en de hulporganisaties blijkt zijn profetische visie. Eerst over het probleem waar we mee te maken hebben:

'Het traditionele gezin wordt hevig aangevallen. Ik vraag me af of de omstandigheden in Sodom en Gomorra erger waren. (…) Ook tegenwoordig zien we dergelijke omstandigheden. Ze zijn over de hele wereld verspreid. Ik denk dat onze Vader huilt als Hij op zijn eigenzinnige zoons en dochters neerkijkt.'[1]

Nu over onze uitzonderlijke kansen:

'Wie had vroeger durven dromen van een tijd met zoveel mogelijkheden? (…) De kerk is in goede staat. (…) Zij zal groeien en in kracht toenemen. (…) Wij hebben de kans en de uitdaging om deze grote onderneming voort te zetten, waarvan we ons de toekomst nauwelijks kunnen voorstellen.'[2]

U hebt een keuze. U kunt zich de handen wringen en u door zorgen om de toekomst laten verteren, of u kunt de raad van de Heer ter harte nemen en in deze goddeloze wereld vredig en gelukkig leven. Als u zich op de duisternis concentreert, zult u het volgende zien. Een groot deel van de wereld wordt overspoeld door een verloederende rivier. Deugdzaamheid, rechtschapenheid, integriteit, het traditionele huwelijk en het gezinsleven worden losgelaten. Sodom en Gomorra waren de personificatie van het onheilige leven in het Oude Testament. Toen was die toestand geïsoleerd, nu is die over de hele wereld verspreid. Satan manipuleert vaardig de macht van alle soorten media en communicatie. Door zijn succes is de omvang en aanwezigheid van dergelijke vernederende en vernietigende invloeden over de hele wereld toegenomen. In het verleden was er nog wel wat inspanning voor nodig om dergelijk kwaad te vinden. Nu doordringt het grote delen van bijna iedere uithoek van de wereld. Wij kunnen de rivier van kwade invloeden niet droogleggen, want die komt voort uit de keuzevrijheid die onze hemelse Vader de mens heeft gegeven. Maar we kunnen en moeten wel duidelijk waarschuwen voor de gevolgen van de verlokkelijke, maar vernietigende stroming.

Maar laten we optimistisch blijven. Ondanks haarden van goddeloosheid is de wereld in het algemeen prachtig, vol met vele goede, oprechte mensen. God heeft ons een manier gegeven om in deze wereld te leven zonder besmet te worden door de vernederende pressie die de kwade machten uitoefenen. U kunt een deugdzaam, productief, rechtschapen leven leiden door het beschermende plan van onze hemelse Vader te volgen: zijn plan van geluk. Het wordt in de Schriften en in de geïnspireerde uitspraken van zijn profeten beschreven. Hij heeft onze intelligentie met een geest gekleed, en het voor ons mogelijk gemaakt om een sterfelijk lichaam te ontvangen. Als u dat lichaam gebruikt op de manier die Hij heeft voorgeschreven, zult u in kracht en vaardigheid toenemen, zult u zonden nalaten en zult u overvloedig gezegend worden.

Toen God, onze eeuwige Vader, en

zijn geliefde Zoon in dat prachtige visioen in het heilige bos aan Joseph Smith verschenen, begonnen Zij dat plan van geluk op aarde te vestigen, met alles wat daarbij nodig was. Een deel van de herstelling omvatte aanvullende Schriftuur, om het waardevolle verslag van de Bijbel aan te vullen. Deze waardevolle Schriften omvatten het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Onze Vader wist hoe onze bedeling eruit zou zien. Hij heeft de Schriften voorbereid en heeft in voortdurende openbaring voorzien om ons te steunen. Daardoor is het mogelijk dat u ondanks het toenemende kwaad toch vredig en gelukkig kunt leven.

Luister naar de volgende verzen:

'Alle dingen moeten op hun tijd geschieden. [God wist met wat voor problemen we te maken zouden krijgen toen Hij deze raad gaf.]

'Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort.

'Ziet, de Here verlangt het hart en een gewillige geest; en in deze laatste dagen zullen de gewilligen en gehoorzamen het goede eten van het land Zion.'[3]

Dat is een onbetaalbare belofte. Als u uw verstand en hart op Hem blijft richten, zal Hij u helpen, en zult u een rijk en goed leven leiden, ongeacht de gebeurtenissen in de wereld om u heen.

Paulus heeft gezegd: 'Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.'[4]

We moeten doen wat Jozua zei: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult (…) maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen.'[5]

En Jezus heeft gezegd: 'Wees geduldig in bezoekingen, want gij zult er vele hebben; maar verdraag ze, want zie, Ik ben met u, zelfs tot aan het einde uwer dagen.'[6] 'En hij, die getrouw is, zal alle dingen overwinnen, en ten laatsten dage worden verheven.'[7]

En ten slotte het patroon van succes: 'Komt tot Christus, en wordt in Hem vervolmaakt, (…) onthoudt u van alle goddeloosheid (…) en [hebt] God lief met al uw macht, verstand en sterkte (…) opdat gij door zijn genade volmaakt in Christus moogt zijn.'[8]

Ik weet dat de mensen die het plan van geluk naleven, opgebouwd en gezegend kunnen worden, waar ze zich ook bevinden.

Op kerstavond, 37 jaar geleden, in het licht van de vollemaan, beklom ik een kleine heuvel in het afgelegen dorp Quiriza (Bolivia). Vier jonge zendelingen en ik hadden die dag op een gevaarlijk pad een bergpas overgestoken. Toen ploeterden we door een rivierbedding om te zien of de leringen van de Heiland een hulpmiddel voor een arm volk zouden zijn. Wat we die dag zagen was ontmoedigend — ondervoede kinderen, volwassenen die van een magere oogst moesten rondkomen, waarvan sommigen met een wezenloze blik om zich heen keken omdat ze hun toevlucht hadden gezocht bij alcohol en drugs. Ik keek naar dat kale dorpje onder ons: een groepje huizen van steenklei en rieten daken, vervallen door de barre omstandigheden. Het enige teken van leven waren de blaffende honden die op zoek naar voedsel waren. Er waren geen elektriciteit, telefoon, stromend water, wegen, sanitaire voorzieningen of artsen. Het leek zo hopeloos. Toch kregen we door ons plechtige gebed de bevestiging dat we daar moesten zijn. We vonden een nederig volk, dat het herstelde evangelie accepteerde, vastbesloten het na te leven. Dat deden ze onder moeilijke omstandigheden, waar armoede, alcohol, drugs, hekserij en onzedelijkheid ruimschoots aanwezig waren.

Onder leiding van uitzonderlijke zendelingen leerden de mensen hard werken om hun velden te ontginnen. Ze produceerden voedzame groenten en ze fokten konijnen voor meer proteïne. Maar de beste lessen kwamen van liefdevolle zendelingen die hun over een God vertelden die hen liefhad, en over een Heiland die zijn leven had gegeven zodat zij succes konden hebben. Hun uiterlijk begon te veranderen. Het licht der waarheid straalde uit hun gelukkige gezicht. Deze toegewijde gezanten van de Heer leerden geduldig de waarheid aan een gewillig volk. Huwelijkspartners leerden hoe ze eensgezind samen konden leven, hun kinderen in de waarheid konden onderrichten, konden bidden en de leiding van de Geest konden voelen.

Ik keek naar een jongetje van zes dat goed naar onze eerste doopdienst had gekeken en nu met zijn zusje nadeed wat zij hadden gezien. Hij

hield haar handen zorgvuldig vast, stak zijn armpje in de lucht, mompelde wat woorden en liet haar voorzichtig in een holte in de door de zon gedroogde aarde zakken. Hij leidde haar naar een rots waar hij haar bevestigde, en vervolgens gaf hij haar een hand. De jongeren leerden het snelst. Ze gehoorzaamden het licht van de waarheid dat door de zendelingen, en later door hun ouders, werd verkondigd. Ik heb gezien dat jongeren die zich in dat dorp hadden laten dopen, in één generatie, door geloof en gehoorzaamheid, een ogenschijnlijk hopeloze toekomst de baas waren geworden. Sommigen zijn op zending geweest, aan een universiteit afgestudeerd en in de tempel verzegeld. Door hun toewijding en gehoorzaamheid hebben ze een doel en succes in het leven gevonden, ondanks de aanvankelijk moeilijke en goddeloze omstandigheden. Als dat in Quiriza (Bolivia) mogelijk is, is het overal mogelijk.

Hebt u gemerkt hoe Satan te werk gaat om het verstand en de emoties met flitsende beelden, luide muziek en de stimulering van alle zintuigen in bezit te nemen? Hij streeft er ijverig naar om het leven met actie, amusement en stimulering te vullen, zodat men niet over de gevolgen van zijn verleidelijke aanmoedigingen gaat nadenken. Denk u eens in! Sommige mensen worden verleid om de meest fundamentele geboden van God te overtreden omdat bepaalde verlokkelijke handelingen als normaal worden voorgesteld. Ze worden als aantrekkelijk en begeerlijk voorgesteld. Het lijkt wel of er geen ernstige gevolgen zijn, alleen maar vreugde en geluk. Maar vergeet niet dat deze voorstellingen door scripts en acteurs bepaald worden. De gevolgen van de genomen beslissingen worden voorgesteld zoals de productieleider het wil.

Het leven is anders. Ja, morele keuzevrijheid staat u toe te kiezen wat u wilt, maar u hebt geen invloed op de gevolgen van die keuzes. In tegenstelling tot de valse scheppingen van de mens, bepaalt onze hemelse Vader de gevolgen van onze keuzes. Gehoorzaamheid leidt tot geluk, maar overtreding van zijn geboden niet.

Overweeg het leven van hen die creëren wat sommige mensen boeiende levensbeelden vinden. Zij houden zich bezig met de meest vernietigende invloeden, die zo aantrekkelijk in de media worden voorgesteld. Ze zijn misschien rijk, maar ze zijn ellendig en hebben geen geweten. De uitspraak van Alma, een geïnspireerd profeet en liefdevol vader, heeft zeker betrekking op hun leven: 'Goddeloosheid bracht nimmer geluk.'[9]

Als u ooit in de verleiding komt om met de verleidelijke aanbiedingen van Lucifer te experimenteren, overweeg dan eerst rustig de onvermijdelijke gevolgen van dergelijke keuzes, zodat uw leven niet wordt verwoest. U kunt nooit ofte nimmer uitproberen wat God heeft verboden, zonder uw geluk te vernietigen en de leiding van de Geest kwijt te raken.

Als u door slechte keuzes in zonde verstrikt bent geraakt, besluit dan alstublieft om terug te keren. U weet waar u moet beginnen. Doe dat nu. Wij houden van jullie. Wij hebben u nodig. God zal u helpen.

Houd je als jongeman of jongevrouw aan de ijzeren roede vast, ook als het leven moeilijk lijkt. Jullie maken meer vooruitgang dan je zelf denkt. Jullie moeilijkheden vormen je karakter, discipline en vertrouwen in de beloften van je hemelse Vader, als je tenminste consequent hun geboden onderhoudt. Jullie zijn zo belangrijk. Jullie zijn zo hard nodig. Er zijn maar zo weinig mensen bereid om het offer te brengen dat jullie brengen door een goed leven te leiden. Jullie zullen de fijngevoeligheid, liefde en goedheid ontwikkelen om veel geluk in een eeuwig huwelijk te vinden. Jullie zullen je kinderen tot zegen zijn met een visie die de wereld ze nooit kan geven. Door jullie voorbeeld zul je de koers uitzetten voor hun succesvolle leven, ook als de wereld nog moeilijker wordt. Jullie zijn nodig om het groeiende koninkrijk van de Heer te versterken, om een voorbeeld te zijn voor zoveel mensen die het licht van de waarheid niet hebben.

Ga het kwade uit de weg. Weet dat Hij aan het roer staat. Uiteindelijk zal Satan volledig mislukken in zijn opzet en voor zijn slechtheid gestraft worden. God heeft een plan voor uw leven. Hij zal onderdelen van dat plan aan u onthullen als u er in geloof en voortdurende gehoorzaamheid naar op zoek gaat. Zijn Zoon heeft u vrijgemaakt — niet van de gevolgen van uw daden, maar vrij om te kiezen. Het eeuwige doel van God is dat u succes in dit sterfelijke leven hebt. Hoe goddeloos de wereld ook mag worden, u kunt die zegen verdienen. Streef naar en sta open voor de persoonlijke leiding van de Heilige Geest. Blijf die leiding waardig. Help anderen die struikelen en van streek zijn, en niet weten welk pad ze moeten volgen.

Uw veiligheid is bij uw hemelse Vader en zijn geliefde Zoon Jezus Christus te vinden. Als een van zijn apostelen ben ik gemachtigd om van Hem te getuigen. Ik getuig plechtig dat ik weet dat de Heiland leeft, dat Hij een herrezen, verheerlijkt mens van volmaakte liefde is. Hij is uw hoop, uw Middelaar, uw Verlosser. Stel Hem door uw gehoorzaamheid in staat om u te midden van het toenemende kwaad in de wereld tot vrede en geluk te leiden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

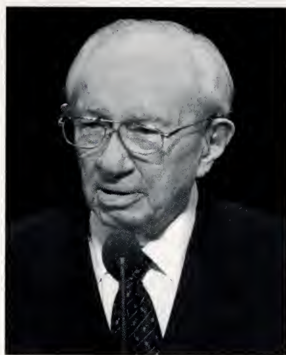
NOTEN

1. 'Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructievergadering voor leiders*, 10 januari 2004, p. 20.
2. 'De staat van de kerk', *Liahona*, november 2003, pp. 4, 7.
3. LV 64:32–34.
4. Romeinen 12:21.
5. Jozua 24:15.
6. LV 24:8.
7. LV 75:16.
8. Moroni 10:32.
9. Alma 41:10.

Slotwoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Moge ons getuigenis van de grote fundamentele beginselen van dit werk (…) een lichtend voorbeeld van ons leven en ons gedrag zijn.

Broeders en zusters, het zit er bijna op. Nu we deze historische conferentie afsluiten, moet ik aan de onsterfelijke woorden van Rudyard Kipling denken:

Het tumult en geschreeuw valt stil;
De kapiteins en koningen vertrekken.
Uw oude offer blijft,
Een nederig en berouwvol hart.
Here God der heerscharen, blijf
bij ons,
opdat wij niet vergeten, niet vergeten.
('God of Our Fathers, Known of Old', *Hymns,* nr. 80.)

Mogen wij, nu we naar huis gaan, de geest van deze geweldige conferentie meenemen. Mogen wij alles wat wij gehoord en ervaren hebben als een blijvende invloed van liefde en vrede bij ons dragen. Mogen wij een berouwvolle instelling hebben en ons voornemen om ons hoofd in het heldere zonlicht van het evangelie op te heffen.

Moge ons getuigenis van de grote fundamentele beginselen van dit werk, dat nu weer is opgepoetst, een lichtend voorbeeld van ons leven en ons gedrag zijn.

Mogen wij thuis steeds meer liefde, vrede en waardering voor elkaar hebben. Mogen wij voorspoedig in ons werk zijn en vrijgeviger met anderen delen. Mogen wij vriendelijk en met respect de helpende hand uitsteken.

Mogen onze gebeden een uitdrukking zijn van onze dankbaarheid ten opzichte van de Gever van al het goede, en van onze liefde voor onze Verlosser.

En nu, broeders en zusters, wil ik, zij het schoorvoetend, een persoonlijke noot invoegen. Sommigen onder u hebben gemerkt dat mijn vrouw er niet is. Voor het eerst sinds ik 46 jaar geleden algemeen autoriteit werd, woont ze niet de algemene conferentie bij. Eerder dit jaar waren we in

Afrika om in Ghana de Accratempel in te wijden. Daarna vlogen we naar Sal, een woest eiland in de Atlantische Oceaan, waar we een bijeenkomst hielden met leden van de gemeente daar. Vervolgens vlogen we naar het Caribische eiland, St.-Thomas, waar we een aantal leden van de kerk ontmoetten. Onderweg naar huis stortte ze door afmatting in. Ze heeft het sindsdien moeilijk gehad. Ze is nu 92, iets jonger dan ik. De veer van de wekker windt af en we weten niet hoe we hem moeten opwinden.

Het is een sombere tijd voor mij. Deze maand zijn we 67 jaar getrouwd. Zij is de moeder van onze vijf talentvolle kinderen, de grootmoeder van 25 kleinkinderen en de overgrootmoeder van een toenemend aantal achterkleinkinderen. We hebben al die jaren zij aan zij gestaan, als gelijke partners in storm en zonneschijn. Ze heeft in veel landen haar getuigenis gegeven van dit werk, waar ze ook was bood ze liefde, bemoediging en geloof. Vrouwen uit de hele wereld hebben haar geschreven om hun waardering uit te spreken. Wij blijven hopen en bidden, en zijn diegenen die voor haar hebben gezorgd, en ieder van u wegens uw geloof en gebeden, uiterst dankbaar. Voor we naar huis gaan, wil ik dit nog zeggen:

God zij met u tot w'u wederzien;
dat zijn vaderhand u leidde, (…)
als de levensstormen woeden,
moog' zijn arm u dan behoeden, (…)
blijf op zijne liefde bouwen
door op Christus te vertrouwen,
God zij met u tot w'u wederzien.
('God zij met u tot w'u wederzien', lofzang 105.)

Iedere man, vrouw en kind, jongen en meisje, zou deze conferentie als een beter mens moeten verlaten dan zij twee dagen geleden waren toen zij begon. Ik laat mijn zegen en liefde bij u achter, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken

SUSAN W. TANNER
Algemeen jongevrouwenpresidente

Als wij zoeken, bidden en geloven, zullen we de wonderen in ons leven herkennen, en zullen we in het leven van anderen wonderen verrichten.

Ik lees graag. Maar ik kan er niet goed tegen als een roman te spannend is — als de held een leven leidt dat te gevaarlijk, somber of gecompliceerd is. Dus lees ik alvast het einde om er zeker van te zijn dat het verhaal goed afloopt voor de hoofdpersoon.

In zekere zin bevinden we ons allemaal midden in onze eigen roman, in ons eigen levensverhaal. Soms is ons verhaal wel erg spannend en zouden we vooruit willen lezen om te weten wat er gaat gebeuren, om erachter te komen of alles wel goed afloopt. Hoewel we de specifieke details van ons leven niet kunnen voorspellen, kunnen we gelukkig wel iets over onze toekomst te weten komen, als we tenminste goed leven.

Dat kunnen we in Leer en Verbonden 90:24 lezen: 'Zoekt ijverig, bidt altijd, en weest gelovig, en alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken, indien gij oprecht wandelt.' Deze prachtige belofte van de Heer dat alles goed zal komen, wordt vaak in de Schriften herhaald, vooral ten opzichte van personen of profeten die in het verhaal van hun leven beproevingen moeten doorstaan.

Ik heb het gevoel dat deze belofte van een liefdevolle, zorgzame Vader komt, die ons wil zegenen en ons tijdens deze aardse reis hoop geeft. Als wij weten dat alles uiteindelijk goed zal komen, kunnen we net als de getrouwe mensen in de Schriften onze beproevingen beter doorstaan. Zij kenden zijn beloften en vertrouwden daarop: 'Slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet' (Hebreeën 11:13). Ook wij kunnen die belofte aanvaarden.

Soms zien we dat de belofte

onmiddellijk in vervulling gaat. Maar soms moeten we jarenlang smeken om een belofte in vervulling te zien gaan. Soms, zoals bij de gelovige Abraham, aanvaarden wij de belofte, maar sterven in geloof 'zonder [op aarde] de beloften verkregen te hebben' (Hebreeën 11:13). In sommige gevallen zullen onze beloften pas in de eeuwigheid in vervulling gaan, maar als we zoeken, bidden en geloven, zullen we merken dat sommige dingen vaak al in dit leven ten goede worden opgelost.

Als ik lees wat de apostelen van Jezus na zijn dood meemaakten, valt het me op dat zij herhaaldelijk genadeloos werden vervolgd, gestenigd en gevangengezet. Maar zij gingen vol geloof en moed door het leven. Zij wisten dat uiteindelijk alles goed zou komen. Ze wisten ook dat ze ondertussen door zegeningen en wonderen geholpen zouden worden. Ze werden gesteund, begeleid en beschermd. Ze aanvaardden niet alleen 'verre' beloften, maar ook beloften die te maken hadden met het heden.

Er vond een prachtig wonder in het leven van Petrus plaats, toen hij door koning Herodus gevangen was gezet. Zijn collega Jakobus was net vermoord, en nu zat Petrus in de gevangenis, zorgvuldig door zestien man bewaakt. Ik vraag me af of hij dezelfde gevoelens had als de profeet Joseph Smith in de gevangenis te Liberty. Terwijl Joseph Smith in de gevangenis zat, beloofde de Heer hem 'dat dit alles u ondervinding zal geven, en voor uw welzijn zal wezen' (LV 122:7). Het is waarschijnlijk moeilijk om te midden van dergelijke beproevingen op deze belofte te vertrouwen, maar Petrus werd net als Joseph Smith door de Heer gezegend.

De leden van de kerk waren bij elkaar gekomen en er werd 'voortdurend' voor Petrus gebeden. Toen gebeurde er iets bijzonders. Toen Petrus op een nacht tussen twee soldaten in lag te slapen, en met twee

kettingen lag vastgebonden, kwam er een engel van de Heer die hem wakker maakte, 'en de ketenen vielen van zijn handen.' Petrus vroeg zich af of hij droomde. Hij volgde de engel langs de bewakers en door de ijzeren poort die naar de stad leidde, 'en terstond daarna verliet de engel hem'. Toen besefte Petrus dat het geen droom was. Hij was op wonderbaarlijke wijze bevrijd. De Heer zegende hem op dat moment.

Hij ging naar het huis waar leden van de kerk zich verzameld hadden om voor hem te bidden. Toen Petrus aanklopte, kwam de jongevrouw Rode (net als jullie, jongevrouwen) naar de deur. Ze herkende Petrus' stem. In de Schriften staat dat ze blij was. Maar in haar enthousiasme vergat ze hem binnen te laten. Ze rende terug naar binnen om tegen de andere leden te zeggen dat Petrus aan de deur stond. Zij geloofden haar niet, gingen met haar in discussie en zeiden dat ze niet wist waar ze het over had. Ondertussen bleef Petrus kloppen en wachten. Toen ze uiteindelijk de deur opendeden, waren ze 'verbijsterd' (zie Handelingen 12:4–17).

Deze mensen hadden voortdurend om een wonder gebeden, maar toen de Heer hun gebeden verhoorde, waren ze verbijsterd. Ze waren verbaasd over de goedheid van de Heer om dit wonder te laten plaatsvinden. Herkennen we de beloften die in ons leven in vervulling gaan? De Heiland heeft ooit gezegd: 'Hebt gij ogen en ziet gij niet?' (Marcus 8:18). Zien wij met onze ogen?

Er zijn overal jongevrouwen die zich midden in hun eigen verhaal bevinden, die gevaren en beproevingen onder ogen moeten zien. En wat voor Petrus gold, geldt ook voor jullie: 'Engelen zullen rondom u zijn om u te bemoedigen' (LV 84:88). Zij zullen ons helpen bij het dragen van onze aardse lasten. Vaak zijn die engelen de mensen om ons heen, de mensen die ons liefhebben, die in staat zijn een werktuig in de handen van de Heer te zijn. President Spencer W. Kimball heeft ooit gezegd: 'God ziet ons echt en waakt over ons. Maar Hij komt meestal

door een ander aan onze behoeften tegemoet. Daarom is het zo belangrijk dat wij elkaar in het koninkrijk helpen.' ('There Is Purpose in life', *New Era*, september 1974, p. 5.)

Ik heb waardering voor geweldige jongevrouwen, leidsters, ouders en goede vrienden die elkaar sterken. Jullie zijn de engelen die ertoe bijdragen dat de beloften van onze hemelse Vader in het leven van zijn geliefde kinderen in vervulling gaan.

Jongevrouwen in Oklahoma vroegen onze hemelse Vader hoe ze het best een nieuw bijenkorfmeisje konden helpen dat doof was. Ze werkten hard om (letterlijk) een werktuig in zijn handen te zijn om deze jongevrouw te helpen. Er vond in hun wijk een wonder plaats toen zij de engelen werden die Alexis, het nieuwe bijenkorfmeisje, gingen steunen.

Alexis zei: 'Ik was zenuwachtig om voor het eerst naar de jongevrouwen te gaan. Mijn moeder komt altijd met me mee om alles in gebarentaal te vertolken. Na het openingslied en het gebed zei zuster Hoskin, de jongevrouwenpresidente: "Alexis, we hebben een verrassing voor je." Alle meisje stonden op en begonnen iets in gebarentaal te zeggen. Ik wist dat het bijzonder was. Later begreep ik dat ze het thema van de jongevrouwen hadden opgezegd. Alle meisjes in onze wijk hadden het geleerd om mij te verrassen.

'Ik weet dat onze hemelse Vader van mij houdt, want er zijn geweldige mensen op aarde die laten merken dat ze mij liefhebben, vooral de jongevrouwen [in mijn klas] en mijn jongevrouwenleidsters, die gebarentaal leren en mij in het evangelie onderwijzen.' (Brief aan jongevrouwenpresidium.)

Zuster Hoskin, de jongevrouwenpresidente, had oprecht gebeden om erachter te komen hoe ze Alexis kon helpen. Ze schreef:

'Ik was pas een week jongevrouwenpresidente toen ik me zorgen ging maken over een van de nieuwe bijenkorfmeisjes. Alexis is doof en ik vroeg me af hoe we haar erbij konden betrekken en laten voelen dat ze erbij hoorde. Nadat ik er dagenlang over gedacht en gebeden had, werd ik een keer midden in de nacht wakker van een droom waarin de jongevrouwen samen opstonden om het thema van de jongevrouwen in gebarentaal op te zeggen. Ik wist dat het een antwoord op mijn gebeden was.

'Het was een moeilijke opgave. Het duurde uren — een hele avond, en vervolgens wekelijkse repetities voordat we het ingestudeerd hadden. Toen Alexis twaalf werd, was iedereen opgewonden en zenuwachtig over onze verrassing. Ik liet Alexis en haar moeder voor de meisjes staan en zei (in gebarentaal): "We hebben een verrassing voor je. Nu hoor je helemaal bij ons." Toen stonden we allemaal op en zegden het thema in gebarentaal op. De Geest was bijzonder sterk aanwezig en er waren niet veel stemmen te horen omdat iedereen huilde, maar de meisjes deden hun uiterste best.

Alexis straalde helemaal. Ze wist dat ze er helemaal bij hoorde.

'We hebben geleerd dat onze hemelse Vader ons allemaal liefheeft, en dat we af en toe zijn stem en handen zijn om anderen die liefde te laten voelen. We hebben geleerd dat dienstbetoon de grootste vreugde schenkt. Ik heb geleerd hoe belangrijk het is om gehoor te geven aan influisteringen, zelfs als er heel veel werk mee gemoeid is en als het onmogelijk lijkt.' (Brief aan het algemeen jongevrouwenpresidium.)

Stel je voor hoe de moeder van Alexis in de loop van de jaren voor haar dochter heeft gebeden, met dezelfde hoop en dromen die iedere moeder voor haar dochter heeft. Zij zei:

'Als moeder van een gehandicapt meisje ben ik gewend om wat meer te doen om haar op gang te helpen. Omdat ze doof is, ben ik vaak bij haar om voor haar te tolken. Misschien kunt u zich mijn gevoelens voorstellen toen al de jongevrouwen het thema van de jongevrouwen in gebarentaal opzeiden. Toen ik daar met tranen in mijn ogen naar stond te kijken, moest ik aan de woorden in Matteüs 25:40 denken: "In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan."

'De opmerkelijk liefde en het dienstbetoon van deze jongevrouwen is op die dag slechts begonnen. Velen van hen hebben tijd en energie besteed om gebarentaal te leren en helpen Alexis nu in de kerk. Ik heb altijd voor Alexis gebeden dat ze gelukkig zou zijn, vooruitgang zou maken en zou weten dat ze geliefd is.

'Als ouder is mijn getuigenis van de Heiland versterkt, omdat ik het dienstbetoon en de liefde van deze meisjes en hun leidsters heb aanschouwd. Soms is onze zorg voor onze dochter een zware last, maar die last wordt verlicht door de inspanningen van deze gelovige jongevrouwen en hun wijze leidsters.'

Deze moeder had om de hulp van de Heer gebeden, en door de hulp van anderen, engelen op aarde, heeft ze gezien dat alles voor het welzijn van haar dochter is geweest.

Andere jongevrouwen in deze wijk hebben verteld hoe ze door dit dienstbetoon zijn gegroeid. De klaspresidente lauwermeisjes heeft gezegd dat gebarentaal leren veel werk was, maar dat ze duidelijk de Geest konden voelen. Ze zei: 'We raffelden het thema dit keer niet af, zoals we wel vaker doen. We dachten na over de woorden en vertolkten die voor iemand anders, zodat [zij] ook de woorden zou begrijpen. Het gaf me een gelukkig gevoel dat zij ons thema kon begrijpen en kon weten dat zij ook een dochter van God is.'

Zelfs de jongemannen werden erbij betrokken. Zij leerden 'Wil je met me dansen?' in gebarentaal, als voorbereiding op een dansavond van de jongemannen en jongevrouwen. Daardoor heeft Alexis iedere dans met iemand gedanst. De priesters leerden de avondmaalsgebeden in gebarentaal. De geest van liefde heeft de hele wijk vervuld.

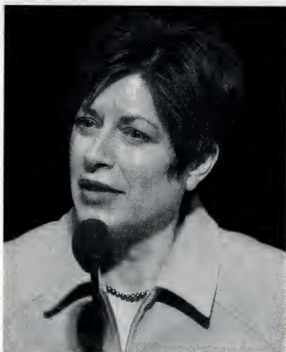
In iedere wijk of gemeente, en in ieder gezin, is wel iemand met een bijzondere lichamelijke, emotionele of geestelijke behoefte, die bidt en erop vertrouwt dat ondanks haar problemen op de een of andere manier 'alle dingen voor haar welzijn zullen samenwerken.' Wij kunnen allemaal een werktuig in de handen van de Heer zijn, een engel op aarde die wonderen kan verrichten.

Ik getuig dat onze hemelse Vader een liefdevolle ouder is die ons wil zegenen met alles wat Hij heeft. Als wij zoeken, bidden en geloven, zullen we de wonderen in ons leven herkennen, en zullen we in het leven van anderen wonderen verrichten. Dan zullen we overtuigd raken van zijn belofte dat 'alle dingen voor ons welzijn zullen samenwerken.' In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Mijn ziel verheugt zich in de Schriften

JULIE B. BECK
Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Als jullie nog niet de gewoonte hebben ontwikkeld om dagelijks de Schriften te bestuderen, begin daar dan nu mee en blijf studeren.

Toen ik pasgetrouwd was, vroeg ik mijn schoonmoeder, die heel goed kan koken, of ze me haar heerlijke broodjes wilde leren bakken Met een fonkeling in haar ogen antwoordde ze dat het haar 25 jaar had gekost om goede broodjes te bakken! Toen zei ze: 'Dus kun je maar beter beginnen.' Ik volgde haar advies op en we hebben thuis veel lekkere broodjes gegeten.

In diezelfde periode werd ik uitgenodigd voor een lunch met alle ZHV-zusters in de wijk die het Boek van Mormon of een boekje over de geschiedenis van de kerk hadden gelezen. Ik las toen vrij onregelmatig in de Schriften, maar ik mocht aan de lunch meedoen omdat ik het boekje had gelezen, dat gemakkelijk was en minder tijd kostte. Terwijl ik zat te eten, kreeg ik sterk het gevoel dat het geschiedenisboekje wel interessant was, maar dat ik het Boek van Mormon had moeten lezen. De Heilige Geest liet me weten dat ik veranderingen moest aanbrengen in mijn schriftstudie. Vanaf die dag ben ik dagelijks in het Boek van Mormon gaan lezen, en daar ben ik nooit meer mee opgehouden. Hoewel ik mezelf niet als deskundige beschouw, lees ik graag in de Schriften en ben ik dankbaar dat ik daar een gewoonte van heb gemaakt. Het is onmogelijk om de lessen uit de Schriften te leren als we ze maar één keer doorlezen of wat geselecteerde teksten in een klas bestuderen.

Broodjes maken is een echte vaardigheid ten behoeve van het gezin. Als ik ze bak, ruikt het lekker in huis. Ik kan mijn liefde voor mijn gezin uiten door iets lekkers te maken. Als ik de Schriften bestudeer, wordt ons huis met de Geest van de Heer vervuld. Ik krijg daardoor veel kennis, waar ik met mijn gezinsleden over praat en waardoor mijn liefde voor hen toeneemt. De Heer heeft gezegd dat wij onze tijd moeten toewijden 'aan het bestuderen der

Schriften' (LV 26:1) en dat 'het Boek van Mormon en de heilige Schriften (…) voor [ons] onderricht [zijn] gegeven' (LV 33:16). Iedere vrouw kan thuis een leerkracht evangelieleer zijn, en iedere zuster in de kerk heeft als leidster en leerkracht kennis van het evangelie nodig. Als jullie nog niet de gewoonte hebben ontwikkeld om dagelijks de Schriften te bestuderen, begin daar dan nu mee en blijf studeren als voorbereiding op je taken in dit leven en in de eeuwigheid.

Mijn pogingen om broodjes te bakken en de Schriften te bestuderen waren niet altijd een succes, maar in de loop van de tijd ging het me wel gemakkelijker af. Voor beide vaardigheden moest ik bepaalde technieken ontwikkelen en kennis over de ingrediënten vergaren. De sleutel was aan de slag gaan en het steeds opnieuw proberen. Een goede manier om met schriftstudie te beginnen, is ze 'op ons toepasselijk' te maken (zie 1 Nephi 19:23). Sommige mensen kiezen eerst een onderwerp uit de Gids bij de Schriften waar ze meer over willen weten. Of ze beginnen vooraan in een van de Schriften en letten tijdens het lezen op specifieke leringen.

Toen ik bijvoorbeeld als jongevrouwenleidster werd geroepen, kocht ik nieuwe standaardwerken, en als ik deze Schriften las en markeerde, lette ik op dingen waar ik in mijn roeping iets aan zou hebben. Soms deed ik gekleurde papiertjes in mijn Schriften zodat ik bepaalde onderwerpen of thema's vlug terug zou kunnen vinden. Ik heb papieren tabs in mijn Schriften voor lievelingsteksten over bekering en de verzoening, om ze gemakkelijk terug te vinden als ik er tijdens het avondmaal over denk. Ik maak meestal notities van alles wat ik leer. Soms bewaar ik ze in mijn Schriften en soms schrijf ik ze op een apart notitieblok.

Soms koop ik een nieuw exemplaar van het Boek van Mormon. Als ik in een nieuw boek begin te lezen, maak ik notities in de kantlijn zodat ik kan terugvinden wat ik tijdens mijn studie heb geleerd. Om beter te onthouden wat ik geleerd heb, trek ik lijnen om bepaalde begrippen met elkaar te verbinden. Ik markeer teksten en onderstreep belangrijke woorden. Als ik beginselen vind die met elkaar te maken hebben, koppel ik die teksten aan elkaar. (Zie 'teksten aan elkaar koppelen', *Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], p. 57.) Ik beschouw mijn Schriften graag als een werkboek, dus soms schrijf ik op waar ik was toen ik een bepaald idee kreeg of van wie ik het kreeg. Op die manier wordt de herinnering in mijn geheugen opgefrist als ik dat gedeelte herlees.

Velen van jullie studeren een vreemde taal. Misschien kun je het Boek van Mormon in een andere taal lezen. Als je de Schriften in een andere taal leest, leer je op een andere manier naar de betekenis van de woorden te kijken. Sommige mensen gaan eerst op zoek naar antwoord op hun vragen. Ze willen weten wie ze zijn en wat ze in hun leven moeten doen. Een kennis van mij heeft me geadviseerd om in de Schriften vragen op te zoeken die de Heer aan ons stelt, en daarover na te denken. (Zie John S. Tanner, 'Responding to the Lord's Questions', *Ensign*, april 2002, p. 26.) Sindsdien ben ik veel belangrijke vragen tegengekomen, zoals: 'Wat wenst gij?' (1 Nephi 11:2) en 'Wat dunkt u van de Christus?' (Matteüs 22:42). Achter in mijn Schriften schrijf ik deze vragen op. Op rustige momenten kies ik er vaak een van uit, omdat mijn verstand verlicht wordt als ik erover nadenk, en ik 'de Schriften' kan begrijpen (Lucas 24:45). Als ik mijn Schriften niet bij me heb, denk ik na over leringen die ik uit het hoofd heb geleerd. Als ik de geloofsartikelen of andere teksten in gedachten opzeg, kan ik ze in mijn geheugen houden.

Hoe iemand ook met schriftstudie begint, de sleutel tot het vergaren van belangrijke kennis is blijven studeren. Ik ben het ontdekken van rijke schatten van waarheid in de Schriften nooit beu, want ze worden duidelijk gegeven, 'zo duidelijk als een woord maar kan zijn' (2 Nephi 32:7). De Schriften getuigen van Christus (zie Johannes 5:39). Zij zullen ons alles zeggen, wat wij moeten doen (zie 2 Nephi 32:3). Zij maken ons wijs 'tot zaligheid' (2 Timoteüs 3:15).

Door de Schriften te bestuderen en

erover te bidden, heb ik kennis verkregen die mij gemoedsrust verschaft en mijn aandacht op eeuwige prioriteiten gericht houdt. Omdat ik de Schriften dagelijks ben gaan lezen, heb ik geleerd wie mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zijn en wat ik moet doen om meer op hen te gaan lijken. Ik heb geleerd wie de Heilige Geest is en hoe ik in aanmerking kom voor zijn gezelschap. Ik ben achter mijn identiteit als dochter van God gekomen. Eigenlijk heb ik geleerd wie ik ben, waarom ik hier op aarde ben en wat ik met mijn leven moet doen.

Als jongeman worstelde de profeet Joseph Smith met een belangrijke vraag. Hij begon in de Schriften te lezen en vond een antwoord in de Bijbel (zie Jakobus 1:5). Hij zei: 'Nog nooit had een tekst uit de Schriften een mensenhart sterker getroffen, dan deze, toen, het mijne.' Hij dacht er 'telkens en telkens weer' over na (Geschiedenis van Joseph Smith 1:12). Omdat Joseph handelde naar wat hij in de Schriften had gelezen, leerde hij onze hemelse Vader, zijn Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest kennen, en kwam hij achter zijn eigen identiteit als zoon van God. Joseph kwam te weten wie hij was, waarom hij hier op aarde was en wat hij in dit leven moest doen.

De Schriften zijn zo belangrijk dat Nephi zijn leven op het spel zette om er een exemplaar van te bemachtigen. Hij wilde 'zien, horen en weten' (1 Nephi 10:17). Hij onderzocht de Schriften en merkte dat ze 'zeer gewenst' en 'van grote waarde' waren (1 Nephi 5:21). In de Schriften las hij over 'de handelingen des Heren in andere landen, onder mensen van ouds' (1 Nephi 19:22). Hij begon de Schriften te bestuderen en leerde onze hemelse Vader, zijn Zoon Jezus Christus en de Heilige Geest kennen, en hij kwam achter zijn eigen identiteit als zoon van God. Hij kwam te weten wie hij was en wat hij moest doen.

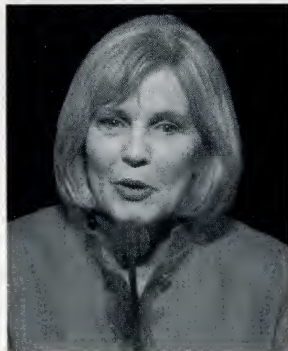
Ik heb veel vertrouwen in de jongevrouwen van de kerk. Als jullie de Schriften dagelijks bestuderen, zul je ertoe gebracht worden 'de heilige Schriften te geloven, ja, de profetieën van de heilige profeten, welke zijn opgetekend' (Helaman 15:7). Jullie zullen de moeders en leidsters zijn die de volgende generatie zullen voorbereiden om het evangelie te begrijpen en een getuigenis te krijgen. Door wat jullie je kinderen uit de Schriften bijbrengen, zullen ze gelovige mensen worden die aan de opbouw van het koninkrijk van God op aarde zullen bijdragen.

Als het bestuderen van de Schriften nog geen gewoonte voor je is, begin er dan vandaag mee. Het heeft me echt geen 25 jaar gekost om goede broodjes te bakken. Ik had alleen wat aanmoediging nodig om aan de slag te gaan. Bij mij thuis genieten ze volop van mijn eigengebakken broodjes. Maar ik geniet nog veel meer van mijn dagelijkse schriftstudie, waar ik zoveel jaren geleden mee ben begonnen. Sommige dagen heb ik veel tijd om over de Schriften na te denken. Andere dagen denk ik over enkele verzen na. Net als eten en ademhalen mijn lichaam sterken, zijn de Schriften voedsel en leven voor mijn geest. Ik kan nu evenals Nephi zeggen: 'Mijn ziel verheugt zich in de Schriften, en ik denk er over na (...). Ziet, mijn ziel verheugt zich in de dingen des Heren, en ik denk voortdurend na over hetgeen ik heb gezien en gehoord' (2 Nephi 4:15–16). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geloof!

ELAINE S. DALTON
Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Geloof in jezelf. Geloof dat je er nooit alleen voor staat. Geloof dat je altijd geleid zult worden.

Enkele maanden geleden werd ik uitgenodigd om te spreken tot de jongevrouwen in de ring was ik was opgegroeid. Ik was blij en zenuwachtig. Mijn moeder ging met me mee, en we waren er vrij vroeg. De bijeenkomst werd gehouden in het gebouw waar ik altijd naar de kerk ging totdat ik naar de universiteit ging. Ik was daar al heel lang niet meer geweest en kon niet voorzien wat er gebeurde toen ik door de voordeur naar binnen liep. Ik werd door een stortvloed van emoties overweldigd en begon te huilen. Mijn moeder keek me aan en zei: 'Elaine, ga nou niet huilen.' Maar de tranen stroomden over mijn wangen toen ik bovenaan de prachtige marmeren trap het kantoor zag waar mijn vader als bisschop had gewerkt. Toen ik bovenaan de trap kwam, zag ik dat de deur van het kantoor openstond. Ik ging naar binnen en zag dat het nu een leslokaal was, en opnieuw werd ik door herinneringen overspoeld. In mijn gedachten zag ik mijn vader achter het bureau zitten, ik zag mezelf als meisje op de stoel ertegenover zitten om mijn tiende te betalen of als jongevrouw om een gesprek te hebben of een zegen te ontvangen. Mijn liefde voor dat gebouw kwam voort uit de geestelijke ervaringen en gevoelens die ik daar had gehad.

Als meisje ging ik vaak met mijn vader mee naar de kerk en wachtte ik totdat hij klaar was met zijn vergaderingen of gesprekken. Ik vermaakte me dan altijd door op onderzoek uit te gaan. Ik kende ieder hoekje van het gebouw. Een van mijn lievelingsplekjes was de torenkamer. Het was een groot vertrek bovenaan een steil trapje. In het vertrek hing boven een grote open haard een plaat van de Heiland. Ik voelde me altijd tot dat vertrek aangetrokken. Ik liep altijd het trapje op en ging eerbiedig naar binnen. Ik ging op een stoel zitten en keek naar de plaat van de Heiland en bad tot mijn hemelse Vader. Het waren eenvoudige gebeden. Maar altijd als ik in gebed ging, kreeg ik een speciaal gevoel en wist ik dat Hij naar mijn gebeden luisterde. Daar is mijn geloof begonnen.

De Heer heeft ons beloofd: 'Zoekt ijverig, bidt altijd, en *weest gelovig*, (...) alle dingen zullen voor uw welzijn samenwerken' (LV 90:24; cursivering toegevoegd). Dat houdt niet in dat alles perfect is of dat we geen beproevingen zullen krijgen, maar het houdt in dat alles goed zal komen als wij 'volharden'. Wij hebben de mogelijkheid om 'een voorbeeld voor de gelovigen' te zijn (1 Timoteüs 4:12), en de Heiland heeft beloofd: 'Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft' (Marcus 9:23). Geloof dus in jezelf. Geloof dat je er nooit alleen voor staat. Geloof dat je altijd geleid zult worden.

Geloof in jezelf

Ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over jullie gezegd: 'Wij hebben vertrouwen in je, je ouders en je broers en zussen ook, en God verwacht het beste van je. En ook jij moet vertrouwen in jezelf hebben. Geef het niet op wanneer je het moeilijk hebt, want je bent de fundering aan het leggen voor een groot werk, en dat werk is je leven.' ('Een tijd om je voor te bereiden', *De Ster*, januari 1992, p. 35.)

President Hinckley heeft tegen ons gezegd: 'Ik geloof in mezelf. Dat bedoel ik niet zelfingenomen. Maar ik geloof in mijn en jullie vaardigheid om het goede te doen, om een bijdrage te leveren aan de samenleving waar we deel van uitmaken, om te groeien en ons te ontwikkelen, en om te doen wat nu misschien onmogelijk lijkt. (...) Ik geloof in het beginsel dat ik iets in deze wereld kan betekenen. Misschien is mijn bijdrage maar klein. Maar het zal bijdragen aan het algemeen welzijn.' (Zie 'Ik geloof', *De Ster*, maart 1993, p. 3.)

Jullie zijn een van de edelste generaties jongevrouwen die ooit op aarde hebben geleefd. Voordat jullie op aarde kwamen, zijn jullie door onze hemelse Vader onderricht. Jullie zijn bestemd om met een bijzonder doel op aarde te komen. Jullie hebben bepaalde taken te verrichten die niemand anders zo goed kan doen. Jullie hebben een bepaalde bestemming.

Door jullie rechtschapen voorbeeld

als gelovige, zullen jullie veel in de wereld betekenen, dus: 'Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk' (LV 64:33).

Geloof dat je er nooit alleen voor staat

Als je een voorbeeld voor de gelovigen bent, heb je soms het gevoel dat je er alleen voor staat. Dan denk je misschien dat je de enige bent die zo goed zijn best doet om rechtschapen en rein te zijn. Dan denk je misschien dat je de enige bent die ernaar streeft om bescheiden te zijn in woord, daad en uiterlijk. *Maar je staat er niet alleen voor.* Er zijn duizenden jongevrouwen over de hele wereld die er ook naar streven om een voorbeeld voor de gelovigen te zijn.

Carmelita en Rosario, twee jongevrouwen in Jalapa (Mexico), bevinden zich onder de gelovigen. Zij zijn de enige leden van de kerk in hun familie en ze wonen alleen. Toen ik hun kleine woning bezocht, zeiden ze dat ze wisten dat onze hemelse Vader hen bijzonder liefhad omdat Hij de zendelingen naar hen toe had gestuurd om hen in het evangelie te onderwijzen. Hoewel het moeilijk was, vertrouwden ze dagelijks op de liefdevolle zorg en leiding van onze hemelse Vader.

Tot Carmelita en Rosario, en jullie allemaal, getuig ik dat je er niet alleen voor staat. De Heer heeft beloofd: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoedigen' (LV 84:88).

Geloof dat je geleid zult worden

Als je de Schriften ijverig bestudeert en altijd bidt, zul je door de Heer geleid worden. Een jongevrouw in Mongolië luisterde naar de woorden van de profeten toen de zendelingen gedeelten uit het Boek van Mormon aan haar voorlazen. Het Boek van Mormon was nog niet in

haar taal vertaald, maar toen de zendelingen de woorden voor haar vertolkten, *geloofde* ze en liet ze zich dopen. Ze werd een voorbeeld voor de gelovigen in Mongolië.

Later werd ze geroepen om in Salt Lake City op zending te gaan. Wat was ze blij! Ze leerde Engels en kocht haar eigen Schriften. Toen ze ons thuis bezocht, las ze eerbiedig in haar nieuwe Schriften. Ze vond ze prachtig. Ik zag dat bijna alles op iedere bladzijde in het geel was onderstreept. Ik zei: 'Zuster Sarantsetseg, uw Schriften lijken wel op de gouden platen.' Ze antwoordde: 'Ik onderstreep alleen wat me aanspreekt.'

Alles in de Schriften is op ons van toepassing. De Schriften beantwoorden onze vragen, ze voorzien in voorbeelden en helden, en ze helpen ons begrijpen hoe we met problemen en beproevingen moeten omgaan. Vaak zijn de teksten die je leest een antwoord op je gebed.

Toen ik zo oud was als jullie, werd mijn vader ernstig ziek. We dachten dat het een zware griep was, maar iedere dag werd hij zieker. Het was in die tijd dat ik echt heb geleerd wat het betekent om 'altijd te bidden' (2 Nephi 32:9). Ik had voortdurend een gebed in mijn hart en zocht afgelegen plekjes op om mijn ziel in gebed voor mijn hemelse Vader uit te storten en Hem te vragen mijn vader te genezen. Na enkele weken overleed mijn vader. Ik was geschokt en bang. Wat moesten we thuis doen zonder onze vader die we zo liefhadden? Hoe konden we verder gaan? Ik had het gevoel dat onze hemelse Vader mijn vurige gebeden niet had verhoord. Mijn geloof werd op de proef gesteld. Ik sprak mijn hemelse Vader in gebed aan en vroeg: 'Hemelse Vader, bent u daar echt?'

In de loop van vele maanden bad ik om hulp en leiding. Ik bad voor ons gezin, en ik wilde begrijpen waarom mijn vader niet was genezen. Een tijd lang leek het wel of de hemel gesloten bleef, maar als gezin bleven we om troost en leiding bidden. Ik bleef ook bidden. Op een dag, vele maanden

later, tijdens een avondmaalsdienst, kreeg ik door middel van een tekst antwoord om mijn gebeden. De spreker zei: 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal hij uw paden recht maken' (Spreuken 3:5–6). Ik kreeg een sterk gevoel en dacht dat ik de enige persoon in de kapel was. Dat was mijn antwoord. Onze hemelse Vader had mijn gebeden gehoord!

Die ervaring was jaren geleden, maar ik kan me die nog goed herinneren. En ik getuig dat Hij mij op mijn pad heeft geleid. Ik weet dat als wij geloven en op Hem vertrouwen, 'alle dingen [...] voor [ons] welzijn [zullen] samenwerken.'

De oproep aan jullie is dezelfde als die van de apostel Paulus aan zijn jonge vriend Timoteüs: 'Wees een voorbeeld voor de gelovigen' (1 Timoteüs 4:12). Willen jullie dat doen? Willen jullie de wereld en de Heiland laten zien dat je geloof hebt — door de manier waarop je je kleedt, de manier waarop je praat, de manier waarop je je lichaam respecteert, en door je zuivere levenswijze? De wereld heeft gelovige jongevrouwen nodig.

Geloof in de Heiland. Hij heeft jullie lief en ik getuig dat Hij je niet in de steek zal laten. Hij heeft beloofd:

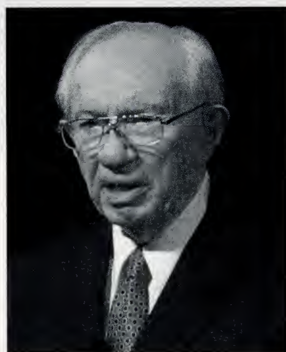
Vat moed! Ik ben met u, o, weest
niet verschrikt,
want Ik ben uw God die uw lot hier
beschikt.
Ik sterk u en help u en waarschuw
voor 't kwaad, (...)
als gij vol vertrouwen Mij nimmer
verlaat.
('O, vast als een rotssteen', lofzang 53; zie ook Jesaja 41:10; 43:2–5.)

Ik geloof dat eenieder van jullie de macht heeft om de wereld te veranderen. Geloof in jezelf. Geloof dat je er nooit alleen voor staat. Geloof dat je geleid zult worden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Blijf op het rechte pad

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Bid om de kracht om op het rechte pad te blijven, wat soms eenzaam is, maar wat tot gemoedsrust, geluk en grote vreugde in dit leven en de eeuwigheid leidt.

Mijn lieve jonge vriendinnen, mooie jongevrouwen, wij hebben inspirerende getuigenissen en prachtige toespraken van dit presidium van de jongevrouwen gehoord. Wat zijn ze begaafde en vaardige leidsters! Achter hen staat een algemeen bestuur met dezelfde vaardigheden, en zij geven leiding aan dit geweldige programma voor de jongevrouwen over de hele wereld.

Nu is het mijn beurt om jullie toe te spreken, en ik weet bijna niet wat ik moet zeggen. Ik ben overweldigd door het grote aantal aanwezigen. In dit Conferentiecentrum zitten duizenden jongevrouwen. En in de gebouwen dichtbij met extra zitcapaciteit. Deze bijeenkomst wordt naar veel kerkgebouwen over de hele wereld uitgezonden.

Jullie zijn met zovelen. Mijn hart gaat naar jullie uit. Ik waardeer jullie. Ik eer jullie. Ik respecteer jullie. Jullie zijn een enorme kracht ten goede.

Jullie zijn de kracht van het heden, de hoop voor de toekomst.

Jullie zijn de optelsom van alle geslachten die jullie zijn voorgegaan, en de beloftevolle voorbode van alle geslachten die na jullie komen.

Jullie moeten weten, zoals jullie verteld is, dat je er niet alleen voor staat. Er zijn honderdduizenden van jullie. Jullie wonen in veel verschillende landen. Jullie spreken verschillende talen. En jullie hebben allemaal iets goddelijks in je.

Jullie hoeven voor niemand onder te doen. Jullie zijn dochters van God.

Als geboorterecht hebben jullie iets meegekregen dat prachtig, heilig en goddelijk is. Vergeet dat nooit. Onze eeuwige Vader is de grote Meester van het heelal. Hij bestuurt alles, maar Hij wil graag de gebeden van zijn dochters horen en naar je luisteren als je met Hem spreekt. Hij wil jullie gebeden beantwoorden. Hij zal je niet in de steek laten.

Op rustige momenten denk ik na over de toekomst, met alle prachtige mogelijkheden en alle verschrikkelijke

verleidingen. Ik vraag me af wat er de volgende tien jaar zal gebeuren. Waar zullen jullie je bevinden? Wat zullen jullie doen? Dat zal afhangen van de keuzes die jullie maken, die nu misschien onbelangrijk lijken, maar die uiteindelijk grote gevolgen kunnen hebben.

Iemand heeft gezegd: 'Wat we vandaag goed óf fout doen, kan een wereld van verschil uitmaken in de eeuwigheid.' (James Freeman Clarke. In: *Elbert Hubbard's Scrap Book* [1923], p. 95.)

Jullie hebben het vermogen om alles te bereiken wat je wilt. Jullie hebben je verstand, je lichaam en je geest. Als die drie samenwerken, kun je op het rechte pad blijven dat naar succes en geluk leidt. Maar daar is wel inspanning, opoffering en geloof voor nodig.

Je moet bijvoorbeeld, en ik wijs jullie daar met klem op, zoveel mogelijk opleidingen volgen. Het leven is zo ingewikkeld en concurrerend geworden. Je mag niet veronderstellen dat anderen je iets verschuldigd zijn. Er wordt van je verwacht dat je hard werkt en je talenten gebruikt om een zo goed mogelijke toekomst op te bouwen. Af en toe zul je ernstige teleurstellingen moeten verwerken. Maar er zijn veel mensen die je zullen helpen, die je de aanmoediging en de kracht zullen geven om door te gaan.

Onlangs bezocht ik een goede vriend in het ziekenhuis. Ik keek naar de verschillende verpleegkundigen die aan het werk waren. Ze waren bijzonder bekwaam. Ze gaven de indruk dat ze wisten wat er gaande was, en wat ze moesten doen. Ze waren goed opgeleid, en dat was te merken. In iedere zaal hing de spreuk: 'Wij streven naar uitmuntendheid.'

Wat is een goede opleiding belangrijk. Ze is de sleutel tot verschillende mogelijkheden. Ze gaat gepaard met de uitdaging om toe te nemen in kennis en in de kracht en macht van discipline. Misschien heb je niet de middelen om alle opleidingen te volgen die je wilt. Maar doe zoveel je kunt, en maak gebruik van studiebeurzen, subsidies en leningen die je redelijkerwijs kunt terugbetalen.

Daarom is het Permanent Studiefonds in het leven geroepen. We beseffen dat een beetje geld een enorme invloed kan hebben als jongemannen en jongevrouwen een opleiding willen volgen. De gebruiker volgt de opleiding en betaalt de lening terug om iemand anders dezelfde kans te geven.

Het is onze ervaring dat het inkomen na een opleiding drie tot vier keer zo hoog kan zijn als daarvoor. Kun je je dat voorstellen!

Dit programma is niet overal beschikbaar, maar op veel plaatsen wel, en waar beschikbaar kan het een grote zegen voor je zijn.

Wees op je levenspad behoedzaam bij de keuze van je vrienden. Zij kunnen je maken of breken. Help anderen die ongelukkig zijn of in benarde omstandigheden verkeren. Maar sluit vriendschap met mensen die dezelfde waarden hanteren, die je aanmoedigen, die je steunen, die volgens dezelfde normen leven, die hetzelfde

soort amusement leuk vinden, en die hetzelfde kwaad willen weerstaan als jij.

Om zijn plan van geluk te verwezenlijken, heeft de grote Schepper de mens een instinct gegeven waardoor jongens meisjes leuk vinden en meisjes jongens. Die krachtige neiging kan tot prachtige ervaringen leiden, maar ook tot afschuwelijke ervaringen. Als we naar de wereld kijken, lijkt het wel of zedelijkheid aan de kant is gezet. De overtreding van oude normen is heel gewoon geworden. Uit verschillende studies blijkt dat beproefde beginselen overboord zijn gegooid. Zelfdiscipline wordt vergeten, en er wordt overal aan vrij seksueel verkeer toegegeven.

Maar lieve zusters, wij mogen niet accepteren wat in de wereld zo gewoon is geworden. Als lid van deze kerk hebben jullie hoge en veeleisende normen. Als een stem uit de Sinaï klinkt de stem dat jullie niet mogen zondigen. Jullie moeten je verlangens beheersen. Er is voor jullie geen toekomst in een andere levenswijze. Daar moet ik wel bij vermelden dat de Heer in bekering en vergeving heeft voorzien. Maar, toegeven aan verleiding kan een wond veroorzaken die nooit meer lijkt te helen en die een lelijk litteken achterlaat.

Als jullie je fatsoenlijk kleden en gedragen, zul je tegen verleidingen beschermd worden. Het is soms moeilijk om fatsoenlijke kleding te vinden, maar met enige moeite is het wel mogelijk. Soms zou ik willen dat ieder meisje een naaimachine had en wist hoe ze die moest gebruiken. Dan kon ze haar eigen aantrekkelijke kleding maken. Waarschijnlijk is dat geen realistisch verlangen. Maar ik durf wel te beweren dat je er aantrekkelijk kunt uitzien zonder onfatsoenlijk te zijn. In je uiterlijk en je gedrag kun je leuk, opgewekt en mooi zijn. Of je voor anderen aantrekkelijk bent, hangt van je persoonlijkheid af, de optelsom van je karaktereigenschappen. Wees opgewekt. Glimlach. Heb plezier. Maar je moet grenzen stellen, als het ware een streep in het zand trekken, waar je absoluut niet overheen wilt gaan.

De Heer spreekt over de mensen die advies in de wind slaan en die 'struikelen en vallen, wanneer de stormen opsteken, de winden waaien en de regens nedervallen en tegen hun huis slaan' (LV 90:5).

Mijd smerig amusement. Het lijkt misschien leuk, maar in de meeste gevallen verlaagt het je. Ik wil niet preuts overkomen. Ik wil ook geen spelbreker zijn. Ik wil niet overkomen als een oude man die niets van de jongeren en hun problemen begrijpt. Ik ben van mening dat ik op de hoogte ben, en vanuit mijn hart en mijn liefde smeek ik jullie om op het rechte pad te blijven. Heb plezier met je leeftijdgenoten. Zing en dans, zwem en wandel, werk samen aan projecten, en ga enthousiast en opgewekt door het leven.

Respecteer je lichaam. De Heer heeft het als een tempel beschreven. Zoveel mensen verminken hun lichaam met tatoeages. Wat kortzichtig. Je zit er je hele leven aan vast. Ze kunnen alleen door een lastige en kostbare methode worden verwijderd. Ik kan niet begrijpen waarom een meisje zoiets zou doen. Ik smeek jullie om je lichaam niet te verminken.

En nu ik het toch heb over dingen die je moet vermijden, wil ik opnieuw drugs noemen. Experimenteer daar alsjeblieft niet mee. Mijd ze alsof ze ernstige ziekten zijn, want dat zijn ze in feite ook.

Ga er nooit vanuit dat je alles alleen aankunt. Je hebt de hulp van de Heer nodig. Aarzel nooit om op je knieën te gaan en in gebed met Hem te praten. Het gebed is een opmerkelijk en prachtig hulpmiddel. Denk daar eens goed over na. We kunnen daadwerkelijk met onze Vader in de hemel praten. Hij zal ons horen en ons antwoorden, maar dan moeten we wel naar zijn antwoord luisteren. Niets is te ernstig of te onbelangrijk om met Hem te bespreken. Hij heeft gezegd: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28). En vervolgens: 'Want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (vs. 30).

Het komt er eenvoudigweg op neer dat zijn weg gemakkelijk en zijn pad begaanbaar is. Paulus heeft aan de Romeinen geschreven: 'Want het koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest' (Romeinen 14:17).

Geloof in de Heer Jezus Christus moet een lichtbaken voor je zijn, een poolster in jouw lucht.

President George Albert Smith zei vaak dat we ons aan de kant van de Heer moeten bevinden. En dat is zo belangrijk.

Jaren geleden heb ik tijdens een conferentie een verhaal verteld dat ik nu graag wil herhalen. Het verhaal gaat over een honkbalspeler. Ik besef dat sommigen van jullie in de wereld niet veel over honkbal weten. Het interesseert je waarschijnlijk helemaal niet. Maar in dit verhaal schuilt een belangrijke les.

Het verhaal speelt zich af in 1912. De finale van het honkbalseizoen werd gespeeld, en dit was de laatste wedstrijd van het seizoen. Het stond 2-1 voor de New York Giants, die de veldpartij waren. De Boston Red Sox waren aan slag. De man aan slag sloeg de bal hoog in de lucht. Twee spelers van New York renden erachteraan. Fred Snodgrass, die in het midden van het veld stond, liet zijn medespelers weten dat hij de bal zou vangen. Hij plaatste zich recht onder de bal, die mooi in zijn handschoen viel. Maar hij kon de bal niet vasthouden. De bal glipte uit zijn handschoen en viel op de grond. De toeschouwers begonnen te joelen. Ze konden niet geloven dat Snodgrass de bal had laten vallen. Hij had al honderden hoge ballen gevangen. Maar

nu, op dit belangrijke moment, had hij de bal laten vallen, en de Red Sox werden daardoor wereldkampioen.

Snodgrass kwam het volgende seizoen weer terug en speelde nog negen jaar lang fantastisch. Hij is 86 jaar oud geworden en in 1974 overleden. Maar na die blunder heeft hij nog 62 jaar lang moeten horen: 'O ja, jij bent degene die de bal liet vallen.'

Helaas zien we altijd mensen die de bal laten vallen. Neem de student die het heel aardig lijkt te doen, maar die zakt als hij onder de druk van het eindexamen bezwijkt. En de automobilist die heel voorzichtig rijdt. Maar die op een moment van onoplettendheid een ernstig ongeluk kan krijgen. Er is de werknemer die door iedereen vertrouwd wordt en hard werkt. Maar plotseling wordt hij met verleiding geconfronteerd en kan die niet weerstaan. Er wordt een etiket op hem geplakt dat nooit meer helemaal lijkt te verdwijnen.

Een enkele woede-uitbarsting kan een lange vriendschap kapotmaken. En kleine zonden kunnen er uiteindelijk toe leiden dat iemand de kerk verlaat.

Iemand kan een fatsoenlijk leven leiden, totdat hij een enkele vernietigende, onomkeerbare misstap begaat, die nooit meer helemaal is uit te wissen.

Als dat gebeurt, heeft iemand de bal laten vallen. Iemand heeft misschien voldoende zelfvertrouwen. Hij of zij wordt dan misschien wat arrogant en denkt: 'Ik hoef niet zo hard mijn best te doen.' Maar als hij of zij de bal probeert te vangen, glipt ie uit de handschoen en valt op de grond. Uiteraard is er bekering. Uiteraard is er vergeving. Er is een verlangen om te vergeten. Maar op de een of andere manier wordt het incident met de bal niet gauw vergeten.

Lieve meisjes, ik spreek met vaderlijke liefde voor jullie. Ik wil jullie bedanken dat je tot nu toe zo goed je best hebt gedaan. Ik smeek jullie om nooit de moed op te geven, om een doel te hebben, te volharden en vooruitgang te maken zonder je door de verleidingen of de macht van de tegenstander te laten afleiden.

Ik bid dat jullie je leven niet zullen verspillen, maar dat jullie prachtige, eeuwige vruchten zullen voortbrengen. De jaren zullen voorbijgaan en ik zal er niet meer zijn om te zien wat jullie met je leven hebben gedaan. Maar er zullen veel andere mensen zijn, zoveel andere mensen, die op je rekenen, die wat gemoedsrust en geluk betreft, van jullie afhankelijk zijn. En boven alles staat je Vader in de hemel, die je altijd als zijn dochter zal liefhebben.

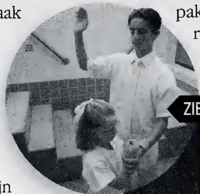
Ik wil met nadruk zeggen dat je voor een begane vergissing vergiffenis kunt krijgen, je kunt die van je afschudden en die te boven komen. Dan kun je succes en geluk hebben. Maar ik hoop dat je zoiets niet mee hoeft te maken. Ik ben ervan overtuigd dat het niet zal gebeuren als je je dat voorneemt en als je om de kracht bidt om op het rechte pad te blijven, wat soms eenzaam is, maar wat tot gemoedsrust, geluk en grote vreugde in dit leven en de eeuwigheid leidt.

Daarvoor bid ik in de naam van Hem die zijn leven heeft gegeven om voor ons het eeuwige leven mogelijk te maken, ja, de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Zij hebben ook tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

U kunt de algemene aprilconferentie 2004 deel van uw (gezins)leven maken door de volgende ideeën in uw individuele studie en op de gezinsavond te gebruiken. U kunt ook uw eigen vragen, activiteiten en ideeën bedenken. (De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.)

VOOR DE KINDEREN

1. Wie zijn de raadgevers van president Gordon B. Hinckley in het Eerste Presidium? Hoeveel jaar zijn zij nu zijn raadgevers? (Hint: zie toespraak van president James E. Faust, p. 61.)

2. Hoe lang geleden is president Thomas S. Monson geroepen als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen? Wie heeft hem geroepen? (Hint: zie toespraak van president Monson, p. 20.)

3. Wat zijn de namen van de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen? Hoeveel broeders hebben zitting in het Presidium der Zeventig? Hoeveel broeders maken deel uit van het Eerste en Tweede Quorum der Zeventig? (Hint: zie het overzicht van algemene autoriteiten, pp. 64–65.)

4. Hoeveel leden heeft de kerk ongeveer? Hoe hoog is het percentage kerkleden die de conferentie kunnen zien en horen? (Hint: zie toespraak van president Hinckley, p. 4.)

5. Hoeveel bekeerlingen zijn er vorig jaar gedoopt? (Hint: zie het Statistisch rapport, p. 26.)

6. Wie schreef het gedicht dat begint met 'Ik zag heilige engelen en scharen rondom zijn troon'? (Hint: zie de toespraak van bisschop Keith B. McMullin, p. 33.)

VOOR JONGEREN

7. Als je wist dat de Heiland morgen zou komen, wat zou je dan vandaag doen om je daarop voor te bereiden? Wat zou jij in je '24-uurs pakket aan geestelijke voorbereiding' doen? (Zie toespraak van ouderling Dallin H. Oaks, p. 7.) Stel een paar doelen en schrijf die in je dagboek.

8. Hoe kun je troost vinden als een dierbare sterft? Zie hoe ouderling M. Russell Ballard met zo'n ervaring is omgegaan (p. 84).

9. Een jonge vrouw in Argentinië verkocht haar kostbare viool om haar zending te financieren (zie toespraak van ouderling Jeffrey R. Holland, p. 30). Welke offers kun je brengen om getrouwer te zijn? Je kunt bijvoorbeeld besluiten op tijd in het seminarie te zijn of minder tv te kijken, zodat je meer tijd hebt om dienstbaar te zijn of in de Schriften te lezen.

10. Een priesterschapsleider in Brazilië ging de tweede mijl om een minderactieve jongen te helpen (zie de toespraak van Mervyn B. Arnold, p. 46). Heb jij een vriend die niet regelmatig naar de kerk komt? Wat kun je doen om hem of haar te helpen?

11. 'We hoeven niet rijk, lang, slank, geniaal of mooi te zijn om in het koninkrijk van God verlost te worden — alleen rein' — ouderling Clate W. Mask jr. (Zie p. 92.) Hoe kun je de moddervlekken van de wereld vermijden of verwijderen en rein blijven?

12. Is er een vereiste voor Plicht jegens God of Mijn persoonlijke vooruitgang die je nog niet hebt voltooid? Lees het voorbeeld van Gayle M. Clegg over afmaken (zie p. 14.) Dat verhaal kan jou wellicht inspireren om je projecten af te maken — en tot het einde toe te volharden.

Ouderling Mervyn B. Arnold vertelde over een priesterschapsleider die weigerde een minderactieve jongen op te geven.

ZIE NR. 12

VOOR DE GEZINSAVOND EN DE INDIVIDUELE STUDIE

13. President Hinckley heeft gezegd: 'Ik vind het uitermate verfrissend om het geloof en de getrouwheid

van onze jonge mensen waar te nemen. Ze leven in een tijd dat er een enorme vloedgolf van kwaad over de aarde spoelt. (...) Maar we hebben letterlijk honderdduizenden jonge mensen die de hoge normen van het evangelie trouw blijven' (p. 4). Behandel paragrafen uit het boekje *Voor de kracht van de jeugd* op de gezinsavond. Met jongere kinderen kunt u Mijn evangelienormen, op de achterkant van het *Geloof in God*-boekje, doornemen.

14. Maakt u zich zorgen over de wereld waarin uw kinderen worden geboren? Wat kunt u doen om hen in te enten tegen de geestelijke ziekten die alom rondgaan in de wereld? (Zie toespraak van ouderling Boyd K. Packer, p. 77.)

15. Welke taken hebt u als vader? (Zie toespraak van ouderling L. Tom Perry, p. 69.) Wat is een 'moederhart'? Hoe kunt u er een ontwikkelen? (Zie toespraak van Julie B. Beck, p. 75.)

16. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'God [kent] u al heel, heel lang [en] Hij heeft u al heel, heel lang lief. (...) Hij kent uw naam, en is op de hoogte van al uw ellende en vreugde!' (p. 44.) Denk eraan terwijl u bidt hoe goed uw hemelse Vader u kent en hoeveel Hij van u houdt.

17. Ouderling Joseph B. Wirthlin heeft gezegd: 'Schulden [zijn] een vorm van slavernij' (p. 40.) Overweeg uw aardse schulden en neem de vijf stappen tot financiële vrijheid door die ouderling Wirthlin noemt. Overweeg ook uw hemelse schulden en manieren waarop u uw dankbaarheid kunt tonen.

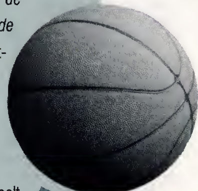
18. Ouderling Dennis E. Simmons heeft gezegd: 'Geloof is beseffen dat onze macht beperkt is, maar de zijne niet. Geloof in Jezus Christus bestaat uit volledig vertrouwen op Hem' (p. 73). Denk aan specifieke problemen. Hoe kunt u groter geloof in Jezus Christus tonen? ■

TE LEZEN EN BESPREKEN VERHALEN

Hebt u een toespraak of les? In de conferentietoespraken die beginnen op de onderstaande pagina's, staan verhalen en ideeën die u kunt gebruiken.

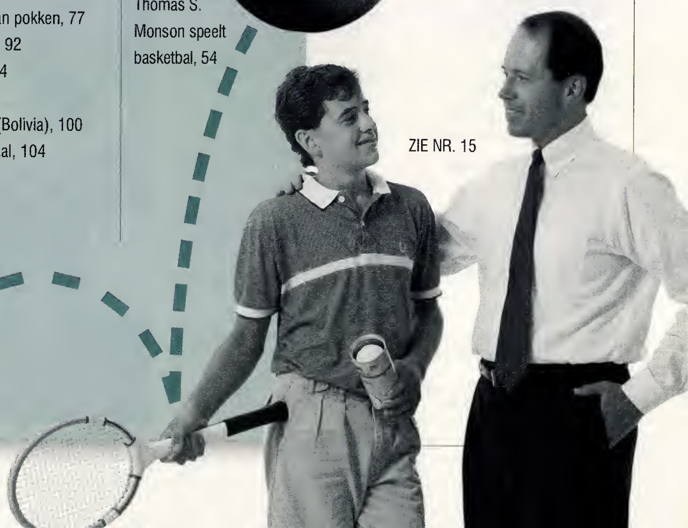
Afrikaanse minister neemt *Voor de kracht van de jeugd* in ontvangst, 49

Thomas S. Monson speelt basketbal, 54

ZIE NR. 15

ZIE NR. 15

Leringen voor onze tijd, 2004

'Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Hiervoor legt het Eerste Presidium elk jaar tien onderwerpen, met bronnen-materiaal, vast. De volgende onderwerpen en hulpmiddelen zijn geselecteerd voor studie in 2004. Nog twee onderwerpen worden vastgelegd door het ring- of districtspresidium.

De leerkracht kiest één of misschien twee van de aangegeven bronnen uit die het beste passen bij de behoeften van de leden van het quorum of de klas. De leerkracht hoeft niet alle bronnen te gebruiken. Leiders en leerkrachten worden aangemoedigd om besprekingen op gang te brengen, niet een preek of een voordracht te houden. Zij moeten manieren bedenken om de leden van het quorum of de klas ertoe te brengen de beginselen van de les in de praktijk te brengen. In *Onderwijzen — geen grotere roeping* en in *Leidraad onderwijs* staan ideeën voor de voorbereiding en het leiden van de besprekingen in het quorum of de klas.

1. Het gezin staat centraal in het plan van de Schepper

Exodus 20:12; Maleachi 4:6; Mosiah 27:14; LV 93:36–40; Mozes 5:4–5, 9–12.

Gordon B. Hinckley, 'Gezinsavond', *Liahona,* maart 2003, 2–5.

James E. Faust, 'Welvaren bij de gezinsavond', *Liahona,* juni 2003, 2–6.

Boyd K. Packer, 'In rijpere jaren', *Liahona*, mei 2003, 82–84.

L. Tom Perry, 'Het belang van het gezin', *Liahona*, mei 2003, 40–43.

'Het gezin kan eeuwig zijn', hoofdstuk 36 in *Evangeliebeginselen.*

2. Dank betuigen

Lucas 17:11–19; Mosiah 26:38–39; Alma 37:37; LV 78:19; 98:1–3.

David B. Haight, 'Zijn niet alle tien rein geworden?', *Liahona,* november 2002, 24–26.

Dallin H. Oaks, 'In alles dank betuigen', *Liahona,* mei 2003, 95–98.

'Dankbaarheid', in *Voor de kracht van de jeugd.*

'Dankbaarheid ontwikkelen', les 35 in *De vrouw in de kerk, deel B.*

3. In de wijngaard van de Heer werken

Matteüs 16:24–26; Johannes 12:26; 1 Nephi 3:7; Mosiah 2:17; 4:27; LV 123:17.

Thomas S. Monson, 'Sta pal op de plaats die u is toegewezen', *Liahona,* mei 2003, 54–57.

Jeffrey R. Holland, 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *Liahona,* november 2002, 36–38.

Henry B. Eyring, 'In uw roeping groeien', *Liahona*, november 2002, 75–78.

'Offerande', hoofdstuk 26, en 'Dienstbetoon', hoofdstuk 28, in *Evangeliebeginselen.*

4. Geestelijke en stoffelijke zelfredzaamheid

Maleachi 3:8–10; Matteüs 6:5–13; Alma 37:37; LV 88:119.

Gordon B. Hinckley, 'Aan de mannen van de priesterschap', *Liahona*, november 2002, 56–59.

Russell M. Nelson, 'De vredige kracht van het gebed', *Liahona*, mei 2003, 7–9.

Robert D. Hales, 'Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen', *Liahona,* november 2002, 26–29.

'Werken en persoonlijke verantwoording', hoofdstuk 27 in *Evangeliebeginselen.*

5. Priesterschapszegens

LV 13; 27:12; 107:39; 110:11–16; 128:20; Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–74.

Boyd K. Packer, 'De ringpatriarch', *Liahona*, november 2002, 42–45.

L. Tom Perry, 'Door God geroepen', *Liahona*, november 2002, 7–10.

David B. Haight, 'In het priesterschap groeien', *Liahona,* mei 2003, 43–45.

'Het priesterschap' en 'Priesterschapsorganisatie', hoofdstukken 13 en 14 in *Evangeliebeginselen.*

6. Uw geloof oefenen in tijden van onzekerheid

Hebreeën 11; Jakobus 1:3–6; Helaman 12:1; Ether 12:6; LV 6:20; 59:21.

Gordon B. Hinckley, 'Oorlog en vrede', *Liahona,* mei 2003, 78–81.

Joseph B. Wirthlin, 'Zal Hij geloof vinden op aarde?', *Liahona,* november 2002, 82–85.

Richard G. Scott, 'De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liahona,* mei 2003, 75–78.

Robert D. Hales, 'In tijden van beproeving geeft geloof vrede en vreugde', *Liahona,* mei 2003, 15–18.

'Geloof in Jezus Christus', hoofdstuk 18, en 'Gehoorzaamheid', hoofdstuk 35, in *Evangeliebeginselen.*

7. Kinderen onderrichten

Jeremia 31:15–16; Lucas 15:11–32; Johannes 1:43; 3 Nephi 17:11–24; LV 68:25, 28.

Thomas S. Monson, 'Voorbeelden ter navolging', *Liahona*, november 2002, 60–67.

James E. Faust, 'Zielslief de schapen die dolen', *Liahona,* mei 2003, 61–68.

Jeffrey R. Holland, 'Gebed voor de kinderen', *Liahona*, mei 2003, 85–87.

'Taken in het gezin', hoofdstuk 37 in *Evangeliebeginselen.*

8. Succes in het zendingswerk

Johannes 21:15–17; 1 Johannes 4:18–19; Mosiah 28:3; LV 4:5; 88:81.

Dallin H. Oaks, 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', *Liahona*, november 2002, 67–70.

M. Russell Ballard, 'Het belang van zendingswerk door leden', *Liahona,* mei 2003, 37–40.

M. Russell Ballard, 'De beste generatie zendelingen,' *Liahona,* november 2002, 46–49.

Henry B. Eyring, 'Een kind en een discipel', *Liahona*, mei 2003, 29–32.

'Zendingswerk', hoofdstuk 33 in *Evangeliebeginselen.*

9. Het avondmaal en de avondmaalsdienst

Gelieve dit onderwerp te behandelen op een vierde zondag tijdens de laatste 3 maanden van het jaar.

Matteüs 26:26–29; 3 Nephi 18:1–12; Moroni 4, 5; LV 59:9–14.

Gordon B. Hinckley, 'Aan de mannen van de priesterschap', *Liahona*, november 2002, 56–59.

Russell M. Nelson, 'Aanbidden in de avondmaalsdienst', *Liahona*, augustus 2004.

Dallin H. Oaks, 'Het evangelie in ons leven', *Liahona,* juli 2002, 36–39.

Dallin Oaks, 'Bijzondere getuigen van Christus', *Liahona*, april 2001, 14.

'Het avondmaal', hoofdstuk 23 in *Evangeliebeginselen.*

10. Een discipel van Christus zijn

Matteüs 11:28–30; Galaten 6:8; Alma 38:8–9; LV 64:34; 101:36–38.

Thomas S. Monson, 'Zwijg, wees stil', *Liahona*, november 2002, 53–56.

James E. Faust, 'Ons innerlijk verdiepen', *Liahona,* februari 2003, 2–7.

Neal A. Maxwell, 'Bekommert u over het leven der ziel', *Liahona*, mei 2003, 68–70.

Richard G. Scott, 'Vrij zijn van zware lasten', *Liahona*, november 2002, 86–88.

'Bekering', hoofdstuk 19, en 'Onze talenten ontwikkelen', hoofdstuk 34, in *Evangeliebeginselen.* ■

Bronnenlijst voor *Aäronische priesterschap, lesboek 2*

Voor gebruik in 2004, de lessen 26–50. De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen 26–50, niet als vervanging. In de verwijzingen slaat *Plicht jegens God* op de leidraden *Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen*. Sommige verwijzingen naar *Plicht jegens God* kunnen in de les worden gebruikt, of u kunt de quorumleden aanmoedigen die thuis te bestuderen. In de rubriek 'De *Liahona* gebruiken' staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Kerstmis. Als u een kerstles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook in andere talen op **www.lds.org.** Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. Klik op de taal van uw keuze en vervolgens op de link tijdschrift van de kerk. Kies daarna het nummer van uw keuze.

De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liahona*. De *Liahona* is in sommige talen on line op **www.lds.org.**

Les 26: Goede gedachten

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, 30. De paragraaf 'Wees rein' kan een aanvulling vormen op de tekst bij het diaklankbeeld.

Boyd K. Packer, 'Het waarheidsvaandel is opgericht', *Liahona,* november 2003, 24. Bespreek aan de hand van dit artikel waarom de kerk zulke hoge zedennormen heeft.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 6.

Les 27: De gezondheidswet van de Heer

Boyd K. Packer, 'Gij [zijt] Gods tempel', *Liahona,* november 2001, 85. Vertel het verhaal over president Packers patriarchale zegen en bespreek de zegeningen van gehoorzaamheid.

Harold G. Hillam, 'Niet voor het lichaam', *De Ster,* juni 1996, 26. Vertel het verhaal over de befaamde tandheelkundige in plaats van de bespreking van een nieuwsfeit zoals dat in de les staat.

Plicht jegens God (diaken), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 12.

Les 28: De sabbat

H. Aldridge Gillespie, 'De zegen van sabbatheiliging', *Liahona,* januari 2001, 93. Voeg de citaten van hedendaagse profeten toe aan uw bespreking.

David Oscar Sarmiento, 'De dag des Heren heiligen', *Liahona,* juni 2003, 41. Vertel dit verhaal als aanvulling op de ervaring van ouderling Cook die in het lesboek staat.

'Stijg' ons lied nu zoet en teer', lofzang 101.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 2.

Les 29: Het doel van het leven

W. Craig Zwick, 'De Heer, uw God, houdt uw hand gevat', *Liahona,* november 2003, 34. Behandel de gezinsverhalen uit dit artikel om het belang van geloof te bespreken.

Les 30: Naastenliefde

Gene R. Cook, 'Naastenliefde: volmaakte, eeuwigdurende liefde', *Liahona,* juli 2002, 91. Bespreek de drie suggesties van ouderling Cook over hoe wij ons kunnen kleden met de mantel van de naastenliefde.

Emmanuel Fleckinger, 'Mijn vaders onderscheiding voor betoonde moed', *Liahona,* september 2003, 40. Vertel dit verhaal als voorbeeld dat naastenliefde 'het kwade niet toerekent'.

Les 31: Vergevensgezindheid

Cecil O. Samuelson jr., 'Vergeving', *Liahona,* februari 2003, 26. Gebruik voorbeelden van vergeving uit het leven van Jezus als aanvulling op het laatste verhaal in de les.

Jane McBride Choate, 'Steentje van vergeving', *Liahona,* februari 2003, K6. Gebruik dit aanschouwelijk onderwijs om het beginsel van vergeving te demonstreren terwijl u de drie praktijkgevallen in de les behandelt.

Plicht jegens God (diaken), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 8.

Les 32: De gaven van de Geest ontwikkelen

Joseph B. Wirthlin, 'De onuitsprekelijke gave', *Liahona,* mei 2003, 26. Bespreek de rol van de Heilige Geest bij het ontvangen en gebruiken van geestelijke gaven.

'Vraag en antwoord', *Liahona,* april 2003, 44. Overweeg ideeën uit dit artikel te gebruiken bij uw bespreking van de gaven van een getuigenis.

'Neem de Heil'ge Geest tot gids' (lofzang 203).

Les 33: Zoek wetenschap

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, 30. In de paragraaf 'Wees verstandig' wordt uitgelegd wat de Heer wil dat wij leren.

John K. Carmack, 'Het Permanent Studiefonds: een glimp van hoop', *Liahona,* januari 2004, 32. Bespreek de beginselen die we kunnen leren van het Permanent Studiefonds over het volgen van een opleiding.

Plicht jegens God (diaken), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nrs. 1 en 2.

Les 34: De macht van het voorbeeld

Gordon B. Hinckley, 'Een banier voor de volken, een licht voor de wereld', *Liahona,* november 2003, 82. Bespreek in uw lesafsluiting de verleidingen die in deze toespraak worden genoemd.

Gabriel González, 'Geslaagd met vlag en wimpel', *Liahona,* juli 2003, 34. Overweeg dit verhaal samen met het eerste verhaal in de les te vertellen.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 12.

Les 35: De wet gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden

Gordon B. Hinckley, 'Oorlog en vrede', *Liahona,* mei 2003, 78. U kunt het standpunt van de kerk inzake oorlog behandelen in de laatste bespreking van deze les.

Plicht jegens God (diaken), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 5; *(leraar),* 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 6; *(priester),* 'Gezinsactiviteiten', nr. 8.

Les 36: Geef dank in alles

Dallin H. Oaks, 'In alles dank betuigen', *Liahona,* mei 2003, 95. Verwijs naar de ideeën in dit artikel terwijl u bespreekt hoe we onze hemelse Vader dank kunnen betuigen.

Juan Carlos Rodríguez, 'De hoognodige regen', *Liahona,* juni 2003, 40. Gebruik dit verhaal als aanvulling op de verhalen in de les.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 10.

Les 37: De positie van de vrouw begrijpen

M. Russell Ballard, 'Rechtschapen vrouwen', *Liahona,* december 2002, 34. Ideeën uit dit artikel kunnen voor afwisseling bij de laatste activiteit en aansporing in de les zorgen.

Les 38: Een rechtschapen leven leiden in een onrechtvaardige wereld

James E. Faust, 'De strot van de duivel', *Liahona,* mei 2003, 51. Gebruik de analogie over de waterval uit dit artikel in de les.

John B. Dickson, 'Als het leven moeilijk wordt', *Liahona,* mei 2002, 28. Behandel tot besluit van de les de vier beginselen die aangeven hoe we trouw aan het geloof kunnen blijven.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 2.

Les 39: morele moed

Thomas S. Monson, 'Voorbeelden ter navolging', *Liahona*, november 2002, 60. Gebruik een paar van de oudtijdse en hedendaagse voorbeelden van moed uit dit artikel om variatie in het laatste deel van de les te brengen.

H. Ross Workman, 'Uithoudingsvermogen', *Liahona,* oktober 2003, 6. Begin de les met dit verhaal over morele moed.

Les 40: Verleidingen vermijden en overwinnen

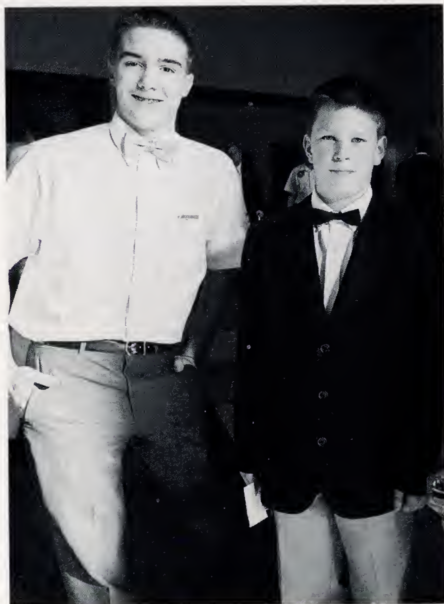
Boyd K. Packer, 'Geestelijke krokodillen', *Liahona,* oktober 2002, 8. Gebruik de illustraties uit dit artikel bij het eerste verhaal in de les.

'Ons voorbereiden om verleidingen te weerstaan', *Liahona,* juli 2003, 25. Overweeg een van de teksten of citaten uit deze boodschap in uw les te gebruiken.

Zie Genesis 39; Daniël 3; Matteüs 4:2–11.

Les 41: Het avondmaal: tot zijn gedachtenis

Russell M. Nelson, 'Aanbidden

in de avondmaalsdienst', *Liahona,* augustus 2004, 10. Behandel aan het eind van de les de adviezen van ouderling Nelson inzake het bedienen en deelnemen van het avondmaal.

Peter B. Gardner, 'Meer dan woorden', *Liahona,* februari 2002, 28. Vertel dit verhaal voor de variatie in uw les.

'Jezus de Gekruisigde' (lofzang 126).

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 7.

Les 42: Gehoorzaam de algemene autoriteiten

L. Tom Perry, 'Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard', *Liahona,* november 2003, 85. Behandel in dat deel van de les hoe de kerk openbaring ontvangt.

Sheldon F. Child, 'Een vast fundament', *Liahona,* november 2003, 8. Overweeg om met het verhaal dat in de tweede paragraaf van de toespraak staat, te beginnen.

'Komt, hoort naar eens profeten stem' (lofzang 21).

Les 43: De geestelijke voorbereiding op een zending

Richard G. Scott, 'Je mogelijkheden ten volle uitbuiten', *Liahona,* november 2003, 41. Lees aan het begin van de les het advies van ouderling Scott aan de jongemannen voor.

Monte J. Brough, 'Jongemannen — sleuteldragers', *Liahona,* november 2003, 47. Besluit de les met de verhalen over jongemannen die de voltijdzendelingen helpen.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 44: Zich nu voorbereiden op een tempelhuwelijk

Gordon B. Hinckley, 'Het huwelijk dat standhoudt', *Liahona,* juli 2003, 3. Lees het fictieve voorbeeld van Johnny en Mary uit dit artikel voor, en bespreek de zegeningen van het tempelhuwelijk.

Richard G. Scott, 'Het goede doen', *Liahona,* maart 2001, 10. Gebruik de suggesties voor het tegengaan van grensoverschrijdingen als u de inspanningen bespreekt die nodig zijn om zich voor te bereiden op een celestiaal huwelijk.

Gebruik LV 132:15–17 met LV 131:1–4.

Plicht jegens God (priester), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 2.

Les 45: Doelmatig huisonderwijs

David Head, 'De huisonderwijzers die de moed niet opgaven', *Liahona,* september 2002, 36. Vertel dit verhaal wanneer u bespreekt wat het inhoudt om een goede huisonderwijzer te zijn.

John L. Haueter, 'Junior-collega', *Liahona,* november 2001, 28. Gebruik dit verhaal om de jongemannen aan te sporen doeltreffender huisonderwijzers te worden.

Gebruik LV 107:99 met Jakob 1:17–19.

Plicht jegens God (leraar), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 46: De verderfelijke invloeden van de media vermijden

Thomas S. Monson, 'Pornografie — de dodelijke bacillendrager', *Liahona,* november 2001, 2. Behandel het gedrag van de iepenspintkever als de klas de invloed van de obscene media bespreekt.

"Gevaar! De valstrik van pornografie vermijden', *Liahona,* oktober 2002, 12. Wanneer u het citaat van president Benson gebruikt, kunt u de vijf tips voor het mijden van pornografie presenteren.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 9.

Les 47: Fatsoenlijke taal

H. David Burton, 'Pal staan', *Liahona,* januari 2002, 75. Gebruik bisschop Burtons tweede voorbeeld als u bespreekt hoe onze taalgebruik onthult wat er in ons hart is.

'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt' (lofzang 179, 2e couplet).

Les 48: Zich houden aan goede normen

David E. Sorensen, 'Je kunt een ratelslang niet aaien', *Liahona,* juli 2001, 48. Gebruik de analogie van de ratelslang om aan te geven wat het inhoudt om in maar niet van de wereld te zijn.

'"Duidelijke, eenvoudige waarheid": jongemannen en jongevrouwen passen de raad van de profeet toe', *Liahona,* september 2002, 16. Gebruik de getuigenissen van de jongeren in dit artikel in de lesafsluiting.

Les 49: Eerlijkheid en integriteit

Quentin L. Cook, 'Bent u een heilige?' *Liahona,* november 2003, 95. Gebruik de drie vragen die in het artikel staan wanneer u bespreekt hoe we in de verleiding kunnen komen om oneerlijk te zijn.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 50: Mindervaliden waarderen en bemoedigen

Elizabeth Quackenbush, 'Ik was haar antwoord', *De Ster,* juni 1999, 36. Gebruik dit verhaal als aanvulling op uw bespreking van christelijk mededogen.

Plicht jegens God (priester), 'Lichamelijke ontwikkeling', nr. 11. ■

Bronnenlijst voor *Jongevrouwen, lesboek 2*

Voor gebruik in 2004, de lessen 26–49. De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen 26–49, niet als vervanging. In de verwijzingen slaat *Persoonlijke vooruitgang* op het boekje *Persoonlijke vooruitgang.* Sommige verwijzingen naar *Persoonlijke vooruitgang* kunnen in de les worden gebruikt, of u kunt de jongevrouwen aanmoedigen die thuis te bestuderen. In de rubriek 'De *Liahona* gebruiken' staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Kerstmis. Als u een kerstles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook op **www.lds.org**. Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. Klik op de taal van uw keuze en vervolgens op de link tijdschrift van de kerk. Kies daarna het nummer van uw keuze.

De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liahona*. De *Liahona* is in sommige talen on line op **www.lds.org.**

Les 26: Het avondmaal

Russell M. Nelson, 'Aanbidden in de avondmaalsdienst', *Liahona,* augustus 2004, 10. Behandel aan het eind van de les de adviezen van

ouderling Nelson inzake deelname aan het avondmaal.

Dennis B. Neuenschwander, 'Verordeningen en verbonden', *Liahona,* november 2001, 16. Bespreek de uitleg van het verband tussen de doop en het avondmaal wanneer u verbonden bespreekt.

'Jezus de Gekruisigde' (lofzang 126).

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 4; 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 4.

Les 27: Je getuigenis versterken door gehoorzaamheid

Gordon B. Hinckley, 'Leven naar onze overtuiging', *Liahona,* september 2001, 2. Bespreek aan de hand van dit artikel hoe de moed om gehoorzaam te zijn ons getuigenis sterkt.

James E. Faust, 'Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp', *Liahona,* november 2003, 19. Gebruik de analogie van de stok die bijna aan het eind van het artikel staat om uit te leggen hoe iemand een getuigenis krijgt.

Les 28: Keuzevrijheid

Joseph B. Wirthlin, 'Drie keuzen', *Liahona,* november 2003, 78. Bespreek de drie keuzen in dit artikel tot besluit van de les.

'Poster: Blijf vrij', *Liahona,* februari 2003, 33. Laat de poster zien en bespreek de boodschap aan het begin van de bespreking over de gevolgen van onze keuzen.

'Kies toch goed' (lofzang 162).

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 3.

Zie 2 Nephi 2:26–27; Mosiah 4:30; Helaman 14:30–31.

Les 29: Verhoging

David E. Sorensen, 'De leer van de tempel', *Liahona,* augustus 2002, 30. Behandel de ideeën in dit artikel wanneer u de tempelverordeningen bespreekt.

Zie Romeinen 8:17; Openbaring 3:5, 20–21.

Les 30: Je getuigenis versterken door dienstbetoon

Thomas S. Monson, 'De weg van de Meester', *Liahona,* januari 2003, 3. Vertel verhalen uit dit artikel wanneer u anderen dienen bespreekt.

Dallin H. Oaks, 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', *Liahona,* november 2002, 67. Gebruik de uitleg van dienstbetoon in dit artikel tot besluit van deze les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goede werken: ervaringen', nrs. 1, 2, 5 en 6.

Les 31: De wetten van het land

Gordon B. Hinckley, 'Oorlog en vrede', *Liahona,* mei 2003, 78. Wellicht wilt u het standpunt van de kerk inzake oorlog behandelen tijdens de bespreking van het twaalfde geloofsartikel.

Russell M. Nelson, 'Zalig de vredestichters', *Liahona,* november 2002, 39. Gebruik de paragraaf 'Burgerplichten' van dit artikel wanneer u vaderlandsliefde bespreekt.

Overweeg het volkslied of een ander gepast patriottisch lied te zingen.

Les 32: Het belang van het leven

Dallin H. Oaks, 'Het gewichtigste van de wet', *Liahona,* maart 2000, 15. Gebruik de paragraaf 'Keuzevrijheid' van dit artikel wanneer u het belang van het leven bespreekt.

Ricardo Lopes de Mendonça, 'Mijn hemelse Vader is goed voor mij', *Liahona,* augustus 2003, 44. Overweeg dit verhaal aan het begin van de les te gebruiken.

Les 33: Het heilige vermogen tot voortplanting

Neal A. Maxwell, 'Redenen om rein te blijven', *Liahona,* maart 2003, 6. Gebruik de tien waarschuwingen uit dit artikel wanneer u kuisheid bespreekt.

'Vraag en antwoord', *Liahona,* februari 2003, 22. Bespreek een paar antwoorden uit dit artikel om aan te geven dat kuisheid geluk met zich meebrengt.

Zie Genesis 39; 2 Samuël 11; Alma 39; LV 42:22–23.

Les 34: Blijf trouw aan de normen van de Heer

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona,* april 2001, 30. Behandel de zes punten in dit artikel als onderdeel van de normen van de Heer.

Boyd K. Packer, 'Het waarheidsvaandel is opgericht', *Liahona,* november 2003, 24. Bespreek de ideeën in dit artikel over het herkennen en overwinnen van verleiding.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 1.

Les 35: Verstandige keuzen

Richard G. Scott, 'In kennis toenemen en er verstandig mee omgaan', *Liahona,* augustus 2002, 12. Overweeg de verhalen over de twee jongemannen te vertellen als u het citaat van president Tanner gebruikt.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nrs. 1 en 2.

Zie 2 Nephi 2:26–27; Mosiah 4:30; Helaman 14:30–31.

Les 36: Eerlijkheid

Quentin L. Cook, 'Bent u een heilige?' *Liahona,* november 2003, 95. Gebruik de drie vragen die in het artikel staan wanneer u een goudeerlijk persoon omschrijft.

D. Rex Gerratt, "Fortuin maken', *Liahona,* september 2003, 8. Vertel dit verhaal aan het eind van de les.

Les 37: Rein blijven door rechtschapen te leven

James E. Faust, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona,* mei 2003, 108. Betrek een paar van de tien deugden in uw bespreking van kuis blijven.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: projecten', stip 5.

Les 38: Lichamelijke gezondheid

Boyd K. Packer, 'Gij [zijt] Gods tempel', *Liahona,* januari 2001, 85. Vertel het verhaal over president Packers patriarchale zegen en bespreek de zegeningen van lichaamsverzorging.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: projecten', stip 3.

Les 39: Ziekten voorkomen

Harold G. Hillam, 'Niet voor het

lichaam', *De Ster,* juni 1996, 26. Vertel aan het begin van de les het verhaal over de tandheelkundige.

Colleen Whitley, 'Ik schaad er niemand mee', *Liahona,* maart 2000, 40. Gebruik dit verhaal in uw bespreking van het profijt van goede gewoonten.

Zie 1 Korintiërs 3:16–17.

Les 40: Zichzelf meester zijn

James E. Faust, 'Ons innerlijk verdiepen', *Liahona,* februari 2003, 2. Gebruik de vijf suggesties in dit artikel als sleutels tot zelfbeheersing.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nrs. 3 en 7.

Les 41: Optimisme

Joe J. Christensen, 'Een reden tot glimlachen', *De Ster,* september 1998, 28. Moedig de klas bij de lesafsluiting aan om een lijstje met redenen tot glimlachen te maken.

John B. Dickson, 'Als het leven moeilijk wordt', *Liahona,* mei 2002, 28. Gebruik het openingsverhaal uit dit artikel als aanvulling op het verhaal over Marie.

'Zie, de zon schijnt heden in mijn ziel' (lofzang 156).

Zie Mosiah 2:41; 24:13–15.

Les 42: Dank en waardering

Dallin H. Oaks, 'In alles dank betuigen', *Liahona,* mei 2003, 95. Verwijs naar dit artikel als u bespreekt hoe u uw dank kunt uiten.

Juan Carlos Rodríguez, 'De hoognodige regen', *Liahona,* juni 2003, 40. Gebruik dit verhaal als aanvulling op het verhaal in de les.

Les 43: Vrije tijd verstandig gebruiken

Joseph B. Wirthlin, 'Lessen die ik op mijn levensreis heb geleerd', *Liahona*, mei 2001, 35. Gebruik de ideeën uit dit artikel om het evenwicht in het gebruik van vrije tijd te bespreken.

Zie LV 58:27; 88:118, 124.

Les 44: Talenten ontwikkelen

Ronald A. Rasband, 'De gelijkenis van de talenten', *Liahona,* augustus 2003, 34. Behandel de ideeën in dit artikel wanneer u de gelijkenis bespreekt.

Marissa D. Thompson en Janna Nielsen, 'Je talenten ontdekken en ontwikkelen', *De Ster,* mei 1999, 40. Behandel enkele suggesties uit dit artikel in de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'waarde kennis: ervaringen', nr. 2.

Les 45: Kunst waarderen

Shanna Ghaznavi, 'Eén noot tegelijk', *Liahona,* september 2003, 18. Praat aan de hand van dit artikel over manieren waarop we kunnen deelnemen aan uitvoerende kunsten.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 4; 'Waarde kennis: ervaringen', nr. 6.

Zie LV 25:12; 88:78–80.

Les 46: Financiële verantwoordelijkheid

Marvin J. Ashton, 'Leidraad voor de gezinsfinanciën', *Liahona,* april 2000, 42. Gebruik een paar van de tips uit dit artikel om zelfredzaamheid te bespreken.

'Verstandig leven en tiende en andere gaven betalen', *Liahona,* december 2003, 25. Overweeg sommige citaten en teksten te gebruiken als aanvulling op de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 7.

Les 47: Een verheffend milieu

Thomas S. Monson, 'Pornografie — de dodelijke bacillendrager', *Liahona*, november 2001, 2. Vertel hoe de iepenspintkever de iep vernietigt en vergelijk dat met een onkiese omgeving.

Anya Bateman, 'Fantastisch … behalve dat ene gedeelte,' *De Ster,* juni 1999, 22. Overweeg dit artikel te gebruiken om te bespreken hoe we kunnen reageren op aanstootgevende situaties.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 3.

Zie Moroni 7:14–19; LV 45:31–32; 88:119.

Les 48: Contactvaardigheid bij het leiding geven

Brad Wilcox, 'Ervoor zorgen dat de jeugd zich thuisvoelt', *De Ster,* juni 1999, 42. Kies een paar suggesties uit dit artikel om de paragraaf over liefde in de les te bespreken.

'Tieners leiden tieners', *Liahona,* januari 2003, 24. Betrek een paar ideeën uit dit artikel in uw bespreking van leidingvaardigheid.

'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt' (lofzang 179, 2e couplet).

Les 49: Gehandicapten waarderen en aanmoedigen

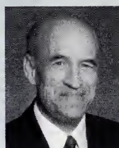
Peter B. Gardner, 'Meer dan woorden', *Liahona,* februari 2002, 28. Gebruik dit artikel als onderdeel van de bespreking.

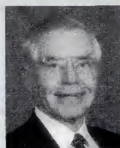
Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 3. ■

Algemene presidiums van de hulporganisaties

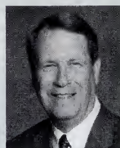
ZONDAGSSCHOOL

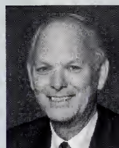

Daniel K Judd
Eerste raadgever

A. Roger Merrill
President

William D. Oswald
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

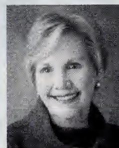

Dean R. Burgess
Eerste raadgever

Charles W. Dahlquist II
President

Michael A. Neider
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Kathleen H. Hughes
Eerste raadgeefster

Bonnie D. Parkin
Presidente

Anne C. Pingree
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Julie B. Beck
Eerste raadgeefster

Susan W. Tanner
Presidente

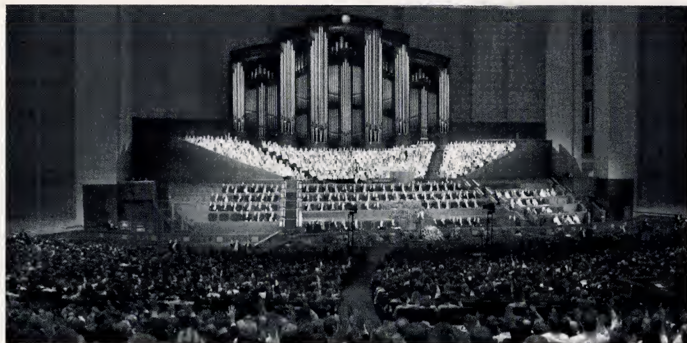

Elaine S. Dalton
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Sydney S. Reynolds
Eerste raadgeefster

Coleen K. Menlove
Presidente

Gayle M. Clegg
Tweede raadgeefster

De steunverlening aan leiders van de kerk in de zaterdagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie.

Wijzigingen in presidiums hulporganisaties; ontvangst conferentie uitgebreid

De algemene presidiums van de zondagsschool en de jongemannen zullen niet langer uit de quorums der Zeventig komen. Dat werd in de zaterdagmiddagbijeenkomst van de 174ste algemene aprilconferentie bekendgemaakt. (Zie pagina 24 voor de namen van de functionarissen die zijn ontheven en voorgesteld. Op de volgende pagina's vindt u beknopte levensbeschrijvingen van de nieuwe presidiumleden.)

Sinds oktober 1979 bestonden de presidiums van de zondagsschool en de jongemannen uit algemene autoriteiten uit de quorums der Zeventig. Deze nieuwe leiders van de twee hulporganisaties zijn geen algemeen autoriteit; ze zullen deze nieuwe roeping deeltijds vervullen en hoeven dus niet hun baan op te zeggen.

Andere wijzigingen omvatten de roeping van ouderling John H. Groberg in het Presidium der Zeventig. Ouderling Dennis B. Neuenschwander is ontheven, omdat hij met ingang van 15 augustus 2004 zal fungeren als president van het gebied Europa-Oost.

Bovendien zijn er 35 nieuwe gebiedszeventigers geroepen, en werden er elf ontheven.

De vijf conferentiebijeenkomsten in het Conferentiecentrum en op Temple Square telden samen ruim honderdduizend aanwezigen. Miljoenen meer volgden de bijeenkomsten op tv en radio, en per satelliet en het internet.

'We zijn nu een grote internationale familie', zei president Gordon B. Hinckley in zijn openingstoespraak. 'Ik vind het geweldig en wonderbaarlijk dat (…) 95 procent van de leden van de kerk ons kan zien en horen.'

Teneinde zoveel mogelijk van de haast twaalf miljoen leden van de kerk te bereiken, werden de conferentiebijeenkomsten vertolkt in 66 talen, waaronder voor het eerst het Arabisch en verschillende talen uit Micronesië. ■

Conferentie online

De tekst van de 174ste algemene aprilconferentie is nu of spoedig online beschikbaar op **www.lds.org** in het Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Indonesisch, Italiaans, Nederlands, Noors, Portugees, Spaans, Tagalog en Zweeds.

In het Engels en Spaans kunnen nu de vier algemene bijeenkomsten online bekeken en beluisterd worden. In de toekomst zullen de bijeenkomsten nog eens in 35 talen beluisterd kunnen worden. Bezoek **www.lds.org** voor meer informatie over een bepaalde taal en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. ■

Uitzending over herstelling van het priesterschap

Op zondag 16 mei 2004 zal in het Conferentiecentrum het 175-jarig jubileum van de herstelling van het priesterschap worden herdacht. Deze bijeenkomst zal via de satelliet in 66 talen naar 80 landen worden uitgezonden. Alle broeders van twaalf jaar en ouder worden voor deze uitzending in hun respectieve ringgebouw uitgenodigd.

In een brief aan de priesterschapsleiders raadt president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, alle wijken en gemeenten aan in een avondmaalsdienst tussen 16 mei en 13 juni 2004 aandacht te schenken aan het jubileum. ■

Marjorie Pay Hinckley overlijdt op 92-jarige leeftijd

67 jaar lang volgde Marjorie Pay Hinckley haar man, president Gordon B. Hinckley, op de voet, waar zijn functie hem ook bracht. Op 6 april 2004 is haar aardse reis ten einde gekomen. Omringd door familie en dierbaren, verruilde zuster Hinckley deze wereld stilletjes voor de volgende als gevolg van hoge ouderdom. Ze was geboren op 23 november 1911. Ze is 92 jaar geworden.

Marjorie Pay Hinckley stierf op 6 april 2004.

Zuster Hinckley sprak vaak haar verwondering uit over de richting die haar leven was opgegaan en grapte dan vaak: 'Hoe is zo'n aardig meisje als ik hierin terechtgekomen?' In een interview met de redactie van de kerkelijke tijdschriften een paar maanden voor haar dood, zei zuster Hinckley: 'Ach, het is beter afgelopen dan ik had verwacht. Ik heb een goed leven gehad.' Ze stond bekend als zorgzaam en ad rem. Zo zei ze in datzelfde interview: 'Als we niet om het leven kunnen lachen, komen we in de problemen.' (Zie 'Bij de familie Hinckley thuis', *Liahona,* oktober 2003, p. 32–37), en op haar begrafenis werd ze de 'verpersoonlijking van naastenliefde' genoemd.

Als bewijs van de talrijke levens die ze beïnvloed heeft, kwamen duizenden haar de laatste eer bewijzen, waarvoor sommigen drie uur lang in de rij moesten staan op een winderige lentedag. Ook de uitvaartdienst op 10 april in de Tabernakel werd door duizenden bijgewoond, en nog eens tienduizenden volgden die thuis op de tv of via de satelliet.

'Ze sprak met koningen en koninginnen. Ze hield van kleine kinderen', zei president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, om aan te geven dat ze met alle rangen en standen overweg kon. 'Er waren geen zwakke plekken in haar karakter. (…) Net als de Meester ging Marjorie rond weldoende.'

'Ze was de goedheid zelve', zei president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium. 'We doen er allemaal goed aan om haar geloof, toewijding en betrokkenheid als voorbeeld te nemen.'

Tijdens de uitvaartdienst haalden haar vijf kinderen — Kathleen, Richard, Virginia, Clark, and Jane — aan wat ze zoal gezegd had en uitten hun dankbaarheid jegens hun moeder. Clark Hinckley las een brief voor die president Hinckley na bijna zestig jaar huwelijk aan zijn vrouw had geschreven. 'Mijn liefste, (…) ik ken je nu al heel lang (…) en het is gelopen zoals ik gehoopt had. (…) Nu zijn we samen oud geworden. (…) En als in de toekomst een van ons door de hand van de dood wordt aangeraakt, zullen er tranen zijn, ja, maar ook de stille zekerheid van het weerzien en de eeuwige hereniging.'

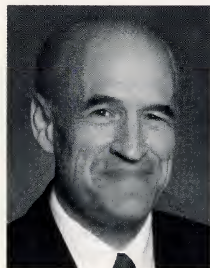
Sheri L. Dew, voormalig lid van het algemeen ZHV-presidium en biograaf van president Hinckley, merkte op dat hoewel twaalf miljoen leden samen niet de plaats van zuster Hinckley kunnen innemen, ieder lid wel zou bidden dat president Hinckley de kracht krijgt om verder te gaan. Ze zei dat ieder lid een beetje beter zijn best zou doen om de last van de profeet te verlichten. ■

President Gordon B. Hinckley volgt de baar van zijn vrouw de Tabernakel in.

A. Roger Merrill

Algemeen zondagsschoolpresident

Ariel Roger Merrill hoorde als jonge zendeling voor het eerst van de leiderschapsfilosofie van de profeet Joseph Smith om de mensen 'juiste beginselen bij te brengen en [hen] zichzelf te laten besturen'. 'Dat werd een van de beslissende momenten in mijn leven', aldus Roger Merrill. Het werd het thema van onderwijzen, leren en leiden dat de afgelopen veertig jaar centraal heeft gestaan in zijn privé- en beroepsleven.

'Veel van wat er gebeurt in de wereld, zowel goed als kwaad, komt door de invloed van leiders', aldus broeder Merrill. 'De Heiland en zijn rechtschapen invloed staan centraal in de strijd om de ziel van de mensen. En een van onze belangrijkste wapens is het bijbrengen van ware beginselen en keuzevrijheid.' Wat broeder Merrill betreft spelen die denkbeelden vooral een belangrijke rol in het gezin. Hij ziet het gezin als de beste plek om te onderwijzen, leren en leiden.

'Goede gezinnen leiden tot goede samenlevingen, en goede samenlevingen brengen goede gezinnen voort', zegt broeder Merrill. 'En een van de belangrijkste factoren van een succesrijk gezin is de leiding die de ouders geven. In dat opzicht is het gezin de factor die de menselijke beleving bepaalt.'

Hij noemt zijn vrouw, Rebecca, als goed voorbeeld. 'Een van de belangrijkste dingen aan mij is dat ik een geweldige vrouw heb', zegt hij. 'Wij zijn uiterst eensgezind in ons geloof en onze liefde voor elkaar, de Heer en onze kinderen.'

Broeder Merrill (59) is op 2 mei 1945 in Salt Lake City (Utah, VS) geboren in het gezin van Ariel Carden en Edith Horsley Merrill. Hij is opgegroeid in Carmel (Californië), heeft een zending vervuld in Texas, en is afgestudeerd aan de Brigham Young University. Hij is senior consulent bij een bedrijf dat leiderstraining verzorgt, en is vennoot van zijn eigen consulentenbedrijf.

Brother Merrill is op 7 juni 1967 in de Salt Laketempel met Rebecca Rippy getrouwd. Zij hebben zeven kinderen en zestien kleinkinderen. ■

Daniel K Judd

Eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Het leven van Daniel K Judd is een unieke combinatie van godsdienstige en academische scholing. Na zijn zending in het zendingsgebied San Diego (Californië) behaalde hij aan de Southern Utah University een bachelorsdiploma in de zoölogie, en vervolgens aan de Brigham Young University een mastersdiploma in de gezinswetenschappen en een doctorsgraad in de psychotherapie. Tijdens zijn studie was hij als seminarie- en instituutsleerkracht werkzaam voor de kerkelijke onderwijsinstellingen.

'Door als beroepstherapeut en als bisschop of ringpresident gezinnen bij te staan, heb ik gezien hoe goed het evangelie ons kan helpen om tot genezing te komen', zegt hij. 'Ik hoop dat de heiligen der laatste dagen door de zondagsschool kunnen inzien welke kracht ons ter beschikking staat als we door de leringen van onze profeten en de Schriften tot Christus komen.'

Broeder Judd is op 17 september 1956 in Kanab (Utah) geboren als jongste van vier kinderen in het gezin van LeRoy P. en Phyllis Farnsworth Judd. Hij maakte aan de Southern Utah University kennis met zijn vrouw, Kaye Seegmiller. Ze trouwden in de St. Georgetempel (Utah). Het echtpaar Judd, dat nu vier kinderen heeft, geeft zowel in hun privé- als hun gezinsleven aandacht aan de Heiland.

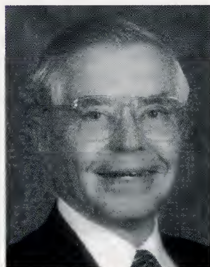
'Het eeuwig heil draait veel meer om Hem dan ons', aldus broeder Judd. 'Ik heb geleerd dat er nooit iets onherstelbaar verkeerd kan gaan als we Christus en zijn evangelie als fundament hebben.'

Broeder Judd (47) was ten tijde van zijn roeping als lid van het algemeen zondagsschoolpresidium werkzaam als president van de ring Orem-Canyon View (Utah) en als president van de faculteit voor documenten uit de oudheid aan de BYU. Hij hoopt andere mensen te helpen met zijn ervaring op beide gebieden.

'Ik wil in de zondagsschool graag Jezus Christus en zijn zoenoffer beklemtonen', aldus broeder Judd. 'In 2 Nephi 32:3 staat: "Verheugt u in Christus' woorden, want [zij] zullen u alles zeggen, wat gij moet doen."' ■

William D. Oswald

Tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Volgens William Duncan Oswald heeft 'tijd besteden aan de Schriften' hem sterk ten goede beïnvloed.

Hij is vier keer leraar Evangelieleer geweest en vond het een van de fijnste ervaringen die hij ooit in de kerk heeft gehad. Doordat hij zo graag in het evangelie onderwijst en veel gedaan heeft in de kerk, is hij goed voorbereid op zijn nieuwe roeping, waarin hij aan de slag gaat zodra hij in juli afscheid neemt als president van het zendingsgebied Wladiwostok (Rusland).

In de jaren zeventig was broeder Oswald eerst werkzaam als lid van het algemeen zondagsschoolbestuur, en later als eerste raadgever van Russell M. Nelson, die nu lid is van het Quorum der Twaalf Apostelen, in het algemeen zondagsschoolpresidium. Broeder Oswald is enthousiast dat hij na meer dan 25 jaar zijn werk in het algemeen zondagsschoolpresidium kan voortzetten.

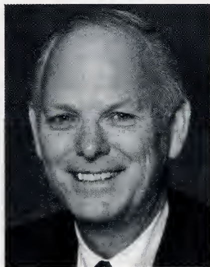
In de tussentijd heeft hij het voorrecht gehad om werkzaam te zijn als bisschop van de wijk van wijlen president Spencer W. Kimball en zijn vrouw, Camilla. Die ervaring noemt broeder Oswald een 'fantastische manier om te leren' andere mensen lief te hebben.

'Het was een fantastische ervaring die een blijvende indruk op mij heeft achtergelaten dat hij echt een goed mens was. Zijn vermogen om anderen liefde te betonen, had een sterke uitwerking op mij. Door die ervaring heb ik geprobeerd mensen om mij heen meer liefde en waardering te tonen dan ik anders zou hebben gedaan.'

Broeder Oswald (68) is geboren en getogen in Salt Lake City. Aan de University of Utah heeft hij zijn graden in de rechten gehaald. Hij heeft een zending vervuld in Engeland en Schotland. In 1961 is hij in de Salt Laketempel getrouwd met Mavis Morris. Zij hebben zes kinderen. ■

Charles W. Dahlquist II

Algemeen jongemannenpresident

Volgens Charles Winston Dahlquist II is zijn getuigenis 'beetje bij beetje gegroeid door gewoon te doen wat de Heer mij gevraagd heeft — zoals naar het seminarie gaan en kerkroepingen aanvaarden.'

Hij hoopt dat de jongens datzelfde zullen meemaken tijdens zijn ambtstermijn als algemeen jongemannenpresident: 'Ik wil graag helpen met het opbouwen van een generatie jongemannen die niet alleen maar weten wie ze zijn, maar die bovendien een idee hebben waarom ze hierheen zijn gestuurd en welke rol zij spelen in het heilsplan.'

Broeder Dahlquist is ervan overtuigd dat de jongeren net zo zullen worden gezegend als hij, als ze maar getrouw zijn. En bovendien: '[Omdat we in een slechte wereld wonen] hebben we de sterkste jongeren nodig die we ooit hebben gehad, en ik geloof dat we een generatie hebben die minstens zo goed is — en misschien wel beter — als enige vorige generatie in de wereldgeschiedenis.'

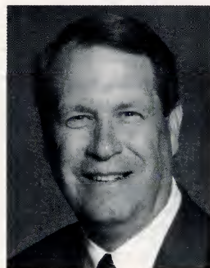
Broeder Dahlquist heeft ervaring in de omgang met de jongemannen in de kerk. Hij is het grootste deel van zijn leven al betrokken bij de scouting, is jongemannenpresident van zijn wijk geweest, en heeft bovendien een Silver Beaver Award ontvangen. Andere kerkroepingen die hij heeft vervuld, waren onder meer president van het zendingsgebied Hamburg (Duitsland), voltijdzendeling in het zendingsgebied Zwitserland, ringpresident, raadgever in een ringpresidium, en hogeraadslid. Broeder Dahlquist is advocaat en verricht momenteel vrijwilligerswerk.

Broeder Dahlquist (56) is in Provo (Utah) geboren in het gezin van C. Winston en Afton Ahlander Dahlquist en heeft zijn jeugdjaren in Boise (Idaho) doorgebracht. Na zijn zending is hij op 2 juni 1969 in de Salt Laketempel getrouwd met Zella B Darley. Zij wonen momenteel in Sandy (Utah). Ze hebben vijf dochters en zeven kleinkinderen.

'Ik ben met mijn jeugdliefde getrouwd', aldus broeder Dahlquist. 'Wij behoorden in Boise tot dezelfde wijk. Ik was muziekleider van de zondagsschool en zij was zondagsschoolorganiste. We zeggen vaak dat we sindsdien samen muziek hebben gemaakt.' ■

Dean R. Burgess

Eerste raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

De eerste ware beproeving van mijn getuigenis kwam toen ik moest kiezen tussen een zending en een basketbalcarrière', aldus Dean Reid Burgess. Hij had zijn eerste jaar aan het College of Southern Utah te danken aan een basketbalbeurs.

Het was 1965, de oorlog in Vietnam woedde volop, en vanwege de dienstplicht kreeg niet elke jonge man de kans om op zending te gaan. Maar broeder Burgess kreeg die kans wél en kon kiezen: 'Daar was veel bidden en vasten voor nodig. Maar ik wist dat het echt een voorrecht was om op zending te gaan, dus ging ik van school en ging ik op zending.' In het zendingsgebied Brazilië sterkte broeder Burgess zijn getuigenis van het herstelde evangelie.

Na zijn terugkeer voltooide hij zijn universitaire opleiding in bedrijfsmanagement aan de Brigham Young University, waar hij in 1970 zijn diploma behaalde. Enige tijd later maakte hij in een studentenwijk kennis met Annette Christensen. 'Zij was ZHV-presidente en ik was quorumpresident ouderlingen. Ze was altijd druk met zinvolle en constructieve dingen.' Ze gingen uit en trouwden op 27 december 1973 in de Provotempel (Utah). Ze hebben vijf kinderen en wonen in Sandy (Utah).

Broeder Burgess (57) is op 24 mei 1946 in Alpine (Utah) geboren in het gezin van Reid en Ethel King Burges. In het gezin waar hij opgroeide, was het heel gewoon om te werken in de winkel van zijn ouders en op hun boerderij met acht hectare grond. Zijn ouders brachten hem de waarde bij van het gezin, hard werken en de beginselen van het evangelie — dezelfde waarden die hij geprobeerd heeft zijn eigen kinderen te leren.

In 1997 is broeder Burgess als president van het zendingsgebied Belo Horizonte naar Brazilië teruggekeerd. In de kerk is hij verder nog werkzaam geweest als raadgever in enkele ringpresidiums, als jongemannenpresident van de ring, en als hogeraadslid. Alles bij elkaar werkt hij al meer dan 24 jaar met de jongeren van de kerk. ■

Michael A. Neider

Tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

De eerste herinnering die Michael Antone Neider aan de ontwikkeling van zijn geloof heeft, is een poging om zijn vaders golfballen te vinden, die hij was kwijtgeraakt.

Tijdens zijn jeugd in een kleine boerengemeenschap, Tyhee (Idaho), had hij zijn vaders golfstokken uit de garage gehaald en alle golfballen de paardenwei in geslagen. 'Ik had geen idee dat het zo moeilijk zou zijn om de ballen in het hoge gras terug te vinden. Ik had dringend behoefte aan hulp van God. Ik bad, ging erheen, en vond op één na alle ballen. Daarbij leerde ik meteen dat God mij liefhad.'

Broeder Neider zegt dat hij er niet zo zeker van is dat de Heer hem nu nog zou helpen om die ballen te vinden. 'Naarmate ik meer heb geleerd en me heb ontwikkeld, is de Heer meer van me gaan verwachten. Ik ben van mening dat Hij me heeft geleerd om in wijsheid en geloof nader tot Hem te komen.'

Broeder Neider leerde van zijn moeder en in het kerkje in Tyhee hoe hij de leidende invloed van de Geest moest voelen. 'Ik herinner me dat ik in de kerk zat en merkte dat mijn moeder soms emotioneel werd. Toen begon ik op te letten en voelde ik iets bijzonders als ik naar getuigenissen van de Heiland luisterde.'

Brother Neider (55) is in Pocatello (Idaho) geboren in het gezin van H. Boyd en Donna Neider. Hij was de derde van zes kinderen. Hij heeft aan de Brigham Young University zijn bachelors- en zijn mastersdiploma in de rechten behaald. Hij heeft een voltijdzending vervuld in het zendingsgebied Midden-Atlantische Staten. In 1971 is hij in de Salt Laketempel getrouwd met Rosemary Curtis. Ze hebben acht kinderen en zes kleinkinderen. Ze wonen in Sandy (Utah), waar broeder Neider manager is van zijn eigen bouwmaterialenfabriek. Hij is werkzaam geweest als raadgever in het presidium van het zendingsgebied Salt Lake City-Zuid (Utah), en als ringpresident, jongemannenpresident van de ring, bisschop, zendingsleider van de wijk en scoutleider. ■

FOTO LINDA LEEPER

De Ghanese jeugd bereidt zich voor op de uitvoering, voorafgaand aan de inwijding van de Accratempel in Ghana.

Wereldwijd het evangelie vieren

Adam C. Olson, kerkelijke tijdschriften

De uitvoerende kunsten — van zang en dans tot spreekvaardigheid en toneel — maken als heel lang deel uit van de geschiedenis van de kerk. Koorzang, dans, toneel en andere uitvoerende kunsten scheppen een band tussen de leden en bieden unieke mogelijkheden om toewijding aan God tot uiting te brengen.

Met die doelen in gedachte moedigen de kerkleiders ringen, districten, wijken en gemeenten wereldwijd aan de uitvoerende kunsten ook deel van de toekomst van de kerk te maken, door culturele activiteiten te plannen en uit te voeren.

'Wij moedigen plaatselijke leiders aan om activiteiten en evenementen voor een ring of meerdere ringen te houden om een gevoel van eenheid te scheppen en de kans te bieden op het ontwikkelen van vriendschapsbanden, vooral onder jongeren', schreef het Eerste Presidium in een brief aan de leiders in de kerk. 'Het kunnen activiteiten zijn op het gebied van muziek, dans, toneel, spreekvaardigheid, sport of de beeldende kunsten.'

Daar wordt verwacht dat de onderafdeling muziek en uitvoerende kunsten benaderd zal worden voor gepaste toneelstukken en musicals, accepteert deze afdeling ingezonden scripts, leesdrama, oratoria en andere inzendingen van de uitvoerende kunsten. (De *Liahona* van juli bevat meer informatie, inclusief richtlijnen voor inzending.)

Inhakend op de aanmoediging van de algemene autoriteiten om meer culturele activiteiten te ontwikkelen, organiseert de kerk nu culturele vieringen in samenhang met tempelinwijdingen. De eerste is in januari gehouden, voorafgaand aan de inwijding van de Accratempel in Ghana. Soortgelijke evenementen zijn in Anchorage (Alaska) en São Paulo (Brazilië) gehouden. De heiligen in Kopenhagen en New York City leggen de laatste hand aan hun eigen vieringen, die gepland staan voor respectievelijk 23 mei en 13 juni.

FOTO SAMIR BAPTISTA

Leden beelden gebeurtenissen uit het verleden van Brazilië uit tijdens de viering.

Zonneschijn in Ghana

Ter gelegenheid van de viering in Ghana was het plaatselijke stadion volgestroomd met tweeduizend onder de zomerzon zingende en dansende jongeren; het was de grootste jeugdactiviteit ooit van de kerk in Afrika.

De verhaallijn van de viering, die gebaseerd was op sages en dansen van West-Afrika, volgde Kwaku Anansi, die op zoek was naar al het goede van de wereld om zelf te houden. Elke ring en elk district zong en danste en gaf hem iets goeds, zoals moed, liefde of een gezin. Maar toen Anansi de Accratempel zag, werd hij door de schoonheid van het gebouw ertoe bewogen al het goede dat hij had verzameld met anderen te delen.

Sneeuw in Alaska

De heiligen in Alaska voerden op 6 februari als onderdeel van hun culturele viering een musical op, getiteld *In the Shadow of the Mountains*. De uitvoering, waaraan 600 mensen deelnamen, bracht het culturele erfgoed van de eerste bewoners van Alaska, de kolonisten en de eerste mormoonse pioniers in beeld.

De musical bestond uit inheemse dansen, een levendige huwelijksdans, zang van een 300-koppig jeugdwerkkoor, en andere zangpartijen. Het evenement dat midden in de winter viel, is gehouden in een plaatselijk high school.

Regen in Brazilië

Naar verluidt waren er 60 duizend leden aanwezig in het Pacaembu Stadion en nog veel meer leden volgden de show verspreid over het land via de satelliet. Ze zagen hoe 8.000 leden en 1.200 zendelingen zongen en dansten ter viering van de herinwijding van de São Paulotempel op 21 februari.

De gestaag vallende regen slaagde er niet in de toeschouwers te verjagen, die dansers in traditionele kledij zagen, een koor met 1200 stemmen uit zestig ringen, gigantische rekwisieten in de vorm van dieren, voetbalspelers en andere poppen.

De anderhalf uur durende show vergde vier maanden voorbereiding en een paar honderd vrijwilligers. ■

Onder: Valoy Eaton, *Spring Hill* — *Adam-ondi-Ahman*

Adam heeft lang geleden zijn rechtvaardige nakomelingen bijeengeroepen in Adam-ondi-Ahman om 'hun aldaar zijn laatste zegen' te schenken (zie LV 107:53–57). Daniël heeft geprofeteerd dat Adam vóór de wederkomst zal terugkeren (zie Daniël 7:9–14). De profeet Joseph Smith heeft een openbaring ontvangen waarin staat dat Spring Hill in Davies County (Missouri) door de Heer Adam-ondi-Ahman is genoemd (LV 116).

'Wij van deze generatie zijn de opbrengst van al wat vóór ons is gezaaid. Het is niet genoeg om alleen maar bekend te staan als lid van deze kerk. Op ons rust een heilige plicht. Laten we die onderkennen en uitvoeren. Wij moeten leven als ware volgeling van de Christus, met naastenliefde voor allen, kwaad met goed vergelden, door ons voorbeeld in de wegen van de Heer onderwijzen, en het grote werk verrichten dat Hij ons heeft opgedragen.' — President Gordon B. Hinckley, 174ste algemene aprilconferentie, 3–4 april 2004.

DUTCH
4 02249 85120 5